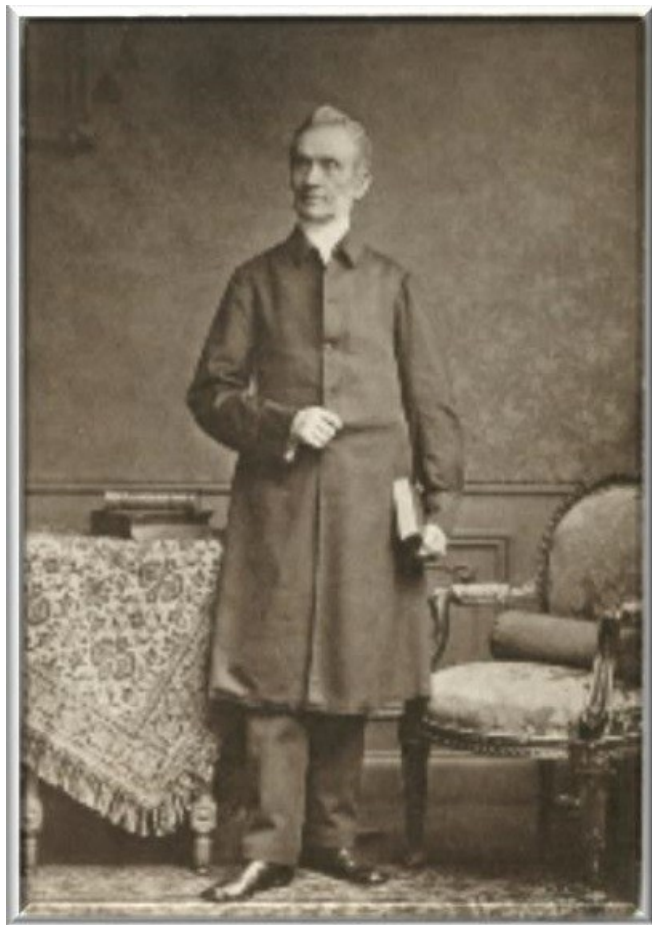

อัตชีวประวัติของจอร์จ มุลเลอร์

โดย จอร์จ มุลเลอร์
(ฉบับย่อ)

สารบัญ

- นักเทศน์ที่ไม่มีแวว: บทที่ 1
- การกลับมาของบุตรน้อยหลงหาย: บทที่ 2
- ก้าวออกไปสู่งานรับใช้: บทที่ 3
- การเทศนา, การศึกษาคัมภีร์, และการเติบโต: บทที่ 4
- เรียนรู้ที่จะดำเนินชีวิตโดยความเชื่อ: บทที่ 5
- เริ่มต้นงานรับใช้ที่คริสตอล: บทที่ 6
- สถาบันความรู้พระคัมภีร์: บทที่ 7
- พิสูจน์ความสัตย์ซื่อของพระเจ้า: บทที่ 8
- งานรับใช้ขยายออก: บทที่ 9
- พากเพียรภายใต้การทดสอบ: บทที่ 10
- วางใจพระเจ้าสำหรับทุกความต้องการ: บทที่ 11
- ทูลขอและรับไว้: บทที่ 12
- หมายพิงองค์พระผู้เป็นเจ้าของ: บทที่ 13
- ความเชื่อที่ถูกเสริมกำลังโดยการฝึกฝน: บทที่ 14
- การอธิษฐานประจำวันและคำตอบที่มาถูกเวลา: บทที่ 15
- อาหารสำหรับความเชื่อที่เติบโต: บทที่ 16
- วาระแห่งความเจริญรุ่งเรือง: บทที่ 17
- พระเจ้าทรงสร้างการอัศจรรย์: บทที่ 18
- ตอบการทรงเรียกของพระเจ้าเข้าสู่การรับใช้: บทที่ 19
- ชีวิตอันน่าตื่นตะลึงของหน้าที่คนต้นเรือ: บทที่ 20
- ชัยชนะครั้งใหม่แห่งความเชื่อ: บทที่ 21
- รับไว้มากขึ้นเพื่อจะให้มากขึ้น: บทที่ 22
- งานมากขึ้นและการอัศจรรย์ที่ยิ่งใหญ่มากขึ้น: บทที่ 23
- ความเจริญรุ่งเรืองและการเติบโตอันต่อเนื่อง: บทที่ 24
- พระราชกิจของพระวิญญาณในท่ามกลางพวกเรา: บทที่ 25
- บทสรุป

บทนำ

การอธิษฐานโดยความเชื่อหมายถึงอะไร? อะไรเป็นความหมายของข้อพระคำเหล่านั้นในภาคพันธสัญญาเดิมและใหม่ซึ่งกล่าวถึงมัน? พระสัญญาเหล่านี้ถูกจำกัดอยู่แค่สมัยพระคัมภีร์เท่านั้น หรือว่าพวกมันถูกเหลือไว้ให้เราด้วยในฐานะเป็นมรดกตกทอดจนกว่าพระเยซูเสด็จกลับมา?

คำถามเหล่านี้ดึงดูดความสนใจมาหศาลในท่ามกลางผู้เชื่อทั้งหลาย คริสเตียนที่ครุ่นคิดที่อ่านพระสัญญาแสนวิเศษใด ๆ ในพระคัมภีร์มักหยุดชั่วคราวเพื่อจะถามตัวเองว่า “ถ้อยคำเหล่านี้หมายความว่าอะไรได้? เป็นไปได้ไหมว่าพระเจ้าทรงทำพระสัญญาเหล่านี้กับฉัน? ฉันได้รับอนุญาตจริง ๆ ไหมให้ฝากความกังวลเล็กน้อยทุกอย่างของฉันไว้กับพระเจ้าองค์หนึ่งผู้ทรงเปี่ยมด้วยพระปัญญาอันอนันต์ โดยเชื่อว่าพระองค์จะทรงดูแลความกังวลเหล่านั้นและนำพาพวกมันตามความรักอันไร้ขอบเขตและความทรงสัพพัญญูอันเด็ดขาดของพระองค์? การอธิษฐานเป็นฤทธิ์เดชที่ข้ามผ่านจริง ๆ หรือซึ่งบรรลุสิ่งที่ไม่ฤทธิ์เดชใดสามารถบรรลุได้ โดยมีอำนาจเหนือกว่าตัวกลางอื่น ๆ ทั้งปวงและทำให้พวกมันอยู่ใต้บังคับต่อความสัมพันธ์ผลอันแสนวิเศษของมันเอง? ถ้านี่เป็นความจริง แล้วทำไมฉันถึงไม่ควรเข้าไปใกล้พระเจ้าในความมั่นใจอันเต็มเปี่ยมอยู่เสมอว่าพระองค์จะทรงกระทำตามที่พระองค์ตรัสไว้?”

ตัวอย่างหนึ่งที่โดดเด่นที่สุดของความสัมฤทธิ์ผลของการอธิษฐานถูกบันทึกไว้ในหนังสือเล่มนี้ คริสเตียนหนุ่มคนหนึ่งนามว่าจอร์จ มูลเลอร์ ได้ตอบรับการทรงเรียกจากองค์พระผู้เป็นเจ้าให้ช่วยเหลือเด็ก ๆ ที่ยากจนแห่งเมืองบริสตอลในประเทศอังกฤษ เขาเทศนาข่าวประเสริฐแก่ผู้เชื่อกลุ่มเล็ก ๆ ซึ่งตามคำแนะนำของเขาเอง เขาไม่รับเงินเดือนจากพวกเขา สิ่งเดียวที่เลี้ยงดูเขาคือ การถวายทรัพย์แบบสมัครใจของพวกพี่น้องของเขา ในการตอบคำอธิษฐาน เงินทุนต่าง ๆ ถูกรับไว้ตามความจำเป็น

หลังจากผ่านไปสองสามปี พระเจ้าได้ทรงเรียกเขาให้ก่อตั้งบ้านหลังหนึ่งเพื่อการดูแลและการศึกษาของเด็กกำพร้า เขาถูกชักนำสู่งานนี้ ไม่เพียงจากเหตุจูงใจแห่งความเมตตากรุณาเท่านั้น แต่จากความปรารถนาที่จะชักจูงผู้คนให้เชื่อว่าพระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐานจริง ๆ

คุณมูลเลอร์ได้เริ่มต้นงานนี้ในลักษณะที่ไม่อาจคาดหวังความช่วยเหลือได้จากผู้ใดนอกจากพระเจ้า แน่แน่นอนว่าเขาไม่ได้คาดหวังให้พระเจ้าเนรมิตทองคำและเงินและใส่พวกมันไว้ในมือของเขา เขารู้ว่าพระเจ้าทรงทำงานในใจของผู้คนให้ช่วยเหลือเขาได้ และเขาเชื่อว่าถ้างานนั้นเป็นงานของพระองค์ พระองค์ก็จะทรงตอบสนองทุกความต้องการ

ดังนั้น ในความซื่อตรงแบบเด็ก ๆ เขาจึงหมายพึ่งพระเจ้า และทั้งหมดที่เขาต้องการก็ได้รับการตอบสนองอย่างทันท่วงทีราวกับว่าเขาเป็นเศรษฐีเงินล้านคนหนึ่งที่ถอนเงินเป็นประจำจากบัญชีธนาคารของตน

จอร์จ มูลเลอร์เป็นชายร่างผอมเพรียว โดยมีความสูงหกฟุตขณะสวมรองเท้าบู๊ต ดวงตาสีน้ำตาลเข้มของเขาเปล่งประกายด้วยการแสดงออกแบบเมตตากรุณายามที่เขาพูดจา เขาแต่งกายในชุดสีดำ ยกเว้นเนคไทเส้นสีขาวซึ่งถูกผูกไว้พร้อมกับเข็มกลัดแบบเรียบ ๆ ด้านหน้า ผมสีดำเงาของเขาเป็นเส้นหยาบและถูกหวีเข้าที่อย่างระมัดระวัง ไม่ว่าจะบนธรรมาสันหรือตามท้องถนน รูปลักษณ์โดยรวมของเขาก็เป็นแบบอย่างอันสมบูรณ์แบบของความใกล้ชิดและความมีระเบียบ

เขาเชี่ยวชาญหกภาษา-ละติน, กรีก, ฮีบรู, เยอรมัน, ฝรั่งเศส, และอังกฤษ เขาอ่านและเข้าใจภาษาดัตช์และภาษา

ตะวันออกอีกสองสามภาษา ห้องสมุดของเขาประกอบด้วยพระคัมภีร์ภาษาฮีบรู, พันธสัญญาภาษากรีกสามเล่ม, อภิธานศัพท์ภาษากรีกเล่มหนึ่ง, พร้อมกับพระคัมภีร์ฉบับแปลต่าง ๆ อีกครั้งโหล และสำเนาฉบับแปลที่ดีที่สุด ในหลายภาษา ทั้งหมดนี้รวมเป็นห้องสมุดทั้งหมดของเขา!

เมื่อเขาเทศนา เขาชอบอ่านทั้งบทหรือส่วนหนึ่งของบทหนึ่งและจากนั้นก็เริ่มชุดทรัพย์สินสมบัติอันอุดมออกมาที่ทำให้คัมคากับการข้ามมหาสมุทรไปฟัง วิธีการเทศนาของเขาทำให้เหล่าสมาชิกแห่งชุมนุมชนของเขากลายเป็นผู้มีกำลังมากในพระคัมภีร์ พวกเขามีคุณสมบัติที่ดีขึ้นในการนำจิตวิญญาณทั้งหลายที่ได้ถามมาถึงพระคริสต์มากกว่าผู้รับใช้หนุ่มจำนวนมากที่ได้ใช้เวลาสามปีในสำนักสงฆ์ด้านศาสนศาสตร์

ชายส่วนใหญ่คงจะมองว่างานรับใช้ที่กินขอบเขตกว้างขวางขนาดนั้นแบบของเขาว่าเป็นข้ออ้างอันสมเหตุสมผลในการลดทอนเวลาอธิษฐานและศึกษาค้นคว้าของพวกเขา แต่หาเป็นเช่นนั้นไม่กับคุณมุลเลอร์ ในห้องอธิษฐานของเขา ตามลำพังกับพระเจ้าและพระคัมภีร์ เขาชอบคาดเอาแห่งจิตใจของเขาและขัดเงาชุดเกราะของเขาสำหรับศึกต่าง ๆ ของวัน พร้อมกับความเชื่อมั่นอันเต็มเปี่ยมและความซื่อตรงแบบเด็ก ๆ เขาเชื่อพระวาจาทุกคำที่พระเจ้าตรัสไว้แล้ว เขาหันกลับไปยังพระวาจาของพระเจ้าหลายครั้งต่อวันอย่างกระตือรือร้นราวกับว่าเขามีการติดต่อสื่อสารอยู่ตลอดกับสวรรค์ โดยได้รับจดหมายสดใหม่หลายฉบับที่ให้ข้อปฏิบัติและพระสัญญาอันมีค่าหลายประการจากพระบิดาผู้สถิตในสวรรค์ของเขา

มุลเลอร์ไม่เคยศึกษาค้นคว้าพระคัมภีร์เพื่อคนอื่น เขาศึกษาค้นคว้าเพื่อตัวเองเพื่อที่จะทราบว่าจะพระบิดาของเขาทรงต้องการอะไรจากเขา เขากลายเป็นผู้ที่เปี่ยมด้วยความจริงของพระเจ้าอยู่ในตัวมากเสียจนในยามที่เขาพูดถึงพระเจ้า เหล่าผู้ฟังของเขาก็จะนึกถึงถ้อยคำของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเราในยอห์น 7:38 เพราะว่า “แม่น้ำแห่งน้ำที่มีชีวิต” ดูเหมือนจะหลั่งไหลออกมาจากเขา

คำอธิษฐานต่าง ๆ ของเขาถูกถวายในภาษาที่เรียบง่ายพร้อมกับวิญญาณที่ถ่อมใจและร้อนรน เพราะเขารู้ว่าพระบิดาของเขาทรงมีเมตตา เปี่ยมด้วยความเมตตา และทรงยกโทษให้มากเหลือเกิน เขาจึงมีอิสระที่จะทูลขอและได้รับพระพรใหญ่ยิ่งทั้งหลาย แต่จุดเด่นที่น่าทึ่งมากที่สุดเกี่ยวกับคำอธิษฐานของเขาก็คือว่า เขาทูลขอทุกสิ่งในพระนามของพระเยซูคริสต์เจ้า การถวายเกียรติพระคริสต์และยกย่องพระนามของพระองค์เหนือทุกนามดูเหมือนจะเป็นใจความหลักที่แทรกซึมทุกสิ่งที่ได้เต็มล้นดวงใจและชีวิตของเขา

ปริมาณของงานหนักที่คุณมุลเลอร์ได้กระทำเป็นเรื่องน่าอัศจรรย์ใจสำหรับพวกเราวันนี้ ความหลากหลายจนเกือบไม่รู้สิ้นสุดนั้นคงจะมากกว่าที่ชายคนอื่นส่วนใหญ่จะแบกรับไหว กระนั้น เขาก็เป็นคนที่สงบเยือกเย็น เปี่ยมด้วยสันติสุข และมีจิตใจที่อธิษฐานอยู่เสมอ โดยละความกระวนกระวายทุกอย่างของเขาไว้กับองค์พระเจ้าผู้เป็นเจ้า

มันเป็นความหวังอันยิ่งใหญ่ที่สุดของจอร์จ มุลเลอร์ที่บันทึกของเขาเกี่ยวกับความสัตย์ซื่อของพระเจ้าที่ทรงมีต่อเขาจะหนุนใจผู้เชื่อทั้งหลายให้ก่อเกิดความเชื่อเหมือนอย่างของเขาเอง-ความเชื่อซึ่งปราศจากมันแล้วก็ไปไม่ได้เลยที่จะทำให้พระเจ้าพอพระทัย; ความเชื่อที่กระทำกิจโดยความรักและชำระใจให้บริสุทธิ์; ความเชื่อที่ขจัดภูเขแห่งอุปสรรคทั้งหลายออกไปจากเส้นทางของเรา; ความเชื่อที่ยึดมั่นในพลังกำลังของพระเจ้าและเป็นแก่นสารของสิ่งต่าง ๆ ที่ถูกหวังไว้ และเป็นหลักฐานของสิ่งต่าง ๆ ที่ไม่ถูกมองเห็น ขอให้ความเชื่อนี้เต็มล้นดวงใจและชีวิตของคนเหล่านั้นที่อ่านหนังสือเล่มนี้เถิด

นักเทศน์ที่ไม่มีแวว: บทที่ 1

ผมเกิดที่ครอบครัวคริสตชนในอาณาจักรแห่งปรัสเซียเมื่อวันที่ 27 กันยายน ค.ศ. 1805 คุณพ่อของผม ซึ่งเป็นคนเก็บภาษี ให้การศึกษาแก่ลูกทั้งหลายของเขาตามหลักการต่าง ๆ แบบชาวโลก และพี่ชายของผมและตัวผมก็เผลอเข้าสู่บาปมากมายอย่างง่ายดาย ก่อนที่ผมมีอายุสิบขวบ ผมก็ขโมยเงินของรัฐบาลหลายครั้งซึ่งถูกฝากไว้กับพ่อของผมและทำให้ท่านต้องจำใจชดใช้สำหรับความสูญเสียเหล่านั้น

ตอนผมอายุสิบเอ็ดปี พ่อของผมได้ส่งผมไปที่ฮัลเบอร์สตัดท์เพื่อเตรียมตัวที่จะศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัย ท่านอยากให้ผมกลายเป็นนักบวช-ไม่ใช่เพื่อที่ผมจะรับใช้พระเจ้า แต่เพื่อที่ผมจะมีชีวิตที่สบาย การศึกษาเล่าเรียน การอ่านนิยายต่าง ๆ และการเรียงสำนวนในวิธีปฏิบัติต่าง ๆ อันบาปหนาคือกิจกรรมฆ่าเวลาของโปรดของผม

คุณแม่ของผมตายอย่างกะทันหันตอนผมอายุสิบสี่ปี คือนั้นผมเล่นไพ่อยู่จนถึงตีสอง และไปร้านเหล้าในวันถัดมา ความตายของท่านไม่ได้สร้างความประทับใจอันยั่งยืนต่อตัวผม ตรงกันข้าม ผมกลับแค้นกว่าเดิม

สามวันก่อนการรับศีลยืนยันและศีลมหาสนิทของผม ผมก็มีความผิดในการทำผิดศีลธรรมอันน่าเกลียด วันนั้นก่อนการรับศีลยืนยันของผม ผมได้โกหกนักบวชแทนที่จะสารภาพบาปทั้งหลายของผม ในสภาวะแห่งใจเช่นนี้ ซึ่งปราศจากการอธิษฐาน การกลับใจใหม่ที่แท้จริง ความเชื่อ หรือความรู้เกี่ยวกับแผนการแห่งความรอด ผมก็ได้รับศีลยืนยันและเข้าส่วนในพิธีศีลมหาสนิทขององค์พระผู้เป็นเจ้า เพราะว่าผมรู้สึกถึงความขลังของพิธีนั้นอยู่บ้าง ผมจึงอยู่บ้านในช่วงบ่ายและช่วงเย็นของวันนั้น

หน้าร้อนนั้นผมใช้เวลาไปกับการศึกษาค้นคว้าอยู่บ้าง แต่ใช้เวลามากกว่าไปกับการเล่นเปียโนและกีตาร์ การอ่านนิยายต่าง ๆ การไปเยือนร้านเหล้าต่าง ๆ ให้ผมคิดว่าผมจะกลายเป็นคนที่แตกต่างจากเดิม และก็ผิดคำสัญญาอย่างรวดเร็วพอ ๆ กับตอนที่ผมให้คำสัญญาเหล่านั้น ผมดีใจเมื่อคุณพ่อของผมได้รับการมอบหมายให้ผมได้ไปอยู่ที่โรงเรียนแห่งหนึ่งใกล้มัทเทเบิร์กเพราะว่าผมคิดว่าถ้าผมเลิกคบเพื่อนฝูงที่ชอบทำบาป ผมก็จะมีชีวิตที่แตกต่างไปจากเดิม แต่ผมก็เกียจคร้านมากกว่าเดิมเสียอีกและใช้ชีวิตในบาปทุกรูปแบบต่อไป

ในเดือนพฤศจิกายนผมไปเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจครั้งหนึ่งซึ่งผมใช้เวลาหกวันในบาป คุณพ่อของผมค้นพบว่าผมไม่อยู่ก่อนที่ผมได้กลับไป ดังนั้นผมจึงเอาเงินทั้งหมดที่ผมหาเจอได้และไปยังบรันสวิค หลังจากใช้เวลาสัปดาห์หนึ่งที่บรันสวิคในโรงแรมแสนแพง เงินของผมก็หมด จากนั้นผมก็ไปอยู่อีกโรงแรมหนึ่งนานหนึ่งสัปดาห์โดยที่ไม่มีเงิน สุดท้ายแล้ว เจ้าของโรงแรมนั้น ซึ่งระแวงว่าผมไม่มีเงิน จึงขอการชำระเงินและยึดเสื้อผ้าที่ดีที่สุดของผมไว้เป็นเครื่องค้ำประกัน

ผมเดินประมาทหกไมล์ไปยังโรงแรมแห่งหนึ่งและเริ่มใช้ชีวิตราวกับว่าผมมีเงินเหลือเฟือ พอถึงเช้าวันที่สาม ผมก็เดินอย่างเงิบ ๆ ออกไปนอกสนามและวิ่งหนีไป

พอถึงตอนนี้ผู้ดูแลโรงแรมก็เริ่มระแวงและแจ้งตำรวจมาจับผม ตำรวจชักไล่เสียงผมนานประมาณสามชั่วโมง และส่งผมเข้าคุก ตอนอายุสิบหก ผมได้กลายเป็นคนคุกเสียแล้ว โดยอาศัยอยู่กับพวกขโมยและพวกฆาตกร

หลังจากผ่านไปหนึ่งปี ข้าหลวงผู้ว่าความคดีของผมก็บอกพ่อผมเกี่ยวกับการประพฤติของผม ผมติดคุกอยู่ต่อไป

จนกระทั่งท่านส่งเงินมาสำหรับเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางของผม หนี้สินของผมที่ติดไว้กับโรงเรียนนั้น และค่ากินอยู่ของผมในคุก คุณพ่อของผมมาถึงในอีกสองวันต่อมา ทูตของผมอย่างหนัก และพาผมกลับไปบ้านยังโซเนเบ็ค โดยใช้การโกหก และการโน้มน้าวมากขึ้น ผมชักจูงท่านให้อนุญาตให้ผมเข้าเรียนที่นอร์คเฮาเซ่นในฤดูใบไม้ร่วงต่อมา

ผมอาศัยอยู่ในบ้านของครูใหญ่ที่นอร์คเฮาเซ่น เพราะความประหลาดของผม ผมจึงเป็นที่โปรดปรานยิ่งนักต่อเขา เขาให้ความนับถืออย่างมากต่อผมจนเขายกย่องผมให้เป็นแบบอย่างแก่คนที่เหลือของชั้นเรียน แต่ขณะที่ผมได้รับความนับหน้าถือตาอย่างมากแบบภายนอกเพื่อนมนุษย์ของผม ผมก็ไม่สนใจเลยสักนิดเกี่ยวกับพระเจ้า เพราะรูปแบบการใช้ชีวิตที่บาปหนาของผม ผมจึงเริ่มล้มป่วยและถูกกักตัวให้อยู่แต่ในห้องของผมนานสิบสามสัปดาห์

ในระหว่างที่ผมล้มป่วยอยู่นั้น ผมไม่ได้รู้สึกเศร้าโศกเสียใจอย่างแท้จริงเลยและไม่สนใจเลยสักนิดเกี่ยวกับพระวจนะของพระเจ้า ผมเป็นเจ้าของหนังสือกว่าสามร้อยเล่ม แต่ไม่มีพระคัมภีร์เลยสักเล่ม บางครั้งบางครั้งผมก็อยากกลายเป็นคนที่แตกต่างไปจากเดิมและพยายามแก้ไขการประหลาดของผม โดยเฉพาะอย่างยิ่งตอนที่ผมไปร่วมพิธีศีลมหาสนิท วันนั้นก่อนร่วมพิธีศีลมหาสนิท ผมเคยเวียนเสียจากบางสิ่ง ในวันนั้นเอง ผมสัญญากับพระเจ้าว่าผมจะกลายเป็นคนที่ดีกว่าเดิม โดยคิดว่าบางทีพระเจ้าอาจทรงชักนำผมให้ปฏิรูปตัวเอง แต่หลังจากผ่านไปหนึ่งหรือสองวัน ผมก็ลืมทุกสิ่งและเป็นคนเลวเหมือนอย่างแต่ก่อน

พออายุยี่สิบ ผมก็ได้รับจดหมายรับรองอันมีเกียรติหลายฉบับ และได้กลายเป็นสมาชิกคนหนึ่งของมหาวิทยาลัยแห่งแฮลล์ ผมถึงกับได้รับอนุญาตให้เทศนาในคริสตจักรของนิกายลูเธอรันด้วยซ้ำ แต่ผมก็รู้สึกไม่มีความสุขอย่างแท้จริง และห่างไกลจากพระเจ้าเหมือนเช่นเคย

บัดนี้ผมตั้งใจแน่วแน่ว่าจะเปลี่ยนรูปแบบการใช้ชีวิตของผมด้วยเหตุผลสองประการ: ประการแรก เพราะว่าถ้าผมไม่ปฏิรูปตัวเอง ก็ไม่มีสิ่งไหนเลยที่จะเลือกผมให้เป็นศิษยาภิบาลของพวกเขา และประการที่สอง ปราศจากความรู้อันมากมายในเรื่องศาสนศาสตร์ ผมก็คงไม่มีทางหาเลี้ยงชีพแบบสบาย ๆ ได้เด็ดขาด แต่ทันทีที่ผมได้เข้าเรียนที่แฮลล์ ปณิธานทั้งหมดของผมก็อันตรธานไป ผมใช้ชีวิตเหลวแหลกต่อไปถึงแม้ว่าผมอยู่ในสำนักสงฆ์แล้วก็ตาม ลึก ๆ ในใจของผม ผมปรารถนาที่จะสลัดทิ้งชีวิตอันน่าสมเพชนี้ ผมไม่ได้มีความสุขกับมันเลย และผมมีสำนึกมากพอที่จะมองเห็นว่าสักวันหนึ่งมันจะทำให้ผมย่อยยับอย่างสิ้นเชิง ถึงกระนั้น ผมก็ไม่รู้สักเศร้าโศกเสียใจเลยเกี่ยวกับการทำผิดต่อพระเจ้า

วันหนึ่งขณะอยู่ในร้านเหล้ากับเพื่อนฝูงจอมเลอะเทอะบางคนของผม ผมได้เห็นอดีตเพื่อนร่วมชั้นของผมคนหนึ่งนามว่าเบต้า ผมได้เจอเขาเมื่อสี่ปีก่อนที่ฮัลเบอร์สตัดท์ และเพราะว่าเขาเป็นคนเจียบ ๆ และจริงจังเหลือเกิน ผมจึงรังเกียจเขา บัดนี้ดูเหมือนว่าจะเป็นภาระฉลาดสำหรับผมที่จะเลือกเขาเป็นเพื่อนของผมโดยคิดว่าการคบหาเพื่อนฝูงที่ดีขึ้นคงจะช่วยผมปรับปรุงการประหลาดของผมได้

พระวิญญูณของพระเจ้ากำลังทำงานในใจของเบต้าที่ฮัลเบอร์สตัดท์ แต่เบต้าเป็นคนที่มิใช่หันกลับ เขาพยายามที่จะหลุดทิ้งทางทั้งหลายของพระเจ้าและสนุกกับโลกที่เขาได้รู้จักมาเล็กน้อยก่อนหน้านี้ ผมแสวงหามิตรภาพของเขา เพราะผมคิดว่ามันจะนำผมไปสู่ชีวิตที่มีศีลธรรม และเขาก็ยินดีที่จะเป็นเพื่อนของผมเพราะเขาคิดว่ามันคงน่าช่วงเวลาดี ๆ มาสู่เขาบ้าง

ในเดือนสิงหาคม เบต้า ตัวผมเอง และนักเรียนอีกสองคนขับรถผ่านเข้าไปในชนบทนานสี่วัน เมื่อพวกเรากลับมา

ความรักของผมที่มีให้แก่การเดินทางก็แข็งแรงกว่าที่เคยเป็น และผมเสนอแนะให้พวกเราออกเดินทางไปยังสวีตเซอร์แลนด์ โดยใช้จุดหมายปลอมแปลงหลายฉบับจากพ่อแม่ของเรา พวกเราได้หนังสือเดินทางและได้รับเงินมากมายเท่าที่เราจะหาได้ เราออกจากโรงเรียนและเดินทางนานสี่สิบสามวัน

บัดนี้ผมได้รับความปรารถนาแห่งหัวใจของผมแล้ว-ผมได้เห็นสวีตเซอร์แลนด์แล้ว แต่ผมก็ยังอยู่ห่างไกลจากการมีความสุข ในการเดินทางเที่ยวนี้ผมทำตัวเหมือนยูดาส ผมจัดการเงินนั้นในแบบที่ว่าการเดินทางนี้ทำให้ผมเสียเงินแค่สองในสามของค่าใช้จ่ายที่เพื่อน ๆ ของผมต้องเสีย โดยการโกหกหลายเรื่อง ผมตอบคำถามต่าง ๆ ของคุณพ่อของผมได้เกี่ยวกับค่าใช้จ่ายเหล่านั้น

ในระหว่างการพักร้อนสามสัปดาห์ของผม ผมตั้งใจแน่วแน่ว่าจะใช้ชีวิตให้แตกต่างในอนาคต และผมก็แตกต่าง-อยู่ได้สองสามวัน แต่เมื่อการพักร้อนของผมสิ้นสุดลง และเหล่านักเรียนใหม่มาพร้อมกับเงินสดใหม่ ปณิธานทั้งหมดของผมนั้นก็ถูกลืมในไม่ช้า ผมไถลกลับไปสู่นิสัยเดิม ๆ ของผมอย่างง่ายดาย ถึงกระนั้น พระเจ้าผู้ที่ไม่ถวายเป็นเกียรติโดยพฤติกรรมชั่ว ๆ และวิญญูณที่ไม่กลับใจใหม่ของผมก็ไม่ได้ทรงหมดหวังในตัวผม

การกลับมาของบุตรน้อยหลงหาย: บทที่ 2

ทั้ง ๆ ที่ผมใช้ชีวิตเหลวแหลกและมีใจด้านชา พระเจ้าก็ทรงมีพระเมตตาต่อผม ตอนนั้นผมไม่สนพระองค์เลย เหมือนที่เคยเป็นมา ผมไม่มีพระคัมภีร์สักเล่มและไม่ได้อ่านพระคัมภีร์เลยสักข้อมาหลายปีแล้ว นาน ๆ ที่ผมถึงไปคริสตจักร และผมรับศีลมหาสนิทสองครั้งต่อปีตามธรรมเนียมเท่านั้น ผมไม่เคยได้ยินข่าวประเสริฐที่ถูกเทศนาเลย ไม่มีใครบอกผมเลยว่าพระเยซูทรงตั้งพระทัยที่จะให้คริสเตียนทั้งหลาย (โดยความช่วยเหลือของพระเจ้า) ดำเนินชีวิตตามพระคัมภีร์ บริสุทธิ กล่าวโดยสรุป ผมไม่คิดเลยสักนิดว่ามีผู้คนที่แตกต่างไปจากตัวผมเอง ป้ายวันเสาร์หนึ่งในเดือนพฤศจิกายน ผมไปเดินเล่นกับเบต้าเพื่อนของผม เขาเล่าให้ผมฟังว่าเขาได้เริ่มไปเยี่ยมบ้านของคริสเตียนคนหนึ่งแล้วทุกวันเสาร์ซึ่งที่นั่นมีการประชุมอธิษฐาน เขากล้าหาญว่าเขาอ่านพระคัมภีร์ ร้องเพลง อธิษฐาน และอ่านคำเทศนาหนึ่งที่ถูกพิมพ์ออกมา

เมื่อผมได้ยินเช่นนี้ ผมก็รู้สึกราวกับว่าผมได้ค้นพบสมบัติที่ผมได้เสาะแสวงหามาตลอดทั้งชีวิตของผมแล้ว พวกเขาไปที่การประชุมนั้นด้วยกันในวันนั้น ผมไม่ได้เข้าใจความชื่นบานที่ผู้เชื่อทั้งหลายมีในการเห็นคนบาปคนใดเริ่มสนใจในสิ่งต่าง ๆ ของพระเจ้า ดังนั้นผมจึงขอโทษที่มา ผมจะไม่วันลืมน้ำคำตอบอันกรุณาของพี่น้องที่รักคนนั้นเลย เขากล่าวว่า “คุณมาได้บ่อยครั้งตามใจอยากเลยครับ บ้านของพวกเขาและใจของพวกเขาเปิดต้อนรับคุณ”

พวกเรานั่งลงและร้องเพลงนมัสการบทหนึ่ง จากนั้นอาจารย์เคย์เซอร์ ซึ่งขณะนี้ เป็นมิชชันนารีอยู่ในแอฟริกา ก็คุกเข่าลงและทูลขอพระพรให้แก่การประชุมของพวกเรา การคุกเข่าลงของเขาทำให้ผมรู้สึกประทับใจยิ่งนัก เพราะว่าผมไม่เคยเห็นใครคุกเข่ามาก่อน และผมไม่เคยอธิษฐานโดยคุกเข่าเลยสักครั้ง เขาอ่านบทหนึ่งจากพระคัมภีร์และคำเทศนาหนึ่งที่ถูกพิมพ์ออกมา พอสิ้นสุดการประชุมนั้น พวกเราก็ร้องเพลงนมัสการอีกบทหนึ่ง และจากนั้นเจ้าของบ้านนั้นก็อธิษฐาน ขณะที่เขาอธิษฐาน ผมก็คิดว่า “ฉันอธิษฐานไม่ได้ขนาดนั้น ถึงแม้ว่าฉันมีศึกษามากกว่าชายคนนี้เสียอีก”

ตลอดเย็นวันนั้นทำให้ผมประทับใจยิ่งนัก ผมรู้สึกมีความสุข ถึงแม้หากว่ามีคนถามผมว่าทำไม ผมก็คงอธิบายมันอย่างชัดเจนไม่ได้ เมื่อพวกเราเดินกลับบ้าน ผมก็พูดกับเบต้าว่า “ทุกอย่างที่พวกเราได้เห็นในการเดินทางของพวกเราไปยังสวีตเซอร์แลนด์และความเปลี่ยวเปลี่ยวทั้งหมดก่อนหน้านี้ของพวกเราก็เทียบไม่ได้เลยกับเย็นวันนี้”

องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเริ่มพระราชกิจของพระองค์ในวิถีต่าง ๆ ที่แตกต่างกับผู้ที่แตกต่าง ผมไม่มีข้อสงสัยเลยว่าในเย็นวันนั้น พระองค์ได้ทรงเริ่มพระราชกิจแห่งพระคุณในตัวผมแล้ว ถึงแม้ว่าตอนนั้นผมแทบไม่มีความรู้เลยว่าแท้จริงแล้วพระเจ้าทรงเป็นผู้ใด เย็นวันนั้นก็เป็นที่จุดเปลี่ยนในชีวิตของผม

ตลอดหลายวันต่อมา ผมก็ไปยังบ้านของพี่น้องผู้นี้เป็นประจำ และพวกเราอ่านพระคัมภีร์ด้วยกัน องค์พระผู้เป็นเจ้าและพระวจนะเป็นเรื่องน่าตื่นเต้นแก่ผมมากเสียจนผมรอไม่ไหวจนกว่าวันเสาร์มาถึงอีกที บัดนี้ชีวิตของผมเริ่มแตกต่างไปจากเดิมมาก ๆ แล้ว ถึงแม้ว่าผมไม่ได้เลิกบาปทุกอย่างในทันทีก็ตาม ผมเลิกคบเพื่อนฝูงที่ไม่ดีของผม เลิกไปร้านเหล้า และเลิกการโกหกเป็นนิสัย ผมอ่านพระคัมภีร์ อธิษฐานบ่อย ๆ รักพี่น้อง ไปคริสตจักรด้วยเหตุจูงใจที่ถูกต้อง และประกาศตัวว่าเชื่อพระคริสต์อย่างเปิดเผยถึงแม้ว่าเหล่าเพื่อนนักเรียนของผมจะหัวเราะเยาะผมก็ตาม

เมื่อผมอ่านจดหมายข่าวหลายฉบับของพวกมิชชันนารี ผมก็ได้รับการตลใจให้กลายเป็นมิชชันนารีเอง ผมอธิษฐาน

บ่อย ๆ เกี่ยวกับเรื่องนี้เป็นเวลาหลายสัปดาห์ อีกสองสามเดือนต่อมา ผมได้พบกับพี่น้องหนุ่มที่ทุ่มเทคนหนึ่งนามว่าเฮอร์มานน์ บอล เขาเป็นชายผู้มีการศึกษาและมั่งมีมาก เขาเลือกที่จะทำงานหนักในประเทศโปแลนด์ท่ามกลางพวกยิวในฐานะมิชชันนารีแทนที่จะใช้ชีวิตแบบสุขสบายใกล้ครอบครัวของเขา แบบอย่างของเขาทำให้ผมประทับใจยิ่งนัก นี่เป็นครั้งแรกในชีวิตของผม ผมสามารถที่จะถวายตัวแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างเต็มที่และปราศจากการสงวนไว้

สันติสุขของพระเจ้าซึ่งเกินความเข้าใจทุกอย่างบัดนี้เต็มอยู่ในชีวิตของผม ผมเขียนจดหมายหาคุณพ่อและพี่ชายของผม โดยหนุ่มใจพวกเขาให้แสวงหาองค์พระผู้เป็นเจ้าและบอกพวกเขาว่าผมมีความสุขขนาดไหน ผมเชื่อว่าถ้าพวกเขาเห็นหนทางไปสู่ความสุข พวกเขาก็คงเปิดรับมันอย่างดีใจ แต่ผมต้องประหลาดใจมากเมื่อพวกเขาตอบกลับด้วยจดหมายที่โกรธเคืองฉบับหนึ่ง

องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงส่ง ดร. โธลัค ศาสตราจารย์ด้านเทววิทยา มาที่แฮลล์ ด้วยเหตุนี้ นักเรียนที่เชื่อสองสามคนจึงย้ายจากมหาวิทยาลัยอื่นมายังแฮลล์ เมื่อผมเริ่มคุ้นเคยกับคริสเตียนคนอื่น ๆ มากขึ้น องค์พระผู้เป็นเจ้าก็ทรงช่วยเหลือผมให้เติบโตในพระองค์

ความปรารถนาที่ก่อนหน้านี้ของผมที่จะถวายตัวเป็นมิชชันนารีได้กลับมา และผมไปหาคุณพ่อของผมเพื่อขออนุญาตท่าน ปราศจากคำอนุญาตของท่าน ผมก็คงไม่ได้รับการตอบรับเข้าในสถาบันมิชชันนารีแห่งใดเลยของเยอรมนี คุณพ่อของผมไม่พอใจอย่างมากและคิดว่าผมอย่างรุนแรง โดยกล่าวว่าท่านได้จ่ายเงินไปมากมายขนาดนั้นกับการศึกษาของผม โดยหวังว่าท่านจะได้ใช้ชีวิตอย่างสุขสบายในบ้านปลายชีวิตของท่านกับผมในบ้านที่ศาสนายกให้ บัดนี้ ความหวังทั้งหมดนี้ได้สูญเปล่าไปสิ้น ท่านบอกผมว่าท่านจะไม่ถือว่าผมเป็นลูกชายของท่านอีกต่อไป จากนั้นท่านก็ร้องไห้และอ้อนวอนผมให้เปลี่ยนความคิดของผม

องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงช่วยเหลือผมแบกรับการทดสอบที่ยากเข็ญนี้ ถึงแม้ว่าผมต้องการเงินมากกว่าแต่ก่อน ผมก็ตัดสินใจที่จะไม่รับเงินจากคุณพ่อของผมอีก ผมยังต้องเรียนในพระคริสตธรรมอีกสองปี มันดูเหมือนเป็นสิ่งที่ผิดที่จะปล่อยให้คุณพ่อของผมเลี้ยงดูผมในเมื่อท่านไม่มีเครื่องรับประกันใด ๆ ว่าผมจะกลายเป็นอย่างที่ท่านอยากให้ผมเป็น-นักบวชคนหนึ่งที่อยู่ติดกันดี

องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงช่วยเหลือผมให้สามารถรักษาปณิธานนี้เอาไว้ได้ สุภาพบุรุษชาวอเมริกันหลายท่าน ซึ่งสามท่านเป็นศาสตราจารย์ในวิทยาลัยของอเมริกา ได้มาที่แฮลล์เพื่อการวิจัยด้านวรรณกรรม เพราะว่าพวกเขาไม่เข้าใจภาษาเยอรมัน ดร. โธลัคจึงแนะนำให้ผมสอนพวกเขา สุภาพบุรุษบางท่านเหล่านี้เป็นคริสเตียน และพวกเขาจ่ายสำหรับค่าสอนของผมและสำหรับเนื้อหาบรรยายที่ผมเขียนให้พวกเขาจนผมมีเงินพอสำหรับโรงเรียนและมีเงินเหลือเก็บอีก

องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงชดเชยให้ผมอย่างบริบูรณ์สำหรับสิ่งเล็กน้อยนั้นที่ผมได้เสียสละเพราะเห็นแก่พระองค์ ถึงแม้ว่าในตอนนั้นผมยังอ่อนแอและรุ่มรวยมาก ๆ ในความเชื่อ ผมก็ปรารถนาที่จะชนะจิตวิญญาณทั้งหลายมาเพื่อพระคริสต์ ทุกเดือนผมเวียนแจกหนังสือพิมพ์มิชชันนารีประมาณสามร้อยฉบับ แจกไปปลิวมากมาย และเขียนจดหมายหลายฉบับไปหาเพื่อนเก่าบางคนของผมที่ยังอยู่ในบาป

ครูใหญ่โรงเรียนท้องถิ่นคนหนึ่งจัดการประชุมอธิษฐานรอบเช้าห่างออกไปไม่กี่ไมล์ และผมตัดสินใจไปเข้าร่วมอย่างรักก็ตาม ณ เวลานั้นผมไม่รู้ว่าเขาไม่ใช่ผู้เชื่อ ต่อมาเขาบอกผมว่าเขาจัดการประชุมอธิษฐานเพียงเพราะอยากแสดง

ความกรุณาต่อญาติคนหนึ่งเท่านั้น คำเทศนาเหล่านั้นที่เขาอ่านไม่ใช่คำเทศนาของเขาเอง แต่ถูกคัดลอกออกมาจากหนังสือเล่มหนึ่ง เขาบอกผมด้วยว่าเขาประทับใจกับความกรุณาของผมและว่าผมมีส่วนสำคัญในการนำเขาให้สนใจเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ของพระเจ้า ตั้งแต่เวลานั้นเป็นต้นมา ผมก็รู้จักเขาในฐานะพี่น้องที่แท้จริงคนหนึ่งในองค์พระผู้เป็นเจ้า

ครูใหญ่คนนี้ขอร้องผมให้เทศนาในเขตสังฆมณฑลของเขาเพราะว่านักบวชสูงอายุคนนั้นต้องการให้ผมช่วย ผมคิดว่าโดยการเรียนรู้คำเทศนาหนึ่งที่ถูกเขียนโดยชายคนหนึ่งที่อยู่ฝ่ายวิญญาน ผมก็อาจปรนนิบัติผู้คนเหล่านั้นได้ ดังนั้นผมจึงเอาคำเทศนานั้นใส่ไว้ในรูปแบบที่เหมาะสมและท่องจำมัน

ผมเอาตัวรอดผ่านการประชุมรอบเข้านั้น แต่ผมไม่ได้มีความสุขกับการเทศนา ผมตัดสินใจที่จะเทศนาข่าวประเสริฐในบ่ายวันนั้นและเริ่มต้นโดยการอ่านบทที่ห้าของหนังสือมัทธิว ทันใดนั้นขณะที่ผมเริ่มสอนเกี่ยวกับ “ความสุขมีแก่ผู้ที่ขัดสนในวิญญาน” ผมก็รู้สึกถึงการเจิมของพระวิญญานบริสุทธิ์ คำเทศนารอบเช้าของผมเป็นเรื่องซับซ้อนเกินกว่าที่ผู้คนจะเข้าใจ แต่บัดนี้พวกเขาฟังผมด้วยความสนใจยิ่งนัก สันติสุขและความชื่นชมยินดีของผมเองก็มหาศาล และผมรู้สึกว่าเป็นงานที่เปี่ยมสุข

ในระหว่างการเดินทางกลับไปทีเฮลล์ของผม ผมคิดว่า “นี่แหละคือวิธีที่ฉันอยากเทศนามาตลอด” แต่จากนั้นก็คิดว่าถึงแม้ว่าการเทศนาแบบนี้อาจได้ผลสำหรับชาวชนบทที่ไม่รู้หนังสือ มันก็คงไม่ได้รับการยอมรับในที่ประชุมของผู้มีการศึกษาในเมือง ผมรู้ว่าความจริงควรถูกเทศนาโดยแลกกับทุกสิ่ง แต่ผมก็คิดว่ามันควรถูกนำเสนอในรูปแบบที่แตกต่างออกไป ให้เหมาะกับผู้ฟัง ผมยังตกลงใจไม่ได้เกี่ยวกับการเลือกรูปแบบของการเทศนาอยู่พักหนึ่ง เพราะว่ามันยังไม่เข้าใจพระราชากิจของพระวิญญาน ผมจึงไม่ตระหนักถึงความไร้ซึ่งฤทธิ์เดชแห่งสำนวนโวหารของมนุษย์

ถึงแม้ว่าผมไปที่คริสตจักรเป็นประจำตอนที่ผมไม่ได้เทศนาเอง ผมก็แทบไม่ได้ยินความจริงนั้นเลยเพราะว่าไม่มีนักบวชที่ได้รับความกระจำงแจ่งเลยสักคนในเมืองนั้น เมื่อ ดร.โรลด์หรือผู้รับใช้ที่ดำเนินตามแบบพระเจ้าคนอื่นใดเทศนา ผมก็มักเดินไปสืบหรือสืบท้าไมล์เพื่อจะเปล็ดเปล็นกับอภิสิทธิ์ของการได้ยินพระวจนะ

นอกเหนือจากการประชุมเย็นวันเสาร์แล้ว ผมก็ให้อาหารความเชื่อของผมที่การประชุมหนึ่งทุกเย็นวันอาทิตย์กับนักเรียนที่เชื่ออีกหกคน ก่อนผมออกจากมหาวิทยาลัยนั้น จำนวนนั้นก็เพิ่มเป็นยี่สิบคน ในการประชุมเหล่านี้ พี่น้องคนหนึ่งหรือมากกว่านั้นอธิษฐาน เราอ่านพระคัมภีร์ ร้องเพลงนมัสการ บางคนก็เตือนสติกลุ่มนั้น และเราอ่านงานเขียนต่าง ๆ ที่เสริมสร้างของเหล่าบุรุษที่ดำเนินตามแบบพระเจ้า ผมเปิดใจของผมให้แก่พี่น้องเหล่านั้นสำหรับคำอธิษฐานและการหนุนใจเพื่อปกป้องผมไม่ให้มีใจหันกลับ ผมกำลังเติบโตในความเชื่อนั้นและความรู้เกี่ยวกับพระเยซู แต่ผมยังชอบอ่านหนังสือศาสนาต่าง ๆ แทนที่จะอ่านพระคัมภีร์ ผมอ่านไบเบิลต่าง ๆ จดหมายข่าวมิชชันนารี คำเทศนา และอัตชีวประวัติของคริสเตียนทั้งหลาย พระเจ้าทรงเป็นผู้แต่งพระคัมภีร์ และมีแต่ความจริงเท่านั้นที่มีอยู่ในพระคัมภีร์จะนำผู้คนไปสู่ความสุขที่แท้จริง คริสเตียนควรอ่านหนังสืออันมีค่าเล่มนี้ทุกวันพร้อมกับการอธิษฐานอย่างจริงจังและการใคร่ครวญ แต่เหมือนกับผู้เชื่อจำนวนมาก ผมชอบที่จะอ่านผลงานต่าง ๆ ของผู้คนที่ไม่ได้รับการดูแลแทนที่จะอ่านพระดำรัสของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ ด้วยเหตุนี้ ผมจึงยังเป็นทารกฝ่ายวิญญานอยู่ต่อไปทั้งในเรื่องความรู้และพระคุณ

วิธีสุดท้ายและที่สำคัญที่สุดของการเติบโตในองค์พระผู้เป็นเจ้า นั่นคือการอธิษฐาน ก็เป็นบางสิ่งที่ผมละเลยอย่างมากเช่นกัน ผมอธิษฐานบ่อยครั้งและส่วนใหญ่แล้วพร้อมกับความจริงใจ แต่ถ้าผมได้อธิษฐานอย่างจริงจังมากกว่านี้ ผมก็

คงได้ก้าวหน้าไปเร็วกว่านี้ในความสำเร็จของผมแล้ว อย่างไรก็ตาม ทั้ง ๆ ที่ผมยังเชื่อว่าจะเข้าใจหลักการต่าง ๆ ฝ่าย
วิญญาณ พระเจ้าก็ทรงสำแดงความอดทนมหาศาลของพระองค์ต่อตัวผมและทรงช่วยเหลือผมให้เติบโตอย่างมั่นคงใน
พระองค์

ก้าวออกไปสู่งานรับใช้: บทที่ 3

ดร.โรลด์แจ้งให้ผมทราบว่าสมาคมยุโรปในประเทศอังกฤษตั้งใจที่จะส่งผู้รับใช้คนหนึ่งไปยังประเทศบูคาเรสต์เพื่อช่วยเหลือพี่น้องสูงอายุท่านหนึ่งในงานขององค์พระผู้เป็นเจ้า หลังจากการพิจารณาและการอธิษฐาน ผมก็เสนอตัวที่จะไปรับใช้ ทั้ง ๆ ที่ผมมีความอ่อนแอหลายอย่าง ผมก็มีความปรารถนาอย่างยิ่งที่จะมีชีวิตอยู่เพื่อพระเจ้า คุณพ่อของผมให้การยินยอมของท่านอย่างที่ผมไม่ได้คาดคิดไว้ ถึงแม้ว่าประเทศบูคาเรสต์อยู่ห่างออกไปกว่าหนึ่งพันไมล์ก็ตาม

บัดนี้ผมเตรียมตัวสำหรับงานขององค์พระผู้เป็นเจ้าด้วยความขยันขันแข็งและครุ่นคิดเกี่ยวกับการทนทุกข์เหล่านั้นซึ่งอาจรอคอยผมอยู่ ผมเคยรับใช้ซาตานอย่างเต็มที่มาก่อน แต่บัดนี้ เมื่อถูกชักนำโดยความรักของพระคริสต์ ผมก็เต็มใจที่จะทนทุกข์ความเจ็บปวดเพราะเห็นแก่พระเยซู ผมอธิษฐานอย่างจริงจังเกี่ยวกับงานในอนาคตของผม

เมื่อสิ้นเดือนตุลาคม เฮอร์มานน์ บอล มิชชันนารีไปยังพวกยิวสัญชาติโปแลนด์ ก็กล่าวว่าสุขภาพของเขาคงจะบังคับเขาให้เลิกงานของเขาในไม่ช้า เมื่อผมได้ยินแบบนี้ ผมก็รู้สึกถึงความปรารถนาอันแรงกล้าที่จะแทนที่เขา ภาษาฮีบรูเริ่มน่าสนใจสำหรับผมอย่างกะทันหันถึงแม้ว่าผมเคยเรียนมาแล้วก่อนหน้านี้เพียงเพราะเป็นหน้าที่ก็ตาม บัดนี้ผมศึกษาภาษาฮีบรูนานหลายสัปดาห์พร้อมกับความกระตือรือร้นและความปิติยินดี

ขณะที่ผมยังปรารถนาที่จะแทนที่อาจารย์บอลและมีความสุขในการเรียนภาษาฮีบรูอยู่นั้น ผมก็แวะไปหา ดร.โรลด์ เขาซึ่งไม่ทราบเลยเกี่ยวกับความคิดของผม อยู่ดี ๆ ก็ถามผมว่าผมเคยมีความปรารถนาที่จะเป็นมิชชันนารีไปยังพวกยิวบ้างหรือไม่ เขาเป็นตัวแทนคนหนึ่งให้กับสมาคมมิชชันนารีประจำกรุงลอนดอนสำหรับการส่งเสริมความเชื่อแบบคริสเตียนในท่ามกลางพวกยิว ผมอัศจรรย์ใจมากกับคำถามของเขาและบอกเขาเกี่ยวกับสิ่งที่อยู่ในความคิดของผมมาตลอดหลายสัปดาห์นั้น ผมเสริมว่ามันไม่เหมาะสมสำหรับผมที่จะคิดถึงงานรับใช้อื่นใดเพราะว่าผมตกลงใจแล้วว่าจะไปยังบูคาเรสต์ เขาเห็นด้วย

อย่างไรก็ตาม เมื่อผมกลับบ้าน บทสนทนาระหว่างพวกเราที่ลุกไหม้เหมือนไฟอยู่ภายในตัวผม เข้าวันถัดมา ความปรารถนาทั้งสิ้นของผมที่จะไปยังบูคาเรสต์ก็หมดสิ้นไป นี่ดูเหมือนเป็นเรื่องที่ผิดมาก ๆ และเป็นการอยู่ฝ่ายเนื้อหนังของผม และผมวิงวอนองค์พระผู้เป็นเจ้าให้รื้อฟื้นความปรารถนาก่อนหน้านี้ของผมที่จะไปทำงานที่นั่น พระองค์ทรงทำเช่นนั้นอย่างเปี่ยมพระคุณแทบจะในทันที ขณะเดียวกัน ความจริงจังของผมในการศึกษาภาษาฮีบรูและความรักของผมที่มีให้แก่มันก็คงอยู่ต่อไป

ประมาณสัปดาห์ต่อมา ดร.โรลด์ก็ได้รับจดหมายฉบับหนึ่งจากสมาคมยุโรปนั้น เพราะสงครามระหว่างพวกเติร์กกับพวกรัสเซีย พวกเขาจึงตัดสินใจที่จะไม่ส่งผู้รับใช้คนหนึ่งไปยังบูคาเรสต์เนื่องจากมันเป็นศูนย์กลางของสงคราม ดร.โรลด์ถามผมอีกครั้งว่าผมคิดอย่างไรเกี่ยวกับการเป็นมิชชันนารีไปยังพวกยิวเหล่านั้น หลังจากการอธิษฐานและการปรึกษากับพี่น้องหลายคนที่เป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณ ผมจึงได้ข้อสรุปว่าผมควรถวายตัวให้แก่สมาคมนั้น โดยฝากอนาคตของผมไว้กับองค์พระผู้เป็นเจ้า

ดร.โรลด์เขียนไปถึงสมาคมนั้นในกรุงลอนดอนและได้รับคำตอบในไม่กี่สัปดาห์ พวกเขามีหลายคำถามที่จะถามผม

และการยอมรับผมขึ้นอยู่กับคำตอบทั้งหลายที่น่าพอใจของผม หลังจากตอบกลับไปยังการติดต่อสื่อสารครั้งแรกนี้ ผมก็ได้รับจดหมายฉบับหนึ่งจากลอนดอน คณะกรรมการนั้นตัดสินใจแล้วว่ารับผมเป็นนักเรียนมิชชันนารีโดยมีช่วงทดลองหกเดือน โดยมีเงื่อนไขว่าผมจะต้องมาที่กรุงลอนดอน

อุปสรรคอย่างหนึ่งขวางกั้นการออกไปจากประเทศของผม ผู้ชายชาวปรัสเซียทุกคนต้องรับหน้าที่เป็นทหารสามปี แต่คนเหล่านั้นที่เรียนจบมหาวิทยาลัยต้องเป็นทหารแค่ปีเดียว ผมไม่อาจได้รับหนังสือเดินทางเพื่อที่จะออกจากประเทศได้ จนกว่าผมได้ทำหน้าที่ตามเวลานั้นแล้วหรือไม่ก็ได้รับการยกเว้นจากพระมหากษัตริย์เอง ผมหวังว่าจะเป็นแบบหลัง มันเป็นเรื่องที่จริงจังหนึ่งที่ผู้คนทราบดีว่าคนเหล่านั้นที่ได้ถวายตัวให้แก่งานรับใช้มิชชันนารีได้รับการยกเว้นเสมอ พี่น้องคริสเตียนที่มีอิทธิพลบางคนที่กำลังอาศัยอยู่ในเมืองหลวงได้เขียนไปถึงกษัตริย์ พระองค์ทรงตอบกลับว่าเรื่องนี้ต้องถูกส่งไปยังเหล่าเจ้าหน้าที่ของรัฐบาล และไม่มีกรการยกเว้นให้เพื่อเห็นแก่ผม

ความกังวลหลักของผมในตอนนี้เป็นคือ ผมจะได้รับการยกเว้นไม่ต้องทำหน้าที่ทหารและจะได้รับหนังสือเดินทางเพื่อไปยังประเทศอังกฤษได้อย่างไร แต่ยิ่งผมพยายามมากเท่าไร ความยุ่งยากก็ดูเหมือนจะมีมากขึ้นเท่านั้น ก่อนถึงกลางเดือนมกราคม ดูเหมือนว่าทางออกเดียวของผมคือการเป็นทหาร

มีอยู่อีกวิธีหนึ่งที่ผมยังไม่ได้ลอง-มันเป็นที่ยิ่งสุดท้ายของผม พันตรีคนหนึ่งในกองทัพเป็นคริสเตียน และมีความสัมพันธ์อันดีกับนายพลคนหนึ่ง เขาเสนอแนะให้ผมเริ่มกระบวนการของการเป็นทหาร เนื่องจากในตอนนั้นผมยังอ่อนแอ ผ่ายร่างกายอยู่มากเพราะความเจ็บป่วยก่อนหน้านั้นของผม ผมจึงจะถูกพบว่าไม่เหมาะสมสำหรับการรับใช้ชาติเป็นทหาร

ผมเชื่อว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงอนุญาตให้สิ่งต่าง ๆ เกิดขึ้นแบบนี้เพื่อแสดงให้ผมเห็นว่าเพื่อนฝูงของผมจะไม่สามารถหาหนังสือเดินทางมาให้ผมได้จนกว่าพระองค์ทรงพร้อม แต่บัดนี้เวลานั้นได้มาถึงแล้ว จอมกษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งหลายทรงตั้งพระทัยให้ผมไปยังประเทศอังกฤษเพราะว่าพระองค์อยากให้ผมเป็นพระพรหนึ่งที่นั่นทั้ง ๆ ที่ผมไม่คู่ควร ณ เวลานั้นที่ผมเกือบจะหมดหวังแล้ว และเมื่อแผนการสุดท้ายได้ถูกลองแล้ว ทุกสิ่งก็เริ่มที่จะเข้าที่เข้าทาง พวกคุณหมอตรวจร่างกายผมและประกาศว่าผมไม่เหมาะที่จะเป็นทหาร นายพลเองได้เซ็นต์เอกสารเหล่านั้น และผมไม่ต้องถูกเกณฑ์ทหารอีกเลยตลอดชีวิต

ผมมายังประเทศอังกฤษโดยมีความอ่อนแอผ่ายร่างกายและเริ่มล้มป่วยหนักในไม่ช้า เท่าที่ผมคาดการณ์ ผมคงไม่หายแน่ กระนั้นยิ่งผมอ่อนแอในร่างกายนานเท่าไร ผมก็มีความสุขในฝ่ายวิญญาณมากเท่านั้น บาปทุกอย่างที่ผมเคยกระทำหวนกลับมาให้รำลึก แต่ผมตระหนักว่าผมถูกล้างชำระและถูกทำให้สะอาดโดยสมบูรณ์แล้วในพระโลหิตของพระเยซู การตระหนักนี้ก็นำสันติสุขยิ่งใหญ่มาสู่ผม และผมปรารถนาที่จะตายและไปอยู่กับพระคริสต์

เมื่อคุณหมอของผมมาพบผม คำอธิษฐานของผมก็คือ “พระองค์เจ้าข้า พระองค์ทรงทราบว่าคุณหมอต่านนี้ไม่รู้ว่าจะดีที่สุดในที่สำหรับข้าพระองค์ ดังนั้นโปรดนำพาเขาด้วยเถิด” เมื่อผมทนายาของผม คำอธิษฐานของผมก็คือ “พระองค์เจ้าข้า พระองค์ทรงทราบว่านี่เป็นเพียงน้ำเล็กน้อย บัดนี้ พระองค์เจ้าข้า ขอทรงทำให้มันเกิดผลซึ่งจะส่งผลดีต่อข้าพระองค์และถวายเกียรติแด่พระองค์เถิด ขอให้ข้าพระองค์ถูกพาไปสวรรค์ในไม่ช้า หรือไม่ก็ขอให้ข้าพระองค์หายดี พระองค์เจ้าข้า ขอทรงกระทำกับข้าพระองค์ตามที่พระองค์ทรงเห็นว่าดีที่สุดในที่สุดด้วยเถิด!”

หลังจากที่ผมป่วยนานสองสัปดาห์ สุขภาพของผมก็เริ่มดีขึ้น เพื่อนฝูงบางคนชวนผมให้เข้าไปชนบทเพื่อรับอากาศ

สดชื่น เมื่อผมถามคุณหมอตำนานนั้น เขาก็กล่าวว่ามันเป็นสิ่งดีที่สุดในสิ่งที่ผมจะทำได้ สองสามวันต่อมา ผมก็ออกเดินทางไปยังเมืองในชนบทเล็ก ๆ ที่ชื่อว่าเทนมาร์ ผมมีเวลาเหลือเฟือเพื่อเรียนรู้ที่จะศึกษาค้นคว้าพระคัมภีร์ขณะที่ผมพินตัว ในระหว่างเวลานี้ พระเจ้าได้แสดงให้เห็นว่าพระวจนะของพระองค์เพียงอย่างเดียวเป็นมาตรฐานแห่งการตัดสินของเราในสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นฝ่ายวิญญาณ พระวจนะสามารถถูกอธิบายได้โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์เพียงผู้เดียวผู้ทรงเป็นครูของประชากรของพระองค์ ก่อนหน้านั้นผมไม่ได้เข้าใจพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในทางปฏิบัติเลย

บัดนี้ผมเรียนรู้แล้วว่าพระบิดาทรงเลือกเราก่อนการวางรากฐานของโลก พระองค์ทรงให้กำเนิดแผนการแสนพิเศษแห่งการไถ่ของเรา และพระองค์ทรงจัดแจงวิธีที่จะทำให้เกิดการไถ่นั้นเช่นกัน พระบุตรได้ทรงทำให้พระราชบัญญัติสำเร็จจริงแล้วและทรงแบกรับโทษทัณฑ์นั้นเพราะบาปทั้งหลายของเรา ทรงทำให้ความยุติธรรมของพระเจ้าสำเร็จแล้ว สุดท้ายแล้ว พระวิญญาณบริสุทธิ์เพียงผู้เดียวทรงสามารถสอนเราเกี่ยวกับสถานะที่บาปหนาของเรา ทรงสำแดงให้เราเห็นความต้องการพระผู้ช่วยให้รอดองค์หนึ่ง ทรงช่วยให้เราสามารถเชื่อในพระคริสต์ ทรงอธิบายพระคัมภีร์แก่เรา และทรงช่วยเราเทศนาพระวจนะ

องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงช่วยให้ผมสามารถทดสอบแง่มุมสุดท้ายนี้ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้โดยการไม่อ่านอรรถาธิบายหลายเล่มของผมและหนังสืออื่นเกือบทุกเล่มและแค่อ่านพระวจนะของพระเจ้าเท่านั้น เย็นวันแรกนั้นเมื่อผมก้มตัวอยู่ในห้องของผมเพื่ออธิษฐานและใคร่ครวญพระคัมภีร์ ผมได้เรียนรู้ในไม่กี่ชั่วโมงมากกว่าในช่วงหลายเดือนหลังมานี้

หลังจากผมกลับมาที่กรุงลอนดอน ผมก็ตัดสินใจที่จะทำอะไรสักอย่างเพื่อช่วยเหลือพี่น้องของผมในพระคริสต์ธรรมนั้น ผมเสนอแนะให้เรามาพบปะกันทุกเช้าตั้งแต่หกโมงถึงแปดโมงเพื่ออธิษฐานและอ่านพระคัมภีร์ หลังจากการอธิษฐานรอบเย็นนั้น การร่วมสนิทของผมกับพระเจาก็หอมหวานเหลือเกินจนผมชอบอธิษฐานต่อไปจนถึงหลังเที่ยงคืน จากนั้นผมก็ออกไปที่ห้องของพี่น้องคนหนึ่ง และพวกเขาจะอธิษฐานด้วยกันจนถึงตีหนึ่งหรือตีสอง แม้กระทั่งในเวลานั้น บางครั้งผมก็เปี่ยมล้นด้วยความชื่นบานมากเสียจนผมนอนไม่หลับ พอถึงหกโมงเช้า ผมก็จะเรียกพี่น้องเหล่านั้นให้มาอธิษฐานด้วยกันอีก

หลังจากที่ผมมาอยู่ในลอนดอนได้สัปดาห์และถูกจำกัดให้อยู่แต่ในบ้านเพราะการศึกษาค้นคว้าของผม สุขภาพของผมก็เริ่มถดถอยอีกครั้ง ผมตัดสินใจที่จะหยุดใช้เรียวแรงอันน้อยนิดที่ผมมีเหลืออยู่ไปกับการศึกษาค้นคว้าของผมและไปทำงานเพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้า ผมเขียนจดหมายถึงสมาคมมิชชันนารีนั้นและขอร้องพวกเขาให้ส่งผมออกไปทันที พวกเขาไม่ส่งจดหมายตอบกลับมาหาผม แต่ยังคงสนับสนุนผมต่อไปขณะที่ผมศึกษาเล่าเรียน

หลังจากรอนานหกสัปดาห์ และในระหว่างนั้นแสวงหาที่จะทำงานเพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้า ผมก็เริ่มรู้สึกว่าคุณควรเริ่มทำงานในท่ามกลางพวกยิวในลอนดอนไม่ว่าผมจะมีชื่อว่ามิชชันนารีหรือไม่ ผมแจกใบปลิวในท่ามกลางพวกยิวเหล่านั้นและชวนพวกเขาให้มาพูดคุยกับผมเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ของพระเจ้า ผมเทศนาให้พวกเขาฟังในสถานที่เหล่านั้นที่พวกเขามารวมตัวกันและอ่านพระคัมภีร์เป็นประจำโดยมีเด็กชายชาวยิวประมาณห้าสิบคน ผมได้รับเกียรติในการถูกตำหนิและถูกปฏิบัติอย่างหยาบช้าเพราะพระนามของพระเยซู อย่างไรก็ตาม องค์พระผู้เป็นเจ้าประทานพระคุณแก่ผม และผมไม่เคยถูกขัดขวางจากงานนั้นเลยโดยภัยอันตรายใด ๆ หรือความเป็นไปได้ที่จะทนทุกข์

พอใกล้สิ้นปี 1829 ผมก็เริ่มสงสัยว่ามันถูกต้องไหมสำหรับผมที่จะรับการสนับสนุนจากสมาคมลอนดอนนั้น ดู

เหมือนมันไม่ถูกต้องตามพระคัมภีร์สำหรับผมในฐานะผู้รับใช้คนหนึ่งของพระคริสต์ ที่จะเอาตัวเองให้อยู่ภายใต้การควบคุม และการสั่งการของผู้ใดนอกจากองค์พระผู้เป็นเจ้า สมาคมนั้นกับผมเขียนจดหมายโต้ตอบกันเกี่ยวกับหัวข้อนี้ และในความกรุณาและความรักอันสมบูรณ์ พวกเราก็ตัดสายสัมพันธ์ของพวกเรา บัดนี้ผมมีอิสระแล้วที่จะประกาศข่าวประเสริฐในที่ใดก็ตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเปิดหนทาง

ในเดือนธันวาคม ผมพักอยู่กับเพื่อนคริสเตียนบางคนที่อาศัยอยู่ในเอ็กซ์เมาธ์ วันที่สองหลังจากที่ผมไปถึง พี่น้องคนหนึ่งกล่าวแก่ผมว่า “ผมอธิษฐานมาตลอดหนึ่งเดือนขอให้องค์พระผู้เป็นเจ้าทำอะไรสักอย่างที่ลิมพ์สโตน ซึ่งเป็นสังฆมณฑลใหญ่ที่มีความสว่างฝ่ายวิญญาณอยู่น้อยนิด ผมเชื่อว่าคุณจะได้รับอนุญาตให้เทศนาที่นั่น” ผมซึ่งพร้อมที่จะพูดถึงพระเยซูในที่ใดก็ตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงเปิดประตู และปรารถนาที่จะเป็นผู้สัจย์ชื่อต่อความจริงเหล่านั้นซึ่งพระองค์ได้ทรงสอนผม ผมจึงไป ผมได้รับอนุญาตอย่างง่ายดายที่จะเทศนาสองรอบวันอาทิตย์ถัดมา

พระเจ้าทรงอวยพรและหนุนใจผมขณะที่ผมทำงานเพื่อราชอาณาจักรของพระองค์ ผมเริ่มเรียนรู้ที่จะอ่อนน้อมไหวต่อพระวิญญาณของพระองค์ พระองค์ทรงสอนผมถึงวิธีศึกษาคัมภีร์และทรงเปิดเผยพระวจนะของพระองค์แก่ผมมากกว่าเดิม โอกาสที่จะเทศนาถูกเปิดเพิ่มมากขึ้น และผมชื่นชมยินดีที่ได้รับใช้พระเยซูคริสต์ต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าของผม

การเทศนา การศึกษาค้นคว้า และการเติบโต: บทที่ 4

หลังจากผมได้เทศนาไปประมาณสามสัปดาห์ในบริเวณโดยรอบของเอ็กซ์แมร์ ผมก็ไปยังเทนเมิร์ชเพื่อพักอยู่ที่นั่น สิบวันเพื่อเทศนาพระวจนะท่ามกลางพวกพี่น้อง หญิงสาวคนหนึ่งได้มารู้จักพระเยซูคริสต์ให้เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของเธอ เย็นวันแรกนั้น นี่เป็นพรแก่ผมเพราะว่าไม่มีผู้รับใช้คนใดเลยที่อาศัยอยู่ที่นั่นชอบคำเทศนานั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงตัดสินแตกต่างจากมนุษย์มากจริง ๆ!

สัปดาห์ถัดมา หลังจากเทศนาทุกวันในห้องนมัสการนั้น ผมก็ถูกขอร้องให้อยู่ต่อและเป็นผู้รับใช้ของพวกเขา เพราะการต่อต้านบางอย่าง ผมจึงตัดสินใจที่จะอยู่ต่อจนกว่าผมถูกปฏิเสธอย่างเป็นทางการ ผมเทศนาอีกครั้งในวันของ องค์พระผู้เป็นเจ้า ถึงแม้ว่าหลายคนไม่ได้ชอบฟังคำเทศนาของผมก็ตาม บางคนจากไปและไม่กลับมาอีกเลย คนอื่น ๆ ก็มาที่ห้องนมัสการนั้นโดยที่พวกเขาไม่ได้มีนิสัยชอบมาร่วมประชุมก่อนที่ผมจะมา วิญญาณแห่งการไต่ถามและการค้นดูพระ คัมภีร์ได้เริ่มต้นอย่างฉับพลัน ผู้คนอยากทราบว่าสิ่งเหล่านั้นที่ผมได้กล่าวเป็นความจริงหรือไม่ ที่สำคัญที่สุดเลยก็คือ พระเจ้าทรงประทับตราอนุมัติของพระองค์บนงานนั้นโดยการทำให้คนบาปหลายคนกลับใจเชื่อ

ผมเทศนาที่ห้องนมัสการนี้ในฐานะเป็นผู้รับใช้ชาวจีนสิบสองสัปดาห์ ในระหว่างช่วงเวลานี้ โดยที่ผมไม่ได้ทูลขอ องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงจัดหาสำหรับความต้องการต่าง ๆ ในสิ่งของฝ่ายโลกของผมผ่านทางพี่น้องสองท่าน เมื่อสิบสอง สัปดาห์นั้นสิ้นสุดลง คริสตจักรนั้นที่มีสมาชิกสิบแปดคนก็เชิญผมให้มาเป็นศิษยาภิบาลของพวกเขาอย่างเป็นทางการ

บัดนี้ผมเปลี่ยนความคิดเห็นของผมแล้วเกี่ยวกับวิธีการที่ดีที่สุดในการเตรียมตัวสำหรับงานรับใช้ปวงชนในด้าน พระวจนะ แทนที่จะสันนิษฐานว่าสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับผู้ฟัง ผมทูลขอองค์พระผู้เป็นเจ้าให้ทรงโปรดสอนผมถึงหัวข้อที่ผม ควรพูดถึง หรือส่วนนั้นแห่งพระวจนะของพระองค์ที่ผมควรอธิบาย บางครั้งผมจะมีหัวข้อหนึ่งที่เฉพาะเจาะจงหรือข้อพระ คำตอนหนึ่งในหัวของผมก่อนจะทูลขอพระองค์ ถ้าหลังจากอธิษฐานแล้ว ผมรู้สึกเชื่อมั่นว่าผมควรพูดเกี่ยวกับหัวข้อนั้น ผม ก็ศึกษาค้นคว้ามัน แต่ผมก็ยังปล่อยให้ตัวเองเปิดรับต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าที่จะทรงเปลี่ยนแปลงหากพระองค์ทรงพอพระทัย

อย่างไรก็ตาม หลายครั้งผมก็ไม่มีหัวข้อในหัวของผมก่อนผมอธิษฐาน ในกรณีนี้ผมก็คุกเข่ารอคอยคำตอบ โดย พยายามฟังเสียงของพระวิญญาณที่จะทรงนำพาผม จากนั้น ถ้าข้อพระคำตอนหนึ่งของหัวข้อผุดขึ้นในหัว ผมก็ทูลถามองค์ พระผู้เป็นเจ้าอีกครั้งว่าเป็นน้ำพระทัยของพระองค์หรือไม่ บางครั้งผมก็ทูลถามซ้ำ ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าหัวข้อนั้นหรือ ข้อพระคำนั้นเป็นเรื่องยาก ถ้าหลังจากอธิษฐาน จิตใจของผมเปี่ยมด้วยความสงบสุขเกี่ยวกับมัน ผมก็เอาหัวข้อนี้เป็นเรื่อง เทศนา แต่ผมก็ยังปล่อยให้ตัวเองเปิดรับต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าสำหรับการทรงนำอยู่ เพื่อว่าพระองค์ทรงตัดสินพระทัยที่จะ เปลี่ยนแปลงมัน หรือเพื่อที่ผมเข้าใจผิดไป

บางครั้งผมก็ยังไม่มีเรื่องที่จะเทศนาหลังจากอธิษฐาน ตอนแรกผมก็สับสนงุนงงเพราะเรื่องนี้ แต่ผมได้เรียนรู้แล้วว่าที่ จะแค่อ่านพระคัมภีร์ของผมเป็นประจำต่อไป โดยอธิษฐานขณะที่ผมอ่านเพื่อหาเรื่องที่จะเทศนา ผมต้องอ่านห้าบท สิบบท หรือถึงกับยี่สิบบทก่อนที่องค์พระผู้เป็นเจ้าจะประทานเรื่องที่จะเทศนาให้แก่ผม หลายครั้งผมต้องถึงขนาดไปยังที่ประชุม โดยที่ไม่มีหัวข้อเทศนา แต่ผมก็ได้รับมันเสมอ บางทีก็แค่ไม่กี่นาทีก่อนที่ผมจะต้องพูด

องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงช่วยเหลือผมเสมอตอนที่ผมเทศนา โดยมีเงื่อนไขอยู่ที่ผมได้แสวงหาพระองค์อย่างจริงจัง

แล้วในเวลาส่วนตัว นักเทศน์ไม่สามารถทราบจิตใจของคนเหล่านั้นในชุมนุมชนได้หรือสิ่งที่พวกเขาต้องการจะฟัง แต่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงทราบ และถ้านักเทศน์คนนั้นปิดบังสติปัญญาของตนเอง เขาก็จะได้รับความช่วยเหลือจากองค์พระผู้เป็นเจ้า แต่ถ้าเขามุ่งมั่นที่จะเลือกหัวข้อหนึ่งในสติปัญญาของตนเอง เขาก็ไม่ควรประหลาดใจเมื่อเขาเห็นผลน้อยนิดที่มาจาก การลงแรงหนักของเขา

เมื่อผมได้เรื่องที่จะเทศนาในวิธีข้างบน ไม่ว่าจะป็นข้อพระคำหนึ่งหรือทั้งบทหรือมากกว่านั้น ผมก็ทูลขอองค์พระผู้เป็นเจ้าให้ทรงโปรดสอนผมโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระองค์ขณะที่ผมใคร่ครวญเกี่ยวกับข้อพระคำเหล่านั้น ผมจดบันทึกลงไปขณะที่พระวจนะถูกเปิดเผยแก่ผมเพื่อจะเห็นว่าผมเข้าใจข้อพระคำตอนนั้นดีแค่ไหน มันมีประโยชน์มากเช่นกันที่จะมาเปิดดูในภายหลังว่าผมเขียนอะไรลงไป

ผมไม่ค่อยใช้ตัวช่วยอื่นในการศึกษาค้นคว้านอกจากพระคัมภีร์และฉบับแปลตี ๆ บางฉบับในภาษาอื่น ๆ ตัวช่วยหลักของผมคือการอธิษฐาน เมื่อใดก็ตามที่ผมศึกษาค้นคว้าส่วนหนึ่งของความจริงของพระเจ้า ผมก็ได้รับความสว่างบางอย่างเสมอเกี่ยวกับมันหลังจากที่อธิษฐานและใคร่ครวญเกี่ยวกับมัน การอธิษฐานยาวนานต่อเนื่องมักเป็นเรื่องยากเพราะความอ่อนแอ เนื้อหนัง ความอ่อนแอต่าง ๆ ฝ่ายร่างกาย และตารางงานที่แน่นเอี้ยด แต่ไม่มีใครควรคาดหวังที่จะเห็นสิ่งดี ๆ มากมายจากการทำงานหนักของเขาถ้าเขาไม่ใช้เวลาในการอธิษฐานและการใคร่ครวญ

จากนั้นผมก็ฝากตัวเองไว้ในพระหัตถ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าหมดทั้งตัว โดยทูลขอพระองค์ให้ผมระลึกถึงสิ่งที่ผมได้เรียนรู้แล้วในเวลาอธิษฐานส่วนตัว พระองค์ทรงทำเช่นนี้อย่างสัตย์ซื่อและมักสอนผมขณะที่ผมกำลังเทศนา *การเตรียมตัว* สำหรับงานรับใช้ปวงชนในด้านพระวจนะเป็นเรื่องที่ยอดเยี่ยมมากยิ่งกว่าการเทศนาในคริสตจักรเสียอีก การดำเนินชีวิตในการร่วมสนทนอยุ่ตลอดกับองค์พระผู้เป็นเจ้า และการใคร่ครวญเกี่ยวกับความจริงนั้นบ่อยครั้งจนติดเป็นนิสัยก็เป็นบำเหน็จของมันเองแล้ว

การอธิบายพระคัมภีร์มีประโยชน์มากที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเวลาที่คุณศึกษาค้นคว้าข่าวประเสริฐทั้งเล่มหรือจดหมายฝากทั้งเล่ม นี้สามารถกระทำได้โดยการอธิบายความหมายของพระคำทุกข้อ หรือไม่กี่โดยการให้ประเด็นสำคัญ ๆ และนำพาผู้ฟังให้มองเห็นความหมายโดยรวมของหนังสือเล่มนั้นทั้งเล่ม การอธิบายพระคัมภีร์ส่งเสริมชุมนุมชนนั้นให้น่าพระคัมภีร์ของพวกเขาไปที่คริสตจักร และทุกสิ่งที่น่าผู้เชื่อทั้งหลายให้เห็นคุณค่าของพระคัมภีร์ก็เป็นสิ่งสำคัญ

วิธีการเทศนาแบบนี้เป็นประโยชน์แก่ผู้ฟังมากกว่าแค่การให้ความเห็นเกี่ยวกับข้อพระคำหนึ่ง จนส่วนนั้นของพระคัมภีร์เป็นเพียงคำขวัญสำหรับหัวข้อนั้น ๆ น้อยคนนักมีพระคุณที่จะใคร่ครวญนานหลายชั่วโมงเกี่ยวกับพระวจนะ ดังนั้นการอธิบายจึงอาจเปิดเผยพระคัมภีร์แก่พวกเขาและอาจสร้างความปรารถนาในตัวพวกเขาที่จะใคร่ครวญสำหรับตัวพวกเขาเอง เมื่อพวกเขาอ่านทวนส่วนนั้นของพระวจนะอีกรอบซึ่งได้ถูกอธิบายไปแล้ว พวกเขาก็จะจำได้ว่าสิ่งใดถูกกล่าวไปแล้ว ดังนั้นมันจึงฝากรอยประทับที่ตราตรึงนานมากขึ้นในความคิดของพวกเขา

การอธิบายข้อพระคำตอนใหญ่ ๆ ของพระวจนะ เช่น ข่าวประเสริฐหรือจดหมายฝากทั้งเล่ม นำผู้สอนให้พิจารณาหลายส่วนของพระวจนะซึ่งเขาอาจมองข้ามไปได้ นี้ช่วยป้องกันเขาไม่ให้พูดมากเกินไปเกี่ยวกับหัวข้อโปรดทั้งหลายและไม่ให้ฟังมากเกินไปในหลายส่วนที่เฉพาะเจาะจงของความจริง-ซึ่งเป็นแนวโน้มหนึ่งซึ่งจะส่งผลเสียต่อทั้งตัวเขาเองและเหล่าผู้ฟังของเขาไม่ช้าก็เร็ว

ความเรียบง่ายในการใช้คำพูดเป็นสิ่งสำคัญที่สุด ผู้สอนควรพูดในแบบที่ว่าแม้แต่เด็ก ๆ และผู้ที่อ่านหนังสือไม่ออกก็สามารถเข้าใจเขาได้ トラบเท่าที่ความคิดแบบธรรมชาติจะสามารถเข้าใจสิ่งเหล่านั้นของพระเจ้าได้ ทุกที่ประชุมมีผู้คนที่มาจากภูมิหลังด้านการศึกษาและสังคมที่หลากหลาย ผู้อธิบายความจริงของพระเจ้ายกก็พูดเพื่อพระเจ้าและเพื่อนิรันดร์กาล เขาคงไม่ทำประโยชน์แก่ผู้ฟังถ้าเขาไม่ใช่คำพูดที่เข้าใจง่าย

ถ้านักเทศน์พยายามที่จะพูดตามกฎต่าง ๆ ของโลกนี้ เขาก็อาจเอาใจคนเป็นอันมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนเหล่านั้นที่มีรสนิยมด้านวรรณกรรม แต่เขาไม่น่าจะกลายเป็นเครื่องมือในพระหัตถ์ของพระเจ้าสำหรับการทำให้คนบาปกลับใจเชื่อหรือสำหรับการเสริมสร้างเหล่าวิสุทธิชนได้ ทั้งโศกนาฏกรรมที่สละสลวยและความคิดอันลึกซึ้งไม่ทำให้เกิดนักเทศน์ที่ยิ่งใหญ่อย่างแท้จริง มีแต่ชีวิตแห่งการอธิษฐานและการใคร่ครวญที่จะทำให้เขาเป็นภาชนะที่พร้อมสำหรับการใช้งานของพระองค์ ผู้เป็นนายและเหมาะที่จะเอาไปใช้ในการทำให้เหล่าคนบาปกลับใจเชื่อและในการเสริมสร้างเหล่าวิสุทธิชน

การเจิมของพระวิญญาณบริสุทธิ์ช่วยผมอย่างมากเวลาที่ผมเทศนา ผมจะไม่มีวันพยายามที่จะสอนความจริงของพระเจ้าโดยอาศัยฤทธิ์เดชของตัวเองเลย วันหนึ่งก่อนเทศนาที่เทนเนซี ผมมีเวลามากกว่าปกติ ดังนั้นผมจึงอธิษฐานและใคร่ครวญนานหกชั่วโมงในการเตรียมตัวสำหรับการประชุมรอบเย็นวันนั้น หลังจากผมพูดไปได้สักพักหนึ่ง ผมก็รู้สึกว่าการกำลังพูดในพลกำลังของตัวเองแทนที่จะอาศัยฤทธิ์เดชของพระเจ้า ผมบอกพวกพี่น้องว่าผมรู้สึกราวกับว่าผมไม่ได้กำลังเทศนาภายใต้การทรงเจิมและขอร้องพวกเขาให้อธิษฐาน หลังจากผมพูดต่อไปอีกสักพักหนึ่ง ผมก็รู้สึกเหมือนเดิมและผมจึงจบคำเทศนาของผมและเสนอให้พวกเรามีการประชุมเพื่ออธิษฐาน พวกเราทำเช่นนั้น และผมได้รับการช่วยเหลือเป็นพิเศษจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ครั้งถัดมาที่ผมเทศนา

ผมดีใจเหลือเกินที่ผมได้เรียนรู้ถึงความสำคัญของการรับใช้ในฤทธิ์เดชของพระเจ้าเพียงอย่างเดียวเท่านั้น ผมทำทุกสิ่งได้โดยทางพระคริสต์ แต่ปราศจากพระองค์ ผมก็ทำสิ่งใดไม่สำเร็จเลย

เรียนรู้ที่จะดำเนินชีวิตโดยความเชื่อ: บทที่ 5

เมื่อวันที่ 7 ตุลาคม ค.ศ. 1830 ผมได้สมรสกับนางสาวแมรี โกรฟส์ ผมได้อย่างก้าวนี้หลังจากการอธิษฐานมากมาย และจากความเชื่อมั่นอันเต็มเปี่ยมที่ว่าสิ่งที่ผมแต่งงานนั้นก็ดีกว่า ผมไม่เคยนึกเสียใจที่หลังเลยที่ได้ย่างก้าวนี้หรือตัดสินใจเลือกเช่นนี้ แต่ผมขอบพระคุณพระเจ้าอย่างแท้จริงที่ประทานภรรยาเช่นนั้นให้แก่ผม

ประมาณเวลานี้เอง ผมเริ่มที่จะมีข้อโต้แย้งแบบมีสติหลายประการต่อการรับเงินเดือนสำหรับการเช่าที่นั่นในที่ประชุม ตามที่ยากอบ 2:1-6 กล่าวไว้ วิธีปฏิบัตินี้ขัดต่อพระทัยขององค์พระผู้เป็นเจ้าเพราะว่าพวกพี่น้องที่ยากจนไม่มีปัญญาได้ที่นั่นดี ๆ เหมือนอย่างคนมั่งมี พี่น้องคนหนึ่งอาจยินดีให้บางสิ่งเพื่อเลี้ยงดูผมหากการตัดสินใจนั้นขึ้นอยู่กับเขา แต่เมื่อเขามีค่าใช้จ่ายอื่น ๆ อีก ผมก็ไม่รู้ว่าเขาจ่ายเงินของเขาโดยฝืนใจหรือด้วยใจยินดี และพระเจ้าทรงรักผู้ที่ให้ด้วยใจยินดี การเช่าที่นั่นในที่ประชุมเป็นบ่วงแร้วต่อผู้รับใช้ของพระคริสต์เช่นกัน ความกลัวว่าจะทำให้คนเหล่านั้นที่จ่ายเงินเดือนของเขาไม่พอใจได้ทำให้ผู้รับใช้หลายคนไม่เทศนาพระวจนะของพระเจ้าที่ไม่อ้อมอ้อม

ด้วยเหตุผลเหล่านี้ ผมบอกพวกพี่น้องว่าพอสิ้นเดือนตุลาคม ปี 1830 ผมจะไม่ขอรับเงินเดือนประจำของผม หลังจากที่ผมให้เหตุผลต่าง ๆ ของผมสำหรับการทำแบบนั้น ผมก็อ่านฟีลิปปี บทที่ 4 ถ้าเหล่าวิสุทธิชนอยากให้บางสิ่งเพื่อเลี้ยงดูผมโดยของฝากต่าง ๆ แบบสมัครใจ ผมก็ไม่มีข้อโต้แย้งใด ๆ ที่จะรับมันไว้ไม่ว่าจะเป็นเงินหรือเสบียงต่าง ๆ สองสามวันถัดมา ผมก็ตระหนักว่าถ้าผมรับของฝากทุกชิ้นไว้ด้วยตัวเอง เวลาของผมและเวลาของผู้บริจาคเหล่านั้นก็คงเสียไปมากมาย นอกจากนี้ คนยากจนอาจรู้สึกอับอายที่จะให้เงินจำนวนน้อยนิดแก่ผม คนอื่น ๆ อาจให้มากกว่าเดิมถ้าของฝากเหล่านั้นเป็นแบบนิรนาม ด้วยเหตุนี้ มันก็ยังเป็นเรื่องน่าสงสัยอยู่ดีว่าของฝากเหล่านั้นถูกให้โดยฝืนใจหรือด้วยใจยินดี ด้วยเหตุผลเหล่านี้ พวกเราจึงเฝ้าถ้อยใจในหนึ่งวงไว้ในห้องนมัสการพร้อมกับป้ายที่อธิบายว่าผู้ใดก็ตามที่มีความปรารถนาที่จะให้บางสิ่งเพื่อเลี้ยงดูผม สามารถเอาของถวายนั้นมาใส่ไว้ในกล่องใบนั้นได้

ภรรยาของผมและผมมีพระคุณที่จะเชื่อพระบัญญัติขององค์พระผู้เป็นเจ้าในลูกา 12:33 ตามตัวอักษร “จงขายของที่ท่านมีอยู่และทำทาน” เราไม่เคยมานึกเสียใจที่หลังเลยที่ได้ย่างก้าวนี้ พระเจ้าทรงอวยพรพวกเราอย่างบริบูรณ์ตามที่พระองค์ทรงสอนเราให้วางใจในพระองค์แต่เพียงผู้เดียว เมื่อพวกเรามีเงินน้อยลงจนเหลือเพียงไม่กี่ชิลลิง พวกเราก็บอกพระองค์เกี่ยวกับความต้องการต่าง ๆ ของเราและฟังพาพระองค์ที่จะทรงเลี้ยงดู พระองค์ไม่เคยทำให้พวกเราผิดหวังเลย

เมื่อวันที่ 18 พฤศจิกายน ปี 1830 เงินของพวกเราลดน้อยลงเหลือประมาณแปดชิลลิง เมื่อผมกำลังอธิษฐานกับภรรยาของผมในเช้าวันนั้น ผมก็ถูกนำพาให้ทูลขอเงินต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า สี่ชั่วโมงต่อมา พี่น้องผู้หนึ่งคนหนึ่งกล่าวแก่ผมว่า “คุณอยากได้เงินบ้างไหม?”

ผมตอบกลับไปว่า “ผมบอกพวกพี่น้องแล้วตอนที่ผมเลิกรับเงินเดือนของผมว่าผมจะบอกองค์พระผู้เป็นเจ้าเท่านั้นเกี่ยวกับความขัดสนต่าง ๆ ของผม”

เธอกล่าวว่า “แต่พระองค์ทรงบอกฉันให้เอาเงินมาให้คุณบ้าง ประมาณสองอาทิตย์ก่อน ฉันได้ทูลถามพระองค์ว่าฉันควรทำอะไรเพื่อพระองค์ และพระองค์ทรงบอกฉันให้เอาเงินมาให้คุณบ้าง เสาร์ที่แล้วความคิดนี้ก็กลับเข้ามาในหัวฉันอีกอย่างมีพลังมากและไม่ออกไปจากหัวฉันเลยนับแต่นั้น”

หัวใจของผมชื่นชมยินดีที่ได้เห็นความสัตย์ซื่อขององค์พระผู้เป็นเจ้า แต่ผมคิดว่าเป็นการดีกว่าที่จะไม่บอกเธอเกี่ยวกับสภาพการณ์ของพวกเรา เกรงว่าเธอจะได้รับอิทธิพลและให้เงินตามนั้น ถ้านี่เป็นมาจากองค์พระผู้เป็นเจ้า เธอก็คงถูกจิตใจที่จะให้ ผมหันบพสนทนาไปยังหัวข้ออื่น ๆ แต่เธอก็ให้เงินผมพอที่จะอยู่ได้ทั้งสัปดาห์ ภรรยาของผมกับผมเปี่ยมล้นด้วยความชื่นบานเพราะความประเสริฐขององค์พระผู้เป็นเจ้า พระองค์ไม่ได้ทดสอบความเชื่อของเรามากนักในตอนแรก แต่ทรงอนุญาตให้เราเห็นความเต็มพระทัยของพระองค์ที่จะช่วยเหลือเรา ในเวลาต่อมา พระองค์ทรงทดสอบความเชื่อของเราอย่างเต็มที่มากขึ้น

วันพฤหัสบดีผมไปที่เอ็กซ์แมร์ เงินของเราถูกกลดลงเหลือประมาณเก้าชิลลิงอีก ผมทูลขององค์พระผู้เป็นเจ้าในวันพฤหัสบดีให้ประธานเงินให้ผมบ้าง เข้าวันศุกร์ประมาณแปดโมงตรง ขณะอธิษฐานอยู่ ผมก็ถูกนำให้ทูลขอสำหรับเงินอีก ก่อนผมลุกขึ้นจากการคุกเข่า ผมก็รู้สึกมั่นใจอย่างเต็มเปี่ยมว่าเราจะได้รับคำตอบในวันเดียวกันนั้น หนึ่งชั่วโมงต่อมา ผมก็ไปจากพี่น้องคนหนึ่งที่ผมกำลังพักอาศัยอยู่กับเขา และเขาให้เงินผมมาบ้าง เขากล่าวว่า “รับเงินนี้เป็นค่าใช้จ่ายสำหรับการที่คุณมาหาเราเถิด” ผมไม่ได้คาดหวังว่าจะมีคนมารับผิดชอบสำหรับค่าใช้จ่ายของผม แต่ผมได้เห็นพระหัตถ์แบบคุณพ่อขององค์พระผู้เป็นเจ้าในพระพรนี้

เมื่อผมกลับมาบ้านประมาณเที่ยงตรง ผมก็ถามภรรยาของผมว่าเธอได้รับจดหมายใด ๆ บ้างไหม เธอบอกผมว่าเธอได้รับจดหมายฉบับหนึ่งเมื่อวันก่อนหน้าจากพี่น้องคนหนึ่งผู้ส่งเงินมาให้สามเหรียญปอนด์ทองคำ ดังนั้น แม้แต่คำอธิษฐานของผมเมื่อวันก่อนหน้าก็ได้รับคำตอบแล้ว วันถัดมาพี่น้องคนหนึ่งได้มาหาและนำเงินมาให้ผมสี่ปอนด์ซึ่งเป็นเงินที่ติดค้างผมไว้ในฐานะเป็นส่วนหนึ่งของเงินเดือนก่อนหน้าของผม ผมไม่ได้รู้ด้วยซ้ำว่านี่เป็นเงินที่ติดค้างผมอยู่ ภายในสามสิบชั่วโมง ในการตอบคำอธิษฐาน ผมได้รับเงินเจ็ดปอนด์สิบชิลลิง

ตลอดปี 1830 องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงจัดหาสำหรับทุกความต้องการฝ่ายโลกของผม ถึงแม้ว่าผมไม่สามารถพึ่งพามนุษย์คนใดได้เลยสำหรับแม้สักชิลลิงเดียว แม้ในส่วนหนึ่งของสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นฝ่ายโลก ผมก็ไม่ได้สูญเสียสิ่งใดเลยโดยการปฏิบัติตามคำสั่งต่าง ๆ แห่งใจวินิจฉัยผิดและชอบของผม ในสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นฝ่ายวิญญาณ องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงปฏิบัติกับผมอย่างบริบูรณ์และทรงใช้ผมเป็นเครื่องมือชิ้นหนึ่งในการทำงานของพระองค์

เมื่อวันที่ 6, 7 และ 8 ของเดือนมกราคม ปี 1831 ผมทูลขององค์พระผู้เป็นเจ้าสำหรับเงินหลายครั้งแต่ไม่ได้รับเลย มีอยู่สองสามครั้งที่ผมถูกลองใจให้เลิควางใจองค์พระผู้เป็นเจ้า ถึงแม้ว่าพระองค์ได้ทรงเปี่ยมพระคุณต่อพวกเรามากเหลือเกิน จนถึงเวลานี้ พระองค์ไม่เพียงจัดหาสำหรับทุกความต้องการของเราเท่านั้น แต่ยังประทานคำตอบแสนอัศจรรย์มากมายแก่คำอธิษฐานด้วย ผมเริ่มที่จะคิดว่ามันคงไม่มีประโยชน์อันใดที่จะวางใจในองค์พระผู้เป็นเจ้าคราวนี้ บางทีผมคงไปไกลเกินไปแล้วในการดำเนินชีวิตโดยความเชื่อ

แต่จงสรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้า! บททดสอบนี้กินเวลาเพียงแค่วันเดียวที่ พระองค์ทรงช่วยผมให้สามารถวางใจในพระองค์ได้ และซาตานถูกทำให้พ่ายแพ้ในทันที เมื่อผมกลับมาที่ห้องของผมแค่อีกสัปดาห์ต่อมา องค์พระผู้เป็นเจ้าก็ทรงส่งการช่วยให้พ้นมาให้ พี่น้องผู้หญิงคนหนึ่งนำเงินมาให้เราสองปอนด์สิบชิลลิง องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงได้รับชัยชนะ และความเชื่อของพวกเราถูกเสริมให้แข็งแกร่ง

เมื่อพวกเรามีแค่วันเดียวชิลลิงอีก พวกเราก็ได้รับห้าปอนด์มาจากกล่องถวายทรัพย์นั้น ผมได้ขอพวกพี่น้องที่จะโปรด

ให้ผมได้เงินในกล่องนั้นทุกสัปดาห์ แต่พวกเขาสิมที่จะเอาเงินออกมาทุกสัปดาห์ หรือไม่ก็เอาที่จะนำเงินเพียงเล็กน้อยมาให้ ปกติเงินถูกเอาออกมาทุกสามถึงห้าสัปดาห์ ผมอธิบายแก่พวกเขาว่าผมปรารถนาที่จะไม่หายพียงมนุษย์หรือกล่องนั้น แต่หายพียงพระเจ้า ดังนั้น ผมจึงตัดสินใจที่จะไม่เดือนความจำพวกเขาเกี่ยวกับคำขอร้องของผมที่จะได้เงินนั้นทุกสัปดาห์ เกรงว่ามันจะขัดขวางคำพยานที่ผมปรารถนาที่จะให้เกี่ยวกับการวางใจในพระเจ้าแต่เพียงผู้เดียว

เมื่อวันที่ 28 เดือนมกราคม พวกเรามีเงินน้อยมากอีกครั้งถึงแม้ว่าผมเห็นพี่น้องผู้ชายคนหนึ่งเปิดกล่องนั้นและเอาเงินนั้นออกมาเมื่อสัปดาห์ก่อนหน้า แต่ผมไม่ยอมขอร้องเขาที่จะให้ผมได้เงินนั้น เมื่อถ่านสำหรับไฟของเราเกือบจะหมดลง ผมก็ทูลของค์พระผู้เป็นเจ้าให้ทำงานในใจของพี่น้องคนนั้นที่จะนำเงินนั้นมาให้พวกเรา หลังจากนั้นไม่นาน เงินนั้นก็ถูกนำมาให้แก่พวกเรา และความต้องการฝ่ายโลกของเราก็ได้รับการเติมเต็ม

องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงป้องกันผมไม่ให้พูด ไม่ว่าจะโดยตรงหรือโดยอ้อม เกี่ยวกับความต้องการต่าง ๆ ของผม ในสองสามกรณีผมได้พูดกับพวกพี่น้องที่ยากจนมาก ๆ เพื่อหนุนใจพวกเขาให้วางใจในองค์พระผู้เป็นเจ้า โดยบอกพวกเขาว่าผมต้องทำแบบเดียวกัน

เมื่อวันที่ 14 กุมภาพันธ์ พวกเรามีเงินน้อยมากอีกครั้ง และผมทูลของค์พระผู้เป็นเจ้าให้จัดหาสำหรับความต้องการต่าง ๆ ของพวกเรา *ทันทีที่ผมลุกขึ้นจากการคุกเข่า พี่น้องผู้ชายคนหนึ่งก็เอาเงินมาให้ผมหนึ่งปอนด์ซึ่งได้ถูกเอาออกมาจากกล่องนั้น*

ในเดือนมีนาคม ผมก็ถูกลองใจอีกครั้งให้สงสัยความสัตย์ซื่อขององค์พระผู้เป็นเจ้า ถึงแม้ว่าผมไม่ได้กังวลเกี่ยวกับเงิน ผมก็ไม่ได้กำลังพักพิงในพระองค์อย่างเต็มที่จนผมสามารถร้องด้วยความยินดีได้ *หนึ่งชั่วโมงต่อมาองค์พระผู้เป็นเจ้าประทานข้อพิสูจน์อีกประการหนึ่งแก่ผมเกี่ยวกับความรักอันสัตย์ซื่อของพระองค์ สุภาพสตรีคริสเตียนคนหนึ่งนำเงินเหรียญปอนด์ทองคำมาให้เราห้าเหรียญ พร้อมกับถ้อยคำที่เขียนบนกระดาษว่า “เราหิว ท่านทั้งหลายก็ได้จัดหาให้เรากิน เรากะหายน้ำ ท่านก็ให้เราดื่ม”*

เช้าวันที่ 16 เมษายน เงินของพวกเราก็ตกลงเหลือสามชิลลิง ผมพูดกับตัวเองว่า “ฉันต้องไปตอนนี้และทูลของค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างจริงจังสำหรับเสปียงสดใหม่แล้ว” แต่ก่อนที่ผมได้อธิษฐาน เงินสองปอนด์ก็ถูกส่งมาจากเอ็กเซเตอร์เพื่อเป็นข้อพิสูจน์ว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงได้ยินก่อนที่เราจะร้องเรียก

บางคนอาจกล่าว่วิถีชีวิตแบบนั้นนำพาคริสเตียนออกไปไกลจากองค์พระผู้เป็นเจ้าและจากการสนใจเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นฝ่ายวิญญาณ พวกเขาเชื่อว่ามันอาจทำให้ความคิดหมกมุ่นอยู่กับคำถามต่าง ๆ อย่าง: “ฉันจะกินอะไรดี ฉันจะดื่มอะไรดี และฉันจะสวมใส่อะไรดี?” ผมมีประสบการณ์มาแล้วทั้งสองแบบและรู้ว่าลักษณะการดำเนินชีวิตในปัจจุบันของผมโดยการวางใจพระเจ้าสำหรับสิ่งของฝ่ายโลกทั้งหลายถูกเชื่อมโยงกับความกระวนกระวายที่น้อยลง การวางใจของค์พระผู้เป็นเจ้าสำหรับการจัดหาสำหรับความต้องการฝ่ายโลกทั้งหลายของผมช่วยปกป้องผมจากความคิดที่กระวนกระวายอย่าง: “เงินเดือนของฉันทันจะอยู่ถึงสิ้นเดือนไหมและฉันจะมีพอสำหรับเดือนถัดไปไหม?” ในอิสรภาพนี้ผมสามารถที่จะกล่าวได้ว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้าของฉันทันไม่มีขีดจำกัด พระองค์ทรงทราบสถานการณ์ปัจจุบันของฉันทัน และพระองค์ทรงสามารถจัดหาทุกสิ่งทีฉันทันต้องการได้” แทนที่จะทำให้เกิดความกระวนกระวาย การดำเนินชีวิตด้วยความเชื่อในพระเจ้าเพียงผู้เดียวช่วยรักษาใจของผมให้อยู่ในสันติภาพอันสมบูรณ์แบบ

วิธีนี้ของการดำเนินชีวิตมักมีหรือที่ทำงานแห่งพระคุณในใจของผมขึ้นใหม่ในเวลาที่ผมเริ่มที่จะรู้สึกเย็นชาฝ่ายวิญญาณ มันยังนำพาผมกลับมาหาองค์พระผู้เป็นเจ้าอีกครั้งหลังจากที่ผมได้มีใจหวนกลับ มันเป็นไปได้ที่จะดำเนินชีวิตในบาป และขณะเดียวกัน โดยการติดสนิทกับพระเจ้า ก็ดึงลงมาจากรอคักทุกอย่างที่เราต้องการสำหรับชีวิตนี้ บ่อยครั้ง คำตอบที่สดใหม่สำหรับคำอธิษฐานก็ทำให้จิตวิญญาณของผมกลับมีชีวิตและทำให้ผมเปี่ยมล้นด้วยความชื่นบานยิ่งนัก

ในเดือนมิถุนายน อาจารย์เครคและผมไปยังเทอร์เกย์เพื่อจะเทศนา เมื่อผมกลับมาบ้าน ภรรยาของผมก็มีเงินเหลือประมาณสามชิลลิง พวกเรารอคอยองค์พระผู้เป็นเจ้า แต่เงินก็ไม่มา เข้าวันถัดมา พวกเรากำลังรอคอยองค์พระผู้เป็นเจ้า และมองหาการช่วยให้พ้นอยู่เหมือนเดิม พวกเรามีเนยเหลวเพียงเล็กน้อยสำหรับมือเช้า เพียงพอสำหรับพี่น้องผู้ชายท่านหนึ่งที่มาเยี่ยมและญาติคนหนึ่ง พวกเราไม่ได้เอ่ยถึงสภาพการณ์ของเราแก่พวกเขาเลยเพื่อที่พวกเขาจะได้ไม่ถูกทำให้รู้สึกอึดอัด

หลังจากการประชุมอธิษฐานรอบเช้า พี่น้องผู้ชายของเราก็เปิดกล่องถวายนั้บนั้นอย่างไม่คาดหมายและให้เงินนั้นแก่ผม เขาบอกผมว่าเขาและภรรยาของเขาอนไม่หลับเมื่อคืนเพราะว่าพวกเขาคิดว่าพวกเราอาจต้องการเงิน ผมได้ทูลขององค์พระผู้เป็นเจ้าข้า ๆ เกี่ยวกับเงินนั้นแต่ไม่ได้รับอะไรเลย แต่เมื่อผมอธิษฐานขอให้องค์พระผู้เป็นเจ้าทำงานในใจของพี่น้องผู้ชายคนนั้นว่าพวกเราต้องการเงิน เขาก็เปิดกล่องนั้นและเอาเงินนั้นให้แก่ผม

เข้าวันหนึ่งในเดือนพฤศจิกายนผมได้เสนอแนะให้เราอธิษฐานเกี่ยวกับความต้องการต่าง ๆ ฝ่ายโลกของเรา ขณะที่เรากำลังจะอธิษฐาน พัสตุ่ห่อหนึ่งก็มาจากเอ็กซ์มาร์ เราทูลขององค์พระผู้เป็นเจ้าสำหรับเนื้อสัตว์สำหรับมือเย็นเนื่องจากเราไม่มีเงินจะซื้อเนื้อสัตว์เลย หลังจากอธิษฐาน เราก็กินเนื้อนั้นและพบแฮมก้อนหนึ่ง!

ภรรยาของผมกับผมไม่เคยเป็นหนี้สินเพราะเราเชื่อมั่นไม่ถูกต้องตามพระคัมภีร์ตามที่กล่าวไว้ในโรม 13:8 “อย่าเป็นหนี้อะไรใคร นอกจากความรักซึ่งมีต่อกัน” ดังนั้นเราจึงไม่มีใบแจ้งหนี้กับช่างตัดเสื้อของเรา พ่อค้าเนื้อ หรือคนทำขนมปัง แต่เราจ่ายสำหรับทุกอย่างเป็นเงินสด เราขอทูลทุกข้อดีกว่าเป็นหนี้เป็นสิน ดังนั้นเราจึงทราบเสมอว่าเรามีอยู่เท่าไร และเราสามารถแจกจ่ายได้เท่าไร ความทุกข์ยากหลายอย่างมาสู่ลูก ๆ ของพระเจ้าเพราะการไม่ปฏิบัติตามโรม 13:8

วันที่ 27 พฤศจิกายนเป็นวันขององค์พระผู้เป็นเจ้า เงินของเราลดลงเหลือสองเพ็นซ์แล้ว ขนมปังของเราก็แทบจะไม่พอสำหรับวันนั้น ผมนำความต้องการของเราไปทูลต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าหลายครั้ง เมื่อผมขอบพระคุณสำหรับมือเที่ยงผมก็ทูลขอพระองค์ให้ประทานอาหารประจำวันของเราแก่เรา ซึ่งหมายความว่าตัวอักษรว่า ขอให้พระองค์ส่งขนมปังมาให้เราสำหรับเย็นวันนั้น ขณะที่ผมกำลังอธิษฐานอยู่ ก็มีเสียงคนมาเคาะที่ประตู พี่น้องผู้หญิงที่ยากจนท่านหนึ่งเข้ามาข้างในและนำมือเย็นบางส่วนของเธอมาให้เราพร้อมกับเงินห้าชิลลิง ต่อมา เธอก็นำขนมปังก้อนใหญ่มาให้เราด้วย ดังนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าจึงไม่เพียงประทานขนมปังให้เราแต่เงินเช่นกัน

พอถึงสิ้นปี เราก็มองย้อนกลับไปและตระหนักว่าความต้องการทุกอย่างของเราได้รับการเติมเต็มอย่างบริบูรณ์มากกว่าในกรณีที่ผมรับเงินเดือนประจำเสียอีก เราไม่เคยเป็นผู้แพ้จากการทำตามน้ำพระทัยขององค์พระผู้เป็นเจ้า ผมไม่ได้ปรนนิบัติเจ้านายผู้ใจดำ และนั่นคือสิ่งที่ผมยินดีที่จะแสดงให้เห็น

พระเจ้าทรงสัตย์ซื่อเช่นกันในการรักษาความอ่อนแอต่าง ๆ ในฝ่ายร่างกายของผม บ่ายวันเสาร์วันหนึ่ง ผมทำเส้นเลือดเส้นหนึ่งแตกในท้องของผมและเสียเลือดปริมาณมหาศาล ทันทีหลังจากผมอธิษฐาน ผมก็เริ่มรู้สึกดีขึ้น พี่น้องสอง

คนมาเยี่ยมผมเพื่อถามว่าต้องจัดเตรียมอะไรบ้างสำหรับนักเทศน์คนหนึ่งในการประชุมนมัสการวันอาทิตย์ ผมขอร้องพวกเขาให้มาอีกทีในอีกประมาณหนึ่งชั่วโมงเมื่อผมจะให้คำตอบแก่พวกเขา

หลังจากพวกเขาไปแล้ว องค์พระผู้เป็นเจ้าก็ประทานความเชื่อแก่ผมที่จะลุกออกจากเตียง ผมแต่งตัวและตัดสินใจที่จะไปยังห้องนมัสการ การเดินทางเป็นระยะทางสั้น ๆ ไปยังห้องนมัสการนั้นเป็นการผินกำลังสำหรับผมในสภาพที่อ่อนแอของผม แต่ผมเทศนาเช้าวันนั้นด้วยเสียงที่ดังและแข็งแรงตลอดระยะเวลาปกตินั้น

หลังจากการประชุมรอบเช้า คุณหมอบอกผมก็มาดูอาการผมและบอกผมไม่ให้เทศนาอีกทีในตอนบ่ายเพราะว่าผมอาจทำให้ตัวเองเจ็บตัวอย่างมหาศาล ผมบอกเขาว่าผมจะถือว่ามันเป็นการบังอาจใหญ่หลวงถ้าองค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ได้ประทานความเชื่อที่นั่นแก่ผมที่จะเทศนา บ่ายวันนั้นผมเทศนาอีกรอบ และคุณหมอบอกผมเหมือนเดิมอีกเกี่ยวกับการประชุมรอบเย็น ถึงกระนั้น เพราะมีความเชื่อ ผมจึงเทศนาในตอนเย็น หลังจากการประชุมแต่ละรอบ ผมก็แข็งแรงมากขึ้น ซึ่งเป็นข้อพิสูจน์ที่ชัดเจนว่าพระหัตถ์ของพระเจ้าอยู่ในเหตุการณ์นี้

วันต่อมา องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงช่วยผมให้สามารถลุกขึ้นแต่เช้าตรู่และไปยังการประชุมอธิษฐานปกติของเราได้ ซึ่งที่นั่นผมได้อ่าน พุทธ และอธิษฐาน ต่อมาผมเขียนจดหมายสี่ฉบับ ศึกษาพระคัมภีร์ที่บ้าน และเข้าร่วมการประชุมอีกทีในตอนเย็น สุขภาพของผมดีขึ้นทุกวัน ผมเข้าร่วมการประชุมสองรอบตามปกติ เทศนาในตอนเย็น และทำงานอื่นนอกจากนั้นของผม ในเวลาไม่ถึงสัปดาห์ ผมก็หายเป็นปกติเหมือนก่อนที่ผมทำเส้นเลือดนั้นแตก

อย่าพยายามลอกเลียนแบบผมในเรื่องนี้ถ้าคุณไม่มีความเชื่อที่นั่น แต่ถ้าคุณทำ มันก็จะได้รับเกียรติอย่างแน่นอนที่สุดโดยพระเจ้า ผมอธิษฐานบ่อย ๆ ร่วมกับผู้เชื่อทั้งหลายที่เจ็บป่วยจนกระทั่งพวกเขาหายดี เมื่อผมทูลขอขององค์พระผู้เป็นเจ้าสำหรับพระพรแห่งสุขภาพฝ่ายร่างกาย คำทูลขอของผมก็ได้รับคำตอบเสมอ ในการตอบต่อคำอธิษฐานต่าง ๆ ของผม ผมถูกทำให้หายดีในทันทีจากความอ่อนแอฝ่ายร่างกายซึ่งได้รบกวนผมมาเป็นเวลานาน และมันไม่กลับมาอีกเลยนับแต่นั้น

เริ่มต้นงานรับใช้ที่บิสตอล: บทที่ 6

เป็นเวลาหลายเดือน ผมรู้สึกมาตลอดว่างานของผมที่เทนเมอร์จะสำเร็จครบถ้วนในไม่ช้า ความรู้สึกนี้เติบโตต่อไป และบัดนี้ผมเชื่อมั่นว่าเทนเมอร์ไม่ใช่สถานที่แห่งงานรับใช้ของผมอีกต่อไป บางทีของประทานของผมคือการไปตามสถานที่ต่าง ๆ โดยเสาะหาที่จะนำผู้เชื่อทั้งหลายกลับมาสู่พระคัมภีร์ มากกว่าที่จะอยู่ต่อไปในสถานที่แห่งหนึ่งและทำงานหนักเป็นศิษยาภิบาล ไม่ว่าผมไปที่ใด ผมก็เทศนาด้วยความชื่นบานและฤทธิ์เดชมากยิ่งขึ้นกว่าที่เทนเมอร์ นอกจากนี้ เกือบทุกแห่งที่ผมมีผู้ฟังมากกว่าที่เทนเมอร์เยอะมากและพบว่าผู้คนเหล่านั้นหิวโหยอาหารฝ่ายวิญญาณซึ่งไม่ได้เป็นแบบนั้นอีกต่อไปแล้วที่เทนเมอร์

วันที่ 13 เมษายน ผมได้รับจดหมายฉบับหนึ่งจากอาจารย์เครคจากบิสตอลที่เชิญผมให้มาช่วยเหลือเขา ผมเห็นว่าสถานที่อย่างบิสตอลน่าจะเหมาะกับของประทานต่าง ๆ ของผมมากกว่า พระองค์เจ้าข้า สอนข้าพระองค์ที! ผมรู้สึกมากกว่าแต่ก่อนว่าผมจะไปจากเทนเมอร์ในไม่ช้า แต่ผมกลัวว่าหลายสิ่งที่ยึดโยงกับการตัดสินใจนี้มาจากเนื้อหนัง ผมเห็นว่าผมจะไปยังบิสตอลในไม่ช้า ถ้าองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงอนุญาต ผมเขียนจดหมายฉบับหนึ่งไปถึงอาจารย์เครคและสัญญาว่าจะมา ถ้าผมเห็นอย่างชัดเจนว่ามันเป็นน้ำพระทัยขององค์พระผู้เป็นเจ้า

วันที่ 15 เมษายน เย็นวันนี้ผมเทศนาเรื่องการเสด็จมาครั้งที่สองขององค์พระผู้เป็นเจ้า ผมบอกพี่น้องเหล่านั้นว่าหลักคำสอนนี้มีผลกระทบอย่างไรต่อตัวผม และว่ามันหนุนใจผมอย่างไรในการไปจากกรุงลอนดอนและเทศนาทั่วแผ่นดิน องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงกักตัวผมไว้ที่เทนเมอร์มาสองปีกับสามเดือนแล้ว และดูเหมือนว่าใกล้จะถึงเวลาแล้วที่ผมควรจากไป ผมเตือนใจพวกเขาถึงสิ่งที่ผมบอกพวกเขาตอนที่พวกเขาขอร้องผมให้มาเป็นศิษยาภิบาลของพวกเขา-ว่าผมอยู่ได้นานตราบเท่าที่ผมเห็นว่ามันเป็นน้ำพระทัยขององค์พระผู้เป็นเจ้าที่จะทำเช่นนั้น มีการร้องไห้มากมายหลังจากนั้น แต่บัดนี้ผมมีสันติสุขอีกครั้งแล้ว

16 เมษายน ผมตั้งใจที่ผมพูดกับพวกพี่น้องแล้วเพื่อที่พวกเขาจะได้เตรียมพร้อมเพื่อว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงนำผมให้จากไป ผมออกเดินทางไปยังดาร์ทเมอร์วันนี้และเทศนาที่นั่นในตอนเย็น วันนี้ผมได้รับคำตอบห้เรื่องสำหรับคำอธิษฐาน 1. ผมตื่นตอนตีห้า ซึ่งเป็นคำขอที่ผมได้ทูลขององค์พระผู้เป็นเจ้าเย็นเมื่อวาน 2. องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงขจัดความเจ็บป่วยหนึ่งไปจากภรรยาสุดที่รักของผม มันคงเป็นเรื่องยากสำหรับผมที่จะจากเธอไปในสภาพนั้น 3. องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงส่งเงินมาให้เรา 4. มีที่ว่างสำหรับผมบนรถม้าไปยังดาร์ทเมอร์ 5. เย็นวันนี้ผมได้รับความช่วยเหลือในการเทศนา และจิตวิญญาณของผมได้รับความสดชื่น

ผมต้องเสนอคำเตือนหนึ่งแก่ผู้เชื่อทั้งหลาย บ่อยครั้งงานขององค์พระผู้เป็นเจ้าเองอาจทดลองเราให้ออกห่างไปจากการร่วมสนิทกับพระองค์ ตารางที่แน่นเอียดของการเทศนา การให้คำปรึกษา และการเดินทางอาจบั่นทอนเรี่ยวแรงของผู้รับใช้ที่มีพลังมากที่สุดขององค์พระผู้เป็นเจ้าได้ การอธิษฐานในส่วนรวมไม่มีทางขัดเขยการร่วมสนิทในส่วนตัวได้ หลังจากการประชุมเย็นวันนั้น ผมน่าจะปลื้มใจไปจากการอยู่เป็นเพื่อนของพี่น้องชายหญิงเหล่านั้น โดยอธิบายว่าผมต้องการการร่วมสนิทในส่วนตัวกับองค์พระผู้เป็นเจ้า แทนที่จะทำอย่างนั้น ผมกลับใช้เวลาที่นั่นจนกระทั่งรถม้ามาถึงในการสนทนากับพวกเขา ถึงแม้ว่าผมมีความสุขกับการร่วมสามัคคีธรรมกับพวกเขา จิตวิญญาณของผมก็ต้องการอาหาร

ปราศจากอาหารนั้น ผมก็ผ่ายผอมและรู้สึกถึงผลกระทบต่าง ๆ ของมันตลอดทั้งวันนั้น ผมถึงกับเจ็บบเสียดนอนอยู่บนรถม้า และไม่ได้พูดเลยสักคำเพื่อพระคริสต์หรือแจกใบปลิวเลยสักใบ

22 เมษายน เข้านี้ผมได้เทศนาที่กิเดโอน แซเฟิลในบริสตอล ในตอนบ่ายผมได้เทศนาที่พิเธย์ แซเฟิล ซึ่งเป็นที่ ๆ ชายหนุ่มคนหนึ่งได้กลับใจรับเชื่อ เขาเป็นคนขี้เมาซึ่งกระฉ่อนที่กำลังจะไปยังร้านเหล้าตอนที่คนรู้จักคนหนึ่งมาเจอเขาและชวนเขาไปฟังคนต่างชาติดคนหนึ่งเทศนา เขาไปและตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา เขาก็ถูกเปลี่ยนแปลงอย่างสิ้นเชิงและไม่ไปร้านเหล้าที่ไหนอีกเลย ภรรยาของเขาบอกผมในภายหลังว่าเขามีความสุขเหลือเกินในองค์พระผู้เป็นเจ้าจนบ่อยครั้งเขาละลายมือค้ำของตนเพื่อที่จะอ่านพระคัมภีร์แทน

คำเทศนารอบเย็นของอาจารย์เครคพูดกับใจของผม บัดนี้ผมเชื่อมั่นอย่างเต็มเปี่ยมว่าบริสตอลเป็นสถานที่ ๆ องค์พระผู้เป็นเจ้าประสงค์ให้ผมทำงาน แต่เราจะต้องกลับบ้านสัปดาห์หน้าเพื่อที่ว่าในความเจ็บบสงบ ซึ่งปราศจากการได้รับอิทธิพลของสิ่งที่เรามองเห็นที่นี่ เราจะได้แสวงหาน้ำพระทัยขององค์พระผู้เป็นเจ้าเกี่ยวกับตัวเรา

29 เมษายน ขณะที่เราแสวงหาองค์พระผู้เป็นเจ้า พระองค์ทรงช่วยเหลือเราให้มองเห็นว่าพระองค์กำลังจะส่งเราไปที่บริสตอล!

30 เมษายน การละทิ้งลูก ๆ ที่รักของพระเจ้าในเทนเมอร์เป็นเรื่องยากสำหรับผม หลายสิบคนได้ออวอนเราให้กลับมาอีกในไม่ช้า หลายคนมีน้ำตานองหน้า องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ประทานพระพรใหญ่ยิ่งให้แก่งานรับใช้ของเรา มันเป็นน้ำพระทัยขององค์พระผู้เป็นเจ้าที่เราได้มาที่นี้ชั่วระยะเวลาหนึ่ง

5 พฤษภาคม ข้อพิสูจนที่เด่นชัดอีกประการที่ว่าการไปจากเทนเมอร์เป็นมาจากพระเจ้าก็คือว่า พี่น้องที่อยู่ฝ่ายวิญญาณอย่างแท้จริงบางท่าน ถึงแม้ว่าพวกเขาอยากให้เราอยู่ต่อ ก็เชื่ออย่างจริงใจว่าผมถูกเรียกให้ไปที่บริสตอล

15 พฤษภาคม ขณะที่ผมกำลังอธิษฐานเกี่ยวกับบริสตอล อาจารย์เครคก็ใช้คนมาตามผม ชุมชนุมชนที่กิเดโอน แซเฟิล ได้ยอมรับข้อเสนอของเราแล้วที่จะมาอยู่ภายใต้เงื่อนไขเหล่านั้นที่เราเสนอไป สำหรับตอนนี้ เราอยากให้พวกเขามองว่าเราแค่รับใช้อยู่ท่ามกลางพวกเขา แต่ไม่ใช่ในความสัมพันธ์แบบศิษยาภิบาลตายตัวใด ๆ ดังนั้นเราอาจเทศนาพระวจนะตามที่พระวิญญาณทรงนำเรา เงินเดือนประจำควรถูกยกเลิกไป และเราจะวางใจพระเจ้าต่อไปที่จะตอบสนองความต้องการต่าง ๆ ของเรา เราตั้งใจ (หากองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงโปรด) ที่จะออกเดินทางในอีกประมาณหนึ่งสัปดาห์ ถึงแม้ว่ายังไม่มีอะไรลงตัวเกี่ยวกับเบเธสดา แซเฟิลก็ตาม

21 พฤษภาคม วันนี้ผมเริ่มที่จะกล่าวอำลาแก่พวกพี่น้องที่เทนเมอร์ โดยแวะไปหาพวกเขาแต่ละคน มันเป็นวันที่แสนเหน็ดเหนื่อย และเต็มไปด้วยการร้องไห้มากมาย ถ้าผมไม่มั่นใจเต็มที่ว่าพระเจ้าทรงอยากให้เราไปที่บริสตอล ผมก็คงจะแทบทนรับมันไม่ไหวเลย

22 พฤษภาคม พี่น้องบางคนที่เทนเมอร์กล่าวว่าพวกเขาคาดหวังว่าเราจะกลับมาอีก เท่าที่ผมเข้าใจวิธีที่พระเจ้าทรงกระทำก็กับลูก ๆ ของพระองค์ นี่ดูเหมือนไม่น่าจะเป็นไปได้ องค์พระผู้เป็นเจ้า หลังจากการอธิษฐานซ้ำ ๆ ได้ประทาน คส. 1:21-23 ให้แก่ผม เพื่อเป็นข้อพระคัมภีร์เทศนาสำหรับถ้อยคำสุดท้ายของผมในการเตือนสติแก่พวกเขา ผมเห็นว่าเป็นการดีที่สุดต่อตัวผมที่จะพูดให้น้อยที่สุดเท่าที่ทำได้เกี่ยวกับตัวเองและให้มากที่สุดเท่าที่ทำได้เกี่ยวกับพระคริสต์ ผมแทบไม่พูดถึงการแยกจากกันของเราเลย และแค่ฝากตัวผมเองและพี่น้องเหล่านั้น ในคำอธิษฐานปิด ไว้กับองค์พระผู้

เป็นเจ้าของ ภาพเหตุการณ์ในการแยกจากกันเหล่านั้นเป็นเรื่องธรรมดาใจมาก แต่ผมเชื่อมั่นว่าการแยกจากกันนั้นเป็นมาจากองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า

23 พฤษภาคม ภรรยาของผม พ่อตาของผม และผมออกเดินทางเข้านี้ไปยังเอ็กเซเตอร์ อาจารย์เครคที่รักตั้งใจที่จะตามเราไปพุ่มนี้ ก่อนที่เราออกเดินทางจากเทนเมอร์ เราก็ได้รับเงินมากพออย่างไม่คาดคิดเพื่อชดเชยสำหรับค่าใช้จ่ายทุกอย่างในการขนย้าย องค์พระผู้เป็นเจ้าของทรงยืนย่นน้ำพระทัยของพระองค์แล้วเกี่ยวกับการที่เราจะไปยังบริสตอลหลายครั้ง

27 พฤษภาคม เรามาถึงที่บริสตอลเมื่อสองวันก่อน เข้านี้เราได้รับเงินเหรียญปอนด์ทองคำหนึ่งเหรียญจากพี่น้องสตรีคนหนึ่งในเทนเมอร์ องค์พระผู้เป็นเจ้าของทรงเลี้ยงดูเราที่นี่เช่นกัน

28 พฤษภาคม เราได้พบกับพวกพี่น้องที่จัดการเรื่องการเงินต่าง ๆ ที่กิเคโอน แซเฟิล เกี่ยวกับการรับของถวายด้วยใจสมัครผ่านทางกล่องใบหนึ่ง-เรื่องหนึ่งซึ่งพวกเขายังหาข้อยุติไม่ได้เรียบร้อยดี องค์พระผู้เป็นเจ้าของโปรดจัดการเรื่องนี้สำหรับเราแล้ว และพวกเขาไม่ได้โต้แย้ง

4 มิถุนายน ตลอดหลายวันเรามองหาที่พักอาศัยแต่ไม่พบที่ใดเลยที่เรียบง่ายและราคาถูกพอ เราเริ่มที่จะทำให้เรื่องนี้เป็นเรื่องที่ต้องอธิษฐานจริงจัง หลังจากนั้นทันที องค์พระผู้เป็นเจ้าของได้ประทานสถานที่ที่เหมาะสมให้แก่เรา มันเป็นเรื่องยากเป็นพิเศษที่จะพบสถานที่ที่ไม่แพงและตกแต่งแล้วพร้อมทั้งห้าห้องซึ่งเราต้องการเนื่องจากอาจารย์เครคและเราอาศัยอยู่ด้วยกัน องค์พระผู้เป็นเจ้าของทรงแสนดีที่ได้ตอบคำอธิษฐานของเราแล้ว และช่างเป็นเรื่องหนุนใจที่ได้มอบทุกสิ่งไว้กับพระองค์ในคำอธิษฐานต่าง ๆ

25 มิถุนายน วันนี้เราได้ข้อยุติแล้วว่าเราจะรับใช้ที่เบเธสดา แซเฟิล เป็นเวลาหนึ่งปี พี่น้องบุรุษท่านหนึ่งจ่ายค่าเช่าให้เราโดยเข้าใจว่า ถ้าองค์พระผู้เป็นเจ้าของทรงอวยพรการทำงานหนักของเราในสถานที่แห่งนั้น ผู้เชื่อคนอื่น ๆ ที่เหลือก็จะช่วยเขาเรื่องค่าใช้จ่ายเหล่านั้น แต่ถ้าไม่ เขาก็จะจ่ายมันทั้งหมด นี่เป็นหนทางเดียวที่เราจะตกลงที่จะรับใช้ที่คริสตจักรนั้น ถ้าเราจะต้องเป็นหนี้เป็นสิน เราก็คิดไม่ได้ว่านั่นเป็นมาจากพระเจ้าที่จะรับใช้ในสถานที่แห่งนั้น

6 กรกฎาคม วันนี้เราเริ่มเทศนาที่เบเธสดา แซเฟิล มันเป็นวันที่ดี

16 กรกฎาคม เย็นนี้ตั้งแต่หกโมงเย็นถึงสามทุ่มตรง เราได้ทำการนัดหมายที่จะพูดคุยกับหลายคนเกี่ยวกับความรอด การพบปะเหล่านี้เป็นประโยชน์ในหลาย ๆ ด้าน ผู้คนมากมายชอบที่จะมาที่สำนักงานของคริสตจักรตามเวลาที่นัดไว้เพื่อสนทนากับเรา การนัดหมายเวลาสำหรับการให้คำปรึกษาแก่พวกเขาแบบส่วนตัวเกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้นแห่งนิตร์กาลได้นำบางคนมาซึ่งคงจะไม่มีทางแวะมาหาเราภายใต้สถานการณ์แบบอื่น

การนัดหมายเหล่านี้ยังเป็นการหนุนใจอย่างมากต่อเราในงานนี้เช่นกัน บ่อยครั้งเมื่อเราคิดว่าการสอนพระวจนะของเราไม่ได้เกิดประโยชน์อะไรเลย เราก็พบว่าความจริงกลับตรงกันข้ามขณะที่เราให้คำปรึกษาแก่ผู้คน เราได้รับการหนุนใจที่จะเดินหน้าต่อไปในงานขององค์พระผู้เป็นเจ้าของหลังจากได้เห็นหลายวิธีเหล่านั้นที่องค์พระผู้เป็นเจ้าของทรงใช้เราให้เป็นเครื่องมือของพระองค์ หลายคนได้บอกเราเกี่ยวกับความช่วยเหลือที่พวกเขาได้รับจากงานรับใช้ของเรานานย้อนไปถึงเมื่อสี่ปีก่อนด้วยซ้ำ

ผู้รับใช้คนอื่น ๆ ของพระคริสต์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนเหล่านั้นที่อาศัยอยู่ในเมืองใหญ่ ๆ ควรพิจารณาที่จะกำหนด

เวลาแยกต่างหากสำหรับการพบปะกับผู้สนใจใคร่รู้ในความเชื่อนั้น อย่างไรก็ตาม การนัดหมายเหล่านี้ต้องการการอธิษฐานอย่างมากสำหรับสติปัญญาที่จะพูดด้วยการรับรู้ที่ว่องไวแก่คนเหล่านั้นทุกคนที่มา เราไม่เพียงพอในความสามารถของเราเองสำหรับสิ่งเหล่านี้ แต่ความเพียงพอของเราเป็นมาจากพระเจ้า การนัดหมายเหล่านั้นเป็นส่วนที่ทำให้หมดแรงมากที่สุดแห่งงานทั้งหมดของเรา ถึงแม้ว่าในขณะที่เดียวกันมันก็ให้ผลตอบแทนมากที่สุด

18 กรกฎาคม ผมใช้เวลาตลอดช่วงเช้าในสำนักงานของผมเพื่อที่จะมีเวลาเจอกับองค์พระผู้เป็นเจ้า นี่เป็นวิธีเดียวเท่านั้น เพราะการนัดหมายมากมายของผม ที่จะแน่ใจว่าผมมีเวลาสำหรับการอธิษฐาน การอ่านพระวจนะ และการใคร่ครวญ

17 กันยายน เมื่อเชาองค์พระผู้เป็นเจ้า นอกเหนือจากพระเมตตาอื่น ๆ ทั้งปวงของพระองค์แล้ว ได้ประทานลูกคนแรกให้แก่เรา-ลูกสาวตัวน้อยคนหนึ่ง เธอและภรรยาของผมกำลังไปได้สวยทั้งคู่

1 ตุลาคม คนอีกหลายคนถูกพองใจเรื่องบาปผ่านทางการศึกษาของอาจารย์เครคมากกว่าการศึกษาของตนเอง นี่น่าจะเป็นเพราะว่าอาจารย์เครคมีใจฝักใฝ่ฝ่ายวิญญาณมากกว่าตัวผม และเขาอธิษฐานอย่างจริงจังสำหรับการกลับใจเชื่อของคนบาปทั้งหลายมากกว่าตัวผม เขาพูดกับคนบาปทั้งหลายในการรับใช้ปวงชนของเขาบ่อยครั้ง นี่นำผมไปสู่การอธิษฐานที่จริงจังมากขึ้นเพื่อการกลับใจเชื่อของคนบาปทั้งหลาย นับแต่นั้นเป็นต้นมา องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงใช้ผมให้เป็นเครื่องมือชิ้นหนึ่งแห่งการทำให้กลับใจเชื่อบ่อยครั้งมากขึ้นเยะ

28 พฤษภาคม 1833 ผู้คนส่วนใหญ่ขององค์พระผู้เป็นเจ้าที่เรารู้จักในบริสตอลเป็นคนยากจน เมื่อเช้า ขณะนั่งอยู่ในห้องของผม ความทุกข์ใจของพี่น้องหลายคนเหล่านั้นถูกนำมาสู่ความคิดของผม ผมพูดกับตัวเองว่า “ถ้าเพียงองค์พระผู้เป็นเจ้าจะประทานวิธีให้ฉันช่วยเหลือพวกเขาได้!” ประมาณหนึ่งชั่วโมงต่อมา ผมได้รับเงินหกสิบปอนด์ซึ่งผมใช้เพื่อซื้อขนมปังให้คนยากจนเหล่านั้น

29 พฤษภาคม ในช่วงสิบสองเดือนหลังแห่งการทำงานหนักของเราในบริสตอล คนหนึ่งร้อยเก้าคนถูกเพิ่มเข้ากับการร่วมสามัคคีธรรมของเรา หกสิบห้าคนได้กลับใจรับเชื่อ คนที่มีใจหันกลับหลายคนได้กลับมาแล้ว และลูกของพระเจ้าหลายคนได้รับการหนุนใจและเสริมกำลังในทางแห่งความจริงนั้น

12 มิถุนายน เมื่อเช้าผมรู้สึกที่เราควรทำอะไรบางอย่างเพื่อคนยากจน เราได้ให้ขนมปังแก่พวกเขาทุกวันมาสักพักหนึ่งแล้วตอนนี้ ผมปรารถนาที่จะตั้งโรงเรียนแห่งหนึ่งเพื่อเด็กชายและเด็กหญิง อ่านพระคัมภีร์ให้พวกเขาฟัง และพูดกับพวกเขาเกี่ยวกับองค์พระผู้เป็นเจ้า อุปสรรคสำคัญก็คือแรงกดดันของงานที่มาจากอาจารย์เครคและตัวผม ณ เวลานั้น จำนวนของคนยากจนที่มารับขนมปังได้เพิ่มขึ้นไปอยู่ระหว่างหกสิบและแปดสิบคนต่อวัน เหล่าเพื่อนบ้านของเรารู้สึกรำคาญเพราะว่าพวกเขาขอลูกค้ากำลังเตร็ดเตร่อยู่ตามท้องถนน เราต้องบอกพวกเขาไม่ให้มารับขนมปังอีกต่อไปแล้ว แต่ความปรารถนาของเราที่จะช่วยเหลือผู้คนเหล่านี้ไม่ได้ลดน้อยลงเลย

17 ธันวาคม เย็นนี้อาจารย์เครคและผมดื่มชาที่ครอบครัวหนึ่งที่มีสมาชิกห้าคนซึ่งถูกนำมาถึงองค์พระผู้เป็นเจ้าผ่านทางงานรับใช้ของเรา เพื่อเป็นคำหนุนใจแก่ผู้ใดที่อาจปรารถนาที่จะเทศนาข่าวประเสริฐเป็นภาษาต่างประเทศ ผมต้องเอ่ยว่า สมาชิกคนแรกของครอบครัวนี้ที่กลับใจรับเชื่อได้มาเพียงเพราะสนใจใคร่รู้ที่จะฟังสำเนียงต่างชาติของผม

31 ธันวาคม คนอย่างน้อย 260 คนได้มาพบกับเราเกี่ยวกับความหวังกังวลเรื่องจิตวิญญาณของพวกเขา จากคน

เหล่านี้ มี 153 คนได้ถูกเพิ่มเข้ากับเราในการร่วมสามัคคีธรรมในช่วงสิบแปดเดือนหลังนี้ โดยหกสิบคนในพวกเขาถูกนำมาสู่ความรู้เกี่ยวกับองค์พระผู้เป็นเจ้าผ่านทาง การเทศนาและคำอธิษฐานต่าง ๆ ของเรา

ผ่านไปสี่ปีนับตั้งแต่ผมเริ่มที่จะวางใจในองค์พระผู้เป็นเจ้าเพียงผู้เดียวสำหรับการตอบสนองความต้องการต่าง ๆ ฝ่ายโลกของผม ทั้งหมดที่ผมมีอยู่ในขณะนั้นอย่างมากที่สุดก็มีมูลค่าเท่ากับหนึ่งร้อยปอนด์ต่อปี ผมสละทิ้งทุกสิ่งเพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าและไม่เหลืออะไรเลย นอกจากประมาณห้าปอนด์ องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงให้เกียรติการเสียสละอันเล็กน้อยนี้ และประทานให้ผมมากขึ้นอย่างมหาศาลเป็นการตอบแทน

ในระหว่างสามปีกับสามเดือนหลังมานี้ ผมไม่เคยขออะไรจากใครเลย องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงโปรดประทานทุกสิ่งที่ผมต้องการเมื่อผมนำความต้องการเหล่านั้นทูลต่อพระองค์

ทุก ๆ สิ้นปีของสี่ปีนี้ ถึงแม้ว่ารายรับของผมมากมายจริง ๆ เมื่อเทียบกันแล้ว ผมก็มีเหลืออยู่แค่ไม่กี่ซึลลิง ความต้องการต่าง ๆ ของผมได้รับการตอบสนองทุกวันโดยความช่วยเหลือของพระเจ้า

สถาบันความรู้ด้านพระคัมภีร์: บทที่ 7

9 มกราคม 1834 ในช่วงสิบแปดเดือนหลังมานี้ อาจารย์เครคกับผมได้เทศนาเดือนละครั้งที่บรัสลิงตัน หมู่บ้านแห่งหนึ่งใกล้กับบรัสตอล เราไม่ได้เห็นผลอะไรเลยจากการทำงานหนักของเราที่นั่น นี่นำผมให้อิच्छฐานอย่างจริงจังต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าสำหรับการกลับใจรับเชื่อของคนบาปทั้งหลายในสถานที่แห่งนั้น ผมทูลของค์พระผู้เป็นเจ้าที่จะทำให้จิตวิญญาณอย่างน้อยหนึ่งดวงกลับใจรับเชื่อเย็นนี้ เพื่อที่เราจะได้มีกำลังใจขึ้นสักเล็กน้อย คิณนี้ชายหนุ่มคนหนึ่งถูกนำมาถึงความรู้เกี่ยวกับความจริงนั้น

21 กุมภาพันธ์ ผมเริ่มก่อร่างแผนการที่จะก่อตั้งสถาบันแห่งหนึ่งสำหรับการเผยแพร่ข่าวประเสริฐในประเทศและต่างประเทศ ผมวางใจว่าเรื่องนี้เป็นมาจากพระเจ้า

25 กุมภาพันธ์ ผมถูกนำพาอีกครั้งให้อิच्छฐานเกี่ยวกับการก่อตั้งสถาบันมิชชันนารีแห่งใหม่และรู้สึกแน่วใม่มากขึ้นว่าเราควรทำแบบนั้น บางคนอาจถามว่าทำไมเราถึงได้ก่อตั้งสถาบันแห่งใหม่สำหรับการเผยแพร่ข่าวประเสริฐและทำไมเราถึงไม่เข้าร่วมกับสมาคมทางศาสนาเหล่านั้นบางแห่งที่มีอยู่แล้ว ดังนั้นผมจึงให้เหตุผลหลายประการของเราเพื่อแสดงให้เห็นว่าไม่มีสิ่งใดนอกจากความปรารถนาที่จะรักษาไว้ซึ่งใจวิญญาณผิตและชอบอันดีได้นำพาเราให้ลงมือปฏิบัติเหมือนอย่างที่เราได้ลงมือปฏิบัติ

พระวณะของพระเจ้าเป็นกฎเดียวแห่งการกระทำสำหรับเหล่าสาวกของพระเยซูเจ้า ในการเปรียบเทียบสมาคมทางศาสนาเหล่านั้นที่มีอยู่กับพระวณะของพระเจ้า เราค้นพบว่าเขาเหล่านั้นได้ออกห่างไปจากพระวณะมากเสียจนเราไม่อาจเข้าร่วมกับพวกเขาได้และรักษาไว้ซึ่งใจวิญญาณผิตและชอบอันดี

เป้าหมายที่สมาคมทางศาสนาเหล่านี้กำลังมุ่งมันไปสู่ก็คือ เพื่อที่คนทั้งโลกจะกลับใจเชื่อในที่สุด พวกเขาข้อพระคำในฮาบากุก 2:14 “เพราะว่าพิภพจะเต็มไปด้วยความรู้ในเรื่องสง่าราศีของพระเยโฮวาห์ดังน้ำที่เต็มทะเล” หรือคำกล่าวนั้นในอิสยาห์ 11:9 “เพราะว่าแผ่นดินโลกจะเต็มไปด้วยความรู้เรื่องของพระเยโฮวาห์ ดังน้ำปกคลุมทะเลอยู่นั้น”

ข้อพระคำเหล่านี้ไม่ได้กล่าวถึงยุคปัจจุบันนี้แต่กล่าวถึงยุคนั้นซึ่งจะเริ่มต้นเมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าเสด็จกลับมา ในสมัยปัจจุบันนี้ สิ่งต่าง ๆ จะไม่ดีขึ้นในฝ่ายวิญญาณ แต่จะแย่งลง เฉพาะคนเหล่านั้นที่ถูกรวบรวมออกมาจากท่ามกลางพวกคนต่างชาติสำหรับองค์พระผู้เป็นเจ้าเท่านั้นที่จะกลับใจรับเชื่อ นี่ปรากฏชัดเจนจากข้อพระคำหลายตอนในพระวณะของพระเจ้า (ดู มธ. 13:24-30, 36-43; 2 ทธ. 3:1-13; กจ. 15:14) ความปรารถนาที่ออกมาจากใจและการอิच्छฐานอันจริงจังเพื่อการกลับใจรับเชื่อของคนบาปทั้งหลายเป็นเรื่องที่ถูกต้องตามพระคัมภีร์ แต่มันไม่ถูกต้องตามพระคัมภีร์ที่จะคาดหวังการกลับใจเชื่อของคนทั้งโลก เราตั้งเป้าหมายแบบนั้นไม่ได้สำหรับตัวเราเองในการรับใช้ของค์พระผู้เป็นเจ้า

แต่ที่ยิ่งแย่งไปใหญ่ก็คือความเกี่ยวข้องของสมาคมทางศาสนาเหล่านั้นกับโลก ในสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นของโลก ลูกทั้งหลายของพระเจ้าต้องใช้ประโยชน์จากโลก แต่คนเหล่านั้นที่ทำงานของพระเจ้าต้องมีชีวิตฝ่ายวิญญาณ (ซึ่งคนไม่เชื่อทั้งหลายขัดสนอย่างสิ้นเชิง) ลูกทั้งหลายของพระเจ้าต้องมีความจงรักภักดีต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าของตนและเว้นเสียจากการคบหาสมาคมใด ๆ กับคนที่ไม่ได้ถูกสร้างใหม่

ความเกี่ยวข้องกับโลกปรากฏชัดเจนในสมาคมทางศาสนาเหล่านี้ เพราะว่าทุกคนที่บริจาคเงินบางส่วนก็ถูกถือว่า

เป็นสมาชิกคนหนึ่ง ถึงแม้ว่าคน ๆ นั้นอาจดำเนินชีวิตในบาป ถึงแม้ว่าเขาอาจเปิดเผยแก่ทุกคนว่าเขาไม่รู้จักพระเยซูเจ้าเลย ถ้าเงินนั้นถูกจ่ายอย่างเดียว เขาก็เป็นสมาชิกคนหนึ่งและมีสิทธิ์ออกเสียง นอกจากนี้ ผู้ใดก็ตามที่จ่ายเงินก้อนใหญ่กว่าก็เป็นสมาชิกได้ตลอดชีวิต ถึงแม้ว่าชีวิตของเขาจะมัวเมาในบาปอย่างเปิดเผยขนาดไหนก็ตาม แน่ใจว่าสิ่งต่าง ๆ ไม่ควรเป็นเช่นนั้นเลย

วิธีการเหล่านั้นที่ถูกใช้ในสมาคมทางศาสนาเหล่านี้เพื่อที่จะได้เงินสำหรับงานขององค์พระผู้เป็นเจ้าก็ไม่ถูกต้องตามพระคัมภีร์เช่นกัน มันเป็นเรื่องปกติธรรมดาไปแล้วที่จะขอเงินจากคนที่ยังไม่กลับใจเชื่อ ซึ่งแม้แต่อัครสาวกก็ยังไม่กระทำ (ดู ปฐก. 14:21-24) เรายังไม่ควรกระทำมากกว่าสักเท่าใด! เราถูกห้ามไม่ให้ร่วมสามัคคีธรรมกับพวกคนไม่เชื่อในเรื่องเหล่านั้นทั้งหมดเพราะว่าเราร่วมสามัคคีธรรมกับพระบิดาและพระบุตร ดังนั้นเราจึงสามารถได้รับทุกสิ่งจากองค์พระผู้เป็นเจ้าที่เราต้องการในการรับใช้พระองค์โดยไม่ถูกผูกมัดให้ไปหาชาวโลกที่ยังไม่กลับใจเชื่อ สาวกในสมัยแรกได้ทำเช่นนี้ใน 3 ยอห์น 7- “เขาเหล่านั้นได้ออกไปเพราะเห็นแก่พระนามของพระองค์ และไม่ได้รับสิ่งใดจากพวกต่างชาติเลย”

คนเหล่านั้นที่บริหารจัดการกิจการต่าง ๆ ของสมาคมเหล่านี้อาจเป็นคนไม่เชื่อหรือถึงกับเป็นศัตรูแบบเปิดเผยต่อความจริงนั้นด้วยซ้ำ นี่ถูกอนุญาตเพราะว่าพวกเขาเป็นคนรวยหรือมีอิทธิพล ผมไม่เคยรู้จักกรณีหนึ่งเลยที่ผู้รับใช้ของพระคริสต์คนหนึ่งที่ยากจน แต่มีสติปัญญาและประสบการณ์ ซึ่งได้รับเชิญให้มาแนะนำการประชุมสาธารณะแบบนั้น แน่ใจว่าเหล่าชาวประมงชาวกาลิลีหรือแม้แต่องค์พระผู้เป็นเจ้าเองก็คงไม่ถูกเรียกให้มารับตำแหน่งนี้ตามหลักการเหล่านี้ เหล่าสาวกของพระเยซูเจ้าไม่ควรตัดสินความเหมาะสมของคน ๆ หนึ่งสำหรับงานรับใช้ในคริสตจักรโดยตำแหน่งที่เขามีในโลกหรือโดยความมั่งคั่งที่เขาครอบครอง

สมาคมเหล่านี้เกือบทั้งหมดเป็นหนี้เป็นสินจนถึงขนาดที่ว่าในรายงานเกือบทุกฉบับของพวกเขา เราพบว่าพวกเขาใช้เงินไปมากกว่าที่พวกเขาได้รับ นี่ขัดแย้งกับทั้งจิตวิญญาณและตัวอักษรของภาคพันธสัญญาใหม่ “อย่าเป็นหนี้อะไรใครนอกจากความรักซึ่งมีต่อกัน” (รม. 13:8)

อาจารย์เครคกับผมเห็นพ้องตรงกันว่าลูก ๆ ที่แท้จริงจำนวนมากของพระเจ้ามีความเกี่ยวข้องกับสมาคมทางศาสนาเหล่านี้ องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงอวยพรความพยายามของพวกเขาในหลาย ๆ ด้าน ถึงแม้ว่าพวกเขาจะมีวิธีปฏิบัติต่าง ๆ ที่เราตัดสินว่าไม่ถูกต้องตามพระคัมภีร์ก็ตาม กระนั้นเราก็เห็นว่า มันเป็นเรื่องที่พระทัยของพระองค์ที่เราควรแยกตัวออกจากสมาคมเหล่านี้

โดยการอวยพรของพระเจ้า เราอาจช่วยเหลือลูก ๆ ของพระเจ้าในสมาคมเหล่านั้นให้ตระหนักถึงวิธีปฏิบัติต่าง ๆ ของพวกเขาที่ไม่ถูกต้องตามพระคัมภีร์ เรายังรักษาไว้ซึ่งความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันในความรักแบบพี่น้องกับผู้เชื่อเหล่านั้นที่ยังเป็นสมาชิกของสมาคมเหล่านั้นอยู่ เราจะไม่ตัดสินพวกเขาเลยหากพวกเขาไม่เห็นว่าเป็นวิธีปฏิบัติต่าง ๆ ของตนขัดแย้งกับพระคัมภีร์ แต่เนื่องจากเราเห็นว่าวิธีปฏิบัติเหล่านั้นไม่ถูกต้อง เราจึงไม่อาจอยู่ต่อพร้อมไปกับใจวิจฉัยผิดและชอบอันโปรงใสได้

เราคิดว่ามันอาจส่งผลเสียต่อพี่น้องเหล่านั้นที่เราทำงานหนักท่ามกลางพวกเขาหากเราไม่ทำอะไรเลยเพื่อสนับสนุนงานมิชชันนารี ด้วยเหตุนี้ เราจึงอยากทำอะไรบางอย่างเพื่อเผยแพร่ข่าวประเสริฐทั้งในประเทศและต่างแดน ไม่ว่าการเริ่มต้นนั้นจะเล็กน้อยแค่ไหนก็ตาม

5 มีนาคม เย็นนี้ในการประชุมกับพี่น้อง อาจารย์เครคและผมกล่าวหลักการเหล่านั้นที่เราใช้โดยมีจุดประสงค์เพื่อก่อตั้งสถาบันของเราเพื่อการเผยแผ่ข่าวประเสริฐทั้งในประเทศและต่างแดน ไม่มีอะไรที่น่าประทับใจแบบภายนอกเลย ไม่ว่าในจำนวนของผู้คนที่เข้าร่วมประชุมหรือในปาฐกถาของเรา ขอองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงโปรดประทานพระพรของพระองค์ลงบนสถาบันนี้ซึ่งจะถูกเรียกว่า สถาบันความรู้ด้านพระคัมภีร์สำหรับในประเทศและต่างแดน

หลักการเหล่านั้นของสถาบันนี้ เราถือว่าผู้เชื่อทุกคนได้รับการทรงเรียกให้มาช่วยเหลืออุดมการณ์ของพระคริสต์ และเรามีเหตุผลหลายประการตามพระคัมภีร์ที่จะคาดหวังพระพรขององค์พระผู้เป็นเจ้าที่จะมีต่องานแห่งความเชื่อและการทำงานหนักแห่งความรักของเรา โลกจะไม่กลับใจรับเชื่อก่อนการเสด็จมาของพระเยซูเจ้าของเรา แต่ขณะที่พระองค์ยังไม่เสด็จมา ทุกวิถีที่ถูกต้องตามพระคัมภีร์ควรถูกนำมาใช้เพื่อการรวบรวมเหล่าผู้เลือกสรรของพระเจ้ามาไว้ข้างใน

ด้วยความช่วยเหลือขององค์พระผู้เป็นเจ้า เราจะไม่เสาะหาความอุปถัมภ์ของโลก เราไม่เคยตั้งใจที่จะขอร้องผู้คนที่ยังไม่กลับใจเชื่อซึ่งมีสภาพบรรดาศักดิ์หรือความมั่งคั่งให้สนับสนุนสถาบันนี้เพราะว่าเราเชื่อว่านี่จะเป็นการไม่ให้เกียรติองค์พระผู้เป็นเจ้า เราจะ “ยกธงขึ้นในพระนามพระเจ้าของเรา” (สดด. 20:5) พระองค์เพียงผู้เดียวจะทรงเป็นผู้อุปถัมภ์ของเรา ถ้าพระองค์ทรงช่วยเหลือเรา เราก็จะเจริญรุ่งเรือง และถ้าพระองค์ไม่ทรงอยู่ฝ่ายเรา เราก็จะไม่ประสบความสำเร็จ เราจะไม่ขอเงินจากคนไม่เชื่อถึงแม้ว่าเราจะยอมรับเงินบริจาคของพวกเขาถ้าพวกเขาเสนอเงินเหล่านั้นให้ด้วยความสมัครใจของพวกเขาเอง (ดู กิจการ 28:2-10)

เราปฏิเสธความช่วยเหลือของคนไม่เชื่อในการบริหารจัดการหรือการดำเนินการกิจการของสถาบันนี้ (ดู 2 คร. 6:14-18)

เราตั้งใจว่าจะไม่ขยายขอบเขตงานโดยต้องเป็นหนี้เป็นสิน และจากนั้นมาขอร้องให้คริสตจักรช่วยเด็ดขาด นี่ขัดต่อทั้งตัวอักษรและจิตวิญญาณแห่งภาคพันธสัญญาใหม่ ในการอธิษฐานแบบลับ ๆ ขอพระเจ้าทรงโปรดช่วยเหลือเรา เราจะนำความต้องการต่าง ๆ ของสถาบันนี้ที่ถูกต้ององค์พระผู้เป็นเจ้าและดำเนินการตามการทรงนำที่พระเจ้าประทาน

เราจะไม่วัดขนาดความสำเร็จของสถาบันนี้โดยปริมาณเงินที่ได้รับมา หรือจำนวนของพระคัมภีร์ที่ถูกแจกจ่าย แต่โดยการอวยพรขององค์พระผู้เป็นเจ้าที่มีแก่นานี้ “มิใช่ด้วยกำลัง มิใช่ด้วยฤทธานุภาพ แต่ด้วยวิญญาณของเรา พระเยซูว่าห์จอมโยธาตรัสดังนี้แหละ” (ศคย. 4:6) เราคาดหวังการอวยพรของพระองค์ตามสัดส่วนของการรอคอยพระองค์ในการอธิษฐานของเรา

ขณะที่เราหลีกเลี่ยงการแยกออกแบบไม่จำเป็น เราก็ปรารถนาที่จะเดินหน้าต่อไปตามพระคัมภีร์เท่านั้น โดยไม่ออมซ่อนความจริง เราจะรับคำสั่งสอนใด ๆ ตามพระคัมภีร์ด้วยใจขอบพระคุณซึ่งผู้เชื่อทั้งหลายที่มีประสบการณ์ หลังจากการอธิษฐานแล้ว อาจต้องให้แก่เราเกี่ยวกับสถาบันนี้

เป้าหมายเหล่านั้นของสถาบันนี้ 1. เราจะช่วยเหลือโรงเรียนกลางวัน โรงเรียนรวีวารศึกษา และโรงเรียนผู้ใหญ่ทั้งหลายซึ่งให้การอบรมสั่งสอนบนหลักการต่าง ๆ ของพระคัมภีร์ เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงจัดหาเรื่องการเงินและครูอาจารย์ที่เหมาะสมและทรงทำให้เส้นทางของเราเปิดโล่ง เราก็จะก่อตั้งโรงเรียนหลายแห่งที่เป็นแบบนี้ เราตั้งใจเช่นกันที่จะรับเด็กยากจนทั้งหลายมาอยู่ในโรงเรียนกลางวันเช่นนี้

ครูอาจารย์โรงเรียนกลางวันของเราต้องเป็นคนที่ดำเนินตามแบบพระเจ้า ทางแห่งความรอดต้องถูกชี้ให้เห็นตามพ

ระคัมภีร์ และห้ามไม่ให้สอนสิ่งใดที่ขัดต่อหลักการเหล่านั้นของชาวประเสริฐเด็ดขาด

ครูอาจารย์โรงเรียนรวีวารศึกษาของเราต้องเป็นผู้เชื่อและพระคัมภีร์เพียงอย่างเดียวจะเป็นรากฐานแห่งการอบรมสั่งสอน เราถือว่าการไม่ถูกต้องตามพระคัมภีร์ที่ผู้ใดที่ไม่รู้จักองค์พระผู้เป็นเจ้าจะได้รับอนุญาตให้มาอบรมสั่งสอนในเรื่องทางศาสนา

สถาบันนี้จะไม่จัดหาพระคัมภีร์ ภาคพันธสัญญาใหม่ หรือหนังสือสะกดคำให้แก่โรงเรียนผู้ใหญ่แห่งใดหากครูอาจารย์เหล่านั้นไม่ใช่ผู้เชื่อ

2. เราจะแจกพระคัมภีร์

3. เราจะช่วยเหลือเหล่ามิชชันนารีที่งานรับใช้ของพวกเขาดูเหมือนจะถูกดำเนินการตามพระคัมภีร์

7 มีนาคม เรามีเหลืออยู่แค่ซิลลิงเดียว เย็นนี้เมื่อเรากลับมาบ้านจากการทำงานของเรา เราพบว่าช่างตัดเสื้อคนหนึ่งของเราอยู่ เขานำเสื้อผ้าชุดใหม่มาให้อาจารย์เครคกับผม ซึ่งพี่น้องบรูซอีกท่านหนึ่งได้สั่งตัดให้เรา

23 เมษายน เมื่อวานและวันนี้ผมทูลขององค์พระผู้เป็นเจ้าให้ส่งเงินมาให้เรายี่สิบปอนด์ เพื่อที่เราจะสามารถซื้อพระคัมภีร์และภาคพันธสัญญาใหม่ชุดใหญ่กว่าเดิมมาเก็บไว้ได้ซึ่งมากกว่าเงินทุนอันน้อยนิดของเราจะจ่ายไหว เย็นวันนี้พี่น้องสตรีท่านหนึ่ง ซึ่งไม่ได้ถูกขอร้อง ได้สัญญาว่าจะให้เงินจำนวนนั้นแก่เรา เธอก้าวเสริมว่าเธอรู้สึกชื่นชมยินดีเป็นพิเศษในการแจกจ่ายพระคัมภีร์เพราะว่าการอ่านพระวจนะได้นำเธอมาสู่ความรู้เกี่ยวกับองค์พระผู้เป็นเจ้า

8 มิถุนายน ผมไม่ได้หัวข้อสำหรับคำเทศนาของผมเลยเข้านี้ทั้ง ๆ ที่ผมอธิษฐานและอ่านพระวจนะหลายรอบ เมื่อผมตื่นขึ้น ถ้อยคำเหล่านี้ก็อยู่ในหัวของผม: “พระคุณของเราก็เพียงพอสำหรับเจ้า” ทันทีที่ผมแต่งตัว ผมก็เปิดไปที่ 2 คร. 12 เพื่อพิจารณาข้อพระคำตอนนี้ แต่หลังจากอธิษฐาน ผมก็ตัดสินใจว่าผมไม่ได้ถูกนำพามาสู่เนื้อหาส่วนนี้เพราะเห็นแก่การพูดในหัวข้อนี้ อย่างที่ผมคิดไว้ในตอนแรก

ด้วยเหตุนี้ ผมจึงปฏิบัติตามวิธีปฏิบัติปกติของผมในกรณีเช่นนั้น-ผมอ่านพระคัมภีร์ต่อจากที่ผมค้างไว้เมื่อเย็นวานเมื่อผมมาถึง ฮบ. 11:13-16 ผมก็รู้สึกว่านี้แหละคือหัวข้อคำเทศนา หลังจากอธิษฐานแล้ว ผมก็ได้รับการยืนยันในเรื่องนี้และองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเปิดเผยข้อพระคำตอนนี้แก่ผม ผมเทศนาในหัวข้อนี้ด้วยความชื่นบานยิ่งนัก พระเจ้าทรงอวยพรสิ่งที่ผมกล่าวนั้นอย่างมากมาย และจิตวิญญาณอย่างน้อยหนึ่งดวงได้ถูกนำมาถึงองค์พระผู้เป็นเจ้า

25 มิถุนายน สามวันหลังมานี้ผมมีการร่วมสนิทแบบจริงจังกับพระเจ้าน้อยมาก และด้วยเหตุนี้ผมจึงรู้สึกรำคาญใจและอ่อนแอฝ่ายวิญญาณ

26 มิถุนายน ผมลุกแต่เช้าและใช้เวลาเกือบสองชั่วโมงในการอธิษฐานก่อนมือเช้า ตอนนี้ผมรู้สึกสบายตัวมากขึ้น

11 กรกฎาคม ผมอธิษฐานไปเยอะมากเกี่ยวกับผู้อำนวยการสำหรับโรงเรียนของเด็กชายซึ่งจะถูกก่อตั้งในการเชื่อมโยงกับสถาบันเล็ก ๆ ของเรา แปรคนได้สมัครตำแหน่งนี้ แต่ไม่มีสักคนเลยที่ดูเหมือนเหมาะสม คราวนี้ ในที่สุด องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ประทานพี่น้องบรูซคนหนึ่งแก่เราซึ่งจะเริ่มงานนี้

9 ตุลาคม สถาบันของเรา ซึ่งถูกก่อตั้งโดยพี่น้องพาว้องค์พระผู้เป็นเจ้า บัดนี้เริ่มดำเนินงานมานานเจ็ดเดือนแล้ว คนจำนวนมากได้รับประโยชน์จากสถาบันนี้ ในโรงเรียนรวีวารศึกษาเรามีเด็กประมาณ 120 คน ในโรงเรียนผู้ใหญ่ มีผู้ใหญ่ประมาณ 40 คน ในโรงเรียนกลางวัน มีเด็ก 209 คน เราได้แจกจ่ายพระคัมภีร์ไป 482 เล่ม และภาคพันธสัญญาใหม่ 520

เล่ม สุดท้าย เงินก้อนโตจำนวนหนึ่งได้ถูกจ่ายเพื่อช่วยเหลืองานมิชชันนารี

28 ตุลาคม เราได้ยินเรื่องราวอันน่าสะเทือนใจของเด็กชายกำพร้าที่ยากจนคนหนึ่งผู้ซึ่งเข้าเรียนในโรงเรียนแห่งหนึ่งของเรามาได้สักพักแล้ว เขาเพิ่งถูกพาตัวไปยังบ้านคนจนซึ่งอยู่นอกเมืองบริสตอลออกไปหลายไมล์ เขาแสดงความเสียใจอย่างมากที่เขาไม่สามารถมาเรียนที่โรงเรียนของเราและร่วมการรับใช้ของเราได้อีกต่อไป ขอให้เรื่องนี้นำผมให้ทำอะไรรักอย่างเพื่อจัดหาสำหรับความต้องการต่าง ๆ ฝ่ายโลกของเด็กยากจนทั้งหลาย ซึ่งความกดดันในเรื่องนี้ได้ทำให้เด็กชายยากจนคนนี้ต้องถูกพาตัวไปจากโรงเรียนของเรา!

4 พฤศจิกายน ผมใช้เวลาส่วนใหญ่ในตอนเช้าไปกับการอ่านพระวจนะและการอธิษฐาน ผมทูลขอสำหรับอาหารประจำวันของเราด้วย เพราะว่าเราแทบไม่มีเงินเหลือแล้ว

5 พฤศจิกายน ผมใช้เวลาเกือบตลอดทั้งวันในการอธิษฐานและการอ่านพระวจนะ ผมอธิษฐานอีกครั้งสำหรับการจัดหาในเรื่องความต้องการต่าง ๆ ฝ่ายโลกของเรา แต่องค์พระผู้เป็นเจ้ายังไม่ตอบเลย

8 พฤศจิกายน องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงโปรดจัดหาด้านความต้องการต่าง ๆ ฝ่ายโลกของเราอีกครั้งในระหว่างสัปดาห์นี้ ถึงแม้ว่าในตอนต้นสัปดาห์ เรามีเหลืออยู่น้อยจริง ๆ ผมได้อธิษฐานไปเยอะมากสัปดาห์นี้ในเรื่องเงิน มากกว่าในสัปดาห์อื่นใดตั้งแต่เรามาอยู่ในบริสตอล องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงจัดหาผ่านทางผู้คนที่จ่ายสิ่งที่พวกเขาเคยติดค้างเราไว้ เรายังขายข้าวของบางอย่างที่เราไม่ต้องการแล้วด้วย

31 ธันวาคม ตั้งแต่อาจารย์เครคกับผมมาทำงานในบริสตอล พี่น้องชายหญิง 227 คนได้ถูกเพิ่มเข้ากับการร่วมสามัคคีธรรม จากคนเหล่านี้ 103 คนได้กลับใจรับเชื่อ และคนจำนวนมากได้ถูกนำเข้าสู่เสรีภาพแห่งข่าวประเสริฐหรือกลับใจจากการมีใจหนักกลับของพวกเขา ผู้เชื่ออายุน้อยสี่สิบเจ็ดคนอยู่ที่กิเดโอนและห้าสิบหกคนที่เบเรเสดา

1 มกราคม 1835 เมื่อเย็นวานเรามีการประชุมอธิษฐานพิเศษเพื่อสรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้าสำหรับความเมตตาหลายอย่างของพระองค์ซึ่งเราได้รับในช่วงปีที่ผ่านมา เราทูลขอพระองค์ที่จะสำแดงความโปรดปรานของพระองค์แก่เราต่อไป

13 มกราคม ผมไปเยี่ยมตามบ้านผู้คนที่อาศัยอยู่บนออเรนจ์ สตรีท เพื่อที่จะทราบว่ามีใครอยากได้พระคัมภีร์บ้างไหม ว่าพวกเขาอ่านหนังสือออกไหม และว่าพวกเขาอยากให้อีก ๆ ของตนมาเรียนในโรงเรียนกลางวันหรือโรงเรียนรวิฯของเราไหม นี่ให้โอกาสมากมายแก่ผมที่จะสนทนากับพวกเขาเกี่ยวกับจิตวิญญาณของพวกเขา

15 มกราคม เช้านี้ผมไปตามบ้านบนออเรนจ์ สตรีทอีกครั้ง ผมมีความสุขมากในงานแบบนี้ เพราะว่ามันสำคัญมาก ๆ แต่มือของผมก็เต็มล้นด้วยงานอื่นที่ผมทำอะไรกับมันได้น้อยเหลือเกิน

21 มกราคม ในการตอบคำอธิษฐาน ผมได้รับห้าปอนด์สำหรับสถาบันความรู้ด้านพระคัมภีร์ องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเทเข้ามา ขณะที่เราเทออกต่อไป ในระหว่างสัปดาห์ที่แล้ว พระคัมภีร์ห้าสิบแปดเล่มถูกจำหน่ายในราคาที่ลดลง เราอยากทำงานที่สำคัญนี้ต่อไป แต่เราจะต้องความช่วยเหลือด้านการเงินอย่างมาก

28 มกราคม สองสามวันหลังมานี้ ผมอธิษฐานไปเยอะมากเกี่ยวกับว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงให้ผมเป็นมิชชันนารีไปยังอีสต์ อินดีส์ หรือไม่ ผมเต็มใจไปหากพระองค์ทรงอยากใช้ผมในทางนี้

29 มกราคม ผมมีใจร้อนรนอย่างมากที่จะอธิษฐานเกี่ยวกับการไปยังกัลกัตตาในฐานะมิชชันนารี ขององค์พระผู้

เป็นเจ้าของทรงนำทางผมในเรื่องนี้ด้วยเถิด!

25 กุมภาพันธ์ ในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าและในการพึ่งพาพระองค์แต่เพียงผู้เดียวสำหรับการสนับสนุน เราได้ก่อตั้งโรงเรียนแห่งที่ห้าแล้วสำหรับเด็กยากจน ซึ่งได้เปิดวันนี้ ตอนนี้เรามีโรงเรียนของเด็กผู้ชายสองแห่งและโรงเรียนของเด็กผู้หญิงสามแห่ง

3 มิถุนายน วันนี้เราจัดให้มีการประชุมสาธารณะเกี่ยวกับสถาบันความรู้ด้านพระคัมภีร์สำหรับในประเทศและต่างแดน ตลอดสิบห้าเดือนหลังมานี้ เราสามารถช่วยให้เด็กยากจนได้เข้าเรียน แจกจ่ายพระคัมภีร์ และช่วยเหลืองานของพวกมิชชันนารี

ในช่วงเวลานี้ ถึงแม้ว่าขอบเขตของงานได้ขยายใหญ่ขึ้นอย่างต่อเนื่อง และถึงแม้ว่าบางครั้งเรามีเงินทุนเหลืออยู่เพียงเล็กน้อย องค์พระผู้เป็นเจ้าก็ไม่เคยปล่อยให้เราต้องหยุดงานนี้ เราได้ก่อตั้งโรงเรียนกลางวันสามแห่งและโรงเรียนกลางวันเพื่อการกุศลอีกสองแห่ง ซึ่งคงจะถูกปิดไปแล้วเพราะการขาดเงินทุน

จำนวนของนักเรียนที่ได้เข้าเรียนในโรงเรียนกลางวันเหล่านั้นเท่ากับ 439 คน จำนวนของพระคัมภีร์ซึ่งถูกแจกจ่ายไปแล้วนั้นคือ พระคัมภีร์ฉบับเต็ม 795 เล่ม และภาคพันธสัญญาใหม่ 753 เล่ม เรายังส่งความช่วยเหลือไปยังงานของพวกมิชชันนารีในแคนาดา อีสท์ อินดีส์ และทวีปยุโรปด้วย

25 มิถุนายน ลูกชายตัวน้อยของเราล้มป่วยจนผมไม่มีความหวังว่าเขาจะหายดี

26 มิถุนายน คำอธิษฐานเมื่อเย็นวานของผมนั้นคือ ขอให้พระเจ้าทรงค้าจรรยาสุดที่รักของผมภายใต้ความลำบากนี้ สองชั่วโมงต่อมา ลูกชายตัวน้อยของผมนั้นก็กลับบ้านไปอยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้า ผมตระหนักอย่างเต็มเปี่ยมว่าทารกน้อยที่รักนั้นอยู่กับพระเยซูเจ้าก็ดีกว่าอยู่กับเรา และเมื่อผมรำไห้ ผมก็รำไห้ด้วยความชื่นบาน

18 กรกฎาคม ผมรู้สึกอ่อนแอในหน้าอกของผมมานานหลายวันแล้ว วันนี้ผมรู้สึกเช่นนั้นมากกว่าแต่ก่อน และคิดว่าคงจะเป็นการดีที่ในสัปดาห์หน้าจะเว้นเสียจากการพูดในที่ชุมนุมชนทั้งหมด ขอองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงโปรดนำผมเข้าใกล้พระองค์มากขึ้นผ่านทางเหตุการณ์นี้ด้วยเถิด

31 กรกฎาคม วันนี้อิตผู้รับใช้ท่านหนึ่งได้มาหาเราและเริ่มที่จะไปตามบ้านเพื่อเผยแพร่ความจริงในฐานะมิชชันนารีประจำเมือง นี่เป็นการแต่งตั้งจากพระเจ้า อาจารย์เครคได้ล้มป่วย เขาจึงไม่สามารถทำงานของโรงเรียนเหล่านั้นและการแจกจ่ายพระคัมภีร์เป็นเวลาหลายเดือนแล้ว ความอ่อนแอของผมเองได้เพิ่มขึ้นจนผมจำเป็นต้องงดการทำงานทั้งหมดเลย ดังนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเปี่ยมพระกรุณาจริง ๆ ที่ส่งพี่น้องท่านนี้ของเรามาเพื่อที่งานจะเดินหน้าต่อไปได้!

24 สิงหาคม ผมรู้สึกอ่อนแอมาก ๆ และทนทุกข์มากกว่าแต่ก่อนเพราะโรคนี้ ผมควรไปจากคริสตอลสักพักไหม? ผมไม่มีเงินที่จะไปที่อื่นเพื่อพักผ่อน พี่น้องสตรีท่านหนึ่งในชนบทชวนผมให้ไปเยี่ยมหนึ่งสัปดาห์ และผมอาจตอบรับคำเชิญนี้และไปพำนัก

26 สิงหาคม วันนี้ผมได้รับเงินห้าปอนด์โดยมีจุดประสงค์เพื่อไปพักผ่อนที่อื่น

29 สิงหาคม วันนี้ผมได้รับเงินอีกห้าปอนด์เพื่อจุดประสงค์เดิม

30 สิงหาคม วันนี้ เป็นวันอาทิตย์แรกนับตั้งแต่เรามาถึงในคริสตอล ที่ผมไม่ได้เทศนาเพราะความเจ็บป่วย องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเปี่ยมพระเมตตาจริง ๆ ที่ประทานพละกำลังมากมายให้ผมตลอดหลายปีมานี้! เงินอีกห้าปอนด์ถูกส่งมา

ให้ผมวันนี้ องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงกรุณาจริง ๆ ที่ประทานเงินให้แก่ผมเพื่อที่จะออกเดินทางจากบรีสตอล!

19 กันยายน ผมได้รับจดหมายอันเปี่ยมกรุณาฉบับหนึ่งจากพี่น้องบุรุษท่านหนึ่งและพี่น้องสตรีสองท่านในองค์พระผู้เป็นเจ้า ซึ่งพวกเขาอาศัยอยู่บนเกาะไวท์ พวกเขาชวนผมให้มาพักอยู่กับพวกเขาสักระยะหนึ่ง นอกจากนี้แล้ว พวกเขาเขียนมาว่าพวกเขาได้อิच्छฐานหลายครั้งเกี่ยวกับเรื่องนี้และมั่นใจว่าผมควรจะมา

องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงโปรดประทานเงินให้จนครอบครัวของผมและผมสามารถเดินทางไปที่นี่ได้เพื่อการพักผ่อนที่เราต้องการ

29 กันยายน เมื่อเย็นวานตอนที่ผมกล่าววาทรีสวัสดิ์แก่ครอบครัวนั้น ผมก็อยากไปเข้านอนทันที ความอ่อนแอในร่างกายของผมและความเหน็ดเหนื่อยของค่ำคืนนี้ได้ทดลองผมไม่ให้อิच्छฐานอีกต่อไป อย่างไรก็ตาม องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงช่วยเหลือผมให้คุกเข่าต่อพระพักตร์พระองค์ ผมเริ่มอิच्छฐานไปได้ไม่นาน พระวิญญูณของพระองค์ก็ทรงสอดแสงเข้ามาในจิตวิญญูณของผมและประทานวิญญูณแห่งการอิच्छฐานให้แก่ผมซึ่งผมไม่ได้ตีความมานานหลายสัปดาห์แล้ว พระองค์ทรงโปรดฟื้นฟูพระราชกิจของพระองค์ในใจของผม ผมมีความสุขกับการได้อยู่ใกล้กับพระเจ้าและความร้อนรนในการอิच्छฐานเป็นเวลาชั่วโมงกว่า ๆ จิตวิญญูณของผมได้หอบกระหายประสบการณ์แสนหวานนี้มานานหลายสัปดาห์แล้ว

นี่เป็นครั้งแรกในระหว่างความเจ็บป่วยนี้ ผมได้ทูลขอองค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างจริงจังที่จะทรงทำให้ผมกลับมีสุขภาพดีอีกครั้ง บัดนี้ผมอยากกลับไปทำงานในบรีสตอลแล้ว แต่ผมก็ไม่ได้ทนไม่ไหว องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงเสริมกำลังผมเพื่อที่จะกลับไปทำงานนั้น ผมเข้านอนโดยมีความสุขมากเป็นพิเศษและตื่นเมื่อเช้าในสันติสุขอันยิ่งใหญ่ เป็นเวลาชั่วโมงกว่า ๆ ผมได้มีกร่วมสนิทที่แท้จริงกับองค์พระผู้เป็นเจ้าก่อนเมื่อเช้า ขอให้พระองค์ทรงสานต่อสภาวะแห่งใจเช่นนี้แก่ลูกที่ไม่คู่ควรที่สุดของพระองค์ด้วยเถิด!

15 พฤศจิกายน เรามาถึงอย่างปลอดภัยในบรีสตอล สัปดาห์ก่อนเราได้อิच्छฐานซ้ำ ๆ เกี่ยวกับงานของสถาบันความรู้ด้านพระคัมภีร์ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งที่องค์พระผู้เป็นเจ้าจะประทานทรัพยากรให้เราเพื่อสานต่อและแม้แต่ขยายงานนั้น นอกจากนี้แล้ว ผมได้ทูลขอสำหรับความต้องการต่าง ๆ ของผมเองที่จะได้รับการตอบสนองเช่นกันและพระองค์ทรงโปรดประทานตามคำขอทั้งสองนี้แล้ว ขอให้ผมมีพระคุณที่จะวางใจพระองค์มากขึ้นเรื่อย ๆ ด้วยเถิด!

พิสุจน์ความสัตย์ชื่อของพระเจ้า: บทที่ 8

21 พศจิกายน วันนี้ผมรู้สึกแน่นอนในใจของผมว่าผมต้องไม่เพียงคิดเกี่ยวกับการก่อตั้งบ้านเด็กกำพร้าเท่านั้น แต่ที่จะเริ่มวางแผนการต่าง ๆ อย่างจริงจัง ผมใช้เวลาเยอะในการอธิษฐานเพื่อที่จะทราบน้ำพระทัยขององค์พระผู้เป็นเจ้า ในสถานการณ์นี้

23 พศจิกายน องค์พระผู้เป็นเจ้า ในการตอบคำอธิษฐานของผม ได้ประทานเงินให้ผมประมาณห้าสิบบอนด์ ผมได้ทูลขอไปแค่สี่สิบบอนด์ นี่เป็นการหนุนใจอย่างมากแก่ผมและได้ปลุกเร้าผมให้คิดและอธิษฐานมากยิ่งขึ้นเกี่ยวกับการก่อตั้งบ้านเด็กกำพร้า

25 พศจิกายน ผมใช้เวลาเยอะอีกครั้งในการอธิษฐานเมื่อวานนี้และวันนี้เกี่ยวกับบ้านเด็กกำพร้า นั้น ผมเชื่อมั่นว่ามันเป็นมาจากพระเจ้า ขอพระองค์ทรงโปรดเมตตา นำทางผมด้วยเถิด!

มีเหตุผลหลายประการว่าทำไมผมถึงปรารถนาที่จะก่อตั้งบ้านเด็กกำพร้า สิ่งหนึ่งที่ถูก ๆ ของพระเจ้าต้องการมาก ที่สุดคือ การที่ความเชื่อของพวกเขาได้รับการเสริมกำลัง ผมไปเยี่ยมพี่น้องบรูซท่านหนึ่งซึ่งทำงานอยู่สิบสี่ถึงสิบหกชั่วโมงต่อวันในอาชีพของเขา ร่างกายของเขาปวดร้าว จิตวิญญาณของเขาชুবวม และเขาไม่มีความชื่นบานในพระเจ้า

ผมชี้ให้เขาเห็นว่าเขาควรทำงานให้น้อยลงเพื่อที่สุขภาพของเขาจะได้ไม่ทนทุกข์ เขาสามารถรวบรวมพลังสำหรับมนุษย์ภายในได้โดยการอ่านพระวจนะของพระเจ้า โดยการใคร่ครวญเกี่ยวกับมัน และโดยการอธิษฐาน

เขาตอบกลับว่า “แต่ถ้าผมทำงานน้อยลง ผมก็หาเงินได้ไม่พอสำหรับเลี้ยงดูครอบครัวของผมนะสิ แม้กระทั่งตอนนี้ ขณะที่ผมทำงานเยอะขนาดนี้ ผมก็แทบจะมีไม่พอเลย”

เขาไม่มีความไว้วางใจในพระเจ้าและไม่มีความเชื่อที่แท้จริงในความจริงของพระวจนะที่ว่า “ท่านทั้งหลายจงแสวงหาอาณาจักรของพระเจ้า และความชอบธรรมของพระองค์ก่อน แล้วพระองค์จะทรงเพิ่มเติมสิ่งทั้งปวงเหล่านี้ให้แก่ท่าน” (มธ. 6:33)

ผมอธิบายแก่เขาว่า “พี่น้องที่รักของผม มันไม่ใช่งานของคุณซึ่งค้ำจุนครอบครัวของคุณ แต่เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า พระองค์ทรงเลี้ยงดูคุณและครอบครัวของคุณในยามที่คุณทำงานไม่ไหวเลยเพราะความเจ็บป่วย พระองค์จะทรงจัดหาสำหรับคุณและครอบครัวของคุณอย่างแน่นอน ถ้าเพราะเห็นแก่การได้มาซึ่งอาหารสำหรับมนุษย์ภายในของคุณ คุณทำงานน้อยชั่วโมงลงต่อวันเพื่อที่จะให้คุณมีเวลาอันเหมาะสมสำหรับการพักผ่อน คุณเริ่มทำงานหลังจากอธิษฐานอย่างเร่งรีบไปเพียงไม่กี่วินาที คุณเลิกงานในตอนเย็นและตั้งใจว่าจะอ่านพระวจนะของพระเจ้าสักเล็กน้อย แต่พอถึงตอนนั้นคุณก็เหนื่อยล้าในร่างกายและจิตใจเกินกว่าจะมีความสุขกับการอ่านพระวจนะแล้ว คุณผล็อยหลับบ่อย ๆ ขณะอ่านพระคัมภีร์หรือขณะที่คุณคุกเข่าอธิษฐาน”

พี่น้องท่านนั้นยอมรับว่าเป็นความจริง เขาเห็นด้วยว่าคำแนะนำของผมเป็นสิ่งที่ดี แต่ผมอ่านในสีหน้าของเขา แม้หากว่าเขาไม่ได้กล่าวออกมาเช่นนี้จริง ๆ ก็ตามว่า “ผมจะหาเงินมาพอกินพอใช้ได้อย่างไรถ้าผมจะต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของคุณ?” ผมปรารถนาที่จะมีอะไรบางอย่างที่จะให้แก่พี่น้องท่านนี้เพื่อเป็นข้อพิสุจน์ที่ปรากฏแก่ตัวพระเจ้าและพระบิดาของเราทรงเป็นพระเจ้าผู้สัตย์ชื่อองค์เดิมนั้นอย่างที่ว่าพระองค์ทรงเป็นเสมอมา พระองค์ทรงเติมพระทัยที่จะพิสุจน์

พระองค์เองว่าเป็นพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่แก่ทุกคนที่ให้ความไว้วางใจของพวกเขาอยู่ในพระองค์

บางครั้งลูก ๆ ของพระเจ้ก็หวาดกลัวการแก่ชราและทำงานไม่ไหวอีกต่อไป ถ้าผมชี้ให้พวกเขาเห็นว่าพระบิดาผู้สถิตในสวรรค์ของพวกเขาทรงช่วยเหลือคนเหล่านั้นที่วางใจในพระองค์มาตลอดได้อย่างไร พวกเขาอาจไม่พูดว่ายุคสมัยได้เปลี่ยนแปลงไปแล้ว แต่มันปรากฏชัดเจนว่าพวกเขาไม่เห็นพระเจ้าว่าเป็นพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ ผมปรารถนาที่จะตั้งอะไรบางอย่างตรงหน้าลูก ๆ ของพระเจ้าเพื่อที่พวกเขาจะมองเห็นว่าพระองค์ไม่ทรงทอดทิ้ง แม้กระทั่งในยามยากลำบากคนเหล่านั้นที่พึ่งพาพระองค์

นักธุรกิจคริสเตียนทั้งหลายทบทวนทุกข้อในชีวิตฝ่ายวิญญาณของตนและนำความรู้สึกผิดมาสู่ใจวินิจฉัยผิดและชอบของตนโดยการดำเนินธุรกิจของพวกเขาในลักษณะเดียวกับที่พวกคนไม่เชื่อกระทำ การแข่งขันในอาชีพ ช่วงเวลาที่เลวร้าย และภาวะประชารณันถูกยกเป็นเหตุผลหลายประการว่าทำไมธุรกิจหนึ่งที่ดำเนินงานตามพระวาระของพระเจ้าไม่อาจถูกคาดหวังว่าจะเจริญได้ น้อยคนนักมีความตั้งใจแน่วแน่อันบริสุทธิ์ที่จะไว้วางใจในพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่และพึ่งพาพระองค์เพื่อที่จะรักษาไว้ซึ่งใจวินิจฉัยผิดและชอบอันดี ผมอยากแสดงให้เห็นว่าพระเจ้าทรงสัตย์ซื่อและเราไว้วางใจพระองค์ได้โดยปราศจากการเก็บงำ

คนบางคนประกอบอาชีพต่าง ๆ ซึ่งพวกเขาไม่อาจมีใจวินิจฉัยผิดและชอบอันดีต่อไปได้ แต่พวกเขากลัวการเลิกประกอบอาชีพของตน เกรงว่าพวกเขาจะกลายเป็นคนว่างงาน ผมปรารถนาที่จะเสริมกำลังใจความเชื่อของพวกเขาโดยพิสูจน์ให้เห็นว่าพระสัญญาเหล่านั้นจากพระวาระของพระเจ้าในเรื่องความเต็มพระทัยของพระองค์และความสามารถของพระองค์ที่จะช่วยเหลือทุกคนที่พึ่งพาพระองค์นั้นเป็นความจริง

ผมรู้ว่าพระวาระของพระเจ้าควรที่จะเพียงพอแล้ว แต่โดยการให้พี่น้องทั้งหลายของผมได้มีข้อพิสูจน์ที่ปรากฏแก่ตาในเรื่องความสัตย์ซื่อที่ไม่รู้เปลี่ยนแปลงขององค์พระผู้เป็นเจ้า ผมก็อาจเสริมกำลังใจความเชื่อของพวกเขาได้ ผมอยากที่จะเป็นผู้รับใช้ของคริสตจักรในด้านนี้โดยเฉพาะซึ่งผมได้รับพระเมตตาแล้ว-ในการที่จะสามารถวางใจพระวาระของพระองค์ได้และพึ่งพาพระวาระนั้น

ผมเห็นว่าจะทำสิ่งนี้ได้ดีที่สุดโดยการก่อตั้งบ้านเด็กกำพร้า-บางสิ่งซึ่งเรามองเห็นได้ด้วยตาของเรา ถ้าผม (ซึ่งเป็นคนยากจน เพียงโดยการอธิษฐานและความเชื่อ) ได้รับ (โดยไม่ขอร้องมนุษย์คนใด) เงินทุนเหล่านั้นสำหรับการก่อตั้งและสานต่อบ้านเด็กกำพร้า นี่ก็อาจเสริมกำลังใจความเชื่อของลูก ๆ ของพระเจ้าได้ มันคงเป็นคำพยานหนึ่งเช่นกันแก่พวกคนไม่เชื่อเกี่ยวกับความเป็นจริงของสิ่งต่าง ๆ ของพระเจ้า

นี่คือเหตุผลหลักในการก่อตั้งบ้านเด็กกำพร้า ผมปรารถนาอย่างแน่นอนที่จะถูกใช้การโดยพระเจ้าเพื่อช่วยเหลือเด็ก ๆ ที่ยากจนและฝึกฝนพวกเขาในทางทั้งหลายของพระเจ้า แต่เป้าหมายหลักของงานนี้ก็คือ เพื่อพระเจ้าจะทรงได้รับเกียรติเพราะว่าเด็กกำพร้าเหล่านั้นภายใต้การดูแลของผมจะได้รับการเลี้ยงดูในทุกสิ่งที่พวกเขาต้องการผ่านทาง การอธิษฐานและความเชื่อ ทุกคนจะเห็นว่าพระเจ้าทรงสัตย์ซื่อและทรงฟังคำอธิษฐาน

28 พฤศจิกายน ผมอธิษฐานทุกวันตลอดทั้งสัปดาห์นี้เกี่ยวกับเรื่องบ้านเด็กกำพร้า โดยทูลขององค์พระผู้เป็นเจ้าที่จะจัดทุกความคิดเกี่ยวกับมันหากเรื่องนี้ไม่ได้เป็นมาจากพระองค์ หลังจากตรวจสอบเหตุจูงใจต่าง ๆ แห่งใจของผมซ้ำ ๆ ผมก็เชื่อมั่นว่ามันเป็นมาจากพระเจ้า

2 ธันวาคม อาจารย์เกรคและผมคุยกันแล้วเกี่ยวกับบ้านเด็กกำพร้านี้ ผมอยากให้เขาแสดงให้เห็นความเลื่อมทราบดี ๆ ที่ซุกซ่อนอยู่ในใจของผมหรือเหตุผลตามพระคัมภีร์อื่นใดที่ต่อต้านการมีส่วนร่วมในเรื่องนี้ เหตุผลเดียวที่ผมจะสงสัยได้ว่ามันเป็นมาจากพระเจ้าหรือไม่ที่ผมจะเริ่มงานนี้ก็คือ หน้าที่รับผิดชอบหลายอย่างซึ่งผมมีอยู่แล้ว แต่ถ้าเรื่องนี้เป็นมาจากพระเจ้า พระองค์ก็จะทรงส่งบุคคลต่าง ๆ ที่เหมาะสมมาในเวลาอันเหมาะสม เพื่อที่ผมจะได้ใช้เวลาน้อยลงในการรับใช้ส่วนนี้

อาจารย์เกรคให้กำลังใจผมอย่างมากในงานนี้ วันนี้ผมอย่างก้าวแรกแล้วในเรื่องนี้และประกาศให้มีการประชุมสาธารณะในวันที่ 9 ธันวาคม พวกพี่น้องอยากฟังความคิดเห็นต่าง ๆ ของผมเกี่ยวกับบ้านเด็กกำพร้านี้ และผมอยากทราบน้ำพระทัยขององค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างชัดเจนมากขึ้น

5 ธันวาคม พระคำข้อนีมีชีวิตขึ้นมาในความคิดของผมวันนี้: “อ้าปากของเจ้าให้กว้างเถิด เราจะป้อนเจ้าให้อิ่ม” (เพลงสดุดี 81:10) ผมถูกนำไปประยุกต์ใช้พระคำข้อนี้กับบ้านเด็กกำพร้าและทูลขององค์พระผู้เป็นเจ้าสำหรับอาคารหนึ่งหลัง เงินหนึ่งพันปอนด์ และบุคคลต่าง ๆ ที่เหมาะสมที่จะดูแลเด็กเหล่านั้น

7 ธันวาคม วันนี้ผมได้รับเงินชิลลิงแรกสำหรับบ้านเด็กกำพร้า

9 ธันวาคม บ่ายวันนี้ เครื่องเรือนชิ้นแรกถูกให้มา-ตู้เสื้อผ้าขนาดใหญ่ ผมรู้สึกเซื่องซึมฝ่ายวิญญาณเกี่ยวกับบ้านเด็กกำพร้า แต่ทันทีที่ผมเริ่มพูดในการประชุมรอบเย็น ผมก็ได้รับความช่วยเหลือจากพระเจ้า หลังจากการประชุมนั้น เงินสิบชิลลิงถูกมอบให้แก่ผม ไม่มีการเรียไรให้ถวายทรัพย์ และไม่มีใครพูดนอกจากตัวผมเอง การประชุมนั้นไม่ได้มีเจตนาที่จะปลุกเร้าอารมณ์ของผู้คน เพื่อหาเงินสนับสนุนด้วยซ้ำ หลังจากการประชุมนั้น พี่น้องสตรีท่านหนึ่งได้เสนอตัวที่จะช่วยงานนี้ ผมกลับบ้านไปอย่างมีความสุขในองค์พระผู้เป็นเจ้าและเปี่ยมล้นด้วยความมั่นใจว่าเรื่องนี้จะเกิดขึ้นจริง ถึงแม้ว่าเงินเพียงสิบชิลลิงเท่านั้นถูกให้มา

10 ธันวาคม ผมได้รับจดหมายฉบับหนึ่งจากพี่น้องชายและหญิงท่านหนึ่งที่เขียนมาว่า “เราขอเสนอตัวสำหรับงานรับใช้นี้ของบ้านเด็กกำพร้าที่ตั้งใจไว้ ถ้าคุณเห็นว่าเรามีคุณสมบัติเหมาะสมสำหรับมัน นอกจากนี้เราจะถวายเครื่องเรือนและของใช้ในบ้านทั้งหมดซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ประทานให้แก่เรา สำหรับการใช้งานของบ้านเด็กกำพร้า เราทำเช่นนี้โดยไม่ได้คาดหวังเงินเดือนใด ๆ โดยเชื่อว่าหากมันเป็นน้ำพระทัยขององค์พระผู้เป็นเจ้าที่จะทรงว่าจ้างเรา พระองค์ก็จะทรงจัดหาสำหรับความต้องการทุกอย่างของเรา”

ในช่วงหลายสัปดาห์ต่อมา พระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐานต่าง ๆ ของเราเกี่ยวกับบ้านเด็กกำพร้า เราได้รับเครื่องเรือน ผ้า ของใช้ในครัว ผ้าห่ม จาน และถ้วย นอกเหนือจากความช่วยเหลือด้านการเงินแล้ว บางวันเราได้รับน้อยมาก และผมก็จะเริ่มรู้สึกท้อใจ แต่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเสริมกำลังใจผมในช่วงเวลาเหล่านั้นและทรงแตะต้องใจของคนอื่น ๆ ให้ตอบสนองความต้องการต่าง ๆ ของเราอย่างบริบูรณ์ คนอื่นอีกหลายคนได้เสนอตัวที่จะทำงานรับใช้ท่ามกลางเด็กกำพร้าเหล่านั้น โดยวางใจพระเจ้าอย่างเต็มที่สำหรับการเลี้ยงดูของพวกเขา

พี่น้องสตรีท่านหนึ่งโดยเฉพาะเป็นแหล่งพระพรที่ยิ่งใหญ่สำหรับผมเมื่อเธอถวายทรัพย์ด้วยใจอารีแม้เธอมีอยู่เพียงน้อยนิด เธอหาเงินได้แค่นี้ก็ชิลลิงต่อสัปดาห์ในการทำงานเป็นช่างเย็บผ้า เมื่อคุณพ่อของเธอเสียชีวิต เขาก็ทิ้งเงินไว้ให้เธอสี่ร้อยปอนด์ เธอเอาเงินไปใช้หนี้ก้อนโตที่พ่อเธอได้ก่อไว้ ยกเงินหนึ่งร้อยปอนด์ให้คุณแม่ของเธอ และนำเงินอีกหนึ่งร้อย

ปอนด์มาให้ผมสำหรับงานของบ้านเด็กกำพร้า

ก่อนที่จะรับเงินนั้น ผมได้มีการสนทนาวานานกับเธอ ผมต้องการทราบเหตุจูงใจของเธอ และว่าเธออาจให้เงินก่อนนี้เพราะอารมณ์พาไป โดยไม่ได้ไตร่ตรองสิ่งที่จะต้องเสียไป แต่ผมคุยกับพี่น้องสตรีที่รักท่านนี้ได้ไม่นาน ผมก็ทราบว่าเธอเป็นสาวกที่ไม่พูดมาก ใจเย็น และเอาใจใส่ผู้อื่นของพระเยซูเจ้า เธอปรารถนา (ไม่ว่าการยกเหตุผลแบบมนุษยจะว่าอย่างไรก็ตาม) ที่จะปฏิบัติตามพระคำขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราที่ว่า “อย่าสะสมทรัพย์สมบัติไว้สำหรับตัวในโลก” (มธ. 6:19) “จงขายของที่ท่านมีอยู่และทำทาน” (ลูกา 12:33)

เมื่อผมซักถามเธอต่อไปเพื่อที่ผมจะได้ทราบว่าเธอได้ไตร่ตรองสิ่งที่จะต้องเสียดี ๆ แล้วหรือยัง เธอก็กล่าวแก่ผมว่า “พระเยซูเจ้าได้ประทานพระโลหิตจนหยดสุดท้ายของพระองค์เพื่อดิฉัน ดิฉันไม่ควรถวายเงินหนึ่งร้อยปอนด์นี้แต่พระองค์หรือคะ?”

สิ่งที่ต้องถูกสังเกตเกี่ยวกับพี่น้องสตรีที่รักท่านนี้ 1. เธอทำสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดในที่ลับและดังนั้นจึงพิสูจน์ว่าเธอไม่ได้ปรารถนาคำสรรเสริญเยินยอของมนุษย์ 2. เธอยังเป็นคนใจถ่อมและสงบเสงี่ยมเจียมตัวเหมือนแต่ก่อน เธอถวายเงินของเธอแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าและไม่ใช้เพื่อทำให้คนประทับใจ 3. ตลอดเวลาที่เธอมีเงินมหาศาลนี้ เธอไม่ได้เปลี่ยนแปลงที่อยู่อาศัย เสื้อผ้า หรือลักษณะการใช้ชีวิตเลย เธอยังคงเป็นสาวกใช้ที่ยากจนขององค์พระผู้เป็นเจ้าเหมือนเดิมในทุกเรื่องเท่าที่ปรากฏภายนอก 4. เธอทำงานเป็นช่างเย็บผ้าต่อไป โดยหาเงินได้สามชิลลิงหรือมากกว่านั้นเล็กน้อยต่อสัปดาห์ ขณะที่เธอถวายเงินนั้นเป็นธนบัตรเงินปอนด์ห้าใบ

ในที่สุดเงินทั้งหมดของเธอก็หมดไปหลายปีก่อนเธอเสียชีวิต เธอพบว่าตัวเองต้องพึ่งพาท้องค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างสิ้นสุดใจ ผู้ไม่เคยทอดทิ้งเธอเลย จนถึงวินาทีสุดท้ายแห่งชีวิตฝ่ายโลกของเธอ ร่างกายของเธอค่อย ๆ อ่อนแอลง และเธอทำงานได้เพียงเล็กน้อย แต่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงจัดหาสำหรับความต้องการทุกอย่างของเธอ ถึงแม้ว่าเธอไม่เคยทูลขอสิ่งใดเลยก็ตาม ยกตัวอย่างเช่น พี่น้องสตรีท่านหนึ่งในการร่วมสามัคคีธรรมของเราส่งขมปังทั้งหมดที่เธอต้องการไปให้เธอ เธอเปี่ยมล้นด้วยการขอบพระคุณ โดยสรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้าอยู่เสมอ

2 เมษายน 1836 วันนี้ถูกแยกตั้งไว้สำหรับการอธิษฐานและการขอบพระคุณสำหรับการเปิดบ้านเด็กกำพร้านี้ ในตอนเช้า พี่น้องหลายคนได้อธิษฐาน และอาจารย์เครคได้เทศนาในข้อท้าย ๆ ของเพลงสดุดีบทที่ 20 ผมพูดกับเด็ก ๆ ในโรงเรียนกลางวันและโรงเรียนวิชา ของเราและพวกเด็กกำพร้า และในตอนเย็น เรามีการประชุมอธิษฐานอีกรอบ เด็กสิบเจ็ดคนกำลังอาศัยอยู่ในบ้านเด็กกำพร้านี้

16 พฤษภาคม รายรับของเราต่ำลงมาหลายสัปดาห์แล้ว ถึงแม้ว่าผมอธิษฐานไปหลายครั้งแล้วขอให้้องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงช่วยเราให้สามารถจ่ายภาษีของเราได้ ค่าอธิษฐานนั้นก็ยังไม่ได้รับคำตอบ องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงส่งความช่วยเหลือมาทันเวลาที่มันเป็นที่ต้องการ

มีอยู่สิ่งหนึ่งที่เป็นเหมือนบททดสอบสำหรับเราพักหลัง ๆ มากยิ่งกว่าสภาพการณ์แวดล้อมฝ่ายโลกของเราเสียอีก เราแทบจะไม่สามารถบรรเทาความยากจนในท่ามกลางเหล่าวิสุทธิชนที่ยากจนเลย เงินเจ็ดปอนด์สิบสองชิลลิงได้ถูกมอบให้แก่ผมในฐานะเป็นส่วนของผมที่เป็นเงินถวายแบบสมัครใจผ่านทางกล่องเหล่านั้น และธนบัตรห้าปอนด์สองใบถูกใส่ไว้ข้างในเมื่อวาน-ใบหนึ่งสำหรับอาจารย์เครคและอีกใบสำหรับผม ดังนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงช่วยเราให้พ้นอีกหนและทรง

ตอบคำอธิษฐานต่าง ๆ ของเรา โดยไม่สายเกินไปเลยแม้สักนิดเดียว ภาซีเหล่านั้ยังไม่ถึงกำหนดชำระ ขอพระองค์ทรง
เติมเต็มหัวใจของผมด้วยการสำนึกในพระคุณสำหรับการช่วยให้พ้นอันตรายใหม่นี้ด้วยเถิด ขอพระองค์ทรงโปรดช่วยให้ผม
สามารถวางใจในพระองค์ได้มากขึ้นและรอคอยความช่วยเหลือของพระองค์ได้อย่างอดทนด้วยเถิด!

งานรับใช้ขยายออก: บทที่ 9

18 พฤษภาคม 1836 องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงตอบคำอธิษฐานของผู้รับใช้ของพระองค์เกี่ยวกับการก่อตั้งบ้านเด็กกำพร้าด้วยความสำเร็จมหาศาล คำอธิษฐานของผมนั้นคือ ขอให้พระองค์ทรงโปรดจัดหาบ้านหลังหนึ่ง ไม่ว่าจะให้ยืมหรือให้เปล่า หรือขอให้ใครสักคนอนุญาตให้จ่ายค่าเช่าสำหรับบ้านหลังหนึ่ง ยิ่งกว่านั้น ผมได้ทูลขอพระองค์ที่จะประทานเงินหนึ่งพันปอนด์ให้แก่ผมสำหรับงานนี้และบุคลากรที่เหมาะสมที่จะดูแลเด็ก ๆ หนึ่งหรือสองวันต่อมา ผมได้ทูลขอพระองค์ให้ทำงานในใจประชากรของพระองค์ที่จะส่งเครื่องเรือนต่าง ๆ และเสื้อผ้าสำหรับเด็ก ๆ มาให้ผม

ในการตอบคำทูลขอเหล่านี้ เครื่องเรือนหลายชิ้น เสื้อผ้า และอาหารได้ถูกส่งมา ข้อเสนอแบบมีเงื่อนไขสำหรับบ้านหลังหนึ่ง ในฐานะเป็นของให้เปล่า ถูกยื่นเสนอมา และบุคลากรหลายท่านได้เสนอตัวที่จะดูแลเด็ก ๆ เหล่านั้น เงินหลากหลายจำนวนถูกให้มาเช่นกัน มีตั้งแต่หนึ่งร้อยปอนด์จนถึงครึ่งพันนี้ ผลลัพธ์ข้างบนเหล่านี้มาเป็นคำตอบสำหรับคำอธิษฐาน โดยที่ผมไม่ได้ขอสิ่งใดจากผู้ใดเลย ผมไม่ได้เจียบเสียงเกี่ยวกับความต้องการต่าง ๆ ของเราเพราะผมขาดความมั่นใจในพวกพี่น้องหรือเพราะว่าผมสงสัยความรักของพวกเขาที่มีต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า แต่ผมอยากเห็นพระหัตถ์ของพระเจ้าอย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น

ผมนำแม่แต่สภาพการณ์ที่เล็กลงที่สุดเกี่ยวกับบ้านเด็กกำพร้าที่นั่นทูลต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าด้วย โดยตระหนักถึงความอ่อนแอและการขาดความรู้ของผมเอง อย่างไรก็ตาม มีอยู่เรื่องหนึ่งที่ผมไม่เคยอธิษฐานเกี่ยวกับเลย ก็คือ การขอให้องค์พระผู้เป็นเจ้าส่งเด็ก ๆ มากมากกว่าเดิม ผมคิดเอาเองว่าคงจะมีใบสมัครเหลือเฟือ

เวลาที่ได้นัดหมายวันนั้นได้มาถึง และไม่มีคนมาสมัครเลย สภาพการณ์แวดล้อมนี้ได้นำพาผมให้โน้มตัวลงต่อพระพักตร์พระเจ้าของผมในการอธิษฐานและที่จะตรวจสอบเหตุจูงใจเหล่านั้นแห่งใจของผมอีกครั้งหนึ่ง ผมยังคงกล่าวได้เหมือนเดิมว่าสง่าราศีของพระองค์คือเป้าหมายหลักของผม-เพื่อที่คนอื่น ๆ จะได้เห็นว่ามันไม่ใช่สิ่งไร้สาระเลยที่จะวางใจในพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่

ขณะอธิษฐานอยู่ต่อไป ในที่สุดผมก็สามารถกล่าวได้จากหัวใจของผมว่าผมจะชื่นชมยินดีในการที่พระเจ้าทรงได้รับเกียรติในเรื่องนี้ แม้หากว่ามันหมายถึงการล้มเลิกแผนการทั้งหมดนี้ก็ตาม แต่มันดูเหมือนเป็นการถวายเกียรติแต่พระเจ้ามากกว่าอยู่ดีที่จะก่อตั้งและทำให้บ้านเด็กกำพร้านี้เจริญขึ้น จากนั้นผมก็ทูลขอพระองค์ด้วยใจชื่นบานให้มีคนส่งใบสมัครเข้ามา

บัดนี้ผมชื่นชมยินดีด้วยใจสงบเกี่ยวกับเรื่องนี้และมั่นใจมากขึ้นกว่าแต่ก่อนเช่นกันว่าพระเจ้าจะทรงสถาปนางานนี้วันถัดมามีคนส่งใบสมัครแรกเข้ามา และภายในระยะเวลาอันสั้นเราได้รับใบสมัครอีกสี่สิบสามใบ ผมเข้าบ้านหลังหนึ่ง ซึ่งเหมาะสมมาก ๆ เพราะราคาที่ถูกและขนาดของมัน

เราตั้งใจไว้ว่าจะรับเด็ก ๆ อายุตั้งแต่เจ็ดถึงสิบสองปี แต่หลังจากมีใบสมัครหกใบเข้ามาสำหรับเด็ก ๆ อายุระหว่างสี่ถึงหกปี มันจึงกลายเป็นหัวข้อที่ต้องพิจารณาอย่างจริงจังด้วยใจอธิษฐานว่าจะรับเด็กเหล่านี้หรือไม่ตราบใดที่ยังมีที่ว่างอยู่ ในที่สุดผมก็ได้ข้อสรุปว่าจะรับพวกเด็กผู้หญิงอายุต่ำกว่าเจ็ดปี

บ้านเด็กกำพร้าหลังหนึ่งเป็นที่ต้องการสำหรับพวกเด็กผู้ชายอายุต่ำกว่าเจ็ดปีเช่นกัน เสื้อผ้าถูกส่งมาสำหรับพวก

เด็กผู้ชายด้วยซ้ำ เนื่องจากองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงทำมากกว่าสิ่งที่จะคาดหมายไว้ได้ ผมจึงตัดสินใจที่จะก่อตั้งบ้านเด็กกำพร้าสำหรับเด็กก่อน

3 มิถุนายน ตั้งแต่วันที่ 16 พฤษภาคมจนถึงวันนี้ ผมต้องถูกกักตัวอยู่กับบ้านและเวลาส่วนหนึ่งอยู่กับเตียงของผม เพราะความเจ็บป่วย เกือบทุกวันในระหว่างช่วงเวลานี้ ผมสามารถเขียนเล่าเรื่องเกี่ยวกับการกระทำกิจต่าง ๆ ขององค์พระผู้เป็นเจ้ากับผม ข้อโต้แย้งที่ใหญ่โตที่สุดของผมซึ่งมีต่อการเขียนมันสำหรับการตีพิมพ์ก็คือ การไม่มีเวลา บัดนี้ ความเจ็บป่วยนี้ทำให้สมองของผมมีอิสระและให้เวลาผมเพราะผมถูกกักตัวอยู่กับบ้าน ผมเขียนไปกว่าหนึ่งร้อยหน้า

14 มิถุนายน เมื่อเช้าเราอธิษฐานเกี่ยวกับโรงเรียนเหล่านั้นและการแจกจ่ายพระคัมภีร์ นอกเหนือจากการทูลขอพระพรต่าง ๆ เพื่องานนี้ เรายังทูลขอของค์พระผู้เป็นเจ้าสำหรับเงินทุนต่าง ๆ ที่เราต้องการด้วย กำหนดจ่ายค่าเช่าสำหรับห้องเรียนเหล่านั้นจะถึงในวันที่ 1 กรกฎาคม และเราต้องการอย่างน้อยอีกสี่สิบปอนด์เพื่อที่จะแจกจ่ายพระคัมภีร์ต่อไปได้ เพื่อที่จะจ่ายเงินเดือนของพวกครู และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ เราเหลือแค่ประมาณเจ็ดปอนด์สำหรับความต้องการเหล่านั้นทั้งหมด ผมยังอธิษฐานสำหรับเงินที่เหลืออีกหนึ่งพันปอนด์สำหรับบ้านเด็กกำพร้าด้วย

21 มิถุนายน องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงส่งมาให้เรา ผ่านทางเงินถวายของสัปดาห์ที่แล้ว ตามจำนวนที่ครบกำหนดชำระสำหรับค่าเช่าห้องเรียนสองห้องนั้น เรามีเงินอีกห้าปอนด์ซึ่งเกินกว่าที่ต้องการด้วยซ้ำ องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงตอบคำอธิษฐานต่าง ๆ ของเราอีกครั้งหนึ่ง

28 กรกฎาคม เราคงไม่สามารถจ่ายเงินค่าจ้างรายสัปดาห์ของพวกครูได้หากองค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ทรงช่วยเหลือเรา อีกครั้งวันนี้ เย็นนี้พี่น้องบุรุษท่านหนึ่งให้เงินแปดปอนด์จากคนงานหลายคนของเขาที่จ่ายสัปดาห์ละหนึ่งเพนนิตามความสมัครใจของพวกเขาเพื่อสมทบเข้ากองทุนของเรา เงินนั้นได้ถูกเก็บสะสมมานานหลายเดือน และในวาระแห่งความขัดสนของเรา พี่น้องบุรุษท่านนี้มีใจที่จะนำเงินนั้นมาให้

1 ตุลาคม ในการฟังของค์พระผู้เป็นเจ้าแต่เพียงผู้เดียวสำหรับการเลี้ยงดู เราว่าจ้างพี่น้องบุรุษท่านหนึ่งให้เป็นครูใหญ่สำหรับโรงเรียนกลางวันหกแห่งนั้น เพราะการช่วยให้พี่นมากมายเหล่านั้นซึ่งเราได้รับในพักหลัง ๆ เราจึงไม่ลังเลที่จะขยายขอบเขตงานนี้และโรงเรียนเด็กผู้ชายอีกหนึ่งแห่งก็เป็นที่ต้องการอย่างมาก

5 ตุลาคม เงินยี่สิบห้าปอนด์ได้ถูกให้แก่ผมสำหรับสถาบันความรู้ด้านพระคัมภีร์ องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงประทานวิธีการต่าง ๆ ในการรองรับค่าใช้จ่ายเหล่านั้นของโรงเรียนเด็กผู้ชายแห่งใหม่สำหรับหลายเดือนข้างหน้า

19 ตุลาคม ในที่สุดผมก็ว่าจ้างพี่น้องสตรีท่านหนึ่งเพื่อเป็นแม่บ้านผู้ดูแลสำหรับบ้านเด็กกำพร้า จวบจนถึงวันนี้ ผมไม่เคยพบกับบุคคลใดที่ดูเหมือนจะเหมาะสมเลย ถึงแม้ว่ามีเงินพร้อมมาสักพักแล้วก็ตามสำหรับเริ่มต้นงานนี้ เราได้รับใบสมัครหลายใบแล้วสำหรับเหล่าเด็กกำพร้า

25 ตุลาคม โดยพระหัตถ์ที่กรุณาของพระเจ้า เราได้รับอาณาบริเวณที่เหมาะสมสำหรับบ้านเด็กกำพร้าแล้ว

5 พฤศจิกายน พี่น้องบุรุษท่านหนึ่งได้ให้เงินหนึ่งร้อยปอนด์เพื่อจ่ายค่าเช่าของเรา ในเดือนธันวาคมของปีที่แล้ว ผมได้ทูลขอของค์พระผู้เป็นเจ้า ๆ ให้ทำงานในใจของพี่น้องท่านนี้เพื่อที่จะให้เงินหนึ่งร้อยปอนด์ ผมได้จดเกี่ยวกับคำอธิษฐานนี้ในบันทึกส่วนตัวของผมเมื่อวันที่ 12 ธันวาคม 1835 เมื่อวันที่ 25 มกราคม 1836 เงินห้าสิบปอนด์ได้ถูกสัญญาโดยเขา และวันที่ 5 พฤศจิกายน เงินอีกห้าสิบปอนด์ถูกให้มา เมื่อผมจำได้ว่าคำอธิษฐานนี้ถูกจดไว้ในบันทึกส่วนตัวของผม

ผมก็เอามันไปให้ผู้บริจาคต่านี่ดู เราชื่นชมยินดีด้วยกัน-เขาที่ได้เป็นเครื่องมือในการให้ และผมที่ได้รับตามคำทูลขอนั้น

30 พฤศจิกายน เพราะภารกิจที่ก่อดันหลายเรื่องของผม ผมจึงไม่ได้อธิษฐานเกี่ยวกับกองทุนเหล่านั้นมาสักพักแล้ว แต่เมื่ออยู่ในความขัดสนยิ่งนัก ผมจึงถูกนำให้แสวงหองค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างจริงจัง ในการตอบคำทูลขอนี้ พี่น้องบุรุษท่านหนึ่งได้ให้เงินแก่ผมสิบปอนด์ เขามีภาระใจที่จะให้เงินจำนวนนี้มาหลายเดือนแล้ว แต่ถูกขัดขวางไม่ให้ทำได้ เพราะไม่มีหนทาง บัดนี้ ในเวลาแห่งความขัดสนใหญ่ยิ่งของเรา องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงช่วยเขาให้มีเงินที่จะถวาย เขาจึงใช้เงินนั้นเพื่อช่วยเหลือเรา นอกเหนือจากเงินสิบปอนด์นี้ ผมได้รับจดหมายฉบับหนึ่งพร้อมกับเงินห้าปอนด์จากพี่น้องสตรีท่านหนึ่งผู้ซึ่งผมไม่เคยเห็นมาก่อน เธอเขียนมาว่า “ดิฉันมีความคิดในช่วงหลัง ๆ นี้ที่จะส่งเงินมาให้คุณบ้าง และดิฉันรู้สึกราวกับว่าคงมีความขัดสนบางอย่างแน่นอน ดังนั้นดิฉันจึงส่งเงินมาให้คุณห้าปอนด์ คือทั้งหมดที่ฉันมีในบ้าน ณ ขณะนี้”

15 ธันวาคม วันนี้ได้ถูกแยกตั้งไว้สำหรับการอธิษฐานและการขอบพระคุณเกี่ยวกับบ้านเด็กอ่อนกำพร้า ซึ่งได้ถูกเปิดทำการเมื่อวันที่ 28 พฤศจิกายน ในตอนเช้าเรามีการประชุมอธิษฐาน ในตอนบ่าย นอกจากการอธิษฐานและการขอบพระคุณแล้ว ผมได้ปราศรัยแก่เด็ก ๆ ทั้ง 350 คนแห่งโรงเรียนกลางวันเหล่านั้นของเราและพวกเด็กกำพร้า การบริจาคที่เป็นเงิน อาหาร เสื้อผ้า หนังสือ และถ่านถูกรับไว้ในช่วงปีนี้ นอกจากนี้ เราได้รับข้อเสนอต่าง ๆ ที่เป็นการดูแลทางการแพทย์และยาฟรี ๆ ด้วย

31 ธันวาคม เรามีการประชุมอธิษฐานเพื่อสรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้าสำหรับความดีงามของพระองค์ในช่วงปีที่ผ่านมาและเพื่อทูลขอพระองค์ให้แสดงความโปรดปรานของพระองค์ต่อเราต่อไป

18 พฤษภาคม 1837 เด็ก ๆ หกสิบสี่คนอาศัยอยู่ในบ้านเด็กกำพร้าสองแห่งตอนนี้ เราคาดหวังเด็กอีกสองคน และนี่จะเต็มบ้านทั้งสองหลังนั้น

28 พฤษภาคม บันทึกเรื่องราวเกี่ยวกับการกระทำกิจขององค์พระผู้เป็นเจ้ากับผมบางเรื่องบัดนี้พร้อมที่จะถูกตีพิมพ์แล้ว ผมได้ทูลขอองค์พระผู้เป็นเจ้าที่จะประทานเงินอีกหนึ่งพันปอนด์นั้นที่กำลังขาดอยู่ให้แก่ผม ในความคิดของผมเอง เรื่องนี้เหมือนกับสำเร็จแล้ว และผมได้ขอบพระคุณพระเจ้าข้า ๆ ที่พระองค์จะประทานทุกชิลลิงของเงินจำนวนนั้นแก่ผมอย่างแน่นอน ผมปรารถนาอย่างจริงจังที่หนังสือเล่มนี้จะยังไม่ออกจากโรงพิมพ์จนกว่าทุกชิลลิงของเงินจำนวนนั้นถูกให้แล้วเพื่อเป็นการตอบคำอธิษฐาน ดังนั้นผมจะได้มีโอกาสที่อันแสนหวานในการให้คำพยานของผมเพื่อพระเจ้าในหนังสือเล่มนี้

15 มิถุนายน ผมอธิษฐานอย่างจริงจังอีกหนสำหรับเงินที่เหลืออีกหนึ่งพันปอนด์นั้น เย็นนี้ เงินห้าปอนด์ถูกให้มา ดังนั้นตอนนี้เงินทั้งหมดจึงถูกได้รับแล้ว ตลอดสิบแปดเดือนกับสิบวันหลังนี้ ผมได้นำคำขอนี้ทูลต่อพระพักตร์พระเจ้าเกือบทุกวันเลย ตั้งแต่วินาทีนั้นที่ผมได้ทูลขอจนกระทั่งองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงโปรดประทานมันให้จนครบจำนวน ผมไม่เคยสงสัยเลยว่าพระองค์จะประทานทุกชิลลิงของเงินจำนวนนั้น บ่อยครั้งผมสรรเสริญพระองค์ในความแน่ใจว่าพระองค์จะทรงโปรดประทานตามคำทูลขอของผม เมื่อเราอธิษฐาน เราต้องเชื่อว่าเราได้รับตามที่กล่าวไว้ในมาระโก 11:24 ว่า “เมื่อท่านจะอธิษฐานขอสิ่งใด จงเชื่อว่าได้รับ และท่านจะได้รับสิ่งนั้น”

องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงฟังคำอธิษฐานต่าง ๆ ของผมแล้ว และผมเชื่อว่าพระองค์ได้ประทานของประทานที่พิเศษแห่งความเชื่อให้แก่ผมในพระสัญญาต่าง ๆ ของพระองค์ บ้านเด็กกำพร้าสำหรับพวกเด็กผู้ชายที่อายุเจ็ดปีขึ้นไปดูเหมือน

เป็นที่ต้องการมากในเมืองนี้ ปราศจากมัน เราก็คงไม่รู้ว่าจะเลี้ยงดูเด็กผู้ชายเล็ก ๆ ในบ้านเด็กก่อนกำพร้าได้อย่างไรเมื่อพวกเขาอายุมากกว่าเจ็ดปี ดังนั้นผมจึงวางแผนที่จะก่อตั้งบ้านเด็กกำพร้าสำหรับเด็กผู้ชายประมาณสี่สิบคนที่อายุเกินเจ็ดปี

12 กรกฎาคม ตอนนี้ผ่านมาสามปีกับสี่เดือนแล้วตั้งแต่อาจารย์เครคกับผมได้เริ่มต้นเผยแพร่ข่าวประเสริฐผ่านทางโรงเรียนหลายแห่ง แจกจ่ายพระคัมภีร์ และช่วยเหลือเหล่ามิชชันนารี นับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา เราได้แจกจ่ายพระคัมภีร์ไป 4,030 เล่ม โรงเรียนกลางวันสี่แห่งสำหรับเด็กยากจนได้ถูกก่อตั้งขึ้นโดยเรา เด็ก ๆ 1,119 คนได้รับการอบรมสั่งสอนในโรงเรียนกลางวันหกแห่งนั้น และเด็ก ๆ 353 คนตอนนี้ก็อยู่ในโรงเรียนกลางวันหกแห่งนั้น นอกจากนี้แล้ว โรงเรียนรวิหนึ่งแห่งและโรงเรียนผู้ใหญ่หนึ่งแห่งได้รับการจัดหาสำหรับทุกสิ่งที่พวกมันต้องการ งานมิชชันนารีในอิสต์ อินดีส์ แคนาดาเหนือ และยุโรปได้รับความช่วยเหลือ นอกเหนือจากนี้ พระวณะของพระเจ้าได้ถูกเทศนาตามบ้านเรือนในท่ามกลางคนยากจนผ่านทางสถาบันความรู้ด้านพระคัมภีร์

15 สิงหาคม หนังสือของผมฉบับพิมพ์ครั้งแรกได้รับการตีพิมพ์แล้ว

17 สิงหาคม เด็กอีกสองคนถูกรับเข้าในบ้านเด็กก่อนกำพร้า เด็กหกสิบหกคนอาศัยอยู่ในบ้านเด็กหญิงและบ้านเด็กก่อนกำพร้า

2 กันยายน ผมมองหาบ้านหลังหนึ่งสำหรับพวกเด็กกำพร้าชายตลอดสามวันหลังมานี้ ทุกสิ่งที่เหลือได้รับการจัดเตรียมแล้ว ในเวลาของพระองค์เอง องค์พระผู้เป็นเจ้าจะประทานบ้านหลังหนึ่งให้แก่เราเช่นกัน

19 กันยายน ผมรู้สึกในใจของผมมากเป็นพิเศษว่าผมต้องการการพักผ่อนมากขึ้นถึงแม้ว่างานรับใช้อาจได้รับผลกระทบ ควรมีการจัดแจงต่าง ๆ เพื่อที่ผมจะสามารถไปเยี่ยมพวกพี่น้องได้มากขึ้นเพราะว่าคริสตจักรที่ไม่ได้รับการเยี่ยมเยียนจะกลายเป็นคริสตจักรที่สุขภาพย่ำแย่ในไม่ช้า เหล่าศิษยาภิบาลและเหล่าเพื่อนร่วมทำงานเป็นที่ต้องการอย่างยิ่งในท่ามกลางพวกเรา

28 กันยายน ผมมีงานยุ่งเกินไปมาเป็นเวลานานแล้ว เข้าเมื่อวานผมใช้เวลาประมาณสามชั่วโมงในท้องเก็บเสื้อพิธินโบสถ์ของกิดโดน แซเฟิลเพื่อพักผ่อนและอธิษฐาน ผมตั้งใจจะทำแบบเดิมในตอนบ่าย แต่ก่อนที่ผมได้ออกจากบ้าน มีใครบางคนมาเพื่อพูดคุยกับผม คนแล้วคนเล่ามาจนกระทั่งผมต้องออกไป มันเป็นเหมือนเดิมอีกวันนี่

16 ตุลาคม เป็นเวลานานแล้วที่อาจารย์เครคกับผมตระหนักถึงความสำคัญของการไปเยี่ยมเยียนแบบศิษยาภิบาลมากขึ้น หนึ่งในความยากลำบากที่ใหญ่โตที่สุดของเราก็คือ เราไม่สามารถที่จะให้เวลากับมันมากกว่านี้ได้ เมื่อตอนเย็นวันนี้เรามีการประชุมของคริสตจักรสองแห่งนั้น อาจารย์เครคกับผมและพี่น้องบรูซอีกท่านหนึ่งจากเดวอนเซอร์ได้ปราศรัยเกี่ยวกับความสำคัญของการไปเยี่ยมเยียนแบบศิษยาภิบาล อุปสรรคเหล่านั้นที่ได้ขัดขวางเรา และว่ามีวิธีใดบ้างใหม่ที่จะจัดอุปสรรคบางอย่างเหล่านั้นออกไปได้

การไปเยี่ยมเยียนแบบศิษยาภิบาลมีความสำคัญด้วยเหตุผลหลายประการ การเฝ้าดูแลวิสุทธิชนเหล่านั้นสามารถช่วยป้องกันไม่ให้เกิดการกลับสัถย์เมื่อเราให้คำปรึกษาพวกเขาในเรื่องครอบครัว ธุรกิจการงาน และเรื่องฝ่ายวิญญาณต่าง ๆ เราอยากรักษาการร่วมสนิทด้วยความรักและคุ้นเคยกับผู้คนเหล่านั้นไว้

อุปสรรคเหล่านั้นโดยเฉพาะในกรณีของเราคือ: ผู้คนจำนวนมหาศาลเหล่านั้นที่อยู่ในการร่วมสนิทกับเรา หนึ่งร้อยคนคงจะเยอะที่สุดแล้วที่เราจะมีแรงไปเยี่ยมเยียนได้เป็นประจำ แต่มีอยู่เกือบสี่ร้อยคนที่อยู่ในการร่วมสามัคคีธรรมกับเรา

ระยะทางของบ้านเรือนของวิสุทธิชนเหล่านั้นก็อยู่ห่างไกลจากบ้านของเราเอง หลายคนอาศัยอยู่ไกลออกไปกว่าสองไมล์

องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงอวยพระพรแก่การงานหนักของเรา ตั้งแต่เรามาอยู่ในคริสตอล ทุกปีเรามีมากกว่าห้าสิบคนที่ถูกเพิ่มเข้ากับจำนวนของเรา เราต้องมีการพูดคุยกันหลายครั้งกับแต่ละคนเหล่านี้ก่อนที่เราจะรับพวกเขาเข้าสู่การร่วมสามัคคีธรรม

อาจารย์เครคและผมมีหน้าที่รับผิดชอบคริสตจักรสองแห่ง มองเฟิน ๆ ในตอนแรก ดูเหมือนกับว่างานนั้นถูกแบ่งออกเป็นสองส่วน แต่อันที่จริงแล้วจำนวนของการประชุมเป็นสองเท่าก็หมายถึงงานเกือบเป็นสองเท่า

การดูแลผู้เชื่อกลุ่มใหญ่ใช้เวลามากกว่าเยอะและต้องอาศัยร่างกายมากยิ่งขึ้นกว่าการดูแลผู้เชื่อกลุ่มเล็ก ๆ

ตำแหน่งที่เรามีในคริสตจักรนำพาพี่น้องหลายท่านมาถึงเราซึ่งเดินทางผ่านเข้ามาในคริสตอล พวกเขาแวะมาทักทายเราหรือพักค้างคืนกับเรา และเราต้องใช้เวลาของเราแก่พวกเขาบ้าง

จดหมายโต้ตอบยืดยาวต้องถูกตอบทุกวัน

ความอ่อนแอฝ่ายร่างกายของทั้งอาจารย์เครคและผมคืออุปสรรคขัดขวางอีกประการหนึ่ง เมื่อการเทศนาเสร็จสิ้นลง เมื่อพวกคนต่างถิ่นที่พักค้างคืนกับเราจากไปแล้ว เมื่อการแวะมาเยือนบ้านเราจบลง เมื่อจดหมายที่จำเป็นต้องส่งไม่ว่าจะสั้นขนาดไหนก็ตามถูกเขียนเสร็จ และเมื่อกิจธุระของคริสตจักรได้รับการสะสาง พลังสมองของเราก็หมดแรงบ่อย ๆ

แม้หากว่าเรามีพลังกำลังเหลืออยู่หลังจากที่เราได้จัดการหน้าที่อื่น ๆ ของเราทั้งหมดแล้ว เราก็ไม่มีกะจิตกะใจเสมอไปที่จะออกเยี่ยมเยียน หลังจากวันที่เหน็ดเหนื่อย คนเราอาจมีกำลังพอที่จะเข้าไปในห้องชั้นในเพื่ออธิษฐาน แต่ไม่พอที่จะออกเยี่ยมเยียนพวกวิสุทธิชน

เวลาของผมส่วนใหญ่หมดไปกับบ้านเด็กกำพร้าเหล่านั้น โรงเรียน การแจกจ่ายพระคัมภีร์ การช่วยเหลือความอดสาหัสของมิชชันนารี และงานอื่น ๆ ที่เชื่อมโยงกับสถาบันความรู้ด้านพระคัมภีร์

เราจะทำอะไรได้ภายใต้สภาพการณ์แวดล้อมเหล่านี้? องค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ได้วางภาระซึ่งหนักเกินไปบนตัวเรา เพราะว่าพระองค์ไม่ใช่เจ้านายที่โหดร้าย บางทีพระองค์อาจไม่ยอมให้เราพยายามที่จะไปเยี่ยมวิสุทธิชนทุกคนเหล่านั้นมากเท่ากับที่เราเชื่อว่าจำเป็น

เราต้องการศิษยาภิบาลคนอื่น ๆ ไม่ใช่ศิษยาภิบาลแต่ในนาม แต่คนเหล่านั้นที่องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงเรียก และเป็นผู้ซึ่งพระองค์ได้ประทานหัวใจของศิษยาภิบาลและของประทานต่าง ๆ แบบศิษยาภิบาล ชายเหล่านี้อาจถูกยกขึ้นโดยองค์พระผู้เป็นเจ้าจากคนของเราเองก็ได้ หรือองค์พระผู้เป็นเจ้าอาจส่งพวกเขามาจากที่อื่นก็ได้

เพื่อที่จะประหยัดเวลา ดูเหมือนเป็นการฉลาดที่คริสตจักรทั้งสองแห่งนี้ คือเบธไซดาและกิเดโอน ควรถูกรวมเป็นคริสตจักรเดียวและควรลดจำนวนของการประชุมรายสัปดาห์ลง

21 ตุลาคม วันนี้อองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ประทานบ้านหลังหนึ่งแก่ผมสำหรับพวกเด็กกำพร้าชายบนถนนสายเดียวกับบ้านเด็กกำพร้าอีกสองหลังนั้น

31 ธันวาคม เมื่อทบทวนปี 1837 เด็กแปดสิบเอ็ดคนอาศัยอยู่ในบ้านเด็กกำพร้าสามหลังนั้น และคนงานเก้าคนดูแลพวกเขา คนเก้าสิบคนนั่งลงทุกวันเพื่อรับประทานอาหาร พระองค์เจ้าข้า ขอทรงทอดพระเนตรดูความต้องการเหล่า

นี่ของผู้รับใช้ของพระองค์ด้วยเถิด!

โรงเรียนเหล่านี้ต้องการความช่วยเหลือมากยิ่งขึ้นกว่าเดิม โดยเฉพาะอย่างยิ่งโรงเรียนรวิฯ ซึ่งมีเด็กประมาณ 320 คน พระองค์เจ้าข้า ผู้รับใช้ของพระองค์เป็นคนยากจน แต่ข้าพระองค์ได้ไว้วางใจในพระองค์และได้ไต่ถามในพระองค์ต่อหน้าบุตรทั้งหลายของมนุษย์ อย่าปล่อยให้ข้าพระองค์ล้มเหลวในงานนี้เลย! อย่าให้ผู้ใดกล่าวได้ว่าทั้งหมดนี้เป็นเพียงอารมณ์พาไปและความกระตือรือร้นและในที่สุดก็จะมาสู่ ความสูญเปล่า!

พากเพียรภายใต้การทดสอบ: บทที่ 10

7 มกราคม 1838 สุขภาพโดยรวมของผมดูเหมือนจะดีขึ้น แต่นี่เป็นวันอาทิตย์ที่เก่าแล้วที่ผมไม่สามารถรับใช้ใน
ด้านพระวณะได้ ความเจ็บป่วยของผมทำให้ผมรู้สึกไม่สบายตัวเอามาก ๆ

15 มกราคม อาการปวดหัวของผมเริ่มรุนแรงน้อยลงตั้งแต่บ่ายเมื่อวาน แต่ผมยังห่างไกลนักจากการสบายดี
พระเจ้ากำลังชำระผมให้บริสุทธิ์สำหรับงานรับใช้ที่เป็นพรของพระองค์ และผมจะได้กลับไปทำงานนั้นในไม่ช้า นอกจากนี้
พระองค์ทรงฟื้นคืนความรื้อร่นฝ่ายวิญญาณแล้วซึ่งตอนนี้ผมมีความสุขกับมันมาตลอดช่วงสามวันหลังนี้ พระองค์ทรง
ชักนำจิตวิญญาณของผมเข้าสู่การร่วมสนิทที่แท้จริงกับพระองค์เองและเข้าสู่ความปรารถนาอันบริสุทธิ์ที่จะเป็นเหมือน
พระบุตรที่รักของพระองค์มากขึ้น

เมื่อพระเจ้าประทานจิตวิญญาณแห่งการอธิษฐาน การอธิษฐานก็เป็นเรื่องง่าย! ผมใช้เวลาประมาณสามชั่วโมงใน
การอธิษฐานเกี่ยวกับเพลงสดุดี 64 และ 65 ในการอ้างอิงถึงพระวณะอันมีค่าประเสริฐนั้น “โอ ข้าแต่พระองค์ผู้ทรงสดับ
คำอธิษฐาน” (สดด. 65:2) ผมได้ทูลขอในเรื่องต่อไปนี้อย่างที่พระองค์ผู้เป็นเจ้าของและอ่อนน้อมพระองค์ให้บันทึกพวกมันไว้ใน
สวรรค์และตอบคำอธิษฐานเหล่านั้น: ที่พระองค์จะประทานพระคุณแก่ผมเพื่อที่จะถวายเกียรติพระองค์โดยจิตใจที่นอบน้อม
และอดทนภายใต้ความทุกข์ยากของผม

ที่งานของการทำให้ผู้คนกลับใจรับเชื่อผ่านทางอาจารย์เครกกับตัวผมเองจะไม่สิ้นสุดแต่จะดำเนินต่อไปตอนนี้
เหมือนกับตอนที่เรามาถึงบริสตอลเป็นครั้งแรก และให้บริบูรณ์มากยิ่งขึ้นกว่าตอนนั้น

ที่พระองค์จะประทานความเจริญรุ่งเรืองฝ่ายวิญญาณมากขึ้นแก่คริสตจักรภายใต้การดูแลของเรามากกว่าที่เราได้
ชื่นชมมา

ที่พระพรอันอุดมของพระองค์จะมีอยู่บงงานเล็ก ๆ นี้ เพื่อที่คนเป็นอันมากจะกลับใจรับเชื่อผ่านทางงานนี้และคน
เป็นอันมากจะได้รับประโยชน์ผ่านทางมัน

ที่พระองค์จะทรงนำความรอดมาสู่เด็ก ๆ ทุกคนที่อยู่ภายใต้การดูแลของเรา

ที่พระองค์จะทรงจัดหาทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อสานต่อสถาบันเหล่านี้และเพื่อขยับขยายพวกมัน

ผมเชื่อว่าพระเจ้าทรงสดับฟังคำอธิษฐานต่าง ๆ ของผมแล้ว พระองค์จะทรงสำแดงมันให้ประจักษ์ในเวลาอันดี
ของพระองค์เองว่าพระองค์ทรงสดับฟังผมแล้ว ผมได้บันทึกคำทูลขอต่าง ๆ ของผมไว้เพื่อที่เมื่อพระเจ้าทรงตอบคำทูลขอ
เหล่านั้นแล้ว พระนามของพระองค์จะได้รับเกียรติ

16 มกราคม องค์พระเจ้าทรงดีเหลือเกิน! ความรื้อร่นฝ่ายวิญญาณ ผ่านทางพระคุณของพระองค์ ยังดำรง
อยู่ในผมต่อไป ถึงแม้ว่าเมื่อเช้านี้ หากไม่ใช่เพราะความช่วยเหลือของพระเจ้าแล้ว ผมก็คงสูญเสียมันไปอีกครั้ง สภาพ
อากาศมีลักษณะหนาวเย็นมาก ๆ มาหลายวันแล้ว แต่วันนี้ผมรู้สึกมันมากยิ่งขึ้น เนื่องจากความอ่อนแอแห่งร่างกายของผม

ผมลุกขึ้นจากการคุกเข่าและเร่งไฟให้ร้อนยิ่งขึ้น แต่ผมก็ยังรู้สึกหนาวมาก ๆ อยู่เหมือนเดิม ผมย้ายไปยังอีกส่วน
ของห้องแต่รู้สึกหนาวเย็นมากกว่าเดิมด้วยซ้ำ สุดท้ายแล้ว หลังจากอธิษฐานไปสักพักหนึ่ง ผมจึงตัดสินใจที่จะเดินเพื่อช่วย
เรื่องการไหลเวียนของผม

ผมได้วิงวอนองค์พระผู้เป็นเจ้าที่สภาพการณ์แวดล้อมนี้จะไม่ปรากฏการร่วมสนทนาค่าอันนี้ไปจากผมซึ่งผมได้มีร่วมกับพระองค์ในช่วงสามวันหลังนี้-เพราะว่าเป็นเป้าที่ขาดานเล็งที่จะยิง ผมยังสารภาพบาปของผมในเรื่องความรู้สึก รำคาญใจเพราะสภาพอากาศที่หนาวเย็นและแสงอาทิตย์จะให้ใจวินิจฉัยผิดและชอบของผมได้รับการชำระให้สะอาดโดยทางพระโลหิตของพระเยซูด้วย พระองค์ทรงมีความเมตตาต่อผม และสันติสุขของผมก็กลับคืนมา เมื่อผมกลับมา ผมก็แสวงหาองค์พระผู้เป็นเจ้าอีกครั้งในการอธิษฐานและมีการร่วมสนิทที่ไม่ถูกขัดจังหวะกับพระองค์

12 กรกฎาคม เงินทุนตอนนี้ลดลงเหลือประมาณยี่สิบปอนด์แล้ว แต่ขอพระคุณองค์พระผู้เป็นเจ้า ความเชื่อของผมเข้มแข็งกว่าตอนที่เรามีเงินมากกว่านี้ให้พร้อมใช้จ่าย พระเจ้าไม่เคยอนุญาตให้ผมไม่ไว้วางใจพระองค์เลยสักคราว ตั้งแต่การเริ่มต้นของงานนี้ ถึงกระนั้น ความเชื่อที่แท้จริงก็ถูกสำแดงให้ประจักษ์โดยการอธิษฐาน ด้วยเหตุนี้ ผมจึงอธิษฐานกับครูใหญ่ของโรงเรียนบ้านเด็กกำพร้าชาย นอกเหนือจากภรรยาของผมและอาจารย์ครูแล้ว เขาเป็นคนเดียวที่ผมพูดคุยด้วยเกี่ยวกับสถานะทางการเงินของเรา

ขณะที่เรากำลังอธิษฐานอยู่นั้น เด็กกำพร้าคนหนึ่งจากโพรหมถูกนำมาให้เรา ผู้เชื่อบางคนได้ส่งเงินห้าปอนด์มาพร้อมกับเด็กคนนี้ ดังนั้นเราจึงได้รับคำตอบทันเวลาต่อความต้องการของเรา เราได้อนุญาตให้เด็กเจ็ดคนเข้ามาได้และวางแผนที่จะอนุญาตเพิ่มอีกห้าคน ถึงแม้เงินทุนเราเหลือน้อย เราก็วางใจว่าพระเจ้าจะทรงตอบสนองความต้องการต่าง ๆ ของเรา

17 และ 18 กรกฎาคม สองวันมานี้เรามีการประชุมอธิษฐานพิเศษสองรอบ ตั้งแต่หกโมงเย็นถึงสามทุ่ม เพื่อร่วมใจกันฝากบ้านเด็กกำพร้าชายนั้นไว้กับองค์พระผู้เป็นเจ้า เงินทุนเราตอนนี้เหลือน้อยมาก ๆ มีเหลืออยู่ประมาณยี่สิบปอนด์ และในอีกไม่กี่วันเราจะต้องการอย่างน้อยสามสิบปอนด์ แต่ผมตั้งใจที่จะไม่พูดอะไรเลยเกี่ยวกับความต้องการในปัจจุบันของเราและทำแต่สรรเสริญพระเจ้าและพูดถึงความบริบูรณ์ที่พระบิดาผู้เปี่ยมพระกรุณาของเรา “พระบิดาของพวกลูกกำพร้าพ่อ” ได้ทรงจัดหาให้แก่เรา พระหัตถ์ของพระเจ้าจะถูกเห็นอย่างชัดเจนเมื่อพระองค์ทรงส่งความช่วยเหลือมา

22 กรกฎาคม ผมเดินผ่านเข้าในสวนเล็ก ๆ ของเรา โดยใคร่ครวญเกี่ยวกับฮีบรู 13:8 ที่ว่า “พระเยซูคริสต์ยังทรงเหมือนเดิมในเวลาเวลานี้ และเวลาวันนี้ และต่อไปเป็นนิกาล” ผมได้ใคร่ครวญเกี่ยวกับความรักที่ไม่รู้เปลี่ยนแปลง ฤทธิ์เดช และสติปัญญาของพระองค์ขณะที่ผมอธิษฐานเกี่ยวกับสภาพการณ์แวดล้อมฝ่ายวิญญาณและฝ่ายโลกในปัจจุบันของผม

ทันใดนั้น ความต้องการปัจจุบันของบ้านเด็กกำพร้าเหล่านั้นก็ผุดขึ้นในหัวของผม ผมพูดกับตัวเองว่า “พระเยซูในความรักและฤทธิ์เดชของพระองค์ได้ทรงจัดหาให้ผมสิ่งที่ผมต้องการสำหรับเด็กกำพร้าเหล่านั้น ในความรักและฤทธิ์เดชที่ไม่รู้เปลี่ยนแปลงเดียวกันนั้น พระองค์จะทรงจัดหาให้ผมสิ่งที่ผมต้องการสำหรับอนาคต” ความชื่นบานท่วมทับจิตใจวิญญาณของผมเมื่อผมตระหนักถึงความไม่รู้เปลี่ยนแปลงขององค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงฤทธิ์ของเรา ประมาณหนึ่งนาที่ต่อมาจดหมายฉบับหนึ่งได้มาถึงพร้อมกับเงินยี่สิบปอนด์ที่ถูกแนบมาด้วย

29 สิงหาคม ผู้เชื่อสิบหกคนได้รับบัพติศมา ในท่ามกลางคนเหล่านั้นที่รับบัพติศมามีพี่น้องบุรุษท่านหนึ่งอายุแปดสิบสี่ปีกับอีกคนหนึ่งอายุเกินเจ็ดสิบ สำหรับฝ่ายหลังนั้น ภรรยาที่เชื่อแล้วของเขาได้อธิษฐานมาสามสิบแปดปีแล้ว ในที่สุด

องค์พระผู้เป็นเจ้าก็ทรงตอบคำอธิษฐานเหล่านั้นของเธอที่ขอให้เขากลับใจรับเชื่อ

31 สิงหาคม ผมรอคอยองค์พระผู้เป็นเจ้ามาตลอดสำหรับเรื่องการเงินเพราะว่ารายงานค่าใช้จ่ายจากบ้านเด็กกำพร้าหญิงมาถึงแล้ว และไม่มีเงินเหลือเลยที่จะจ่ายค่าแม่บ้าน แต่องค์พระผู้เป็นเจ้ายังไม่ส่งความช่วยเหลือมาให้ เมื่อผู้ดูแลหญิงโทรมาวันนี้เรื่องเงิน คนงานคนหนึ่งก็ให้เงินสองปอนด์ของเขาเองแก่เธอ

1 กันยายน องค์พระผู้เป็นเจ้าในสติปัญญาและความรักของพระองค์ยังไม่ส่งความช่วยเหลือมาให้ มันจะมาจากที่ไหนนั้นไม่ใช่เรื่องที่ผมกังวล แต่ผมเชื่อว่าพระเจ้าจะส่งความช่วยเหลือมาในเวลาอันควร ชั่วโมงของพระองค์ยังไม่ถึง นี่เป็นช่วงเวลาที่ล่องใจมากที่สุดที่ผมเคยมีในงานรับใช้ที่นี่ที่เกี่ยวข้องกับการเงิน แต่ผมรู้ว่าผมจะยังสรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้าต่อไปสำหรับความช่วยเหลือของพระองค์

5 กันยายน ชั่วโมงแห่งการทดสอบของเราดำเนินต่อไป องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเมตตาประทานให้มากพอที่จะตอบสนองความจำเป็นประจำวันทั้งหลายของเรา แต่พระองค์ประทานให้*ตามแต่ละวัน*แล้วตอนนี้ และเกือบ*ตามแต่ละชั่วโมง*ตามที่เราต้องการความช่วยเหลือนั้น ไม่มีสิ่งใดเข้ามาเลยเมื่อวานนี้ ผมได้แสวงหาองค์พระผู้เป็นเจ้าซ้ำแล้วซ้ำอีก ทั้งเมื่อวานและวันนี้ และดูเหมือนพระองค์กำลังตรัสว่า “ชั่วโมงของเรายังไม่ถึง”

ผมมีความเชื่อในพระเจ้า ผมเชื่อว่าพระองค์จะส่งความช่วยเหลืออย่างแน่นอน เงินหลายปอนด์ที่ต้องการภายในสองสามวัน และไม่มีเลยสักเพนนีตอนนี้ เมื่อเข้าเงินสองปอนด์ถูกใช้มาสำหรับความต้องการต่าง ๆ ในปัจจุบันโดยคนงานผู้หนึ่งในงานนี้

ตอนเย็น องค์พระผู้เป็นเจ้า*ได้ส่ง*ความช่วยเหลือมาเพื่อหนุนใจผมให้รอคอยพระองค์และไว้วางใจในพระองค์ต่อไป ขณะที่ผมกำลังอธิษฐานอยู่เมื่อตอนบ่าย ผมก็รู้สึกแน่ใจเต็มเปี่ยมว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะส่งความช่วยเหลือมาให้ ผมได้สรรเสริญพระองค์ก่อนที่ผมได้เห็นคำตอบนั้นและได้ทูลขอพระองค์ให้หนุนใจของเรา โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่พระองค์จะไม่ทรงอนุญาตให้ความเชื่อของผมต้องล้มเหลวไป

ไม่กี่นาที่หลังจากที่ผมอธิษฐานไปแล้ว ครูใหญ่ก็นำเงินมากกว่าสี่ปอนด์มาให้ซึ่งได้เข้ามาโดยการบริจาคก้อนเล็ก ๆ หลายครั้ง พຽງนี้สมุดบัญชีเหล่านั้นจะถูกนำมาจากบ้านเด็กอ่อนกำพร้า และเงินต้องถูกจ่ายล่วงหน้าไปก่อนสำหรับค่าแม่บ้าน ผมคิดชั่วคราวว่ามันอาจเป็นความคิดที่ดีที่จะเก็บเงินสามปอนด์ของเงินนี้ไว้สำหรับจุดประสงค์นั้น แต่อยู่ดี ๆ ผมก็นึกออกว่า “แต่ละวันก็มีทุกข์พออยู่แล้ว” (มัทธิว 6:34) องค์พระผู้เป็นเจ้าสามารถจัดทำให้ในวันพຽງนี้มากกว่าที่ผมต้องการ และดังนั้นผมจึงส่งเงินสามปอนด์ไปให้พี่น้องสตรีท่านหนึ่งที่ถึงกำหนดรับเงินเดือนรายไตรมาส เงินส่วนที่เหลือไปสู่บ้านเด็กกำพร้าชายสำหรับค่าแม่บ้าน ดังนั้นผมจึงไม่เหลือเงินเหมือนเดิม ความหวังของผมอยู่ในพระเจ้า และพระองค์จะทรงจัดทำให้

6 กันยายน สมุดบัญชีเหล่านั้นถูกนำมาจากบ้านเด็กอ่อนกำพร้า และผู้ดูแลหญิงคนนั้นได้ถามว่าเงินจะถูกจ่ายล่วงหน้าสำหรับค่าแม่บ้านได้เมื่อไหร่ ผมกล่าวว่า “พຽງนี้ครับ” ถึงแม้ว่าผมไม่มีเงินติดตัวเลยสักเพนนีเดียว ประมาณหนึ่งชั่วโมงต่อมา ครูใหญ่คนนั้นได้ส่งโน้ตอันหนึ่งมาให้ผมโดยกล่าวว่าเขาเพิ่งได้รับเงินหนึ่งปอนด์เมื่อเช้าและว่าเมื่อเย็นวานนี้ น้องบุรุษอีกท่านหนึ่งได้ส่งเกลือยี่สิบเก้าปอนด์ หัวหอมสี่สิบสี่โหล และข้าวยี่สิบหกปอนด์มาให้

7 กันยายน ถึงเวลาแล้วที่จะต้องส่งเงินไปยังบ้านเด็กอ่อนกำพร้า แต่องค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ได้ส่งมาให้อีกเลย ผมให้

เงินปอนด์นั้นซึ่งเข้ามาเมื่อวานนี้และสองซिलลิงกับสองเพ็นซ์ ซึ่งได้ถูกใส่ไว้ในกล่องนั้นในบ้านของผม โดยวางใจองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ประเสริฐว่าจะส่งเข้ามาเพิ่มอีก

8 กันยายน องค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงเปี่ยมพระคุณของผมยังไม่ส่งความช่วยเหลือมาให้ผมเลย เมื่อวานนี้และวันนี้ผมได้วิงวอนกับพระเจ้าอยู่ตลอด โดยยกเหตุผลหลายประการว่าทำไมพระองค์จะทรงพอพระทัยที่จะส่งความช่วยเหลือมา ข้อเสนอสนุนเหล่านั้นที่ผมได้ใช้คือ: ผมได้เริ่มงานนี้เพื่อถวายเกียรติแด่พระเจ้าเพื่อที่จะมีข้อพิสูจน์ที่ปรากฏแก่ตัวว่าพระเจ้าทรงจัดหา (เพื่อเป็นคำตอบสำหรับการอธิษฐานเท่านั้น) สำหรับสิ่งจำเป็นเหล่านั้นของพวกเขาเด็กกำพร้า พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่และทรงอยากตอบคำอธิษฐาน

พระเจ้าทรงเป็น “พระบิดาของผู้กำพร้าพ่อ” และในฐานะเป็นพระบิดาของพวกเขา พระองค์จึงควรพอพระทัยที่จะเลี้ยงดู (ดู สดด. 68:5)

ผมได้รับเด็กเหล่านั้นในพระนามของพระเยซู ด้วยเหตุนี้ พระองค์ (ในเด็กเหล่านี้) จึงทรงถูกรับไว้ ได้รับอาหาร และเสื้อผ้าสวมใส่ (ดู มาระโก 9:36-37)

ความเชื่อของลูกจำนวนมากของพระเจ้าได้ถูกเสริมกำลังเพราะงานนี้ ถ้าพระเจ้าทรงระงับความช่วยเหลือสำหรับอนาคต คนเหล่านั้นที่อ่อนแอในความเชื่อก็อาจรู้สึกท้อใจ ถ้างานรับใช้นี้ได้ถูกสานต่อ ความเชื่อของพวกเขา ก็จะยิ่งได้รับการเสริมกำลังมากขึ้นไปอีก

ศัตรูหลายคนคงจะหัวเราะเยาะถ้าองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงระงับความช่วยเหลือและพวกเขาจะกล่าวว่า “พวกเราอยู่แล้วที่ความกระตือรือร้นนี้จะสูญเปล่า”

ลูก ๆ จำนวนมากของพระเจ้า ผู้ซึ่งไม่ได้รับการสั่งสอนหรืออยู่ในฝ่ายเนื้อหนัง คงจะรู้สึกตัวเองทำถูกแล้วที่ร่วมเป็นพันธมิตรกับโลกในงานรับใช้ของพวกเขาต่อไป พวกเขาคงจะปฏิบัติสิ่งที่ไม่ถูกต้องตามพระคัมภีร์ต่อไปเพื่อระดมเงิน หากพระองค์ไม่ทรงช่วยเหลือผม

พระเจ้าทรงทราบว่าผมไม่สามารถเลี้ยงดูเด็ก ๆ เหล่านี้ได้ด้วยพลังกำลังของผมเอง ด้วยเหตุนี้ พระองค์ก็คงจะไม่ยอมให้ภาระนี้ตกอยู่บนผมนานนักโดยไม่ส่งความช่วยเหลือมาให้ เหล่าเพื่อนร่วมทำการหนักของผมในงานรับใช้นี้ก็กว้างใจในพระองค์เช่นกัน

ผมคงต้องปล่อยเด็ก ๆ เหล่านั้นไปจากภายใต้การอบรมสั่งสอนตามพระคัมภีร์ของเราให้แก่เพื่อนฝูงเก่า ๆ ของพวกเขาหากพระองค์ไม่ทรงช่วยเหลือผม

พระองค์จะได้พิสูจน์ว่าคนเหล่านั้นคิดผิดที่ได้กล่าวว่า “ในตอนแรก อาจคาดหวังได้ว่าจะมีเงินทุนสนับสนุนขณะที่งานรับใช้นั้นยังใหม่อยู่ แต่พอผ่านไปสักพัก ผู้คนก็จะหมดความสนใจและเลิกสนับสนุนงานรับใช้นั้น”

ถ้าพระองค์ไม่ทรงเลี้ยงดู ผมจะอธิบายการตอบคำอธิษฐานอันโดดเด่นมากมายนั้นได้อย่างไรซึ่งพระองค์ได้ประทานให้แก่ผมก่อนหน้านี้ ซึ่งได้แสดงให้เห็นแล้วว่างานนี้เป็นมาจากพระเจ้า?

บัดนี้ผมเข้าใจบ้างแล้วถึงความหมายของคำที่ว่า “อีกนานเท่าใด” ซึ่งปรากฏบ่อย ๆ ในคำอธิษฐานเหล่านั้นของเพลงสดุดี แต่แม้กระทั่งตอนนี้ โดยพระคุณของพระเจ้า ดวงตาของผมงก็จับจ้องที่พระองค์แต่ผู้เดียว และผมเชื่อว่าพระองค์จะทรงส่งความช่วยเหลือมาให้

10 กันยายน เข้าวันจันทร์ ไม่มีเงินเข้ามาเลยไม่ว่าจะวันเสาร์หรือเมื่อวาน เรื่องราวนี้เริ่มจะเป็นวิกฤติอันน่ากลัวแล้ว เราเรียกพี่น้องชายหญิงเหล่านั้นมาร่วมนิธิฐานด้วยกัน และผมอธิบายสถานการณ์ของเรา ทั้ง ๆ ที่มีการทดสอบความเชื่อนี้ ผมก็ยังเชื่ออยู่ดีว่าพระเจ้าจะทรงช่วยเหลือเรา ไม่ควรซื้อสิ่งใดที่เราจ่ายไม่ไหว และเด็ก ๆ เหล่านั้นไม่ควรขาดอาหารที่ดีต่อสุขภาพและเสื้อผ้าที่อบอุ่น เราหารือกันว่าชายทรัพย์สินของที่ไม่จำเป็นอะไรได้บ้าง

ไม่กี่ชั่วโมงถัดมา แก้วซิกซ์เพ็นซ์ถูกใส่ไว้แบบนิรนามในกล่องนั้นที่กิเดโอน แชนเฟิล เงินนี้ดูเหมือนเป็นคำสัญญาหนึ่งว่าพระเจ้าจะทรงมีพระทัยกรุณาและส่งมาเพิ่มอีก ประมาณสิบโมงตรง ขณะที่ผมยังอธิษฐานขอความช่วยเหลืออีก พี่น้องสตรีท่านหนึ่งให้สองเหรียญปอนด์ทองคำแก่ภรรยาของผมเพื่อเด็กกำพร้าเหล่านั้น เธอรู้สึกว้าวเธอล่าช้าในการถวายนี้มานานเกินไปแล้ว ไม่กี่นาทีต่อมา เธอก็ให้ผมอีกสองเหรียญปอนด์ทองคำ เธอทำทั้งหมดนี้โดยไม่ทราบอะไรเลยเกี่ยวกับความต้องการของเรา ดังนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าจึงทรงส่งความช่วยเหลือเล็กน้อยมาให้เราอย่างเปี่ยมเมตตาที่สุดและทรงหนุนใจความเชื่อของผมอย่างมาก

12 กันยายน การทดสอบยังมีอยู่ต่อไป เงินแค่เก้าชิลลิงเข้ามาวันนี้ ซึ่งถูกให้โดยคนงานคนหนึ่ง ในท่ามกลางการทดสอบความเชื่อครั้งใหญ่นี้ องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเก็บรักษาผมในสันติสุขอันยิ่งใหญ่อย่างเปี่ยมพระเมตตา พระองค์ทรงอนุญาตให้ผมได้เห็นเช่นกันว่าการงานหนักของเราไม่ได้สูญเปล่า เมื่อวานนี้เด็กกำพร้าคนหนึ่งได้เสียชีวิต โดยเธอมีอายุแค่เก้าปีเท่านั้น เธอได้มารู้จักพระเยซูหลายเดือนก่อนเธอเสียชีวิต

13 กันยายน ความช่วยเหลือยังไม่มาเลย เมื่อเช้าผมบอกพี่น้องชายหญิงเหล่านั้นเกี่ยวกับสถานะของเงินทุน เราอธิษฐานด้วยกันและมีการประชุมที่มีความสุขมาก ๆ พี่น้องสตรีท่านหนึ่งบอกผมไม่ให้ลำบากใจเกี่ยวกับเรื่องเงินเดือนของเธอเพราะว่าเธอไม่อยากจะเงินเดือนเลยเป็นเวลาหนึ่งปี

14 กันยายน ผมได้พบกับพี่น้องชายหญิงเหล่านั้นเพื่ออธิษฐานอีกครั้งเพราะว่าองค์พระผู้เป็นเจ้ายังไม่ส่งความช่วยเหลือมาให้ หลังจากอธิษฐานเสร็จ คนงานคนหนึ่งก็ให้เงินทั้งหมดที่เขามีแก่ผม คือสิบหกชิลลิง โดยกล่าวว่ามันคงไม่ถูกต้องที่จะอธิษฐานหากเขาไม่ได้ให้สิ่งที่เขามีอยู่

จนถึงวันนี้ พวกแม่บ้านผู้ดูแลของบ้านทั้งสามหลังนั้นมีนิสัยชอบจ่ายให้พวกคนทำขนมปังและคนส่งนมเป็นรายสัปดาห์ บางครั้งเราจ่ายให้แก่พ่อค้าเนื้อและเจ้าของร้านชำวิธีนี้เช่นกัน แต่ตอนนี้ เนื่องจากองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเลี้ยงดูเราแบบวันต่อวัน เราจึงมองว่าเป็นการผิดที่จะทำแบบนี้ต่อไปอีก เพราะว่าอาจถึงกำหนดชำระเงินรายสัปดาห์ และเราคงไม่มีเงินที่จะจ่าย

เราอยากปฏิบัติตามคำบัญชาขององค์พระผู้เป็นเจ้าที่ว่า “อย่าเป็นหนี้ใคร” (รม. 13:8) เนื่องจากองค์พระผู้เป็นเจ้าประทานเสบียงของเราให้แก่เราเป็นรายวัน เราจึงตั้งใจว่าจะจ่ายค่าของทุกชิ้นตอนที่เราเชื่อมั่น เราจะไม่ซื้อสิ่งใดเลยหากเราไม่สามารถจ่ายสำหรับมันได้ทันที ไม่ว่าจะดูเหมือนว่าเราต้องการมันมากขนาดไหนก็ตาม

15 กันยายน เราพบกันเมื่อเช้าเพื่ออธิษฐานอีก พระเจ้าทรงปลอบประโลมใจของเรา และเรากำลังตั้งตาคอยความช่วยเหลือของพระองค์ เเสบียงมากพออยู่สำหรับวันนี้และวันพรุ่งนี้ แต่ไม่มีเงินติดตัวเลยเพื่อจะซื้อขนมปัง ในช่วงกลางวันเงินมากพอได้เข้ามา และเราสามารถซื้อขนมปังปริมาณปกติได้และมีเงินเหลืออยู่บ้าง ขอพระเจ้าได้รับคำสรรเสริญ ผู้ได้ประทานพระคุณแก่เราที่จะตัดสินใจว่าจะไม่ซื้อสิ่งใดที่เราไม่สามารถจ่ายได้ทันที ด้วยใจขอบพระคุณเรา

หยิบเงินนี้ออกมาจากพระหัตถ์ของพระบิดาของเราเพื่อเป็นข้อพิสูจน์ว่าพระองค์ยังทรงดูแลเราอยู่เหมือนเดิม ในเวลาของพระองค์เอง พระองค์จะส่งเงินมากกว่านี้มาให้เรา

วางใจพระเจ้าสำหรับทุกความต้องการ: บทที่ 11

16 กันยายน 1838 บ่ายวันอาทิตย์ เรามาพบกันอีกครั้งเพื่ออธิษฐานขอเสปียงสำหรับเด็กกำพร้าเหล่านั้น เรามีสันติสุข และความหวังของเราอยู่ในพระเจ้า พระองค์จะทรงช่วยเหลือเราถึงแม้ว่าเงินเพียงชิลลิงเดียวเข้ามาตั้งแต่เมื่อเย็นวานก็ตาม

17 กันยายน การทดสอบดำเนินต่อไป บัดนี้มันยิ่งทดสอบความเชื่อของเรามากขึ้นทุกวัน แต่ผมแน่ใจว่าพระเจ้าจะส่งความช่วยเหลือมาให้ หากเรารอคอย หลายคนให้เงินสองสามชิลลิงแก่เราซึ่งช่วยให้เราสามารถจ่ายค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในปัจจุบันและซื้อเสปียงได้จนไม่ขาดสิ่งใดเลยจนถึงตอนนี้

ความเชื่อของผมถูกทดสอบเพราะความล่าช้ายาวนานของเงินก้อนโตกว่านี้ที่จะเข้ามา เมื่อผมไปหาพระคัมภีร์เพื่อรับการปลอบประโลมใจ จิตวิญญาณของผมก็ได้รับความสดชื่นอย่างมหาศาลจากเพลงสดุดี 39 ผมไปประชุมกับเหล่าเพื่อนร่วมงานที่รักของผมด้วยความชื่นบานใจเพื่ออธิษฐาน อ่านเพลงสดุดีบทนั้นให้พวกเขาฟัง และหนุนใจพวกเขาด้วยพระสัญญาประเสริฐเหล่านั้นที่มีอยู่ในเพลงสดุดีบทนั้น

18 กันยายน เราได้รับเงินหนึ่งปอนด์แปดชิลลิงเพื่อซื้อเนื้อสัตว์และขนมปังซึ่งเป็นที่ต้องการ ชาสักเล็กน้อยสำหรับหนึ่งในบ้านเหล่านั้น และนมสำหรับทุกคน-ไม่มากเกินไปกว่าที่ต้องการ ดังนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าจึงทรงจัดเตรียมไม่เพียงสำหรับวันนี้เท่านั้น แต่มีเงินซื้อขนมปังสำหรับสองวันถัดไปเช่นกัน อย่างไรก็ตาม บัดนี้เราอยู่ในสภาพที่คับแคบยิ่งนักอีกครั้ง เงินทุนหมดเกลี้ยงแล้ว เหล่าคนงานที่มีเงินอยู่เล็กน้อยก็ให้เงินชิลลิงสุดท้ายของพวกเขาแล้ว

บัดนี้จึงดูว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงช่วยเราแล้วอย่างไร! สุภาพสตรีท่านหนึ่งจากลอนดอนนำพัสดุห่อหนึ่งมาให้พร้อมทั้งเงินและเช่าห้อง ๆ หนึ่งที่อยู่ถัดจากบ้านเด็กกำพร้าชาย บ่ายวันนี้เธอนำเงินนั้นมาให้ผมซึ่งเท่ากับสามปอนด์สองชิลลิงและหกเพนนี ตอนนั้นเราอยู่ถึงจุดที่จะขายสิ่งเหล่านี้แล้วซึ่งสามารถเก็บไว้ได้ แต่เมื่อเช้านี้ผมได้ทูลขององค์พระผู้เป็นเจ้าให้ทรงเลี้ยงดูเราในวิธีอื่น

เงินนั้นมาอยู่ใกล้บ้านเด็กกำพร้าเหล่านั้นนานหลายวันแล้วโดยไม่ได้ถูกใช้ นั่นพิสูจน์ให้ผมเห็นว่ามันเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้ามาตั้งแต่ต้นที่จะช่วยเหลือเรา แต่เพราะว่าพระองค์ทรงพอพระทัยในคำอธิษฐานเหล่านั้นของลูก ๆ ของพระองค์ พระองค์จึงทรงยอมให้เราอธิษฐานนานขนาดนั้น ความเชื่อที่ถูกทดสอบของเราทำให้คำตอบนั้นหอมหวานมากยิ่งขึ้น

ผมโผล่ออกมาเป็นคำสรรเสริญและคำขอบพระคุณเสียงดังทันทีที่ผมได้อยู่ตามลำพัง ผมได้พบกับเหล่าเพื่อนร่วมงานของผมอีกครั้งเย็นวันนี้เพื่ออธิษฐานและสรรเสริญ และใจของพวกเขาเบิกบานยิ่งนัก เงินนี้จะจัดหาสำหรับทุกสิ่งที่จะถูกต้องการพรุ่งนี้ได้อย่างง่ายดาย

22 กันยายน ทั้งเมื่อวานและวันนี้เรามาประชุมกันเพื่ออธิษฐานและสรรเสริญ เราไม่มีความต้องการเร่งด่วน แต่ในวันที่ 29 ค่าเช่าของบ้านเด็กกำพร้าทั้งสามหลังจะถึงกำหนดชำระ การปลอบประโลมใจของผมอยู่ในพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ในช่วงสัปดาห์นี้พระองค์ทรงช่วยเหลือผมแล้วอย่างน่าทึ่งจนมั่นคงเป็นบาปสองเท่าที่ไม่ได้ไว้วางใจในพระองค์สำหรับความช่วยเหลือภายใต้ความยุ่งยากใหม่นี้ ไม่มีเงินเข้ามาเลยเมื่อเช้านี้ ประมาณบ่ายสอง ซึ่งเป็นเวลาปกติที่พวกครู

ได้รับค่าจ้าง เงินหนึ่งปอนด์ถูกให้มาซึ่งจ่ายค่าจ้างรายสัปดาห์ของครูได้บางส่วน ผมพบว่าครูใหญ่ได้รับเงินหนึ่งปอนด์ในตอนเช้าไปแล้ว โดยเงินหนึ่งปอนด์นี้ รวมกับเงินหนึ่งปอนด์นั้นที่ผมได้รับทันทีกับที่มันถูกต้องการ เราจึงได้รับความช่วยเหลือจนผ่านวันนี้ไปได้

25 กันยายน เรายังมาพบกันเพื่ออธิษฐานประจำวันเหมือนเดิม ในสัปดาห์เช้าสำหรับบ้านเด็กกำพร้าเหล่านั้นจะครบกำหนดชำระ และเราไม่มีเงินจะจ่ายเลย นอกจากนี้เงินค่าแม่บ้านในบ้านทั้งสามหลังนั้นก็หมดอีกแล้ว ขอให้องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงมีพระกรุณาต่อเราและทรงช่วยเหลือเราต่อไปเถิด!

29 กันยายน มีการอธิษฐานมาหลายวันแล้วเกี่ยวกับค่าเช่าซึ่งครบกำหนดชำระวันนี้ ผมคาดหวังเงินนั้น ถึงแม้ผมไม่ได้รู้ว่าเงินสักชิลลิงจะมาจากไหน เมื่อเช้าครูใหญ่แวะมาหาผม และเราอธิษฐานด้วยกันตั้งแต่สิบโมงจนถึงสิบเอ็ดโมงสี่สิบห้า นาที พอถึงเที่ยงตรง เวลาที่ค่าเช่านั้นควรถูกจ่ายได้แล้ว แต่ไม่มีเงินถูกส่งมาเลย ผมมีความหวาดหวั่นอยู่ชั่ว ๆ นานหลายวัน ว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าอาจไม่ทรงตอบเรา เพื่อที่เราจะเริ่มกันเงินไว้ต่างหากทุกวันสำหรับค่าเช่านั้น

นี่เป็นเพียงความล้มเหลวอย่างสิ้นเชิงครั้งที่สองของคำตอบต่อคำอธิษฐานในงานรับใช้ในช่วงสี่ปีกับหกเดือน ครั้งแรกคือเกี่ยวกับค่าเช่ารายครึ่งปีของห้องเรียนแคสเชิลกรีนเหล่านั้นที่ครบกำหนดชำระวันที่ 1 กรกฎาคม 1837 ซึ่งได้เข้ามาแค่บางส่วนก่อนถึงเวลานั้น บัดนี้ผมเชื่อมั่นอย่างเต็มที่ว่าค่าเช่านั้นควรถูกกันไว้ต่างหากทุกวันหรือทุกสัปดาห์ตามที่พระเจ้าทรงให้เราจำเริญขึ้น เพื่อที่งานนั้น กระทั่งในจุดนี้ จะเป็นคำพยานได้ ขององค์พระผู้เป็นเจ้าทรงโปรดช่วยเหลือเราที่จะปฏิบัติตามนั้น และขอให้พระองค์ส่งเงินนั้นเข้ามาด้วยพระทัยเมตตาเพื่อจ่ายค่าเช่านั้น!

2 ตุลาคม องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงปฏิบัติกับเราอย่างบริบูรณ์ที่สุดในช่วงสามวันหลังมานี้! เงินห้าปอนด์เข้ามาแล้วสำหรับเด็กกำพร้าเหล่านั้น โอ้ องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงพระกรุณาจริง ๆ! เมื่อวานนี้ เงินมากกว่าเดิมเข้ามาและช่วยจ่ายค่าแม่บ้าน องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงช่วยเหลือผมเช่นกันในการจ่ายค่าเช่านั้น

9 ตุลาคม วันนี้เราถูกนำให้ต่ำลงกว่าที่เคย เงินสำหรับนมในบ้านหลังหนึ่งเหล่านั้นถูกจัดหาให้โดยคนงานคนหนึ่งที่ยายหนึ่งชื่อเล่มหนึ่งของตน พวกแม่บ้านผู้ดูแลในบ้านเด็กกำพร้าชายนั้นมีเงินเหลืออยู่สองชิลลิงเมื่อเช้านี้ เราได้สงสัยอยู่ว่าจะซื้อขนมปังด้วยเงินนี้หรือเนื้อสัตว์เพิ่มสำหรับมือเย็นเมื่อคนทำขนมปังทิ้งขนมปังเจ็ดสิบห้าแกลไว้เป็นของขวัญ

10 ตุลาคม ถ่านในบ้านเด็กก่อนกำพร้าหมดไปแล้ว และมีอยู่อีกเล็กน้อยในบ้านอีกสองหลังนั้น นอกจากนี้ ยารักษาโรคก็เกือบหมดแล้ว เราได้ทูลขององค์พระผู้เป็นเจ้าแล้วสำหรับเสปียงสดใหม่

11 ตุลาคม “พระบิดาของลูกกำพร้าพ่อ” ทรงแสดงความห่วงใยในเราให้เห็นอีกครั้ง เด็กกำพร้าคนหนึ่งจากเดฟเวินเซอร์ได้มาถึงเมื่อเย็นวาน เงินเล็กน้อยถูกส่งมาพร้อมกับเธอและพวกเครื่องเงินที่เราขายไปเป็นเงินสิบหกปอนด์ ดังนั้นเราจึงได้รับความช่วยเหลือให้ผ่านพ้นค่าใช้จ่ายหนัก ๆ ของวันต่อ ๆ ไป: 12 ตุลาคม พี่น้องชายหญิงเจ็ดคนได้ถูกเพิ่มเข้ากับเราในการร่วมสามัคคีธรรม ขอให้องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงส่งผู้ช่วยเหลือมาสำหรับงานนี้ด้วยเถิด!

15 ตุลาคม ผมรู้ว่าเงินจะถูกต้องการเมื่อเช้าสำหรับหลายสิ่งในบ้านเด็กกำพร้าเหล่านั้น และใจของผมจึงถูกยกขึ้นในการอธิษฐานทูลต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า พอถึงเวลาที่ผมกำลังจะไปพบกับเหล่าเพื่อนร่วมทำงานของผมเพื่ออธิษฐาน เงินหลายปอนด์ก็มาถึง เราสามารถซื้อยารักษาโรคและถ่านหนึ่งตันได้ อย่างไรก็ตาม คราวนี้เราต้องพึ่งพาความรักขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราสำหรับเสปียงเพิ่มเติมเพราะว่าไม่มีอะไรเหลือแล้ว และเหล่าคนงานก็ไม่มีอะไรของตัวเองที่จะให้แล้ว

29 ตุลาคม องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ประทานอาหารประจำวันแก่เราวันนี้อีกครั้ง ถึงแม้ว่าในตอนเช้าไม่มีความเป็นไปได้เลยสักนิดที่จะได้รับเสบียง เรากำลังวางใจในพระเจ้าวันต่อวัน พระองค์ทรงตอบสนองความต้องการต่าง ๆ ของเราอย่างสัตย์ซื่อในหลากหลายวิธีเหลือเกินเมื่อเราอดทนรอคอยพระองค์ ความต้องการหลายอย่างของเรานั้นใหญ่โต แต่ความช่วยเหลือของพระองค์ก็ใหญ่โตเช่นกัน

10 พฤศจิกายน ทุกอย่างดูเหมือนมีดমনเมื่อเริ่มต้นวันนี้ แต่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงช่วยให้เราสามารถตอบสนองข้อเรียกร้องต่าง ๆ ทางการเงินได้ทั้งหมด อีกหนึ่งสัปดาห์สิ้นสุดลงแล้ว และเราสามารถตอบสนองความต้องการเหล่านั้นของคนกำสับเจ็ดคนในบ้านเด็กกำพร้าเหล่านั้นได้ โดยไม่ต้องเป็นหนี้เป็นสิน

21 พฤศจิกายน ไม่มีเหลือถึงครึ่งเพ็นนีด้วยซ้ำในบ้านทั้งสามหลังนั้น ถึงกระนั้น เราก็มือเย็นดี ๆ รับประทานและโดยการแบ่งปันขนมปังของเรา เราจึงผ่านพ้นวันนี้ไปได้เช่นกัน เมื่อผมจากพี่น้องชายหญิงเหล่านั้นมาหลังจากอธิษฐานเสร็จ ผมก็บอกพวกเขาว่าเราต้องรอคอยความช่วยเหลือและดูว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงช่วยเราให้รอดพ้นคราวนี้ด้วยวิธีใด ผมแน่ใจเรื่องความช่วยเหลือ แต่เราตกอยู่ในสถานการณ์ที่ร้ายแรงอีกครั้งแน่ทีเดียว

เมื่อผมจากที่ประชุมมา ผมก็รู้สึกว่าจะต้องออกกำลังกายมากขึ้น ผมจึงเดินกลับบ้านเป็นระยะทางที่ไกลกว่าเดิม ประมาณยี่สิบหลาจากบ้านของผม ผมได้เจอกับพี่น้องบุรุษท่านหนึ่งที่เดินกลับมาพร้อมกับผม หลังจากคุยกันเล็กน้อย เขาก็ให้เงินผมสิบปอนด์เพื่อจัดหาถ่าน ผ้าห่ม และเสื้อผ้าอุ่น ๆ ให้แก่เหล่าวิสุทธิชนที่ยากจน เขาให้เงินผมอีกห้าปอนด์สำหรับพวกเด็กกำพร้าและห้าปอนด์สำหรับความต้องการอื่น ๆ ของสถาบันความรู้ด้านพระคัมภีร์ พี่น้องท่านนี้ได้มาหาผมสองครั้งขณะที่ผมไม่อยู่บ้านเพราะผมไปอยู่ที่บ้านเด็กกำพร้า หากผม *มาช้าไปนาทีครึ่ง* ผมก็คงคลาดกับเขาไปแล้ว แต่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงทราบความต้องการของเรา และดังนั้นจึงทรงอนุญาตให้ผมได้พบกับเขา

24 พฤศจิกายน นี่เป็นวันที่น่าทึ่งมาก ๆ เรามีเงินเหลือติดตัวน้อยมากเมื่อเช้า และเราต้องการหลายปอนด์ แต่พระเจ้า ผู้ทรงเปี่ยมด้วยความเมตตาและที่พระวามะของพระองค์ประกาศอย่างชัดเจนว่าไม่มีสักคนที่วางใจในพระองค์จะต้องผิดหวัง ได้ทรงช่วยเหลือเราให้ผ่านพ้นวันนี้เช่นกัน ขณะที่ผมอธิษฐานเกี่ยวกับเงินทุนเหล่านั้นอยู่ ผมก็ได้รับแจ้งว่าสุภาพบุรุษท่านหนึ่งต้องการที่จะพบผม เขาแจ้งให้ผมทราบว่าสุภาพสตรีท่านหนึ่งได้ส่งมันฝรั่งสามกระสอบให้ส่งไปที่บ้านเด็กกำพร้าเหล่านั้น พวกเขาจะมาในจังหวะเวลาที่เหมาะสมยิ่งกว่านี้ไม่ได้แล้ว! นี่เป็นการหนุนใจแก่ผมที่จะคาดหวังความช่วยเหลือต่อไป

28 พฤศจิกายน นี่อาจเป็นวันที่น่าทึ่งมากที่สุดแล้ว! ตอนที่ผมอธิษฐานเมื่อเช้านี้ ผมเชื่ออย่างหนักแน่นว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะส่งความช่วยเหลือมาให้ ถึงแม้ว่าทุกอย่างดูเหมือนมีดมนเมื่อดูจากสภาพภายนอก ตอนเที่ยงตรงผมได้พบกับพี่น้องชายหญิงเพื่ออธิษฐานตามปกติ เงินเพียงซิลลิงเดียวได้เข้ามา และใช้ไปจนเหลือเพียงสองเพ็นซ์แล้ว ผมค้นพบว่าเรามีทุกสิ่งที่มีจำเป็นสำหรับมือเย็นในบ้านทั้งสามหลังนั้น แต่ไม่มีขนมปังพอสำหรับชาหรือเงินพอที่จะซื้อนมในทั้งบ้านเด็กกำพร้าและในบ้านเด็กกำพร้าชาย เราพร้อมใจกันอธิษฐาน โดยฝากสถานการณ์นี้ไว้ในพระหัตถ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า

ขณะที่เราอธิษฐานอยู่นั้น ก็มีเสียงเคาะที่ประตู และพี่น้องสตรีคนหนึ่งได้ออกไป หลังจากที่พี่น้องสองคนนั้นและผมได้อธิษฐานเสียงดัง เราก็อธิษฐานต่อไปสักพักแบบเงียบ ๆ ขณะนั้นผมกำลังยกหูหัวใจของผมต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า โดยทูลขอพระองค์ให้เปิดทางหนีให้แก่เรา ผมได้ทูลถามพระองค์ว่ามีสิ่งอื่นใดอีกไหมที่ผมทำได้พร้อมกับใจนิฉัยผิตและชอบ

ที่ดี นอกจากการรอคอยพระองค์ เพื่อที่เราจะได้มีอาหารสำหรับเด็กเหล่านั้น

ในที่สุดเราก็ลุกขึ้นจากการคุกเข่าของเรา ผมกล่าวว่า “พระเจ้าจะส่งความช่วยเหลือมาแน่นอน” ถ้อยคำเหล่านั้นฟังพันจากริมฝีปากของผมไม่ทันไร ผมก็เห็นจดหมายฉบับหนึ่งวางอยู่บนโต๊ะ ซึ่งมีคนนำมาวางไว้ขณะที่เราอธิษฐานกันอยู่ มันมีเงินสิบปอนด์สำหรับเด็กกำพร้าเหล่านั้น

เมื่อเย็นวานพี่น้องบุรุษท่านหนึ่งได้ถามผมว่าเงินที่มีอยู่ตอนนี้สำหรับพวกเด็กกำพร้าจะเยอะคราวนี้เหมือนอย่างที่มีนเยอะครวก่อนไหม ในเมื่อบัญชีเหล่านั้นจะถูกปิดแล้ว คำตอบของผมก็คือ มันจะเยอะเท่ากับที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงพอพระทัย เข้าวันถัดมา พี่น้องท่านนี้มีภาระใจส่งเงินมาให้สิบปอนด์สำหรับพวกเด็กกำพร้าซึ่งได้มาถึงหลังจากที่ผมออกจากบ้านไปแล้ว และซึ่งเพราะความต้องการของเรา ถูกส่งต่อมาให้ผมทันที เขาส่งเงินสิบปอนด์มาให้ด้วยเพื่อจะแบ่งระหว่างอาจารย์เครคกับผมเพื่อซื้อเสื้อผ้าชุดใหม่

29 พศจิกายน องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงอวยพรการประชุมอธิษฐานของเราอย่างมากมาย เราอธิษฐานเยอะมากเพื่อเด็ก ๆ ในบ้านเด็กกำพร้าเหล่านั้น ในโรงเรียนกลางวัน และในโรงเรียนวิ เราอธิษฐานเผื่อตัวเราเองเช่นกันและเผื่อพวกคุณครูเพื่อที่พระองค์จะถูกประทานให้แก่เราเพื่อจะเดินอยู่ต่อหน้าเด็กเหล่านั้นและที่จะปฏิบัติกับเด็ก ๆ เหล่านั้นในแบบที่องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงได้รับเกียรติ เรายังอ้อนวอนเผื่อผู้เชื่อเหล่านั้นที่เราร่วมสามัคคีธรรมกับพวกเขาและเผื่อคริสตจักรโดยรวม เราอธิษฐานเป็นพิเศษขอให้งานของเรานำคริสตจักรไปสู่ความเชื่อมั่นและความไว้วางใจที่เรียบง่ายมากขึ้นในองค์พระผู้เป็นเจ้า

การประชุมเหล่านั้นของเราไม่สูญเปล่าเลย เงินบริจาคก้อนโตมากขึ้นเป็นเงินห้าพันหนึ่งร้อยปอนด์ได้เข้ามา พี่น้องสตรีท่านหนึ่งบอกเราว่าเธอได้ให้ความเชื่อฟังต่อคำเตือนสติเหล่านั้นของพระคัมภีร์- “แต่ถ้าเรามีอาหารและเสื้อผ้าก็ให้เราพอใจด้วยของเหล่านั้นเถิด” (1 ทิโมธี 6:8) “จงขายของที่ท่านมีอยู่และทำทาน จงกระทำถุงใส่เงินสำหรับตนซึ่งไม่รู้ค่า คือให้มีทรัพย์สมบัติไว้ในสวรรค์ซึ่งไม่เสื่อมสูญไป ที่ขโมยมิได้เข้ามาใกล้ และที่ตัวมอดมิได้ทำลายเสีย” (ลูกา 12:33) “อย่าสะสมทรัพย์สมบัติไว้สำหรับตัวในโลก ที่ตัวมอดและสนิมอาจทำลายเสียได้ และที่ขโมยอาจขุดช่องลักเอาไปได้ แต่จงสะสมทรัพย์สมบัติไว้สำหรับตัวในสวรรค์ ที่ตัวมอดและสนิมทำลายเสียไม่ได้ และที่ไม่มีขโมยขุดช่องลักเอาไปได้” (มธ. 6:19-20)

ห้าสิบปอนด์ถูกนำมาสำหรับโรงเรียน พระคัมภีร์ และกองทุนมิชชันนารี เราคงจะไม่สั่งพระคัมภีร์มาเพิ่มจนกว่าเรามีเงินเพื่อจะจ่ายค่าพระคัมภีร์เหล่านั้น เราอธิษฐานซ้ำแล้วซ้ำอีกเกี่ยวกับความต้องการพระคัมภีร์เหล่านี้ เรายังได้ทูลขอพระเจ้าให้จัดหาให้เราอย่างอุดมสมบูรณ์ หากมันเป็นน้ำพระทัยของพระองค์ เพื่อที่ในการประชุมส่วนรวมเหล่านั้นเราจะสามารถพูดอีกครั้งได้เกี่ยวกับการทรงเลี้ยงดูอันเปี่ยมพระคุณของพระเจ้า มิฉะนั้นอาจดูเหมือนว่าเราได้จัดประชุมขึ้นเพราะเห็นแก่การบอกผู้คนที่เกี่ยวกับความยากจนของเรา และเช่นนั้นจึงชักนำพวกเขาไปสู่การให้

11, 12, และ 13 ธันวาคม ในตอนเย็นของสามวันหลังนี้ เราจัดให้มีการประชุมส่วนรวม ผมเล่าเรื่องการกระทำกิจขององค์พระผู้เป็นเจ้ากับเราในบ้านเด็กกำพร้าเหล่านั้นและสถาบันความรู้ด้านพระคัมภีร์ เพราะว่างานนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง งานของบ้านเด็กกำพร้าเหล่านั้น ได้ถูกเริ่มต้นเพื่อประโยชน์ของคริสตจักรโดยรวม เราจึงเชื่อว่าเราควรบอกเล่าแก่สาธารณชนเป็นครั้งคราวว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงกระทำกิจกับเราอย่างไร เมื่อวันที่ 9 ธันวาคม ครบปีที่สามแล้วตั้งแต่การ

เริ่มงานรับใช้บ้านเด็กกำพร้า ดังนั้น นี่จึงดูเหมือนจะเป็นเวลาอันเหมาะสมสำหรับการจัดประชุมเหล่านี้

ขณะนี้ โรงเรียนรวีวารศึกษาได้รับการสนับสนุนโดยสถาบันความรู้ด้านพระคัมภีร์ ซึ่งสอนเด็ก 463 คน งานส่วนนี้สมควรถวายคำขอบพระคุณมากเป็นพิเศษ ในช่วงสิบแปดเดือนหลังนี้ จำนวนของเด็กเพิ่มมากกว่าที่เคยเกือบสามเท่า บัณฑิตห้าคนได้กลับใจรับเชื่อภายในช่วงสองปีหลังนี้และขณะนี้ก็ร่วมสามัคคีธรรมกับคริสตจักร สามคนในห้าคนนี้เป็นครูในโรงเรียนแล้วตอนนี้

ผู้ใหญ่กว่า 120 คนได้รับการอบรมสั่งสอน และสิบสองคนถูกสอนให้อ่านหนังสือ สถาบันนี้สนับสนุนโรงเรียนกลางวันหลายแห่งเพื่อเด็ก ๆ ที่ยากจน-สามแห่งสำหรับเด็กผู้ชายและสามแห่งสำหรับเด็กผู้หญิง จำนวนของเด็กทั้งหมดที่ได้เข้าเรียนในโรงเรียนกลางวันเหล่านั้นผ่านทางสถาบันนี้เท่ากับ 1,534 คน ในโรงเรียนหกแห่งนั้น เรามีเด็ก 342 คน

ในช่วงสองปีหลังนี้เราแจกจ่ายพระคัมภีร์ไปแล้ว 1,884 เล่มในความเชื่อมโยงกับสถาบันนี้ และตั้งแต่การเริ่มต้นของงานนี้ เราแจกจ่ายพระคัมภีร์ไปแล้ว 5,078 เล่ม งานมิชชันนารีได้รับการสนับสนุนเช่นกัน

เด็กกำพร้าแปดสิบหกคนอาศัยอยู่ในบ้านสามหลังนั้น จำนวนของเด็กกำพร้าที่อยู่ภายใต้การดูแลของเราตั้งแต่วันที่ 11 เมษายน 1836 ถึง 9 ธันวาคม 1838 เท่ากับ 110 คน

16 ธันวาคม กระดาษแผ่นหนึ่งถูกใส่ไว้แบบนิรนามในกล่องนั้นที่เบเธสดา แซเฟิล โดยบรรจุนเงินสี่ปอนด์สิบชิลลิง ในกระดาษนั้นมีเขียนไว้ว่า “สำหรับค่าเช่าบ้านเด็กกำพร้าเหล่านั้น ตั้งแต่วันที่ 10 ธันวาคม จนถึงวันที่ 31 ธันวาคม 1838”

“โอ ขอเชิญชิมดูแล้วจะเห็นว่าพระเยโฮวาห์ประเสริฐ คนที่วางใจในพระองค์ก็เป็นสุข” (สดด. 34:8) คน ๆ นั้นที่ให้เงินสี่ปอนด์สิบชิลลิงนี้สำหรับเป็นค่าเช่าของบ้านเด็กกำพร้าเหล่านั้น ได้ตัดสินใจที่จะให้เป็นประจำ แต่แบบนิรนาม หนึ่งในปอนด์สิบชิลลิงทุกสัปดาห์ซึ่งเป็นจำนวนที่ต้องจ่ายเป็นค่าเช่าของบ้านสามหลังนั้นพอดี ดังนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าจึงทรงให้บำเหน็จความเชื่อฟังของเราแล้ว

20 ธันวาคม ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ สำหรับพวกเด็กกำพร้ามีมากกว่าสี่สิบเจ็ดปอนด์ภายในช่วงหกวันหลังมานี้ และเงินมากกว่าสิบสามปอนด์เพียงเล็กน้อยได้เข้ามา เรามีเงินทุนเหลือน้อยมาก ๆ อีกแล้ว เมื่อเช้านี้ผมถวายตัวให้แก่การอธิษฐานประมาณสิบห้านาทีให้หลัง ผมก็ได้รับเงินสามปอนด์ เป็นเงินที่จ่ายให้จากพินัยกรรมของพี่น้องสตรีท่านหนึ่งซึ่งเสียชีวิตไปเมื่อหลายเดือนก่อน

22 ธันวาคม เป็นวันหนึ่งที่น่าเศร้า ผมได้รับข่าวว่าพี่ชายของผมเสียชีวิตเมื่อวันที่ 7 ตุลาคม “ผู้พิพากษาของทั่วแผ่นดินโลกจะไม่กระทำการยุติธรรมหรือ” (ปฐมก. 18:25) นี่คงต้องเป็นการปลอบประโลมใจแก่ผู้เชื่อในวาระเช่นนี้ และมันเป็นการปลอบประโลมใจของผมตอนนี้ ผมรู้ว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงได้รับเกียรติในพี่ชายของผม ไม่ว่าจุดจบของเขาจะเป็นแบบไหนก็ตาม ขอให้องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงทำให้เหตุการณ์นี้เป็นพระพรที่ตราตรึงแก่ผม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการนำผมไปสู่การอธิษฐานที่จริงใจเพื่อคุณพ่อของผม!

31 ธันวาคม เรามีค่าใช้จ่ายหลายอย่างในช่วงปีที่ผ่านมา แต่ไม่เคยมีช่วงเวลาใดเลยในชีวิตของผมที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงจัดหาให้ผมอย่างบริบูรณ์เช่นนี้ แน่ทีเดียว ทุกคนคงเห็นชัดเจนว่าผมรับใช้องค์เจ้านายผู้ทรงกรุณา มันเป็นการดีที่สุุดจริง ๆ ที่จะปฏิบัติตามน้ำพระทัยขององค์พระผู้เป็นเจ้าในเรื่องสิ่งของที่ไม่จริงทั้งหลาย!

ทูลขอและรับไว้: บทที่ 12

1, 2 และ 3 มกราคม 1839 เรามีการประชุมอธิษฐานพิเศษสามรอบในช่วงสามวันหลังนี้ ปีนี้เริ่มต้นด้วยพระพรหลายประการ ในช่วงแรกของปีนี้ เงินสองปอนด์เจ็ดชิลลิงเข้ามาแล้วสำหรับพวกเด็กกำพร้า เงินนั้นถูกให้มาหลังจากการประชุมอธิษฐานตามปกติของเราเมื่อวันที่ 31 ธันวาคม ซึ่งกินเวลาดังแต่หนึ่งทุ่มไปจนถึงหลังเที่ยงคืน

20 มกราคม “ด้วยว่าคนยากจนมีอยู่กับท่านเสมอ และท่านจะทำการดีแก่เขาเมื่อไรก็ได้ แต่เราจะไม่อยู่กับท่านเสมอไป” (มาระโก 14:7) องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสถ้อยคำเหล่านี้แก่เหล่าสาวกของพระองค์ ซึ่งพวกเขาเองก็เป็นคนยากจนมาก ๆ ซึ่งบอกเป็นนัยว่าลูก ๆ ของพระเจ้ามีฤทธิ์เดชกับพระเจ้าที่จะนำพระพรฝ่ายโลกมาสู่วิสุทธิชนที่ยากจนหรือพวกคนไม่เชื่อที่ยากจนผ่านทางคำอธิษฐาน ดังนั้นผมจึงถูกนำไปทูลขอขององค์พระผู้เป็นเจ้าที่จะประทานทรัพย์สิ่งของเพื่อช่วยเหลือเหล่าวิสุทธิชนที่ยากจน และพระองค์ทรงกระตุ้มลูก ๆ ของพระองค์ให้วางใจผมเรื่องเงินสำหรับจุดประสงค์นั้นแล้ว

ดังนั้น ผมจึงอธิษฐานอีกเพื่อขอเงินทองเพื่อที่จะช่วยเหลือเหล่าวิสุทธิชนที่ยากจนได้มากยิ่งขึ้นในการร่วมสนิทกับเรา พวกเขาหลายคนไม่เพียงถูกทดสอบโดยความยากลำบากฝ่ายโลกตามปกติซึ่งเกิดขึ้นเพราะฤดูหนาว แต่โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากราคาที่สูงของขนมปังด้วย เย็นวันนี้องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ประทานคำตอบแก่คำอธิษฐานของผมแล้ว เมื่อผมกลับบ้านจากการประชุม ผมได้พบกับพี่น้องบรูซท่านหนึ่งที่บ้านของผมผู้ซึ่งเสนอที่จะให้ผมสิบปอนด์ต่อสัปดาห์เป็นเวลาสิบสองสัปดาห์เพื่อจัดหาถ่าน เสื้อผ้า และขนมปังให้แก่วิสุทธิชนที่ยากจนเหล่านั้น

7 กุมภาพันธ์ วันนี้เป็นหนึ่งในวันที่น่าทึ่งที่สุดเกี่ยวกับกองทุนเหล่านั้น ไม่มีเงินเหลือติดตัวเลย และผมกำลังรอคอยพระเจ้าอยู่ ผมทูลขอพระองค์ซ้ำ ๆ แต่ไม่มีเสปียงเข้ามาเลย ครูใหญ่แวมมาบอกผมว่าต้องการเงินหนึ่งปอนด์สองชิลลิงเพื่อซื้อขนมปังสำหรับบ้านสามหลังนั้นและเพื่อใช้จ่ายเรื่องอื่น ๆ จากนั้นเขาก็เดินทางไปยังคลิฟตันเพื่อจัดการเรื่องต่าง ๆ เพื่อรองรับเด็กกำพร้าสามคนของพี่น้องสตรีท่านหนึ่งที่เสียชีวิตไปเมื่อวันที่ 4 ถึงแม้เราไม่มีเงินทุนติดตัวเลย งานนี้ก็เดินหน้าต่อไป และความมั่นใจของเราไม่ลดน้อยถอยลงเลย ผมได้ขอร้องเขา เมื่อกลับมาจากคลิฟตันแล้ว ให้แวมมาบอกผมว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าส่งเงินมาให้ในระหว่างนี้บ้างไหม เมื่อเขากลับมาแล้ว ผมก็ไม่ได้รับสิ่งใดเลย แต่คนงานคนหนึ่งให้เงินห้าชิลลิงของตัวเอง

ตอนสี่โมงตรง ผมสงสัยว่าพี่น้องสตรีเหล่านั้นผ่านพ้นวันนั้นมาได้อย่างไร ผมไปที่บ้านเด็กกำพร้าหญิงเพื่อร่วมประชุมอธิษฐาน และพบว่ากล่องใบหนึ่งถูกส่งมาให้ผมจากบาร์นสเตเบิล ค่าจัดส่งถูกจ่ายแล้ว มิฉะนั้นก็คงไม่มีเงินจะจ่ายค่าจัดส่งนั้น ดูสิว่าพระหัตถ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าอยู่ในเรื่องเล็กน้อยที่สุดจริง ๆ! กล่องใบนั้นถูกเปิด และมันบรรจุเงินมากกว่าสิบสี่ปอนด์สำหรับเด็กกำพร้าเหล่านั้นและสำหรับกองทุนซื้อพระคัมภีร์ นอกจากนี้แล้ว มีผ้าสี่หลา รองเท้าใหม่สามคู่ ถูงเท้าใหม่สองคู่ หนังสือหกเล่มไว้ขาย กล่องดินสอทองคำหนึ่งกล่อง แหวนทองคำสองวง ตุ้มหูทองสองอัน สร้อยคอหนึ่งเส้น และกล่องดินสอเงินหนึ่งกล่อง

5 มีนาคม เงินหลายปอนด์ต้องการอีกครั้ง นอกเหนือจากเสปียงรายวันแล้ว ถ่านก็เหลือน้อย เสปียงยารักษาโรคในบ้านสองหลังก็หมดเกลี้ยง และมีอยู่ติดตัวแค่ห้าชิลลิง เมื่อผมอธิษฐานเมื่อเช้า ผมได้รับเช็คใบหนึ่งซึ่งขึ้นเงินได้เจ็ด

ปอนด์สิบซิลลิง

23 มีนาคม ผ่านทางการบริจาคหลายรายการ ผมสามารถที่จะจัดการค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่เหลือของสัปดาห์นี้ได้และจ่ายสิบห้าปอนด์ด้วยซึ่งเป็นส่วนที่ยังไม่ได้จ่ายสำหรับเงินเดือนเหล่านั้น เหล่าเพื่อนร่วมทำการของผมไม่เคยขอสิ่งใดจากผมเลยและเต็มใจที่จะบอกลาเงินหรือสิ่งอื่นใดในชั่วโมงแห่งความขัดสน แม้กระนั้นผมก็ทูลขอของค์พระผู้เป็นเจ้าของเรื่องนี้อยู่บ้าง และพระองค์ทรงโปรดประทานตามคำขอของผมแล้ว

13 เมษายน ผมได้พูดคุยกับเด็กกำพร้าอีกคนหนึ่งซึ่งได้ดำเนินอย่างสม่ำเสมอกับองค์พระผู้เป็นเจ้าของมาหลายเดือนแล้ว วันพรุ่งนี้เธอจะมาเข้าร่วมกับเหล่าวิสุทธิชนในการร่วมสนิท

14 เมษายน พี่น้องบุรุษที่ยากจนคนหนึ่งซึ่งมีครอบครัวใหญ่และได้ค่าจ้างน้อยได้เก็บออมเงินที่เจ้านายของเขาให้แก่เขาไว้ชื่อเปียร์ พี่น้องท่านนี้ ซึ่งกลับใจรับเชื่อเมื่อประมาณห้าปีก่อน เคยเป็นคนขี้เมาชื่อกระฉ่อน เมื่อเงินนั้นพอกพูนถึงหนึ่งปอนด์ เขาก็บริจาคมันให้แก่เด็กกำพร้าเหล่านั้น

15 กรกฎาคม เงินสองปอนด์เจ็ดซิลลิงถูกต้องการสำหรับเด็กกำพร้าเหล่านั้น แต่เราไม่มีอะไรเลย ผมไม่รู้ว่าจะใช้วิธีใดเพื่อจะได้มาซึ่งมือเย็นและสำหรับความต้องการอื่น ๆ ของเรา ใจของผมมีสันติสุขอย่างสมบูรณ์แบบและแน่ใจเรื่องความช่วยเหลือ บ่ายวันนั้นผมได้รับจดหมายฉบับหนึ่งจากอินเดีย ซึ่งถูกเขียนในเดือนพฤษภาคม พร้อมกับเงินห้าสิบบอนด์สำหรับเด็กกำพร้าเหล่านั้น ผมกล่าวไปแล้วเมื่อวันเสาร์ที่แล้วว่าเราสามารถใช้จ่ายเงินห้าสิบบอนด์ได้เพราะว่าครบกำหนดจ่ายเงินเดือนเพื่อนร่วมทำการของผมทุกคนแล้ว เสบียงยารักษาโรคก็หมดไปแล้ว เสบียงทั้งหลายก็หมดเกลี้ยง เราต้องการเสื้อผ้าหลายชุด และเราต้องการถ่ายขนสัตว์เพื่อที่พวกเด็กผู้ชายจะทำการถักของพวกเขาต่อไปได้

22 สิงหาคม ในการเดินเล่นตอนเช้าของผม เมื่อผมกำลังเตือนความจำองค์พระผู้เป็นเจ้าของเกี่ยวกับความต้องการของเรา ผมก็รู้สึกมั่นใจว่าพระองค์จะส่งความช่วยเหลือมาให้วันนี้ ความมั่นใจของผมผุดขึ้นมาจากความต้องการของเรา เพราะว่าดูเหมือนจะไม่มีทางที่จะรอดพ้นวันนี้ไปได้เลยโดยที่ความช่วยเหลือไม่ถูกส่งมา หลังมือเข้าผมพิจารณาสิ่งที่ยากขายได้เพื่อที่จะได้เงินมาสำหรับเด็ก ๆ ที่รักเหล่านั้น แต่ทุกอย่างดูเหมือนแทบจะไม่พอที่จะตอบสนองข้อเรียกร้องทั้งหลายของวันนั้นเลย

ในความยากจนแสนเข็ญของเรา หลังจากที่ผมได้เก็บรวบรวมสิ่งของสองสามอย่างเพื่อเอาไว้อ่านแล้ว พี่น้องสตรีท่านหนึ่งซึ่งหาเลี้ยงชีพโดยการไ้แรงงานแห่งมือของตนก็นำเงินแปดสิบบอนด์มาให้ พี่น้องสตรีท่านนี้เชื่อมั่นว่าผู้เชื่อทั้งหลายในพระเยซูเจ้าของเราควรปฏิบัติตามพระบัญญัติทั้งหลายของพระองค์: “จงขายของที่ท่านมีอยู่และทำทาน” (ลูกา 12:33); “อย่าสะสมทรัพย์สมบัติไว้สำหรับตัวในโลก” (มัทธิว 6:19) ดังนั้น เธอจึงถอนเงินของเธอออกมาจากธนาคารและหุ้่นทั้งหลาย เป็นเงินสองร้อยห้าสิบบอนด์ และนำมาให้ผมสามหนเพื่อประโยชน์ของพวกเด็กกำพร้า พระคัมภีร์ มิชชันนารี และกองทุนโรงเรียน และเหล่าวิสุทธิชนที่ยากจน

ประมาณสองเดือนที่แล้วเธอนำเงินหนึ่งร้อยปอนด์มาให้ผมเพิ่มอีกหลังจากที่เธอขายทรัพย์สิ่งของอื่น ๆ ไปบางอย่าง เงินแปดสิบบอนด์นั้นที่เธอนำมาให้วันนี้มาจากการขายทรัพย์สมบัติฝ่ายโลกชิ้นสุดท้ายของเธอ เธอไม่เคยแสดงออกถึงความเสียใจแม้เพียงสักนิดเดียวที่เธอได้ตัดสินใจทำแบบนั้น แต่ทำงานด้วยมือของเธอต่อไปอย่างเงียบ ๆ เพื่อหาเลี้ยงชีพประจำวันของเธอ

4 กันยายน ผมถูกนำพาให้อธิษฐานว่ามันเป็นน้ำพระทัยขององค์พระผู้เป็นเจ้าหรือไม่ว่าผมจะออกไปจากคริสตอลสักกระยะหนึ่ง ในช่วงสองสัปดาห์หลังนี้ผมทนทุกข์จากสภาวะอาหารไม่ย่อยอย่างรุนแรง และทั้งระบบของผมก็อ่อนแอลง อุปสรรคสองประการยื่นขวางทางอยู่-การขาดเงินสำหรับพวกเด็กกำพร้าและสำหรับค่าใช้จ่ายส่วนตัวของผม วันนี้ผมได้รับเช็คใบหนึ่งซึ่งแลกเงินได้เจ็ดปอนด์สิบชิลลิงสำหรับพวกเด็กกำพร้า ซึ่งมาในเวลาที่เหมาะสมเจาะจง ๆ นอกจากนี้เงินสี่ปอนด์ก็เข้ามาตั้งแต่เมื่อวานขึ้นเช่นกัน

5 กันยายน วันนี้พี่น้องสตรีท่านหนึ่งส่งเงินมาให้ผมห้าปอนด์สำหรับตัวผมเอง เพื่อที่จะใช้สำหรับประโยชน์สุขแห่งสุขภาพของผมซึ่งเธอได้ยืนยันว่ากำลังล้มเหลวอีกครั้ง ผมไม่ได้กินเงินไว้สำหรับจุดประสงค์เช่นนั้นเลย แต่เมื่อใดก็ตามที่ผมต้องการเงินทองจริง ๆ ไม่ว่าสำหรับตัวผมเองหรือผู้อื่น องค์พระผู้เป็นเจ้าก็ส่งมันมาเพื่อตอบคำอธิษฐาน

7 กันยายน ผมมาถึงไนโทรวบริดจ์แล้ว นี่เป็นวันที่ดีมาก ๆ เลย ผมมีการร่วมสนิทเยาะกับองค์พระผู้เป็นเจ้า พระองค์ช่างแสนกรุณาที่ทรงพาผมมาจากงานในคริสตอลสักพักและประทานการร่วมสนิทกับพระองค์มากขึ้นแก่ผม ผมจำได้ถึงพระพรพิเศษขององค์พระผู้เป็นเจ้าที่มีแก่ผมในสถานที่แห่งนี้เมื่อตอนต้นปีที่แล้ว พระองค์ทรงพระกรุณาจริง ๆ นับแต่นั้นเป็นต้นมา! ผมอธิษฐานเยาะมากเพื่อตัวเอง เพื่อคริสตจักรโดยรวม เพื่อเหล่าวิสุทธิชนที่นี่และในคริสตอล เพื่อญาติพี่น้องที่ยังไม่กลับใจรับเชื่อของผม เพื่อภรรยาสุดที่รักของผม และขอให้องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงจัดหาสำหรับสิ่งจำเป็นฝ่ายโลกทั้งหลายของผมและของเด็กกำพร้าเหล่านั้น ผมรู้ว่าพระองค์ทรงสถับฟังผมแล้ว

ผมถูกห้อมล้อมด้วยเพื่อนฝูงที่มีใจกรุณา และผมรู้สึกเหมือนอยู่บ้านจริง ๆ ห้องของผมก็ดีกว่าที่ผมต้องการเยาะมาก แต่เก้าอี้ที่นั่งสบาย ๆ สักตัวเพื่อคุกเข่าตรงหน้ามันในการอธิษฐานคงจะเสริมเข้ากับความสะดวกสบายของผมเนื่องจากร่างกายของผมอ่อนแอเหลือเกิน ในตอนบ่าย โดยที่ผมไม่ได้บอกไว้เกี่ยวกับมันเลย ผมได้พบว่าใครสักคนได้นำเก้าอี้ที่นั่งสบายตัวหนึ่งมาไว้ในห้องของผมแล้ว ผมอัศจรรย์ใจกับความกรุณาที่พิเศษนี้ของพระบิดาผู้สถิตในสวรรค์ของผม พระองค์ทรงใส่พระทัยกับความต้องการและความสะดวกสบายที่เล็กน้อยที่สุดของลูกของพระองค์

9 กันยายน ผมกลับมายังคริสตอลและมาสู่นิสัยเดิมของผมในการลุกแต่เช้าเพื่อร่วมสนิทกับพระเจ้า ผมถูกนำมาสู่นิสัยนี้โดยแบบอย่างของพี่น้องบุรุษท่านนั้นซึ่งผมได้ไปพักในบ้านของเขา เขาออกความเห็นเมื่อพูดถึงเครื่องสัตวบูชาเหล่านั้นในหนังสือเลวีนิติว่า เหมือนกับที่สัตว์ที่ดีที่สุดเหล่านั้นจะต้องถูกถวายบูชา ส่วนที่ดีที่สุดแห่งเวลาของเราก็ควรถูกถวายให้แก่การร่วมสนิทกับองค์พระผู้เป็นเจ้า

ผมเคยเป็นคนลุกจากที่นอนแต่เช้าในอดีต แต่เนื่องจากเส้นประสาทต่าง ๆ ของผมเริ่มอ่อนแอลงเหลือเกิน ผมจึงคิดว่าเป็นการดีที่สุดสำหรับผมที่จะพักผ่อนให้มากขึ้น ด้วยเหตุนี้ผมจึงลุกจากที่นอนในช่วงหกถึงเจ็ดโมงเช้า และบางครั้งก็หลังเจ็ดโมง ผมตั้งใจว่าจะฝึกนิสัยในการเข้านอนสิบห้านาทีหรือครึ่งชั่วโมงหลังมื่อเย็น

ผมคิดว่าผมได้พบกับประโยชน์จากการผ่อนคลายที่ผมต้องการมากจริง ๆ อย่างไรก็ตาม ในวิธีนี้ จิตวิญญาณของผมได้ทนทุกข์อย่างมหาศาล งานที่หลีกเลี่ยงไม่ได้มักเข้ามาหาผมก่อนที่ผมได้มีเวลาเพียงพอสำหรับการอธิษฐานและการอ่านพระวาจา

ในที่สุดผมก็ตัดสินใจว่า สิ่งใดก็ตามที่ร่างกายของผมอาจทนทุกข์ ผมจะไม่ปล่อยให้ส่วนที่ดีที่สุดของวันผ่านพ้นไปขณะที่ผมยังอยู่บนที่นอนเด็ดขาด โดยพระคุณของพระเจ้า ผมสามารถที่จะเริ่มต้นวันถัดไปได้โดยลุกขึ้นช้ากว่าเดิมและลุก

แต่เข้ามาตลอดนับตั้งแต่นั้น บัดนี้ผมอนุญาตให้ตัวเองนอนประมาณเจ็ดชั่วโมง ถึงแม้ผมไม่แข็งแรงมากนักและมีหลายสิ่งที่ทำให้สมองของผมเหนื่อยล้า ผมก็พบว่านี่ก็เพียงพอแล้วที่จะทำให้ผมสดชื่น นอกจากนี้ ผมเลิกการนอนหลังมือเย็นแล้ว ผลลัพธ์ก็คือ ผมสามารถมีเวลาอันยาวนานและมีค่าสำหรับการอธิษฐานและการใคร่ครวญก่อนมือเช้า

ในส่วนของร่างกายของผมและสภาวะแห่งเส้นประสาทของผม ผมก็ดีขึ้นเยอะแล้วตั้งแต่นั้น สิ่งที่ย่ำแย่ที่สุดที่ผมจะทำให้ได้สำหรับเส้นประสาทที่อ่อนแอของผมก็คือ การนอนหนึ่งชั่วโมงหรือมากกว่าที่ผมเคยนอนก่อนความเจ็บป่วยของผม เพราะว่ามันทำให้ร่างกายของผมอ่อนแอจริง ๆ

ผมอยากหวนใจผู้เชื่อทุกคนให้ฝึกมีนิสัยในการลุกจากที่นอนแต่เช้าเพื่อพบกับพระเจ้า เวลาสำหรับการพักผ่อนควรมากเท่าใด? เราไม่อาจให้กฎที่ใช้ได้กับทุกคนได้เพราะว่าทุกคนต้องการเวลานอนไม่เท่ากัน นอกจากนี้ บุคคลเดียวกัน เวลาที่แตกต่างกัน ตามความแข็งแรงหรือความอ่อนแอของร่างกายของพวกเขา ก็อาจต้องการเวลานอนมากขึ้นหรือน้อยลง คุณหมอสวนใหญ่เห็นพ้องตรงกันว่าพวกผู้ชายที่สุขภาพดีต้องการเวลานอนไม่เกินหกถึงเจ็ดชั่วโมง และพวกผู้หญิงต้องการเวลานอนไม่เกินเจ็ดถึงแปดชั่วโมง

ลูกทั้งหลายของพระเจ้าควรระมัดระวังที่จะไม่ปล่อยให้ตัวเองนอนน้อยเกินไปเนื่องจากน้อยคนนักสามารถนอนน้อยกว่าหกชั่วโมงได้และยังสุขภาพดีทั้งร่างกายและจิตใจ ตอนสมัยหนุ่ม ๆ ก่อนที่ผมเข้ามาหาวิทยาลัย ผมเคยเข้านอนตอนสี่ทุ่มเป็นประจำและลุกตอนตีสี่ ท่องหนังสืออย่างหนัก และมีสุขภาพแข็งแรง เนื่องจากผมอนุญาตให้ตัวเองนอนแค่ประมาณเจ็ดชั่วโมง ผมจึงมีร่างกายและเส้นประสาทที่แข็งแรงมากขึ้นกว่าตอนที่ผมใช้เวลาแปดหรือแปดชั่วโมงครึ่งบนที่นอน

ใครบางคนอาจถามว่า “แต่ทำไมฉันควรลุกแต่เช้าล่ะ?” การอยู่บนที่นอนนานเกินไปคือการเสียเวลาเปล่า การเสียเวลาเปล่าเป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสมกับวิสุทธิชนที่ถูกซื้อโดยพระโลหิตประเสริฐของพระเยซู เวลาของเขาและทั้งหมดที่เขาจะมีจะต้องถูกใช้เพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้า ถ้าเรานอนมากเกินไปที่จำเป็นสำหรับความสดชื่นของร่างกาย มันก็เป็นการเสียเวลาที่ต้องใช้เพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงฝากไว้ให้เราใช้เพื่อถวายเกียรติแด่พระองค์ เพื่อประโยชน์ของเราเอง และเพื่อประโยชน์ของเป้าหมายต่าง ๆ และคนไม่เชื่อทั้งหลายที่อยู่รอบตัวเรา

เหมือนกับที่อาหารเยอะเกินไปทำร้ายร่างกาย นี่ก็เป็นจริงเช่นกันเกี่ยวกับการนอน บุคลากรทางการแพทย์หลายท่านคงจะพร้อมใจกันเห็นพ้องว่าการนอนนานเกินไปที่จำเป็นเพื่อทำให้ร่างกายแข็งแรงจริง ๆ แล้วกลับทำให้ร่างกายอ่อนแอ

มันยังทำร้ายจิตวิญญาณอีกด้วย การนอนนานเกินไปบนที่นอนไม่เพียงขัดขวางเราจากการถวายส่วนที่ดีที่สุดในวันให้แก่การอธิษฐานและการใคร่ครวญ แต่ความเกียจคร้านนี้ยังนำไปสู่สิ่งชั่วร้ายอีกหลายอย่างด้วย คนใดที่ใช้เวลาหนึ่ง สอง หรือสามชั่วโมงในการอธิษฐานและการใคร่ครวญก่อนมือเช้าจะค้นพบในไม่ช้าถึงผลกระทบอันเป็นประโยชน์ที่การลุกแต่เช้ามีต่อมนุษย์ภายนอกและภายใน

อาจมีคนกล่าวว่า “แต่ฉันจะเริ่มลุกแต่เช้ายังไงล่ะ?” คำแนะนำของผมก็คือ: อย่าชักช้า เริ่มพรุ่งนี้เลย แต่อย่าพึ่งพากำลังของตัวเอง คุณอาจเริ่มลุกแต่เช้าในอดีตไปแล้วแต่ก็ล้มเลิกเสีย ถ้าคุณพึ่งพาพลังกำลังของตัวเองในเรื่องนี้ มันก็จะสูญเปล่า ในการทำงานที่ดีทุกอย่าง เราต้องพึ่งพาทองคำพระผู้เป็นเจ้า ถ้าคนใดลุกแต่เช้าเพื่อที่เขาจะถวายเวลานั้นซึ่ง

เขาใช้จากการนอนให้แก่การอธิษฐานและการไคร่ครวญ ก็ให้เขาแน่ใจว่าซาตานจะพยายามเอาอุปสรรคหลายอย่างมาขวางทาง

จงวางใจในองค์พระผู้เป็นเจ้าสำหรับความช่วยเหลือ คุณจะถวายเกียรติพระองค์หากคุณคาดหวังความช่วยเหลือจากพระองค์ในเรื่องนี้ จงอธิษฐานขอความช่วยเหลือ จงคาดหวังความช่วยเหลือ และคุณจะได้มัน นอกจากนี้แล้ว จงเข้านอนแต่หัวค่ำ ถ้าคุณอยู่จนตึกตื่น คุณก็ลุกแต่เช้าไม่ได้ อย่าปล่อยให้ความกดดันของภารกิจงานต่าง ๆ มาขัดขวางคุณจากการเข้านอนแต่หัวค่ำจนติดเป็นนิสัย ถ้าคุณล้มเหลวในเรื่องนี้ คุณก็ไม่สามารถและไม่ควรลุกแต่เช้าเพราะว่าร่างกายของคุณต้องการการพักผ่อน

จงลุกจากที่นอนทันทีเมื่อคุณตื่นแล้ว อย่าอยู่บนที่นอนต่อแม้เพียงนาทีเดียว มิฉะนั้นคุณก็มีแนวโน้มที่จะนอนต่ออีก อย่าท้อใจเพราะรู้สึกง่วงเหงาและเหนื่อยจากการลุกแต่เช้า มันจะหายไปเองในไม่ช้า หลังจากสองสามวันคุณจะรู้สึกแข็งแรงมากขึ้นและสดชื่นมากขึ้นกว่าตอนที่เคยนอนหนึ่งหรือสองชั่วโมงนานกว่าที่คุณเคยต้องการ จงอนุญาตตัวเองให้ได้นอนจำนวนชั่วโมงเท่าเดิมเสมอ อย่าเปลี่ยนนอกจากในกรณีเจ็บป่วย

เมื่อวันที่ 10,11, และ 12 ธันวาคม เรามีการประชุมสาธารณะซึ่งเรื่องราวเกี่ยวกับการกระทำกิจขององค์พระผู้เป็นเจ้ากับเราในบ้านเด็กกำพร้าเหล่านั้นและสถาบันความรู้ด้านพระคัมภีร์ถูกบอกเล่า บัดนี้เป็นเวลาห้าปีกับเก้าเดือนแล้วนับตั้งแต่สถาบันความรู้ด้านพระคัมภีร์ได้เปิดดำเนินการ เราสามารถจัดหาสำหรับค่าใช้จ่ายที่จำเป็นทุกอย่างซึ่งเชื่อมโยงกับโรงเรียนกลางวันทั้งหกแห่งนั้น จำนวนของเด็กในโรงเรียนเหล่านั้นเท่ากับ 286 คน จำนวนของเด็กทุกคนที่ได้เข้าเรียนในโรงเรียนกลางวันเหล่านั้นคิดเป็นเท่ากับ 1,795 คน

มีเด็ก 226 คนในโรงเรียนรวีวารศึกษา สิบสี่คนกำลังถูกสอนให้อ่านหนังสือในโรงเรียนผู้ใหญ่ และมีผู้ใหญ่ประมาณ 130 คนที่รับการสอนในโรงเรียนแห่งนั้นตั้งแต่การก่อตั้งสถาบันนั้น

เราได้แจกจ่ายพระคัมภีร์ 514 เล่มในช่วงปีที่แล้ว และ 5,592 เล่มตั้งแต่ 5 มีนาคม 1834 งานมิชชันนารีได้รับการสนับสนุนเช่นกัน

ขณะนี้มิเด็กกำพร้า 96 คนในบ้านทั้งสามหลังนั้น จำนวนของเด็กกำพร้าทั้งหมดที่อยู่ภายใต้การดูแลของเราตั้งแต่ 11 เมษายน 1836 จนถึง 9 ธันวาคม 1839 เท่ากับ 126 คน ทุกสิ่งถูกให้แก่เราทั้งหมดเป็นผลมาจากคำอธิษฐานทูลต่อพระเจ้า

มองฟิ่งที่องค์พระผู้เป็นเจ้า: บทที่ 13

1 มกราคม 1840 ประมาณตีหนึ่งตรงเมื่อเช้านี้ ผมได้รับซองจดหมายปิดผนึกซองหนึ่งพร้อมทั้งเงินในซองสำหรับเด็กกำพร้าเหล่านั้น บุคคลที่ให้เงินนี้เป็นหนี้เป็นสินล้นพ้นตัว และผมตระหนักว่าเธอถูกเหล่าเจ้าหนี้ของเธอทวงหนี้ซ้ำแล้วซ้ำเล่า ผมตัดสินใจที่จะส่งคืนซองนี้กลับไปโดยไม่เปิดมันเพราะว่าไม่มีใครมีสิทธิ์ที่จะให้ขณะที่ยังเป็นหนี้อยู่ ผมทำเช่นนี้ไป ถึงแม้ผมรู้ว่าผมมีเงินติดตัวไม่พอที่จะรองรับค่าใช้จ่ายประจำวันเหล่านั้น ประมาณแปดโมงตรงเมื่อเช้านี้พี่น้องบรูซท่านหนึ่งนำเงินห้าปอนด์มาให้ซึ่งเขาเพิ่งได้รับมาจากคุณแม่ของเขา พี่น้องท่านนั้นถูกนำไปนำเงินนี้มาให้*ทันที!*

25 มกราคม ผมอธิษฐานไปเยอะมากสัปดาห์นี้เกี่ยวกับการไปเยอรมนีเพื่อไปพบกับพี่น้องบางคนที่วางแผนจะไปเป็นมิชชันนารียังอีสท์ อินเดีย และไปพบกับคุณพ่อของผมอีกครั้งหนึ่ง ผมถูกนำไปไปเดี๋ยวนี้เลย แทนที่จะชะลอการเดินทางนี้ออกไป เพราะว่าสุขภาพของผมกำลังอ่อนแอลงอีกแล้ว ด้วยวิธีนี้ ผมก็จะรับใช้ต่อไปในงานขององค์พระผู้เป็นเจ้า และส่งผลดีต่อสุขภาพของผมในคราวเดียวกัน พระองค์เจ้าข้า ขอทรงโปรดป้องกันผมไม่ให้ทำอะไรผิดพลาดในเรื่องนี้ด้วยเถิด!

2 กุมภาพันธ์ วันนี้และเมื่อวานเงินเกือบเก้าปอนด์เข้ามาแล้วสำหรับพวกเด็กกำพร้าเหล่านั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงพระกรุณาจริง ๆ ที่ส่งเงินนี้มาให้ก่อนผมออกจากบ้าน!

9 มีนาคม ในระหว่างที่ผมไม่อยู่ในคริสตอล องค์พระผู้เป็นเจ้าไม่เพียงจัดหาสำหรับความต้องการทุกอย่างของเด็กกำพร้าเหล่านั้น แต่เมื่อผมกลับไป พระองค์ทรงจัดทำให้มากกว่าที่มีตอนที่ผมจากมาด้วยซ้ำ

26 มีนาคม เมื่อวันที่ 17 ของเดือนนี้ผมได้รับจดหมายต่อไปนี้จากพี่น้องบรูซท่านหนึ่งผู้ถูกใช้การโดยองค์พระผู้เป็นเจ้าหลายครั้งเพื่อตอบสนองความต้องการของเรา

“ผมได้รับเงินมาเล็กน้อย คุณมีความต้องการอะไรตอนนี้ไหมสำหรับสถาบันที่อยู่ภายใต้การดูแลของคุณ? ผมรู้ว่า คุณไม่ได้ขอ นอกจากทูลขอต่อพระองค์ผู้ซึ่งคุณกำลังทำงานของพระองค์อยู่ แต่การตอบเมื่อถูกถามก็ดูเหมือนเป็นสิ่งถูกต้องที่จะทำ ผมมีเหตุผลสำหรับการปรารถนาที่จะทราบสถานะในปัจจุบันเกี่ยวกับเรื่องการเงินของคุณ ถ้าคุณไม่ต้องการเงินนี้ งานขององค์พระผู้เป็นเจ้าในด้านอื่น ๆ หรือหมู่ชนอื่นขององค์พระผู้เป็นเจ้าก็อาจต้องการความช่วยเหลือ กรุณาแจ้งให้ผมทราบปริมาณเงินที่คุณต้องการ ณ เวลานี้ด้วยเถิด”

เมื่อจดหมายฉบับนี้มาถึง เรากำลังขัดสน ถึงกระนั้น ผมก็ตอบจดหมายนั้นกลับไปด้วย: “แม่ผมขอบคุณคุณสำหรับความรักของคุณ และแม่ผมเห็นด้วยกับคุณที่ว่ามีความแตกต่างระหว่างการขอเงินกับการตอบเมื่อถูกถาม แต่ผมก็ไม่รู้สึกสะทอนใจที่จะพูดเกี่ยวกับสถานะของกองทุนของเรา วัตถุประสงค์หลักของงานรับใช้ก็คือ เพื่อนำคนเหล่านั้นที่อ่อนแอในใจมาให้เห็นว่ามีความเป็นจริงในการฟังพระเจ้าแต่เพียงผู้เดียว”

หลังจากที่ผมส่งคำตอบนี้ไป ผมก็อธิษฐานว่า “พระองค์เจ้าข้า พระองค์ทรงทราบว่าเพราะเห็นแก่พระองค์ ข้าพระองค์ไม่ได้บอกพี่น้องท่านนี้เกี่ยวกับความต้องการของเรา บัดนี้ พระองค์เจ้าข้า ขอทรงสำแดงให้เห็นอีกครั้งว่ามีความเป็นจริงในการทูลต่อพระองค์ท่านนี้เกี่ยวกับความต้องการของเรา ขอตรัสกับพี่น้องท่านนี้ เพื่อที่พวกเขาจะช่วยเหลือเราด้วยเถิด”

วันนี้ ในการตอบคำทูลขอของผม พี่น้องท่านนี้ได้ส่งเงินมาให้หนึ่งร้อยปอนด์ บัดนี้ผมมีเงินสำหรับการก่อตั้งโรงเรียนเด็กก่อนและสำหรับการส่งพระคัมภีร์มาเพิ่มเติม นอกจากนี้ เด็กกำพร้าเหล่านั้นก็ได้รับเสบียงอีกครั้งสำหรับหนึ่งสัปดาห์

7 เมษายน เย็นนี้ผมได้รับการแจ้งว่าคุณพ่อที่รักของผมเสียชีวิตไปเมื่อวันที่ 30 มีนาคม ผมไม่เคยอธิษฐานบ่อยครั้งหรืออย่างจริงจังสำหรับการกลับใจเชื่อของท่านในช่วงเวลาใดมากไปกว่าในช่วงปีสุดท้ายแห่งชีวิตของท่าน แต่ผมก็ไม่ได้เห็นคำตอบต่อคำอธิษฐานเหล่านั้นของผม

2 พฤษภาคม ไม่มีอะไรเข้ามาเลยเป็นเวลาห้าวันแล้ว และเราก็ไม่เหลือสักเพนนีอีกครั้ง ในการตอบคำอธิษฐานเงินห้าชิลลิง หกเพนนีเข้ามาแล้ว และเครื่องแก้วแว่นเล็ก ๆ ก็ถูกส่งมา ดังนั้นเราจึงได้รับความช่วยเหลือให้ผ่านพ้นวันนี้ไปได้ องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงอนุญาตให้ห้าวันผ่านไปโดยไม่ทำงานในใจของผู้ใดให้ส่งเสบียงมาให้เราเลย แต่ทันทีที่มีความขัดสนของจริง ลำธารสายนี้ก็ไหลอีกครั้ง

3 พฤษภาคม เมื่อเย็นวานพี่น้องบุรุษท่านหนึ่งได้รับบัพติศมา ผู้ซึ่งเมื่อวันอาทิตย์แรกของปีนี้ได้มากับคู่มั่นของเขายังเบเธสดา แซเพิล ตอนนั้นทั้งคู่ยังไม่ได้เป็นผู้เชื่อ ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายนเป็นต้นมา สีสิบเอ็ดคนได้มาหาเราเพื่อพูดคุยเกี่ยวกับจิตวิญญาณของพวกเขา

10 พฤษภาคม วันนี้เด็กกำพร้าห้าคนได้รับบัพติศมา ตอนนี้มีเด็กกำพร้าสิบสี่คนแล้วที่ร่วมการสามัคคีธรรม

26 พฤษภาคม ไม่มีสิ่งใดเข้ามาเลย งานอื่นของผมขัดขวางผมไม่ให้ไปยังบ้านเด็กกำพร้าเหล่านั้นจนถึงหนึ่งทุ่มเมื่อพวกคนงานมาประชุมกันเพื่อร่วมอธิษฐาน คนหนึ่งในพวกเขาได้ให้เงินสิบเจ็ดชิลลิงซึ่งได้ถูกแบ่งกันระหว่างบ้านทั้งสามหลังนั้น ด้วยเงินนี้เราซื้อข้าวของที่จำเป็นทุกอย่าง ตอนนี้อร่ามากจนมาก ๆ

27 พฤษภาคม เรามาประชุมอธิษฐานกันตอนสิบเอ็ดโมงเมื่อเช้า ไม่มีเงินเข้ามาเลย แต่มีเงินพอสำหรับมือเย็นในบ้านทุกหลังนั้น เมื่อเช้าถ่านก้อนสุดท้ายถูกใช้ไปในบ้านเด็กก่อนกำพร้า ในบ้านเด็กกำพร้าชายมีถ่านพอสำหรับวันนี้แต่ไม่มีเงินที่จะซื้อเพิ่มแล้ว ในเวลาแห่งความขัดสนของเรา พี่น้องบุรุษท่านหนึ่งส่งถ่านมาให้ชุดใหญ่ เราวางแผนที่จะมาประชุมอธิษฐานกันบ่ายนี้ ขององค์พระผู้เป็นเจ้าทรงโปรดส่งความช่วยเหลือมาให้ในระหว่างนี้ด้วยเถิด!

ในตอนเย็น องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงมีพระเมตตาแล้ว! หลายวันก่อนบุคคลท่านหนึ่งให้ข้าวของหลายอย่างแก่เราเพื่อเอาไปขายเพื่อนำเงินมาให้พวกเด็กกำพร้า เขาติดค้างเราหกปอนด์สิบห้าชิลลิง เมื่อเช้าผมได้ทูลขอองค์พระผู้เป็นเจ้าที่จะทำงานในใจของเขาที่จะนำเงินนั้นมาให้ หรืออย่างน้อยก็บางส่วนของเงินนั้น เนื่องจากเราขัดสนถึงขนาดนั้นจริง ๆ ขณะที่ผมกำลังจะไปร่วมประชุมอธิษฐานกับเพื่อนร่วมงานของผมบ่ายนี้ เขาก็นำเงินมาให้สี่ปอนด์

แต่พระบิดาผู้ทรงพระกรุณาของเราทรงแสดงให้เราเห็นเพิ่มเติมอีกว่าพระองค์ทรงระงับเสบียงทั้งหลายชั่วระยะเวลาหนึ่งเพียงเพื่อที่จะทดสอบความเชื่อของเรา มีเข้ามามากพอที่จะเลี้ยงดูเราได้หลายวัน ดังนั้นวันนี้ ซึ่งได้เริ่มต้นด้วยคำอธิษฐาน จึงสิ้นสุดลงในคำสรรเสริญ แต่ผมต้องกล่าวถึงอีกเรื่องหนึ่งซึ่งมีค่าประเสริฐมากกว่าเสียอีก: องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเริ่มทำงานในใจของเด็กชายหลายคนนั้นแล้ว พวกเขาอยากเรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับพระเยซู

1 สิงหาคม สองสามวันก่อนพี่น้องบุรุษท่านหนึ่งมาพักอยู่กับผม เขากำลังเดินทางไปเยี่ยมคุณพ่อของเขาผู้ซึ่งเขาไม่เห็นหน้ามากกว่าสองปีแล้ว คุณพ่อของเขาคัดค้านอย่างหนักต่อการตัดสินใจของลูกชายของเขาที่จะรับใช้องค์พระผู้เป็น

เจ้า ก่อนที่พี่น้องบุรุษท่านนี้จากไป พระสัญญาอันประเสริฐนั้นขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราถูกนำมาสู่ความคิดของผม: “ถ้าในพวกท่านที่อยู่ในโลกสองคนจะร่วมใจกันขอสิ่งหนึ่งสิ่งใด พระบิดาของเราผู้ทรงสถิตในสวรรค์ก็จะทรงกระทำให้” (มัทธิว 18:19) ดังนั้นผมจึงไปที่ห้องของพี่น้องท่านนั้น และเราอธิษฐานด้วยกันเพื่อขอให้คุณพ่อของเขาต้อนรับเขาด้วยความกรุณาและขอให้ทั้งคุณพ่อคุณแม่ของเขากลับใจรับเชื่อ

วันนี้พี่น้องท่านนั้นกลับมาแล้ว องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงตอบคำอธิษฐานส่วนหนึ่งแล้ว-เขาได้รับการต้อนรับอย่างกรุณา ซึ่งตรงข้ามกับความคาดหวังโดยธรรมดาทั้งหมด บัดนี้ขององค์พระผู้เป็นเจ้าทรงโปรดช่วยเหลือเราทั้งคู่ให้ตั้งตาคอยคำตอบสำหรับอีกส่วนที่เหลือของคำอธิษฐานของเราด้วยเถิด! ไม่มีสิ่งใดยากเกินไปสำหรับองค์พระผู้เป็นเจ้า!

[คุณพ่อของพี่น้องบุรุษท่านนี้มีชีวิตอยู่ต่อไปอีกสิบปีหลังจากวันที่ 1 สิงหาคม 1840 จนกระทั่งเขามีอายุถึงประมาณแปดสิบหกปี เขามีชีวิตอยู่ในบาปมากมายต่อไปและขัดขวางความจริงนั้น และวีแววที่เขาจะกลับใจเชื่อก็เริ่มมีดมนลงทุกที แต่ในที่สุดองค์พระผู้เป็นเจ้าก็ทรงตอบคำอธิษฐาน คนบาปผู้ชราท่านนี้ได้รับความเปลี่ยนแปลงอย่างหน้ามือเป็นหลังมือ ไร้วางใจในพระเยซูเจ้าเพื่อความรอดแห่งจิตวิญญาณของเขา และเริ่มมีความผูกพันมากขึ้นต่อลูกชายที่เชื่อของเขามากพอ ๆ กับที่เขาเคยต่อต้านเขา เขาอยากให้อายุของเขายาวไกลให้มากที่สุดเพื่ออ่านพระคัมภีร์บริสุทธิให้เขาฟังและอธิษฐานกับเขา]

8 สิงหาคม เมื่อตอนเย็นผมกำลังใคร่ครวญเพลงสดุดีบทที่สี่ ถ้อยคำในข้อสามที่ว่า “จงทราบเถิดว่า พระเยโฮวาห์ทรงแยกคนที่ตามทางของพระเจ้าไว้สำหรับพระองค์ พระเยโฮวาห์จะทรงสถิตเมื่อข้าพเจ้าทูลพระองค์” พุดกับใจของผมและนำผมให้อธิษฐานขอพระพรฝ่ายวิญญาณทั้งหลาย ขณะอธิษฐานอยู่นั้น ความต้องการต่าง ๆ ของเด็กกำพร้าเหล่านั้นถูกนำมาสู่ความคิดของผม และผมอธิษฐานเกี่ยวกับเรื่องนี้เช่นกัน

ประมาณห้านาที่ต่อมา ผมได้รับแจ้งว่าพี่น้องสตรีท่านหนึ่งประสงค์ที่จะพบผม เธอนำเงินหนึ่งปอนด์สิบชิลลิงมาให้พวกเด็กกำพร้า ดังนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าจึงทรงกรุณาส่งความช่วยเหลือมาเล็กน้อยแล้วเพื่อเป็นการเริ่มต้น

23 สิงหาคม เหมือนกับที่เราประสบมาบ่อย ๆ บัดนี้มันก็เป็นเช่นเคย หลังจากที่ยังองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงทดสอบความเชื่อของเราแล้ว พระองค์ก็ประทานความอุดมสมบูรณ์แก่เราในความรักแห่งพระทัยของพระองค์ เพื่อสง่าราศีแห่งพระนามของพระองค์และเพื่อทดสอบความเชื่อของเรา พระองค์ทรงอนุญาตให้เรายากจนและจากนั้นทรงตอบสนองความต้องการต่าง ๆ ของเราอย่างเปี่ยมพระคุณ

29 สิงหาคม เงินเล็กน้อยมากเข้ามาแล้วสำหรับกองทุนอื่น ๆ เสบียงหลักแห่งความต้องการต่าง ๆ ของเรามาโดยทางการจำหน่ายพระคัมภีร์ วันเสาร์ที่แล้วผมไม่สามารถจ่ายเงินค่าจ้างรายสัปดาห์ของพวกเขาครูในโรงเรียนกลางวันเหล่านั้นได้ อย่างไรก็ตาม ผมก็ไม่ได้เป็นหนี้พวกเขาเพราะว่าเป็นที่เข้าใจกันว่าพวกเขาต้องไม่มองพืงมาที่ผมสำหรับการจ่ายค่าจ้าง แต่ต้องมองพืงไปที่องค์พระผู้เป็นเจ้า บัดนี้ดูเหมือนว่ามันเป็นน้ำพระทัยขององค์พระผู้เป็นเจ้าที่พี่น้องชายหญิงเหล่านั้นที่ทำงานในโรงเรียนกลางวันจะร่วมแบ่งปันการทดสอบต่าง ๆ และความซึ้นบานของการดำเนินชีวิตโดยความเชื่อกับเรา เราทุกคนมาประชุมกัน และหลังจากที่ผมบอกพวกเขาถึงความสำคัญของการเก็บเรื่องสถานะของกองทุนไว้กับตัวพวกเขาเองแล้ว เราก็อธิษฐานด้วยกัน

5 กันยายน เพราะการเงินน้อยเหลือเกินเข้ามาแล้วในช่วงวันหลัง ๆ นี้ อย่างน้อยสามปอนด์ถูกต้องการเพื่อตอบ

สนองความต้องการเหล่านั้นของวันนี้ อย่างไรก็ตาม ไม่มีสักเพ็นนีเลยอยู่ในมือเมื่อวันนี้เริ่มต้น ในตอนบ่าย พวกเราทุกคนมาประชุมอธิษฐาน ครูสองสามคนให้เงินของตัวเอง แต่มันก็ไม่พอ มือเย็นไม่ได้ถูกจัดเตรียมสำหรับวันพรุ่งนี้และไม่มีเงินเพื่อจะซื้อนม

บัดนี้จึงสังเกตดูว่าพระบิดาผู้กรุณาของเราทรงช่วยเหลือเราแล้วอย่างไร! เมื่อตอนเย็นที่น้องสตรีท่านหนึ่งที่ชายของบางอย่างให้เรานำเงินสองปอนด์สิบชิลลิงหกเพ็นซ์มาให้ ถึงแม้เธอรู้สึกไม่ค่อยสบาย เธอก็กล่าวว่าเธอมาเพราะว่าเรื่องนี้ติดอยู่ในใจของเธอ และเธอก็อดที่จะมาไม่ได้

8 กันยายน การประชุมอธิษฐานของเราเป็นพระพรอย่างหนึ่งแก่เราและเชื่อมเราเป็นหนึ่งมากกว่าที่เคยในงานนี้ เดียวนี้เรามีการประชุมอธิษฐานทุกเช้าแล้วตอนเจ็ดโมง และเราจะประชุมอธิษฐานต่อไป ของค์พระผู้เป็นเจ้าทรงโปรดช่วยเหลือเรา จนกว่าเราจะเห็นพระหัตถ์ของพระองค์เหยียดออก เราต้องการเตาอบอันหนึ่งในห้องเรียนหนึ่งและพระคัมภีร์และภาคพันธสัญญาใหม่จำนวนหนึ่ง เราอยากช่วยเหลือพี่น้องมิชชันนารีที่ทำงานหนักโดยพึ่งพาองค์พระผู้เป็นเจ้าสำหรับเสบียงแห่งสิ่งของจำเป็นฝ่ายโลกของพวกเขาเช่นกัน

21 กันยายน พี่น้องบุรุษท่านหนึ่งจากลอนดอนให้ผมสิบปอนด์เพื่อไว้ใช้ในส่วนที่ต้องการมันมากที่สุด พี่น้องท่านนี้ไม่ทราบอะไรเลยเกี่ยวกับงานของเรา ตอนที่เขามาที่คริสตอลเมื่อสามวันก่อน องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงสำแดงให้เราเห็นความห่วงใยอันต่อเนื่องของพระองค์ที่อยู่เหนือเราโดยการตั้งผู้ช่วยเหลือคนใหม่ ๆ

คนเหล่านั้นที่วางใจในองค์พระผู้เป็นเจ้าจะไม่วันผิดหวังเลย บางคนที่เคยช่วยเหลือเราสักกระยะหนึ่งอาจล่องลับไปในพระเยซู บางคนอาจเริ่มเย็นชาในการรับใช้ขององค์พระผู้เป็นเจ้า บางคนอาจปรารถนาเหมือนเดิมที่จะช่วยแต่ไม่มีหนทางจะช่วยอีกต่อไปแล้ว และบางคนอาจมีทั้งความเต็มใจที่จะช่วยและหนทางที่จะช่วยแต่อาจเห็นว่ามันเป็นน้ำพระทัยขององค์พระผู้เป็นเจ้าที่จะให้โดยวิธีอื่น แต่ถ้าเราจะต้องพึ่งพามนุษย์ เราก็คงผิดหวังอย่างแน่นอน แต่ในการพึ่งพาพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่แต่เพียงผู้เดียว เราก็มิมีทางผิดหวังและจะไม่มีวันถูกทอดทิ้งเลยไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใดก็ตาม

7 ตุลาคม บัดนี้เป็นเวลาห้าสัปดาห์แล้วตั้งแต่เรามาประชุมอธิษฐานกันทุกวัน นอกจากความต้องการต่าง ๆ ฝ่ายโลกแล้ว เราทูลขอพระคุณและสติปัญญาสำหรับตัวเองในงานนี้ สำหรับการกลับใจรับเชื่อของเด็ก ๆ ภายใต้การดูแลของเรา สำหรับพระคุณเพื่อเด็กเหล่านั้นที่ได้ยอมรับองค์พระผู้เป็นเจ้าแล้ว สำหรับพระพรที่มีต่อการแจกจ่ายพระคัมภีร์ และสำหรับพระพรที่จะมีต่องานของคริสตจักรโดยรวม

ตั้งแต่นั้นมาได้เริ่มต้น พวกเราไม่เคยต้องอธิษฐานยาวนานขนาดนี้เลยเพื่อขอเงินทุนโดยไม่ได้รับคำตอบ อย่างไรก็ตาม องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ประทานพระคุณแก่เราที่จะอธิษฐานต่อไป และพระองค์ทรงรักษาใจของเราให้อยู่ในความไว้วางใจว่าพระองค์จะทรงช่วยเหลือ บัดนี้ในเวลาของพระองค์เอง พระองค์ทรงเผยให้ประจักษ์แล้วว่าพระองค์ไม่เพียงสดับฟังคำอธิษฐานต่าง ๆ ของเราแล้ว แต่ว่าพระองค์ได้ทรงตอบคำอธิษฐานเหล่านั้นแล้วกระทั่งก่อนที่เราได้ร้องทูลด้วยซ้ำ วันนี้เราได้รับบรรณาธิปไตยหนึ่งจากอิสราเอล อินดีส์เป็นเงินหนึ่งร้อยปอนด์ ซึ่งได้ถูกส่งมาเมื่อสองเดือนก่อน-หลายวันก่อนที่เราได้เริ่มต้นอธิษฐานด้วยซ้ำ

8 พฤศจิกายน ผมได้วางแผนที่จะไปยังโทรวบริดจ์เมื่อวานและได้ทำการจัดแจงเมื่อเย็นวันศุกร์แล้ว แต่ผมตัดสินใจที่จะทำเช่นนั้นไม่ทันไร ผมก็รู้สึกว่ามีสันติสุขเกี่ยวกับการไป หลังจากอธิษฐานเกี่ยวกับเรื่องนี้เมื่อเย็นวันศุกร์และเช้า

เมื่อวาน ผมก็ตัดสินใจว่าจะไม่ไป ผมเริ่มต้นแล้วที่จะตั้งตาคอยพระพรต่าง ๆ สำหรับวันนี้ โดยเชื่อว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าของผมอยู่ต่อที่นี้ด้วยเหตุผลอันดี

เมื่อตอนเย็น ผมถูกนำไปแบ่งปันความจริงแห่งข่าวประเสริฐกับบางคนที่ยังไม่ได้ยอมรับพระเยซูเป็นพระเจ้าช่วยให้รอดของพวกเขา ผมเห็นผลจากพระวจนะในทันที ผมพูดคุยกับชายคนหนึ่งจนถึงประมาณสี่ทุ่มตรง トラบใดที่ผมยังมีเรี่ยวแรงเหลืออยู่ องค์พระผู้เป็นเจ้าของผม ในความเมตตาของพระองค์ที่ทรงมีต่อคนเหล่านั้น ทรงขัดขวางผมไม่ให้ไปที่โทรว์ปริตจ์

9 ธันวาคม ถึงแม้การทดสอบความเชื่อของเราในช่วงปีนี้มีมากกว่าในช่วงปีก่อน ๆ และถึงแม้เราถูกลดลงจนแทบไม่เหลืออยู่บ่อย ๆ เด็กกำพร้าเหล่านั้นก็ไม่ขัดสนสิ่งใดเลย พวกเขามีอาหารดี ๆ ที่บำรุงเลี้ยงสุขภาพและเสื้อผ้าที่จำเป็นอยู่เสมอ

หากผู้ใดคิดว่าเพราะบรรดาการทดสอบความเชื่อของเราในช่วงปีนี้ เราผิดหวังแล้วในความคาดหวังต่าง ๆ ของเรา หรือท้อใจในงานนี้ คำตอบของผมก็คือว่าสิ่งที่ตรงข้ามกันเลยคือความจริง วันเหล่านั้นถูกคาดหวังมาตั้งแต่แรกแล้ว เป้าหมายหลักของการก่อตั้งสถาบันนี้ก็คือ เพื่อที่คริสตจักรจะเห็นพระหัตถ์ของพระเจ้าที่เหยียดออกเพื่อพวกเราในการตอบคำอธิษฐาน

ดังนั้นความปรารถนาของเรา ก็คือไม่ใช่ที่เราจะไม่ถูกทดสอบความเชื่อเลย แต่ที่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราจะทรงกรุณาเลี้ยงดูเราในการทดสอบนั้นและที่เราจะไม่หยามเกียรติพระองค์โดยการไม่ไว้วางใจ

วิธีการดำเนินชีวิตเช่นนี้น่าองค์พระผู้เป็นเจ้าของผมเข้ามาใกล้อย่างเห็นได้ชัด ทุกเช้า พระองค์ทรงตรวจสอบเสียงต่าง ๆ ของเราเพื่อที่พระองค์จะทรงส่งความช่วยเหลือมาให้ตามที่เราต้องการมัน ผมไม่เคยตระหนักถึงการสถิตอยู่ด้วยขององค์พระผู้เป็นเจ้าของผมมากกว่าตอนที่หลังจากมือเช้าไม่มีอะไรเหลือสำหรับมือเย็นเลย และจากนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าของผมทรงจัดหามือเย็นให้ผู้คนมากกว่าหนึ่งร้อยคน หรือตอนที่ หลังจากมือเย็น ไม่มีอะไรเหลือสำหรับน้ำชา และกระนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าของผมทรงจัดหาน้ำชาให้ทั้งหมดนี้โดยที่ไม่มีมนุษย์สักคนเดียวถูกจ้างให้ทราบเกี่ยวกับความต้องการของเรา สิ่งหนึ่งนั้นแน่นอน- เราไม่เห็นดเนิน้อยเลยกับการทำงานขององค์พระผู้เป็นเจ้าของผมในวิธีนี้

คนมากมายออกความเห็นว่าการดำเนินชีวิตแบบนี้คนทำให้สมองต้องคิดอยู่ตลอดเวลาจะหาอาหารและเสื้อผ้ามาโดยวิธีใด และดังนั้นจึงไม่พร้อมสำหรับงานฝ่ายวิญญาณ ผมขอตอบว่าความคิดของเราไม่ค่อยจะสนใจเกี่ยวกับสิ่งจำเป็นต่าง ๆ ของชีวิตเพราะว่าการดูแลสิ่งเหล่านั้นถูกฝากไว้กับพระบิดาของเราแล้ว เพราะว่าเราเป็นลูก ๆ ของพระองค์ พระองค์จึงไม่เพียงอนุญาตให้เราทำเช่นนั้นแต่ทรงอยากให้เราทำเช่นนั้น

อย่าคิดว่าคำตอบเหล่านี้ต่อคำอธิษฐานมีไว้สำหรับพวกเราเท่านั้นและไม่สามารถถูกตีมูลค่าโดยวิสุทธิชนทุกคนได้ ลูกทุกคนของพระเจ้าไม่ถูกเรียกโดยองค์พระผู้เป็นเจ้าของผมให้ก่อตั้งโรงเรียนหลายแห่งและบ้านเด็กกำพร้าต่าง ๆ และให้วางใจในองค์พระผู้เป็นเจ้าของผมสำหรับหนทางที่จะสนับสนุนสิ่งเหล่านั้น ทว่าไม่มีเหตุผลเลยที่ว่าทำไมคุณจะไม่มีการประสบการณ์อย่างบริบูรณ์มากยิ่งขึ้นกว่าที่เราประสบอยู่ตอนนี้ คือมีประสบการณ์กับความเต็มพระทัยของพระองค์ที่จะตอบคำอธิษฐานเหล่านั้นของลูก ๆ ของพระองค์

จงพิสูจนความสัตย์ซื่อของพระเจ้าโดยนำความต้องการทุกอย่างของคุณพูลต่อพระองค์ ขอแค่รักษาไว้ซึ่งใจที่เที่ยง

ตรงเท่านั้น แต่ถ้าคุณใช้ชีวิตในบาปและถ้าคุณจงใจทำสิ่งต่าง ๆ จนติดเป็นนิสัยซึ่งคุณรู้ว่าขัดต่อน้ำพระทัยของพระเจ้า คุณก็ไม่อาจคาดหวังให้พระองค์สดับฟังคุณได้เลย “ถ้าข้าพเจ้าได้บ่มความซื่อสัตย์ไว้ในใจข้าพเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าจะไม่ทรงสดับ แต่พระเจ้าได้ทรงสดับแน่ทีเดียว พระองค์ได้ทรงฟังเสียงคำอธิษฐานของข้าพเจ้า” (สดด. 66:18-19)

อีกสองสามประเด็นที่น่าสนใจได้แก่: ในช่วงปีนี้ โรงเรียนกลางวันหกแห่งสำหรับเด็ก ๆ ที่ยากจนได้รับการสนับสนุนทั้งหมดโดยกองทุนแห่งสถาบันของเรา จำนวนของเด็กทั้งหมดที่ได้เข้าเรียนในโรงเรียนกลางวันเหล่านั้นผ่านทางสถาบันนี้ ตั้งแต่เริ่มก่อตั้งสถาบัน คิดเป็น 2,216 คน จำนวนของเด็กเหล่านั้น ณ ปัจจุบันในโรงเรียนทั้งหกแห่งนั้นเท่ากับ 303 คน

โรงเรียนกลางวันเหล่านี้ได้รับความช่วยเหลือโดยเด็กเหล่านั้นที่จ่ายประมาณหนึ่งในหกของค่าใช้จ่ายของพวกเขาเอง

โรงเรียนรวีแห่งหนึ่งได้รับการสนับสนุนทั้งหมดโดยกองทุนเหล่านั้นของสถาบันนี้ ตั้งแต่การก่อตั้งสถาบันนี้ โรงเรียนผู้ใหญ่หนึ่งแห่งได้เกี่ยวข้องกับมัน ในช่วงปลายวันอาทิตย์ตั้งแต่มันเริ่มต้น ผู้ใหญ่ประมาณ 150 คนได้รับการสอน

เราได้แจกจ่ายพระคัมภีร์และภาคพันธสัญญาใหม่ไปเป็นจำนวนมากและสนับสนุนงานมิชชันนารี

ในช่วงสิบสี่เดือนหลังนี้ เราได้จัดชั้นเรียนศึกษาพระคัมภีร์สำหรับเด็ก ๆ โดยเฉพาะ พวกเขาแสดงความสนใจเป็นอย่างมากในการประชุมเหล่านี้ และผมยกให้เรื่องนี้เป็นฝีมือขององค์พระผู้เป็นเจ้าด้วยใจขอบพระคุณ ผมเชื่อว่ามันเป็นการบุกเบิกไปสู่พระพรที่ยิ่งใหญ่กว่าเดิม

ในช่วงปีที่แล้ว เด็กสามคนในโรงเรียนรวีถูกรับเข้าสู่การร่วมการสามัคคีธรรมแล้ว พอถึงสิ้นปี เด็กกำพร้าแปดคนก็รับศีลมหาสนิท และในช่วงปีนี้ สิบสี่คนถูกรับเข้าเพิ่มอีก

ในรายงานของปีที่แล้วเราระบุไว้ว่าเรากำลังตั้งตาคอยผลในการกลับใจเชื่อของเด็ก ๆ เหล่านั้น เราได้อธิษฐานเผื่อพวกเขาอย่างจริงจัง และองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงกระทำกิจกับเราตามความคาดหวังต่าง ๆ ของเรา แต่ผมคาดหวังมากกว่าสิ่งที่เราได้เห็นแล้ว เป้าหมายหลักแห่งงานของเราคือ สำแดงให้เห็นความเป็นจริงแห่งฤทธิ์เดชกับพระเจ้าในการอธิษฐาน เหมือนกับที่เราได้หวังไว้และเหมือนอย่างที่มีเป็นคำอธิษฐานของเรา องค์พระผู้เป็นเจ้าประทานความชื่นบานแก่เราในการได้เห็นเด็กคนแล้วคนเล่าถูกนำมาถึงพระองค์

ผมเห็นว่าผู้เชื่อทั้งหลายคาดหวังน้อยเกินไปจากการทำงานหนักของตนในท่ามกลางเด็ก ๆ พวกเขาหวังว่าสักวันหนึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงยืนยันการอบรมสั่งสอนของพวกเขา และตอบคำอธิษฐานเหล่านั้นซึ่งพวกเขาถวายเพื่อเด็ก ๆ เหล่านั้น พระคัมภีร์รับประกันเราว่าในทุกสิ่งที่เราทำเพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้า ซึ่งรวมถึงการเลี้ยงดูเด็ก ๆ ในความยำเกรงองค์พระผู้เป็นเจ้า การงานหนักของเราจะไม่สูญเปล่า เราต้องระวังการคิดว่ามันไม่สำคัญหรือกว่าเราเห็นผลในปัจจุบันหรือไม่ ตรงกันข้าม เราไม่ควรปล่อยให้องค์พระผู้เป็นเจ้าหยุดพักจนกว่าเราเห็นผล ดังนั้น ในการอธิษฐานแบบปากเพียรแต่นอบนอบ เราควรทูลความต้องการต่าง ๆ ของเราให้พระเจ้าทรงทราบ บัดนี้ผมกำลังตั้งตาคอยการได้เห็นเด็กมากมายกว่านี้ กลับใจรับเชื่อ

ความเชื่อที่ถูกเสริมกำลังโดยการฝึกฝน: บทที่ 14

1 มกราคม 1841 ในช่วงสัปดาห์นี้เรามาประชุมอธิษฐานกันทุกวัน โดยทูลขององค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าสำหรับเงินไว้จ่ายค่าตีพิมพ์รายงานของปีที่แล้ว นี่เป็นเวลาสามสัปดาห์แล้วตั้งแต่ที่มันควรถูกส่งไปโรงพิมพ์แล้ว ถ้ารายงานนั้นไม่ถูกตีพิมพ์เร็ว ๆ นี้ ผู้คนก็จะรู้ว่ามันเป็นเพราะเราขาดเงิน

โดยเงินบริจาคหลายทางซึ่งเข้ามาในช่วงวันหลัง ๆ นี้สำหรับพวกเด็กกำพร้า และโดยเงินสิบปอนด์ซึ่งถูกให้วันนี้ เราสามารถจ่ายประมาณสองในสามของค่าตีพิมพ์ ดังนั้นเราจึงส่งต้นฉบับส่วนหนึ่งไป โดยวางใจว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าจะทรงส่งเงินเข้ามาเพิ่มอีก แต่ถ้าไม่ เราก็จะรอคอยจนกว่าเงินเข้ามาเพิ่มอีก

11 มกราคม ในช่วงสัปดาห์ที่แล้ว องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าไม่เพียงจัดทำให้เราอย่างบริบูรณ์ด้วยทุกสิ่งที่เราต้องการสำหรับพวกเด็กกำพร้า แต่พระองค์ทรงช่วยเหลือเราหลายปอนด์ไว้ต่างหากสำหรับการตีพิมพ์รายงานฉบับนั้นด้วย เมื่อเย็นวันเสาร์เหลือเงินแค่สามชิลลิง ขณะนั้นผมกำลังคาดหวังคำตอบสำหรับคำอธิษฐานต่าง ๆ เพื่อขอเงินทุน และองค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าไม่ได้ทำให้ผมผิดหวัง เงินมากขึ้นเข้ามาเมื่อวาน และตอนนี้เรามีมากพอที่จะตีพิมพ์ส่วนสุดท้ายของรายงานฉบับนั้นได้

12 ธันวาคม วันนี้ผมได้รับจดหมายฉบับหนึ่งจากพี่น้องบุรุษท่านหนึ่งที่ได้สิทธิ์ผมที่จะถอนเงินจากบัญชีธนาคารของเขาในช่วงปีนี้ ได้มากถึงหนึ่งพันปอนด์ เงินนี้สามารถถูกใช้สำหรับพี่น้องชายหรือหญิงคนใดที่มีภาระใจอยากรับใช้เป็นมิชชันนารีในอิสต์ อินเดีย และผู้ที่ผมถือว่าถูกเรียกสำหรับงานรับใช้นี้ เท่าที่ผมจะสามารถตัดสินได้

[อำนาจนี้คงอยู่เฉพาะสำหรับปีนั้น แต่ไม่มีบุคคลที่เหมาะสมเสนอตัวสำหรับงานรับใช้นี้ เงินทุนสามารถหามาได้อย่างง่ายดายมากกว่าบุคลากรที่เหมาะสม แม้ทีเดียว ในประสบการณ์ทั้งหมดของผม ผมได้ค้นพบว่าถ้าผมแค่นั้นใจได้ว่าสิ่ง ๆ หนึ่งที่จะต้องถูกกระทำนั้นเป็นตามน้ำพระทัยของพระเจ้า เงินนั้นก็ถูกได้มาในเวลาไม่นานเพื่อทำให้นั้นสัมฤทธิ์ผล]

4 มีนาคม เพื่อหนุนใจผู้เชื่อทั้งหลายที่ถูกทดสอบโดยการมีญาติพี่น้องและเพื่อนฝูงที่ยังไม่กลับใจรับเชื่อ ผมจะขอเล่าเหตุการณ์ต่อไปซึ่งผมทราบว่าเป็นความจริง บารอน วอน แคมป์ ผู้ซึ่งเคยอาศัยอยู่ในปรัสเซีย ได้เป็นสาวกคนหนึ่งของพระเยซูเจ้ามาหลายปีแล้ว ในปี 1806 ความตึงเครียดทางการเงินครั้งใหญ่ได้มาสู่ช่างทอผ้าหลายพันคนในพื้นที่นั้น พวกเขาไม่มีงานทำเพราะว่าทั้งทวีปนั้นตกอยู่ในสภาวะที่ไม่แน่นอนเพราะสงคราม บารอนท่านนี้จึงเชื่อมั่นเป็นน้ำพระทัยขององค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าที่จะใช้ความมั่งคั่งของตนเพื่อจัดหางานให้แก่ช่างทอผ้าผู้ยากไร้เหล่านี้ เพื่อที่จะช่วยพวกเขาให้รอดพ้นจากความพินาศย่อยยับ ไม่เพียงมีความเป็นไปได้ว่าจะไม่มีกำไรเข้าตัวเลยเท่านั้น แต่มีความแน่นอนว่าจะขาดทุนมหาศาล แม้กระนั้น เขาก็หางานทำให้ช่างทอประมาณหกพันคน

แต่บารอนท่านนี้ยังไม่พอใจกับการทำเช่นนั้น เขาอยากที่จะปรนนิบัติในเรื่องจิตวิญญาณของช่างทอเหล่านี้ด้วย เขาตั้งเหล่าผู้เชื่อให้เป็นผู้ดูแลกิจการสิ่งทอที่ใหญ่โตของเขา พวกเขาได้รับการสั่งสอนในเรื่องฝ่ายวิญญาณต่าง ๆ และเขาแบ่งปันความจริงแห่งข่าวประเสริฐกับคนเหล่านั้นด้วยตัวเอง

งานนั้นดำเนินต่อไปชั่วระยะเวลาหนึ่งจนกระทั่งในที่สุด เพราะการสูญเสียทรัพย์สินส่วนใหญ่ของเขาไป **เขาจึง**

ต้องจำใจคิดเรื่องการล้มเลิก แต่พอถึงเวลานี้ การกระทำอันประเสริฐแห่งความเมตตาของเขาได้พิสูจน์ให้เห็นคุณค่าของ มั่นต่อรัฐบาล งานนี้ถูกรับไปทำต่อโดยรัฐบาลและถูกทำต่อไปจนกระทั่งวาระสมัยเปลี่ยนแปลง บารอน วอน แคมป์ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้อำนวยการของปฏิบัติการทั้งหมดนี้ที่ราบเท่าที่มันเคยดำรงอยู่

ชายผู้เป็นที่รักของพระเจ้าคนนี้ไม่พอใจกับการทำแค่นี้ เขาเดินทางไปที่หลายประเทศเพื่อเยือนคุกหลายแห่ง เพราะเห็นแก่การปรับปรุงสภาพฝ่ายร่างกายและฝ่ายวิญญาณของพวกนักโทษ เขายังให้ความช่วยเหลือพวกนักศึกษาที่ ยากจนที่มหาวิทยาลัยแห่งเบอร์ลินอีกด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักศึกษาเหล่านั้นที่ศึกษาศาสนศาสตร์ เพื่อที่จะชนะพวกเขา มาเพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้า

วันหนึ่งชายหนุ่มคนหนึ่งที่มีพรสวรรค์ได้ยินเรื่องความกรุณาของบารอนผู้สูงวัยท่านนี้ที่มีต่อพวกนักศึกษา เขา เขียนจดหมายไปถึงบารอนท่านนี้ โดยขอความช่วยเหลือจากเขาเพราะว่าคุณพ่อของเขาเองไม่สามารถส่งเสียเขาได้อีกต่อไปแล้ว

หลังจากนั้นไม่นาน โธมัสคนหนุ่มผู้นี้ก็ได้รับคำตอบอันกรุณาจากบารอนท่านนี้ โดยเชิญชวนเขาให้มายังเบอร์ลิน แต่ก่อนที่จดหมายฉบับนั้นไปถึง นักศึกษาหนุ่มผู้นี้ก็ได้ยินมาว่าบารอน วอน แคมป์ เป็น “พวกธัมมะธรรมโม” หรือ “พวกเชื่อเรื่องลึกลับ” เหมือนกับที่เหล่าผู้เชื่อแท้ถูกเรียกอย่างดูถูกในประเทศเยอรมนี โธมัสคนหนุ่มผู้นี้หมกมุ่นอยู่กับปรัชญา โดยยกเหตุผลเกี่ยวกับทุกสิ่ง ตั้งคำถามความจริงแห่งการเปิดเผย ตั้งคำถามแม้แต่การมีอยู่จริงของพระเจ้า เขาไม่ชอบที่จะ ไปขอความช่วยเหลือจากบารอนผู้สูงวัยผู้นี้ กระนั้น เขาก็คิดว่าเขาจะลองดู และถ้าเขาไม่ชอบมัน เขาก็ไม่ถูกผูกมัดให้ติดต่อ สัมพันธ์กับบารอนต่อไป

โธมัสไปถึงในเบอร์ลินในวันหนึ่งซึ่งบารอนผู้นั้นออกไปทำธุระนอกเมือง เขาเริ่มพูดเกี่ยวกับปรัชญาต่าง ๆ ของเขา กับพ่อบ้านของบารอน อย่างไรก็ตาม พ่อบ้านคนนี้เป็นผู้เชื่อ และเขาหันบทสนทนานั้นไปสู่เรื่องต่าง ๆ ฝ่ายวิญญาณ ในที่สุดบารอนก็มาถึง เขาต้อนรับโธมัสในลักษณะที่เปี่ยมด้วยความรักและความคุ้นเคยมากที่สุด บารอนเสนอห้อง ๆ หนึ่ง ในบ้านของตนแก่เขาและที่นั่งที่โต๊ะอาหารของเขาขณะที่โธมัสศึกษาอยู่ในเบอร์ลิน โธมัสตอบรับข้อเสนอนั้น

บัดนี้บารอนหาทางที่จะปฏิบัติต่อนักศึกษาหนุ่มผู้นี้ในลักษณะที่กรุณาและเปี่ยมด้วยความรักมากที่สุด ที่จะรับใช้ เขาให้มากที่สุดเท่าที่ทำได้ และที่จะแสดงให้เขาเห็นถึงฤทธิ์เดชแห่งข่าวประเสริฐในชีวิตของเขาเอง เขาทำทั้งหมดนี้โดยที่ ไม่ได้โต้เถียงกับชายหนุ่มนั้นหรือแม้แต่พูดคุยกับชายหนุ่มนั้นโดยตรงเกี่ยวกับจิตวิญญาณของเขา โธมัสมีความคิดที่ชอบ จับผิดอย่างเห็นได้ชัด และบารอนท่านนี้หลีกเลี่ยงการต่อปากต่อคำกับเขา นักศึกษาผู้นี้กล่าวกับตัวเองบ่อย ๆ ว่า “ฉัน อยากที่จะโต้เถียงกับเจ้าโง่ชราคนนี้จริง ๆ ฉันอยากแสดงให้เขาเห็นว่าความเชื่อต่าง ๆ ของเขาไร้เหตุผลขนาดไหน” แต่ บารอนก็หลีกเลี่ยงมัน

เมื่อบารอนได้ยินนักศึกษาหนุ่มคนนี้ก็กลับมาบ้านในตอนเย็น เขาก็จะออกไปพบกับเขาและรับใช้เขาในวิธีใดที่ตน ทำได้ แม้กระทั่งช่วยเขาถอดรองเท้าบู๊ทของเขา สวาทซราที่ล้อมใจผู้นี้ทำแบบนี้ต่อไปอีกสักพักหนึ่ง ขณะที่โธมัสยังหา โอกาสที่จะโต้เถียงกับเขา เขาก็สงสัยว่าบารอนผู้นี้จะรับใช้ตนต่อไปอย่างไรได้

เย็นวันหนึ่งเมื่อโธมัสกลับมาที่บ้านของบารอน บารอนผู้นี้กำลังทำตัวเป็นคนรับใช้ของเขาตามปกติ นักศึกษาผู้นี้ ไม่อาจหักห้ามใจได้อีกต่อไปและโพล่งออกมาว่า “บารอน คุณทำทั้งหมดนี้ได้อย่างไรกัน? คุณเห็นว่าผมไม่สนคุณเลย คุณ

สามารถแสดงความกรุณาต่อผมและรับใช้ผมแบบนี้ต่อไปได้อย่างไร?”

บารอนตอบกลับไปว่า “สหายหนุ่มที่รักของผมเอ๋ย ผมได้เรียนรู้สิ่งนี้จากพระเยซูเจ้า ผมหวังว่าคุณจะยอมอ่านข่าวประเสริฐของยอห์นจนจบ ราตรีสวัสดิ์ครับ”

บัดนี้ นักศึกษาผู้นั่งลงและอ่านพระวจนะของพระเจ้าเป็นครั้งแรกในชีวิตของตน พร้อมกับใจที่เปิดออกและความเต็มใจที่จะเรียนรู้ ก่อนหน้านั้น เขาไม่เคยอ่านพระคัมภีร์บริสุทธิเลยนอกเสียจากว่าเขาอยากพบข้อโต้แย้งต่าง ๆ เพื่อต่อสู้กับข้อพระคำเหล่านั้น พระเจ้าทรงอวยพรเขาแล้ว ตั้งแต่เวลานั้นมา เขาได้กลายเป็นผู้ติดตามคนหนึ่งของพระเยซูเจ้าและดำเนินอยู่ในความเชื่อที่นับแต่นั้นเป็นต้นมา

7 พฤษภาคม กิจธุระหลักที่ผมต้องจัดการทุกวันคือ การร่วมสนิทกับองค์พระผู้เป็นเจ้า ความห่วงใยหลักของผมไม่ใช่ว่าผมจะรับใช้องค์พระผู้เป็นเจ้าได้มากขนาดไหน แต่ความทุกข์ภายในของผมจะรับการบำรุงเลี้ยงได้อย่างไร ผมอาจแบ่งปันความจริงกับพวกคนที่ยังไม่กลับใจเชื่อ ผมอาจพยายามหนุนใจผู้เชื่อทั้งหลาย ผมอาจแบ่งเบาผู้ที่ทุกข์ร้อน หรือในวิธีอื่น ๆ ผมอาจพยายามที่จะประพடுத்தตัวอย่างลูกของพระเจ้า ทว่า ไม่มีความสุขในองค์พระผู้เป็นเจ้าและไม่ได้รับการบำรุงเลี้ยงและเสริมกำลังในมนุษย์ภายในของผมวันต่อวัน งานนี้อาจถูกกระทำในจิตใจที่ผิดก็ได้

สิ่งสำคัญที่สุดที่ผมต้องทำก็คือ อ่านพระวจนะของพระเจ้าและใคร่ครวญเกี่ยวกับมัน ดังนั้นใจของผมจะได้รับการปลอบประโลม รับการหนุนกำลัง รับคำเตือน รับคำตักเตือน และรับคำสั่งสอน

แต่ก่อนนั้น เมื่อผมลุกจากที่นอน ผมก็เริ่มอธิษฐานทันที แต่บ่อยครั้งผมใช้เวลาสิบห้านาทีถึงหนึ่งชั่วโมงในการคุกเข่าดินรนที่จะอธิษฐานขณะที่สมองของผมเตร็ดเตร่ไปที่อื่น ตอนนี้ผมแทบไม่มีปัญหานี้แล้ว ขณะที่ใจของผมรับการบำรุงเลี้ยงโดยความจริงแห่งพระวจนะ ผมก็ถูกนำเข้าสู่การร่วมสามัคคีธรรมที่แท้จริงกับพระเจ้า ผมพูดคุยกับพระบิดาของผมและกับองค์สหายของผม (ถึงแม้ผมไม่คู่ควร) เกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้นที่พระองค์ทรงนำมาวางตรงหน้าผมแล้วในพระวจนะประเสริฐของพระองค์

บ่อยครั้งผมรู้สึกอึดจรรยาใจที่ผมไม่เคยเห็นความสำคัญของการใคร่ครวญเกี่ยวกับพระคัมภีร์ก่อนหน้านี้เลยในชีวิตคริสเตียนของผม มนุษย์ภายนอกไม่พร้อมสำหรับงานที่ยาวนานนอกเสียจากว่าเขากินฉันทิ มนุษย์ภายในก็เป็นแบบเดียวกันฉันทินั้น อาหารสำหรับมนุษย์ภายในคืออะไร? ไม่ใช่การอธิษฐาน แต่เป็นพระวจนะของพระเจ้า ไม่ใช่แค่การอ่านพระวจนะของพระเจ้าแบบผ่าน ๆ จนมันแค่ผ่านเข้าหัวสมองของเราเท่านั้น เหมือนอย่างน้ำไหลผ่านเข้าท่อ ไม่ใช่เลย เราต้องพิจารณาสิ่งที่เราอ่าน ตรึกตรองเกี่ยวกับมัน และปรับใช้มันกับใจของเรา

เมื่อเราอธิษฐาน เราก็พูดคุยกับพระเจ้า การออกกำลังกายนี้ของจิตวิญญาณสามารถถูกกระทำได้ดีที่สุดหลังจากที่มนุษย์ภายในรับการบำรุงเลี้ยงโดยการตรึกตรองพระวจนะของพระเจ้าแล้ว ผ่านทางพระวจนะของพระองค์ พระบิดาของเราที่ทรงพูดคุยกับเรา ทรงหนุนใจเรา ทรงปลอบประโลมใจเรา ทรงสั่งสอนเรา ทรงทำให้เราถ่อมใจ และทรงตักเตือนเรา เราอาจใคร่ครวญอย่างมีประโยชน์ได้ พร้อมกับการอวยพรของพระเจ้า ถึงแม้เราอ่อนแอฝ่ายวิญญาณ ยิ่งเราอ่อนแอมากเท่าไร เราก็ยิ่งต้องการการใคร่ครวญมากขึ้นเท่านั้นเพื่อเสริมกำลังมนุษย์ภายในของเรา การใคร่ครวญพระวจนะของพระเจ้าได้ให้ความช่วยเหลือและพละกำลังแก่ผมเพื่อผ่านพ้นความยากลำบากยิ่งนักไปได้อย่างเปี่ยมสันติสุข ช่างมีความแตกต่างจริง ๆ เมื่อจิตวิญญาณได้รับความสดชื่นในการร่วมสามัคคีธรรมกับพระเจ้าแต่เช้าตรู่! หากไม่มีการเตรียมพร้อม

ฝ่ายวิญญาณ งานรับใช้ ความยากลำบาก และการทดลองต่าง ๆ ของวันก็อาจท่วมทับหนักเหลือกำลัง

1 ตุลาคม เมื่อผมไม่มีสักหนึ่งเพ็นนีในมือสำหรับความต้องการต่าง ๆ ของวันนี้ เงินสิบชิลลิงก็ถูกนำมาให้ผม สำหรับพวกเด็กกำพร้า ข้อความที่แนบมานั้นอ่านว่า: “พระบิดาผู้สถิตในสวรรค์ของพวกท่านทรงทราบว่าพวกท่าน ต้องการสิ่งเหล่านี้ จงวางใจในองค์พระผู้เป็นเจ้าเถิด” ถ้อยคำนี้ขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเรามีคุณค่าสำหรับผมมากยิ่งขึ้น รัตนบัตรหลายใบ

2 พฤศจิกายน ในเวลาแห่งความยากจนยิ่งนักของเรา เงินหนึ่งปอนด์ถูกส่งมาโดยสุภาพสตรีท่านหนึ่งจากเบอร์มิงแฮม ประมาณครึ่งชั่วโมงต่อมา ผมได้รับสิบปอนด์จากพี่น้องบุรุษท่านหนึ่งที่ได้เก็บออมได้มากถึงหนึ่งร้อยห้าสิบปอนด์ เขาฝากเงินนั้นไว้ในบัญชีออมทรัพย์ของธนาคารแห่งหนึ่ง แต่บัดนี้เขาเห็นว่าการทุ่มเทเงินนี้ให้แก่งานของพระเจ้าเป็นการถวายเกียรติแด่พระนามของพระเยซูมากกว่าการเก็บเงินนี้ไว้ในธนาคารสำหรับเวลาแห่งความเจ็บป่วยหรือวัยชรา ถ้าวาระแบบนั้นมาถึง องค์พระผู้เป็นเจ้าองค์เดิมผู้ทรงดูแลเขาในยามสุขภาพดีและมีกำลังวังชาก็จะทรงดูแลเขาในยามนั้นเช่นกัน

ในมัทธิว 6:19-21 มีเขียนไว้ว่า: “อย่าสะสมทรัพย์สมบัติไว้สำหรับตัวในโลก ที่ตัวมอดและสนิมอาจทำลายเสียได้ และที่ขโมยอาจขุดช่องลักเอาไปได้ แต่จงสะสมทรัพย์สมบัติไว้สำหรับตัวในสวรรค์ ที่ตัวมอดและสนิมทำลายเสียไม่ได้ และที่ไม่มีขโมยขุดช่องลักเอาไปได้ เพราะว่าทรัพย์สมบัติของท่านอยู่ที่ไหน ใจของท่านก็จะอยู่ที่นั่นด้วย”

พระเยซูเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าและเจ้านายของเรา ทรงทราบว่าสิ่งใดที่ดีที่สุดสำหรับสวัสดิภาพและความสุขที่แท้จริงของเรา เหล่าสาวกของพระองค์เป็นคนแปลกถิ่นและผู้สัญจรบนแผ่นดินโลก-เราไม่ได้เป็นของแผ่นดินโลกและไม่ได้คาดหวังว่าจะอยู่ต่อไปในแผ่นดินโลก ดังนั้นเราจึงไม่ควรเสาะหาที่จะเพิ่มพูนทรัพย์สิ่งของฝ่ายโลกของเรา

นี่เป็นถ้อยคำสำหรับเหล่าผู้เชื่อที่ยากจนเช่นเดียวกับสำหรับเหล่าผู้เชื่อที่ร่ำรวย อาจมีคนกล่าวว่า: “แต่ทุกคนที่รอบคอบย่อมเสาะหาที่จะเพิ่มพูนความมั่งคั่งของตนเพื่อที่ตนจะมีเหลือเฟือเพื่อทิ้งไว้ให้แก่ลูกหลานของตน หรือเพื่อที่จะมีบางสิ่งสำหรับวัยชราหรือสำหรับวาระแห่งความเจ็บป่วย” นี่เป็นธรรมเนียมของโลก แต่เราเหล่าสาวกของพระเยซูเจ้าได้รับพระสัญญาเรื่อง “มรดกซึ่งไม่รู้เปื่อยเน่า ปราศจากมลทินและไม่ร่วงโรย” (1 เปโตร 1:4) ถ้าเราแสวงหา เหมือนอย่างชาวโลก ที่จะเพิ่มพูนทรัพย์สิ่งของของเรา คนเหล่านั้นที่ไม่ใช่ผู้เชื่อก็อาจตั้งคำถามว่าเราเชื่อสิ่งที่เรากล่าวเกี่ยวกับมรดกของเราและการทรงเรียกแห่งสวรรค์ของเราจริง ๆ หรือ

องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราตรัสว่าแผ่นดินโลกเป็นสถานที่แห่งหนึ่ง “ที่ตัวมอดและสนิมอาจทำลายเสียได้ และที่ขโมยอาจขุดช่องลักเอาไปได้” ทุกสิ่งที่เป็นของแผ่นดินโลก และมีส่วนเกี่ยวข้องกับมันในทางใดก็ตาม ล้วนตกอยู่ภายใต้ความเปื่อยเน่า ความเปลี่ยนแปลง และความเสื่อมสลายไป ไม่มีความเป็นจริงหรือแก่นแท้มีอยู่จริงในสิ่งใดนอกจากสิ่งทั้งหลายแห่งสวรรค์ บ่อยครั้งการระมัดระวังสิ่งสมทรัพย์สมบัติฝ่ายโลกลงเอยเป็นการสูญเสียพวกมันในชั่วพริบตาโดยเหตุไฟไหม้ โจรปล้น หรือการเปลี่ยนแปลงในตลาดโลก ยิ่งกว่านั้น อีกไม่นาน เราทุกคนก็ต้องจากโลกนี้ไป หรือพระเยซูเจ้าจะเสด็จกลับมา ทรัพย์สมบัติฝ่ายโลกจะมีประโยชน์อันใดเล่าเมื่อถึงเวลานั้น?

อย่างไรก็ตาม องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราไม่ได้แค่บอกเราไม่ให้สะสมทรัพย์สมบัติบนแผ่นดินโลก ถ้าพระองค์ไม่ได้ตรัสเพิ่มเติมอีก ผู้คนก็อาจใช้พระบัญชาแบบผิด ๆ และใช้มันเพื่อส่งเสริมนิสัยสุรุ่ยสุร่าย โดยใช้จ่ายทุกอย่างที่พวกเขาซื้อหรือหาได้กับตัวพวกเขาเอง พระเยซูไม่ได้หมายความว่าเราควรใช้ชีวิตให้สมกับรายรับของเรา พระองค์ทรงเสริมว่า

“แต่จงสะสมทรัพย์สมบัติไว้สำหรับตัวในสวรรค์” ทุกเพ็นนี่ที่ถูกถวายเพราะเห็นแก่องค์พระผู้เป็นเจ้าให้แก่พี่น้องที่ยากจนหรือเพื่อนงานของพระเจ้าคือ ทรัพย์สมบัติที่ถูกเก็บสะสมไว้ในธนาคารแห่งสวรรค์ เมื่อเราไปถึงสวรรค์ เราก็ไปยังสถานที่แห่งนั้นที่ทรัพย์สมบัติของเราอยู่ และเราจะพบทรัพย์สมบัติเหล่านั้นที่นั่น

องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงสรุปว่า: “เพราะว่าทรัพย์สมบัติของท่านอยู่ที่ไหน ใจของท่านก็จะอยู่ที่นั่นด้วย” ใจของสาวกของพระเยซูเจ้าควรอยู่ที่ไหน นอกจากในสวรรค์? การทรงเรียกของเราเป็นการทรงเรียกแห่งสวรรค์ มรดกของเราเป็นมรดกแห่งสวรรค์ และความเป็ผลเมืองของเราก็อยู่ในสวรรค์ แต่ถ้าเราเหล่าผู้เชื่อในพระเยซูเจ้าสะสมทรัพย์สมบัติบนแผ่นดินโลก ใจของเราก็จะอยู่บนแผ่นดินโลก การสะสมทรัพย์สมบัติไว้ในสวรรค์จะชักนำใจนั้นขึ้นสู่สวรรค์ มันนำบรรดาพระพรอันมีค่าฝ่ายวิญญาณมาพร้อมกับมันด้วย แม้กระทั่งในชีวิตนี้ เพื่อเป็นบำเหน็จแห่งความเชื่อฟังต่อคำบัญชาขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา

13 พศจิกายน ผมเอาเงินหนึ่งซिलลิ่งออกมาจากกล่องนั้นในบ้านของผม เงินซิลลิ่งนี้เป็นเงินทั้งหมดของเราสำหรับวันนี้ คนกว่าหนึ่งร้อยคนต้องได้รับการเลี้ยงดู และนี่ไม่ใช่เรื่องทีนาน ๆ ทีเกิด แต่เกิดขึ้นบ่อยมาก มันเป็นเรื่องที่มีค่าประเสริฐอย่างหาที่สุคติได้ที่ได้มีพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่เป็นพระบิดาที่เราจะไปขอความช่วยเหลือได้ ทุกคนที่เชื่อในพระเยซูเจ้าสามารถขอความช่วยเหลือจากพระองค์ได้เพราะว่าเราทุกคนเป็นลูกของพระเจ้า “เพราะว่าท่านทั้งหลายเป็นบุตรของพระเจ้าโดยความเชื่อในพระเยซูคริสต์” (กท. 3:26) ถึงแม้ว่าผู้เชื่อทุกคนในพระเยซูเจ้าไม่ได้ถูกเรียกให้ก่อตั้งบ้านเด็กกำพร้าและโรงเรียนหลายแห่งสำหรับเด็กยากจนและให้วางใจในพระเจ้าสำหรับการเลี้ยงดู ผู้เชื่อทุกคนก็ควรละความกังวลใจทุกอย่างของตนไว้กับพระองค์ผู้ทรงห่วงใยพวกเขา เราไม่จำเป็นต้องวิตกกังวลอย่างกระวนกระวายใจเกี่ยวกับสิ่งใดเลย (ดู 1 เปโตร 5:7, พป. 4:6, และมธ. 6:25-34)

ภายใต้สภาพการณ์แวดล้อมเหล่านี้แห่งความขัดสน นาฬิกาข้อมือทำด้วยเงินเรือนหนึ่ง ซึ่งได้กลายเป็นทรัพย์สินของกองทุนเด็กกำพร้าเมื่อวานตอนบ่าย ได้ถูกขายเพื่อช่วยเหลือเราสำหรับค่าใช้จ่ายทั้งหลายของวันนี้

ถ่านก็เกือบหมดแล้วในบ้านแต่ละหลังเหล่านั้น และเสบียงทุกรายการก็ลดลงอย่างมาก เรายากจนยิ่งนักอย่างแท้จริง แม้กระนั้น เราก็มีเสบียงที่จำเป็นจนถึงเข้าวันจันทร์ และดังนั้นเราจึงผ่านพ้นอีกสัปดาห์หนึ่งไปได้ บ่ายวันนี้ คนงานทุกคนมาประชุมอธิษฐานกัน

14 พศจิกายน เมื่อเรามาประชุมอธิษฐานกันบ่ายนี้อีกครั้ง เราก็มีเหตุผลที่จะสรรเสริญ เพราะว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงส่งความช่วยเหลือทางการเงินมาแล้ว

15 พศจิกายน ศุกร์ที่แล้ว อาจารย์เครคและผมมีการประชุมสำหรับเหล่าผู้ที่สนใจใคร่รู้เกี่ยวกับความเชื่อนั้นและสมาชิกร่วมสามัคคีธรรมคนใหม่ ๆ เราพูดคุยกับพวกเขาแปดคนและต้องส่งไปสิบคนเนื่องจากเราหมดแรงแล้ว เมื่อตอนเย็นเราได้พบเจ็ดคนและต้องส่งไปสามคน

9 ธันวาคม ตอนนี้เรามาถึงสิ้นปีทีหกของงานส่วนนี้ เราเหลือแต่เงินซึ่งถูกกันไว้ต่างหากสำหรับค่าเช่า แต่ตลอดทั้งปี เราได้รับการจัดหาสำหรับทุกสิ่งที่เราต้องการ

ในช่วงสามปีหลังนี้ เราได้ปิดบัญชีเหล่านั้นในวันนี้และได้จัดประชุมสาธารณะโดยแถลงว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงกระทำกิจกับเราอย่างไรในช่วงปีนั้น ๆ เนื้อหาหลักของการประชุมเหล่านั้นถูกตีพิมพ์ในภายหลังเพื่อประโยชน์ของคริสต

จักรโดยรวม อย่างไรก็ตาม คราวนี้ดูเหมือนว่าเป็นการดีกว่าที่จะชะลอทั้งการประชุมสาธารณะเหล่านั้นและการตีพิมพ์รายงานนั้น โดยทางพระคุณเราได้เรียนรู้ที่จะพึ่งพาทองศ์พระผู้เป็นเจ้าของเราแต่เพียงผู้เดียว เราไม่เคยพูดหรือเขียนสักคำเดียวเกี่ยวกับงานนี้ เราก็คงได้รับการจัดหาข้าวของเงินทองตราบใดที่เราพึ่งพาพระองค์ จะมีข้อพิสูจน์ใดที่เราจะให้ได้เกี่ยวกับการที่เราพึ่งพาพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่แต่เพียงผู้เดียวและไม่พึ่งพาการประชุมสาธารณะหรือรายงานหลายฉบับที่ถูกตีพิมพ์ ดีไปกว่าที่ในท่ามกลางความยากจนขั้นแค้นของเรา เรายังทำงานต่อไปอย่างเงิบ ๆ โดยไม่กล่าวอะไรเลย ตามธรรมดาแล้วเราก็คงดีใจที่จะเปิดเผยความยากจนของเรา แต่ในฝ่ายวิญญาณเราสามารถปีติยินดีในความเป็นไปได้ของพระพรที่เพิ่มขึ้นที่คริสตจักรอาจได้รับเมื่อเราแสดงออกถึงความต้องการต่าง ๆ ของเราต่อพระเจ้าแต่เพียงผู้เดียว

23 ธันวาคม ในการอ่านบททวนวารสารของฉบับนี้ ผมพบว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราได้ประทานคำตอบอันมีค่ามากมายต่อคำอธิษฐานแก่ผม เมื่อวันที่ 23 พฤษภาคม ผมเริ่มทูลขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราให้ทรงช่วยเหลือพี่น้องสตรีท่านหนึ่งให้พ้นจากความตึงเครียดฝ่ายวิญญาณครั้งใหญ่ที่เธอกำลังทนทุกข์อยู่ หลังจากผ่านไปสามวัน องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราก็ทรงโปรดประทานตามคำขอของผม

ในช่วงปีนี้ คนบาปหยาบช้าที่สุดคนหนึ่งที่ผมเคยรู้จักในการรับใช้ของผมทั้งหมดเพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราได้กลับใจรับเชื่อแล้ว ผมได้อธิษฐานกับภรรยาของเขาหลายครั้งหลายหน เธอมาหาผมพร้อมกับความทุกข์ใจยิ่งนักเพราะการปฏิบัติที่โหดร้ายทารุณที่เธอได้รับจากเขา เพราะว่าเธออยากมีชีวิตอยู่เพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา การปฏิเสธของเธอที่จะตอบสนองต่อความโกรธของเขามีแต่จะบันดาลโทษะเขามากกว่าเดิม

ในตอนนั้นเมื่อสถานการณ์เลวร้ายถึงขีดสุด ผมได้อ้างพระสัญญาในมัทธิว 18:19: “เรากล่าวแก่ท่านทั้งหลายอีกว่า ถ้าในพวกท่านที่อยู่ในโลกสองคนจะร่วมใจกันขอสิ่งหนึ่งสิ่งใด พระบิดาของเราผู้ทรงสถิตในสวรรค์ก็จะทรงกระทำให้” และบัดนี้ผู้ข่มเหงที่เลวร้ายคนนี้ได้กลับใจรับเชื่อแล้ว!

เมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม ผมเริ่มทูลขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราสำหรับความเจริญรุ่งเรืองฝ่ายวิญญาณที่มากขึ้นในท่ามกลางเหล่าวิสุทธิชนในบริสตอลกว่าแต่ก่อน จงสรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้าของเราเถิด พระองค์ทรงตอบคำทูลขอฉันแล้วอย่างแท้จริง ไม่เคยเลยในช่วงเวลาใดที่มีการสำแดงให้ประจักษ์ถึงพระคุณ ความจริง และฤทธิ์เดชฝ่ายวิญญาณในท่ามกลางพวกเรามากไปกว่าที่มีอยู่ตอนนี้

การอธิษฐานประจำวันและคำตอบที่มาถูกเวลา: บทที่ 15

3 มกราคม 1842 เย็นวันนี้เรามีการประชุมอธิษฐานที่ล้ำค่ามาก เมื่อเวลาปิดประชุมตามปกติได้มาถึง พวกเราบางคนก็อยากจะคอยท่าองค์พระผู้เป็นเจ้าต่อไป ผมเสนอแนะให้คนเหล่านั้นที่มีเรี่ยวแรงฝ่ายร่างกาย เวลา และความปรารถนาที่จะคอยท่าองค์พระผู้เป็นเจ้านานกว่านี้ทำเช่นนั้น อย่างน้อยก็เหลืออยู่สามสิบคน และเราอธิษฐานต่อไปจนถึงสี่ทุ่ม ผมไม่เคยรู้จักการอธิษฐานที่ล้ำลึกกว่านี้ในพระวิญญูญาณเลย ผมได้ประสบกับความใกล้ชิดที่ไม่ปกติธรรมดากับองค์พระผู้เป็นเจ้าและสามารถอธิษฐานในความเชื่อได้ โดยไม่สงสัย

4 มกราคม องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงตอบคำทูลขอทุกอย่างของเราเกี่ยวกับความต้องการประจำวันของเด็กกำพร้าเหล่านั้น เรามีความอุดมสมบูรณ์ตลอดหลายวันหลังมานี้ แต่ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ก็มหาศาลเช่นกัน

5 กุมภาพันธ์ เราได้รับแค่มากเท่ากับที่เราต้องการสำหรับเด็กกำพร้าเหล่านั้นในแต่ละวัน และมีความขัดสนครั้งใหญ่อีกครั้ง ตอนนี้ ณ เวลาเที่ยงตรง ไม่มีเงินเพื่อตอบสนองค่าใช้จ่ายเหล่านั้นของวันนี้เลย ถ้อยคำในคำอธิษฐานของเยโฮซาฟัทใน 2 พงศาวดาร 20:12 ที่ว่า “ข้าพระองค์ทั้งหลายไม่ทราบว่าจะกระทำประการใด แต่ดวงตาของข้าพระองค์ทั้งหลายเพ่งที่พระองค์” ณ เวลานั้นถือว่าเป็นภาษาแห่งหัวใจของผม ผมไม่รู้เหมือนกันว่าจะต้องทำอะไร แต่ดวงตาของผมจับจ้องอยู่ที่องค์พระผู้เป็นเจ้า ผมแน่ใจว่าพระองค์จะทรงช่วยเหลือเราวันนี้เช่นกัน

ตอนเย็น: ในตอนเช้าเงินหนึ่งปอนด์สิบชิลลิงเข้ามาผ่านการขายข้าวของบางอย่าง เราสามารถจัดหาสำหรับทุกความต้องการสำหรับวันนี้ได้

8 กุมภาพันธ์ อาหารเพียงพอมีอยู่ในบ้านทุกหลังนั้นสำหรับทุกมื้ออาหารของวันนี้ แต่เราไม่สามารถซื้อขนมปังได้เลย และไม่มีเงินพอจะซื้อนมฟรุ้งนี้เข้า ถ่านก็เป็นที่ต้องการในบ้านสองหลังด้วย แน่ทีเดียว เท่าที่ผมทราบ เราไม่เคยยากจนขั้นแค่นมากไปกว่านี้เลย แต่ผมมั่นใจเต็มเปี่ยมว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะไม่ทรงทอดทิ้งเรา

ตอนเย็น องค์พระผู้เป็นเจ้ายังไม่ส่งสิ่งที่เราต้องการสำหรับวันฟรุ้งนี้มาให้เลย แต่พระองค์ได้ประทานข้อพิสูจน์อันสดใหม่มาให้เราว่าพระองค์ทรงใส่พระทัยในเรา บ่ายวันนี้เค้กถูกเกดเก้าก่อนถูกส่งมาโดยพี่น้องสตรีท่านหนึ่งเพื่อเป็นขนมสำหรับพวกเด็กกำพร้า เค้กเหล่านี้เป็นคำหนุนใจสำหรับผมที่จะตั้งตาคอยเสียบึงอื่น ๆ ต่อไป สิ่งของบริจาคน้อยเหล่านั้นที่เข้ามาวันนี้ก็มีค่ามาก แต่พวกมันไม่พอที่จะตอบสนองความต้องการของวันฟรุ้งนี้ ก่อนเก้าโมงตรงฟรุ้งนี้เข้า เราต้องการเงินมากกว่านี้เพื่อที่จะสามารถซื้อนมได้ แท้จริงแล้ว เรายากจนกว่าแต่ก่อน โดยทางพระคุณดวงตาของผมไม่ได้มองที่เสียบึงอันน้อยนิดและกระเป๋าสตางค์ที่ว่างเปล่าเหล่านั้น แต่มองที่ความมั่งคั่งขององค์พระผู้เป็นเจ้าเท่านั้น

9 กุมภาพันธ์ ผมไปที่บ้านเด็กกำพร้าเหล่านั้นเพื่อดูว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงส่งอะไรเข้ามาบ้างไหม เมื่อผมไปถึงผมก็พบว่าพระองค์เพิ่งส่งความช่วยเหลือมาเมื่อสองสามนาทีก่อนหน้านั้น พี่น้องบุรุษท่านหนึ่งกำลังเดินทางไปทำงานเมื่อเช้านี้ตอนที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงใส่เรื่องเด็กกำพร้าในใจของเขา พี่น้องท่านนั้นพูดกับตัวเองว่า “ฉันไปที่นั่นตอนนี้ไม่ได้ ฉันจะเอาอะไรบางอย่างไปให้พวกเขาเย็นนี้ละกัน” ถึงกระนั้น เขาก็ไปต่อมากกว่านี้ไม่ได้ แต่รู้สึกว่าคุณต้องกลับไปและนำเงินเหรียญปอนด์ทองคำสามเหรียญไปให้บ้านเด็กกำพร้า องค์พระผู้เป็นเจ้าในความสัตย์ซื่อของพระองค์ทรงช่วยเหลือเราแล้ว ความช่วยเหลือไม่เคยถูกต้องการอย่างแท้จริงมากกว่านี้เลย และความช่วยเหลือขององค์พระผู้เป็นเจ้าก็ไม่เคยมาจาก

พระองค์เองอย่างชัดเจนมากกว่านี้เลย-จังหวะเวลาของพระองค์คงไม่ดีกว่านี้ไปได้แล้ว

จงสรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้าสำหรับความประเสริฐของพระองค์! จงสรรเสริญพระองค์ที่พระองค์ทรงช่วยเราให้วางใจในพระองค์ในชั่วโมงที่ล่องใจนี้

12 กุมภาพันธ์ วันเสาร์ วันนี้เราสามารถจัดหาสำหรับสิ่งของที่จำเป็นจริง ๆ เท่านั้น เมื่อถึงเวลารับประทานอาหาร องค์พระผู้เป็นเจ้าก็ทรงจัดหาอาหารให้ เมื่อพิจารณาความตึงเครียดทางการเงินครั้งใหญ่ในประเทศของเรา เด็กกำพร้าที่รักของเราก็ได้รับการเลี้ยงดูอย่างดีมาก ๆ

จากทุกสัปดาห์ในช่วงสามปีเจ็ดเดือนหลังนี้ นี่เป็นช่วงที่ล่องใจมากที่สุด ขอขอบคุณองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงช่วยเหลือเราวันนี้เช่นกัน! ขอขอบคุณพระองค์ที่ทรงช่วยเราให้สามารถสรรเสริญพระองค์ได้สำหรับการช่วยให้รอดพ้นเมื่อเช้านี้ เราแน่ใจว่าพระองค์จะทรงเลี้ยงดู และพระองค์ไม่ได้ทำให้เราผิดหวัง

16 กุมภาพันธ์ เรามีพอสสำหรับมือเช้า แต่ไม่มีอะไรเพิ่มอีกเข้ามาในช่วงเช้า ในตอนบ่ายผมทูลขององค์พระผู้เป็นเจ้าอีกครั้งให้ส่งความช่วยเหลือมาให้เรา จากนั้นผมก็นั่งลงเพื่อใคร่ครวญเกี่ยวกับพระวจนะ ผมไม่ทราบว่ามีขนมปังสักชิ้นสำหรับขาในบ้านหลังใดเหล่านั้นหรือไม่ แต่ผมรู้สึกแน่ใจว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงเลี้ยงดู

โดยทางพระคุณ ความคิดของผมมั่นใจเต็มเปี่ยมในความสัตย์ซื่อขององค์พระผู้เป็นเจ้า ในท่ามกลางความขัดสนครั้งใหญ่ที่สุดนี้ ผมถูกช่วยให้สามารถทำการงานอื่น ๆ ของผมในสันติสุขได้ แน่ทีเดียว ถ้าองค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ได้ประทานความไว้วางใจในพระองค์ให้แก่ผม ผมก็คงแทบจะไม่สามารถทำงานได้เลยสักชนิดเดียว

หลังจากผมนั่งลงเพื่อใคร่ครวญได้ไม่นาน โน้ตฉบับหนึ่งก็ถูกส่งมาถึงผมจากครูใหญ่ของเด็กชายกำพร้าเหล่านั้น เขาเขียนว่า “ตอนที่ผมไปเยี่ยมพี่น้องสตรีเหล่านั้นในบ้านเด็กอ่อนกำพร้าและบ้านเด็กหญิงกำพร้า ผมก็พบว่าพวกเขาขัดสนอย่างยิ่งที่สุด ไม่มีขนมปังในบ้านเหล่านั้นสักหลังสำหรับขาตอนเย็น และเงินหกชิลลิงหกเพนนีแทบจะไม่พอที่จะจัดหาสิ่งที่ต้องการสำหรับมือเย็น ผมเปิดตู้ถ้วยในบ้านเด็กกำพร้าชายและพบเงินหนึ่งปอนด์โดยไม่คาดคิด ดังนั้นด้วยความกรุณาขององค์พระผู้เป็นเจ้า เราจึงได้รับการจัดหาอย่างบริบูรณ์อีกครั้ง”

ในตอนเย็นองค์พระผู้เป็นเจ้า ในความรักและความสัตย์ซื่อของพระองค์ ทรงอวยพรเราอีกครั้ง ผมได้เทศนาในที่ประชุมจากข่าวประเสริฐของยอห์น ถ้อยคำสุดท้ายที่ผมได้กล่าวคือ “เราบอกเจ้าแล้วมิใช่หรือว่า ถ้าเจ้าเชื่อ เจ้าก็จะได้เห็นสง่าราศีของพระเจ้า” (ยอห์น 11:40) เมื่อการประชุมสิ้นสุดลง เพื่อเป็นเครื่องพิสูจน์อันสดใหม่เกี่ยวกับความจริงแห่งพระคำข้อนี้ โน้ตฉบับหนึ่งถูกส่งมาให้ผมพร้อมกับเงินห้าปอนด์สำหรับพวกเด็กกำพร้า

19 กุมภาพันธ์ วันเสาร์ เงินของเราถูกใช้จนหมดอีกครั้ง เสบียงของเราก็แทบจะหมดเกลี้ยงมากกว่าวันเสาร์ใดก่อนหน้านี้เสียอีก แทบไม่มีความเป็นไปได้ในสายตาของมนุษย์หลงเหลืออยู่เลยสำหรับการได้รับเสบียงที่เพียงพอสำหรับวัน **เดี๋ยวนี้** ยิ่งสองวันยังไม่มี

เมื่อผมไปที่บ้านเด็กกำพร้าเหล่านั้นก่อนมือเช้า ผมก็พบจดหมายฉบับหนึ่งจากนือตตั้งแฮมซึ่งบรรจุเงินหนึ่งชิลลิง นี่ไม่เพียงเป็นข้อพิสูจน์อันหอมหวานว่าพระบิดาของเราทรงระลึกถึงความขัดสนของเรา แต่เป็นพระสัญญาว่าพระองค์จะทรงจัดหาทุกสิ่งที่เราต้องการวันนี้ให้เรา ในตอนเช้าเงินเข้ามา และเราก็ได้รับการจัดหาสิ่งของเหล่านั้นซึ่งเป็นที่ต้องการอย่างที่สุดสำหรับวันนี้

25 กุมภาพันธ์ สัปดาห์นี้เต็มไปด้วยการทดสอบความเชื่อหลายอย่าง แต่ก็เต็มเปี่ยมด้วยการช่วยให้พ้นหลายประการเช่นกัน ความขัดสนของเราไม่เคยใหญ่โตมากไปกว่าตอนนี้เลย คนงานส่วนใหญ่รู้สึกถูกทดสอบอย่างมหาศาลวันนี้ แต่องค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ได้ทรงยอมให้เราท้อใจเลย ผ่านทางสภาพการณ์แวดล้อมอันน่าทึ่ง คนงานคนหนึ่งได้รับเงินมาบ้าง เมื่อเช้าจนความต้องการทุกอย่างของวันนี้ได้รับการเติมเต็มอย่างบริบูรณ์

17 มีนาคม เมื่อเช้านี้ความยากจนของเรา ซึ่งบัดนี้กินเวลามานานหลายเดือนแล้ว ก็เริ่มมากมายยิ่งนัก ผมออกจากบ้านของผมไม่กี่นาทีหลังเจ็ดโมงเพื่อจะไปยังบ้านเด็กกำพร้าเหล่านั้นเพื่อไปดูว่ามีเงินพอจะซื้อนมหรือไม่ ผมอธิษฐานขอให้องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงมีความเมตตาต่อเรา เหมือนอย่างที่คุณคนหนึ่งมีความเมตตาต่อลูก ๆ ของตน ผมเตือนความจำพระองค์ถึงผลที่ตามมาเหล่านั้นซึ่งจะเกิดขึ้น ทั้งในชีวิตของผู้เชื่อและคนไม่เชื่อ ถ้าเราต้องล้มเลิกงานนี้เพราะขาดเงิน และขอให้พระองค์จะไม่ทรงอนุญาตให้มันล้มเหลว

ขณะที่ผมกำลังเดินและอธิษฐานอยู่นั้น ผมได้พบกับพี่น้องบวชท่านหนึ่งผู้ซึ่งกำลังเดินทางไปทำงาน ผมทักทายเขาและเดินต่อไป แต่เขาวิ่งตามผมมาและให้เงินหนึ่งปอนด์แก่ผมสำหรับพวกเด็กกำพร้า ดังนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าจึงทรงตอบคำอธิษฐานของผมอย่างรวดเร็ว

แท้จริงแล้ว มันคุ้มจริง ๆ กับการเป็นคนยากจนและถูกทดสอบความเชื่ออย่างหนักเพื่อเห็นแก่การมีข้อพิสูจน์อันมีค่าทุกวันของการใส่พระทัยอย่างเต็มเปี่ยมด้วยความรักซึ่งพระบิดาผู้ทรงกรุณาทรงมีในทุกสิ่งที่เกี่ยวข้องกับเรา พระบิดาของเราจะทรงทำเป็นอื่นได้อย่างไร? พระองค์ประทานข้อพิสูจน์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดแห่งความรักของพระองค์แก่เราแล้วเมื่อพระองค์ประทานพระบุตรของพระองค์เองแก่เรา แน่แน่นอนว่าพระองค์จะประทานสิ่งสารพัดแก่เราอย่างเสรีเช่นกัน (ดู โรม 8:32)

ถ้าใจของลูกทั้งหลายของพระเจ้าได้รับการปลอบประโลมและความเชื่อของพวกเขาได้รับการเสริมกำลัง มันก็คุ้มกับการเป็นคนยากจนและถูกทดสอบความเชื่ออย่างหนัก คนเหล่านั้นที่ไม่รู้จักพระเจ้าอาจอ่านหรือได้ยินเกี่ยวกับการกระทำกิจของพระองค์กับเราและเห็นว่าความเชื่อในพระเจ้าเป็นมากกว่าแค่ความคิดอย่างหนึ่ง มีความเป็นจริงแท้ที่เดียวในความเชื่อแบบคริสเตียน

12 เมษายน เราไม่เคยอยู่ในความขัดสนที่มากไปกว่าวันนี้ เมื่อผมได้รับเงินหนึ่งร้อยปอนด์จากอีส์ท์ อินดีส์ มันเป็นไปได้เลยที่จะพรรณนาถึงความชื่นชมยินดีในพระเจ้าที่มันมอบให้แก่ผม คำอธิษฐานของผมเมื่อเช้านี้มีอยู่ว่าขอให้พระบิดาของเราทรงส่งเงินมากกว่านี้มาให้ในที่สุด ผมประหลาดใจและตื่นเต้นมาก ๆ เมื่อเงินบริจาคมนี้เข้ามา เพราะผมถือว่ามันเป็นคำตอบสำหรับคำอธิษฐานที่เราได้คาดหวังมาตลอด

10 พฤษภาคม การทดสอบความเชื่อของเราในช่วงสิบเจ็ดเดือนหลังมานี้กินเวลายาวนานกว่าและรุนแรงกว่าในช่วงเวลาใดก่อนหน้านี้ ถึงกระนั้น พวกเด็กกำพร้าก็มีทุกสิ่งที่คุณเขาต้องการในด้านของอาหารที่บำรุงเลี้ยงและเสื้อผ้า เรามองย้อนกลับไปยังการทดสอบความเชื่อเหล่านั้นของเราด้วยความชื่นบานและสันติสุขอันสมบูรณ์แบบ โดยรู้ว่าพระเจ้าของเราไม่ได้ทรงทำให้เราผิดหวังเลยแม้เพียงสักครั้ง ในการพึ่งพาพระองค์สำหรับทุกความต้องการของเรา เราเริ่มที่จะทราบอย่างเต็มเปี่ยมมากขึ้นว่าเราเป็นหุ้นส่วนกับพระองค์อย่างแท้จริงในงานนี้ “แท้จริงเราทั้งหลายก็ร่วมสามัคคีธรรมกับพระบิดา และกับพระเยซูคริสต์พระบุตรของพระองค์” (1 ยอห์น 1:3)

คำว่า *การร่วมสามัคคีธรรม, การร่วมสนิท* และ *ความเป็นหุ้นส่วน* มีความหมายเหมือนกัน ผู้เชื่อในพระเยซูเจ้าไม่เพียงได้รับการยกโทษในเรื่องบาปทั้งหมดของเขาผ่านทางพระโลหิตที่หลังรินของพระเยซู โดยความเชื่อในพระนามของพระองค์ เขาไม่เพียงกลายเป็นผู้ชอบธรรมต่อพระพักตร์พระเจ้า ผ่านทางความชอบธรรมของพระเยซูเจ้า เขาไม่เพียงได้รับการบังเกิดจากพระเจ้า เป็นผู้มีส่วนในสภาพของพระเจ้า และโดยเหตุนี้จึงเป็นลูกคนหนึ่งของพระเจ้าและทายาทคนหนึ่งของพระเจ้า แต่เขายังร่วมสามัคคีธรรมหรือเป็นหุ้นส่วนกับพระเจ้าเช่นกัน ความรักของพระเจ้าที่มีต่อลูก ๆ ของพระองค์นั้นเหมือนกันโดยไม่ผันแปรฉับไต การร่วมสามัคคีธรรมหรือความเป็นหุ้นส่วนของเรากับพระองค์ก็เป็นเช่นเดียวกันฉันนั้น มันคงอยู่เหมือนเดิมไม่ผันแปรเท่าที่เกี่ยวข้อกับพระเจ้า

ทุกสิ่งที่เราถือครองในพระเจ้าในฐานะหุ้นส่วนของพระองค์อาจถูกนำลงมาสู่ชีวิตประจำวันของเราและเรามีความสุข มีประสบการณ์ และใช้การสิ่งเหล่านั้นได้ เราสามารถใช้ความเป็นหุ้นส่วนของเรากับพระบิดาและกับพระบุตรได้อย่างไร้ขีดจำกัด และต้อออกมาจากความเต็มเปี่ยมที่ไม่สิ้นสุดในพระเจ้าได้ โดยอาศัยการอธิษฐานและความเชื่อ

ถ้าผมเป็นนักธุรกิจคนหนึ่งและพบว่าตัวเองทำการตัดสินใจที่ผิด ๆ ผมจะทำอะไรได้? ในตัวผมเองไม่มีทางแก้สำหรับปัญหานี้ ผมไม่อาจคาดหวังอะไรได้นอกจากความผิดพลาดต่อ ๆ ไป แต่ถึงกระนั้น ผมก็ไม่ต้องสิ้นหวังเพราะว่าพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ทรงเป็นหุ้นส่วนของผม ผมไม่มีสติปัญญาเพียงพอที่จะรับมือกับความยุ่งยากเหล่านี้ แต่พระองค์ทรงฤทธิ์สามารถที่จะนำพาผม ผมสามารถระบายความในใจของผมต่อพระเจ้าและทูลขอพระองค์ให้ชี้แนะและนำทางผม และประทานสติปัญญาให้แก่ผมได้ จากนั้นผมต้องเชื่อว่าพระองค์จะทรงทำเช่นนั้น ผมสามารถไปทำกิจธุระของผมได้พร้อมกับความกล้าหาญอันดีและคาดหวังความช่วยเหลือจากพระองค์ในความยุ่งยากถัดไปที่จะมาอยู่ตรงหน้าผม เมื่อผมทำเช่นนั้น ผมก็ค้นพบว่าผมเป็นหุ้นส่วนอย่างแท้จริงกับพระบิดาและกับพระบุตร

หากผมปรารถนาฤทธิ์เดชมากกว่านี้เหนือการทดลองทั้งหลาย สติปัญญาที่เพิ่มขึ้น พระคุณ หรือสิ่งอื่นใดที่ผมอาจต้องการในการรับใช้ของผมเพื่อพระเจ้า ผมควรทำสิ่งใดอีกนอกจากใช้ประโยชน์จากการร่วมสามัคคีธรรมของผมกับพระบิดาและกับพระบุตร? โดยการอธิษฐานและความเชื่อเราจะได้รับความช่วยเหลือและพระพรที่จำเป็นทุกอย่างในฝ่ายโลกและฝ่ายวิญญาณ ในความเรียบง่ายทั้งสิ้น เราสามารถระบายความในใจของเราต่อพระพักตร์พระเจ้าได้ จากนั้นเราต้องเชื่อว่าพระองค์จะประทานแก่เราตามความต้องการของเรา

อย่าปล่อยให้การมีสติรับรู้ถึงความไม่คู่ควรของคุณมาขัดขวางคุณไม่ให้เชื่อสิ่งที่พระเจ้าตรัสแล้วเกี่ยวกับคุณ ถ้าคุณเป็นผู้เชื่อคนหนึ่งในพระเยซูเจ้า อภิสทิอันเลอค่านี้ของการเป็นหุ้นส่วนกับพระบิดาและพระบุตรก็เป็นของคุณ

อาหารสำหรับความเชื่อที่เติบโต: บทที่ 16

ผมปรารถนาให้ลูกทุกคนของพระเจ้าที่อ่านบันทึกเรื่องราวนี้เกี่ยวกับพระราชกิจของพระเจ้าในคริสตอลูกนำพาให้ไว้วางใจพระองค์สำหรับทุกสิ่งที่เราต้องการภายใต้สภาพการณ์แวดล้อมใด ๆ ผมอธิษฐานขอให้คำตอบมากมายเหล่านั้นสำหรับคำอธิษฐานที่เราได้เห็นจะหนุนใจพวกเขาให้อธิษฐาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับการกลับใจรับเชื่อของมิตรสหายและญาติพี่น้องของพวกเขา การเจริญเติบโตของพวกเขาเองในพระคุณและความรู้ เหล่าวิสุทธิชนที่พวกเขารู้จักเป็นการส่วนตัว สภาวะของคริสตจักร และความสำเร็จของการประกาศข่าวประเสริฐ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผมขอเตือนพวกเขาด้วยความรักให้ระวังการถูกชักจูงให้หลงไปโดยการหลอกลวงของซาตานให้คิดว่าสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นเฉพาะกับผมและไม่สามารถเกิดขึ้นกับลูกทุกคนของพระเจ้าได้

ผู้เชื่อทุกคนถูกเรียกมา ในความมั่นใจอันเรียบง่ายแห่งความเชื่อ ให้วางภาระทั้งหมดของตนไว้กับพระเจ้าและให้ไว้วางใจพระองค์สำหรับทุกสิ่ง พวกเขาไม่เพียงควรทำให้ทุกสิ่งเป็นหัวข้อของการอธิษฐานเท่านั้น แต่ควรคาดหวังคำตอบสำหรับคำทูลขอทั้งหลายของตนซึ่งพวกเขาได้ทูลขอตามน้ำพระทัยของพระองค์และในพระนามของพระเยซูเจ้า ผมไม่มี **ของประทานแห่งความเชื่อ** ซึ่งถูกกล่าวถึงใน 1 คร. 12:9 ตลอดจนของประทานแห่งการรักษาโรค การทำการอัศจรรย์ต่าง ๆ และการพยากรณ์ มันเป็นความจริงที่ว่าความเชื่อซึ่งผมสามารถใช้ได้นั้นเป็นของประทานของพระเจ้าเอง พระองค์เพียงผู้เดียวทรงสนับสนุนมัน และพระองค์เพียงผู้เดียวสามารถเพิ่มพูนมันได้ ทุกชั่วขณะผมพึ่งพาพระองค์ ถ้าผมถูกทิ้งให้อยู่เพียงลำพัง ความเชื่อของผมก็คงล้มเหลวอย่างสิ้นเชิง

ความเชื่อของผมเป็นความเชื่อเดียวกันกับที่ถูกพบในผู้เชื่อทุกคน มันเพิ่มพูนมาตลอดที่ละเล็กละน้อยตลอดเวลา ยี่สิบหกปีหลังนี้ หลายครั้งเมื่อผมอาจเสียสติไปได้เพราะความกังวล ผมก็อยู่ในสันติสุขเพราะว่าจิตวิญญาณของผมเชื่อความจริงแห่งพระสัญญา นั่น- “เรารู้ว่า พระเจ้าทรงร่วมมือกับคนทั้งหลายที่รักพระองค์ ให้เกิดผลอันดีในทุกสิ่ง คือคนทั้งปวงที่พระองค์ได้ทรงเรียกตามพระประสงค์ของพระองค์” (รม. 8:28)

เมื่อพี่ชายของผมและคุณพ่อที่รักของผมตายไป ผมก็ไม่มีหลักฐานใดเลยที่พวกเขาได้รับความรอดแล้ว แต่ผมไม่กล้าพูดว่าพวกเขาตกนรก เพราะว่าผมไม่รู้ จิตวิญญาณของผมมีสันติสุขอย่างสมบูรณ์แบบภายใต้การลงใจนี้ ซึ่งเป็นการลงใจที่ใหญ่โตที่สุดอย่างหนึ่งที่ผู้เชื่อคนใดจะประสบได้ ผมยึดมั่นในพระสัญญานั้นที่ว่า “ผู้พิพากษาของทั่วแผ่นดินโลกจะไม่กระทำการยุติธรรมหรือ” (ปฐมก. 18:25) ถ้อยคำนี้ พร้อมกับกับอุปนิสัยทั้งหมดของพระเจ้า ตามที่พระองค์ทรงเปิดเผยพระองค์แล้วในพระวาทะบริสุทธิ์ของพระองค์ เป็นอันยุติข้อสงสัยทั้งหมด ผมเชื่อสิ่งที่พระองค์ตรัสแล้วเกี่ยวกับพระองค์เองและมีสันติสุข **นับแต่นั้นเป็นต้นมา** เกี่ยวกับเรื่องนี้

เมื่อบางครั้งทุกสิ่งดูเหมือนมืดมนในงานรับใช้ของผม ผมก็อาจถูกโถมทับในความเศร้าใจและความสิ้นหวังได้ ในวาระเช่นนั้นผมได้รับการหนุนใจในพระเจ้าโดยความเชื่อบนฤทธิ์เดชมหัศจรรย์ของพระองค์ ความรักที่ไม่อาจเปลี่ยนแปลงได้ของพระองค์ และสติปัญญาอันไร้ขีดจำกัดของพระองค์ ผมพูดกับตัวเองว่า “พระเจ้าทรงฤทธิ์สามารถและเต็มพระทัยที่จะช่วยฉันให้รอดพ้น” มีเขียนไว้ว่า “พระองค์ผู้มิได้ทรงหวงพระบุตรของพระองค์เอง แต่ได้ทรงโปรดประทานพระบุตรนั้นเพื่อเราทั้งหลาย ถ้าเช่นนั้นพระองค์จะไม่ทรงโปรดประทานสิ่งสารพัดให้เราทั้งหลาย ด้วยกันกับพระบุตรนั้นหรือ” (รม.

8:32) พระสัญญานี้ได้พิทักษ์รักษาจิตวิญญาณของผมในสันติสุข

เมื่อความยากลำบากทั้งหลายถาโถมมาสู่ผมซึ่งหนักยิ่งกว่าความขัดสนด้านการเงิน เมื่อคำพูดรายงานที่มิสุภาถูกแพร่ไปว่าพวกเด็กกำพร้าไม่มีพอกินหรือถูกปฏิบัติอย่างโหดร้ายทารุณ หรือเมื่อความยากลำบากที่ใหญ่โตกว่านี้มาซึ่งเชื่อมโยงกับงานนี้ และผมต้องอยู่ไกลจากเมืองบริสตอลเกือบหนึ่งพันไมล์สัปดาห์แล้วสัปดาห์เล่า ในวาระเช่นนั้นจิตวิญญาณของผมก็พักพิงอยู่ในพระเจ้า ผมเชื่อพระสัญญาทั้งหลายของพระองค์ และผมระบายจิตวิญญาณของผมออกต่อพระพักตร์พระองค์ ผมสามารถลุกขึ้นจากการคุกเข่าของผมได้ในสันติสุขเพราะความอุ่นไวใจนั้นถูกฝากไว้กับพระเจ้าแล้ว

โดยพระคุณของพระเจ้า ผมไม่หวัดในการพูดแบบนี้เลย ผมขอถวายเกียรติแด่พระเจ้าแต่เพียงผู้เดียวที่พระองค์ทรงช่วยให้ผมสามารถไว้วางใจในพระองค์ได้ และพระองค์ไม่ทรงอนุญาตให้ความมั่นใจของผมในพระองค์ต้องลุ่มเหลวไป ไม่ควรมีใครคิดว่าสิ่งที่ผมพึ่งพาพระเจ้านั้นเป็นของประทานที่ไม่ธรรมดาอย่างหนึ่งซึ่งประทานให้แก่ผม ซึ่งวิสุทธิชนอื่น ๆ **ไม่มี**สิทธิ์ที่จะคาดหวัง

การวางใจในพระเจ้ามีความหมายมากกว่าการได้รับเงินทองโดยคำอธิษฐานและความเชื่อ โดยพระคุณของพระเจ้า ผมปรารถนาให้ความเชื่อของผมขยายออกไปสู่**ทุกสิ่ง**-ความกังวลเล็กน้อยที่สุดในเรื่องฝ่ายโลกและฝ่ายวิญญาณของผม ครอบครัวของผม เหล่าวิสุทธิชนที่ผมทำงานหนักอยู่ในท่ามกลางพวกเขา คริสตจักรโดยรวม และทุกสิ่งที่เกี่ยวข้องกับความเจริญรุ่งเรืองฝ่ายโลกและฝ่ายวิญญาณของสถาบันความรู้ด้านพระคัมภีร์

ผมขอบคุณพระเจ้าสำหรับความเชื่อที่พระองค์ได้ประทานให้แก่ผม และผมทูลขอพระองค์ให้รักษาและเพิ่มพูนความเชื่อนั้น อย่าปล่อยให้ซาตานหลอกคุณให้คิดว่า**คุณ**ไม่สามารถมีความเชื่อแบบนี้ได้ เมื่อผมทำอะไรบางอย่างหาย เช่น กุญแจดอกหนึ่ง ผมก็ทูลขอองค์พระผู้เป็นเจ้าให้นำพาผมไปถึงมัน และผมก็ตั้งตาคอยคำตอบสำหรับคำอธิษฐานของผมเมื่อคน ๆ หนึ่งที่ผมได้นัดหมายไว้มาสาย และผมรู้สึกไม่สะดวกใจ ผมก็ทูลขอองค์พระผู้เป็นเจ้าให้รีบพาเขามาถึงผมไว ๆ เมื่อผมไม่เข้าใจข้อพระคำตอนหนึ่งในพระวจนะของพระเจ้า ผมก็ระบายความในใจของผมต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าที่พระองค์จะทรงสอนผมโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผมคาดหวังว่าจะได้รับการสอน ถึงแม้ผมไม่ได้กำหนดเวลาและลักษณะที่การสอนนั้นควรเป็นก็ตาม เมื่อผมจะรับใช้ในด้านพระวจนะ ผมก็แสวงหาความช่วยเหลือจากองค์พระผู้เป็นเจ้า ขณะที่ผมตระหนักถึงความไม่สามารถของผมรวมถึงความไม่ควรถูกค่าที่สุดของผม ผมก็มั่นใจและเบิกบานใจเพราะผมตั้งตาคอยความช่วยเหลือของพระองค์และเชื่อว่าพระองค์จะทรงช่วยผม

คุณก็ทำแบบเดียวกันได้ ท่านผู้อ่านที่รักซึ่งมีความเชื่อ! อย่าคิดว่าผมเป็นคนเหนือธรรมดาหรือว่าผมมีอภิสิทธิ์หลายอย่างเหนือลูก ๆ ที่รักคนอื่นของพระเจ้า ผมขอหนุนใจคุณให้ลองดูครับ! จงยืนหยัดมั่นคงในชั่วโมงแห่งการลองใจ และคุณจะเห็นความช่วยเหลือของพระเจ้า ถ้าคุณวางใจในพระองค์ เมื่อเราทอดทิ้งทางทั้งหลายขององค์พระผู้เป็นเจ้าในชั่วโมงแห่งการลองใจ อาหารสำหรับความเชื่อก็สูญหายไป

นี่นำผมมาสู่ประเด็นที่สำคัญต่อไปนี้ คุณถามว่า “ฉันจะมีความเชื่อที่แข็งแกร่งได้อย่างไร?” คำตอบก็คือนี้: “ของประทานอันดีทุกอย่าง และของประทานอันเลิศทุกอย่างย่อมมาจากเบื้องบน และส่งลงมาจากพระบิดาแห่งบรรดาดวงสว่าง ในพระบิดาไม่มีการแปรปรวน หรือไม่มีเงาอันเนื่องจากการเปลี่ยนแปลง” (ยากอบ 1:17) การเพิ่มพูนความเชื่อเป็นของประทานอันดี และมันต้องมาจากพระเจ้า ดังนั้นเราจึงควรทูลขอพระองค์สำหรับพระพรนี้

แนวทางปฏิบัติต่อไปนี้จะช่วยผู้เชื่อเสริมสร้างความเชื่อของตน: จงตั้งใจอ่านพระวจนะและใคร่ครวญพระวจนะ โดยการอ่านพระวจนะของพระเจ้า และโดยเฉพาะอย่างยิ่งผ่านทางใคร่ครวญมัน ผู้เชื่อก็เริ่มคุ้นเคยกับธรรมชาติและลักษณะเฉพาะตัวของพระเจ้า นอกเหนือจากความบริสุทธิ์และความยุติธรรมของพระเจ้าแล้ว ผู้เชื่อย่อมตระหนักว่า พระเจ้าทรงเป็นพระบิดาที่ทรงพระกรุณา น่ารัก เปี่ยมด้วยพระคุณ เปี่ยมพระเมตตา ทรงฤทธิ์มหัศจรรย์ ทรงพระปัญญา และสัตย์ซื่อขนาดไหน ดังนั้นในความยากจน ความทุกข์ยาก ความตายของคนที่ยรัก ความยากลำบากในการรับใช้ หรือความขัดสนด้านการเงิน ผู้เชื่อก็จะพึ่งพาความสามารถของพระเจ้าที่จะช่วยเหลือเขาได้ เขาได้เรียนรู้จากพระวจนะว่าพระเจ้าทรงเมตตาในพระทัยในอำนาจ ทรงไว้ชีวิตจำกดในสติปัญญา และพร้อมที่จะช่วยเหลือและช่วยประชากรของพระองค์ให้รอดพ้น การอ่านพระวจนะของพระเจ้า พร้อมกับใคร่ครวญเกี่ยวกับพระวจนะ เป็นวิธีหนึ่งที่ยอดเยี่ยมในการเสริมสร้างความเชื่อให้แข็งแกร่ง

2. เราต้องคงไว้ซึ่งใจที่เที่ยงธรรมและใจที่วินิจฉัยผิดและชอบอันดีและไม่จงใจติดนิสัยสำเร็จสำราญในสิ่งทั้งหลายที่ขัดต่อพระทัยของพระเจ้า ผมจะกระทำการในความเชื่อต่อไปได้อย่างไรหากผมทำให้องค์พระผู้เป็นเจ้าเสียพระทัยและหันเหไปจากการถวายเกียรติและสง่าราศีแด่พระองค์? ความมั่นใจทั้งหมดของผมในพระเจ้าและการพึ่งพาพระองค์ทั้งหมดของผมในช่วงโมงแห่งการลองใจจะหมดสิ้นไปหากผมมีใจที่วินิจฉัยผิดและชอบที่รู้สึกผิดและยังดำเนินในบาปต่อไป ถ้าผมวางใจในพระเจ้าไม่ได้เพราะใจที่วินิจฉัยผิดและชอบที่รู้สึกผิด ความเชื่อของผมก็อ่อนแอลง

พร้อมกับทุกการลองใจที่สดใหม่ ความเชื่อก็เพิ่มพูนขึ้นโดยการไว้วางใจพระเจ้าและได้รับความช่วยเหลือ หรือไม่ ความเชื่อก็ลดลงโดยการไม่ไว้วางใจพระองค์ นิสัยของการพึ่งพาตัวเองจะพ่ายแพ้ไปหรือไม่ก็ถูกส่งเสริม ถ้าเราวางใจในพระเจ้า เราก็ไม่วางใจในตัวเอง เพื่อนมนุษย์ของเรา สภาพการณ์แวดล้อม หรือสิ่งอื่นใด ถ้าเราวางใจในสิ่งใดสิ่งหนึ่งเหล่านี้ เราก็ไม่วางใจในพระเจ้า

ถ้าเราปรารถนาที่จะให้ความเชื่อของเราได้รับการเสริมกำลัง เราก็ไม่ควรถอยหนีจากโอกาสทั้งหลายที่ความเชื่อของเราอาจถูกทดสอบ ยิ่งผมอยู่ในตำแหน่งที่จะถูกทดสอบความเชื่อมากเท่าไร ผมก็ยังมีโอกาสที่จะเห็นความช่วยเหลือและการช่วยให้พ้นของพระเจ้ามากเท่านั้น ทุกคราวที่พระองค์ทรงช่วยเหลือและช่วยผมให้รอดพ้น นั่นก็จะเพิ่มความเชื่อของผม ผู้เชื่อไม่ควรถอยหนีจากสถานการณ์ต่าง ๆ ตำแหน่ง หรือสภาพการณ์แวดล้อมทั้งหลายที่ในสิ่งเหล่านั้นความเชื่อของเขาอาจถูกทดสอบ แต่เขาควรเปิดรับสิ่งเหล่านั้นด้วยใจเบิกบานในฐานะเป็นโอกาสที่จะเห็นพระหัตถ์ของพระเจ้าเหยียดออกในการช่วยเหลือและการช่วยให้พ้น เมื่อนั้นความเชื่อของเขาก็จะถูกเสริมให้แข็งแกร่ง

ประเด็นสุดท้ายที่สำคัญสำหรับการเสริมความเชื่อของเราให้แข็งแกร่งก็คือว่า เรายอมให้พระเจ้ากระทำกิจเพื่อเราและไม่ทำให้เกิดการช่วยให้พ้นของเราเอง เมื่อการทดสอบความเชื่อมาถึง เราก็มักเลิกละวางใจพระเจ้าและเริ่มวางใจในตัวเราเอง ในเพื่อนฝูงของเรา หรือในสภาพการณ์แวดล้อมต่าง ๆ เราคงอยากทำให้เกิดการช่วยให้พ้นของเราเองมากกว่าที่จะมองพึ่งที่พระเจ้าและรอคอยความช่วยเหลือของพระองค์ แต่ถ้าเราไม่อดทนรอคอยความช่วยเหลือของพระเจ้าหรือถ้าเราทำให้เกิดการช่วยให้พ้นของเราเอง เมื่อการทดสอบความเชื่อครั้งถัดไปของเรามาถึง เราก็จะมีปัญหาเดิม เราจะพยายามและช่วยตัวเราเองให้พ้นอีก พร้อมกับการลองใจครั้งใหม่ ความเชื่อของเราก็จะถดถอยลง ในทางกลับกัน ถ้าเรายืนหยัดมั่นคงเพื่อที่จะเห็นการช่วยให้รอดของพระเจ้า โดยวางใจในพระองค์แต่เพียงผู้เดียว ความเชื่อของเราก็จะถูกเพิ่มพูน ทุก

ครั้งที่เราเห็นพระหัตถ์ของพระเจ้าเหยียดออกเพื่อเราในชั่วโมงแห่งการลงใจ ความเชื่อของเราก็จะถูกเพิ่มพูนมากยิ่งขึ้น พระเจ้าจะทรงพิสูจน์ความเต็มพระทัยของพระองค์ที่จะช่วยเหลือและช่วยให้พ้นเมื่อถึงเวลาเหมาะสมที่สุด

หลักการต่าง ๆ ตามพระคัมภีร์สามารถถูกนำมาใช้เพื่อเอาชนะความยุ่งยากเหล่านั้นในการทรงเรียกฝ่ายโลกหรือด้านอาชีพการงานได้ ลูกทั้งหลายของพระเจ้า ผู้ซึ่งเป็นคนต่างถิ่นและผู้สัญจรบนแผ่นดินโลก ควรคาดหวังว่าจะประสบความยากลำบากในโลกนี้ เพราะว่าโลกนี้ไม่ใช่บ้านของพวกเขา แต่องค์พระผู้เป็นเจ้าประทานพระสัญญาทั้งหลายในพระวาทะของพระองค์แก่เราเพื่อช่วยเราเอาชนะสภาพการณ์แวดล้อมทั้งหลายได้ ความยุ่งยากทั้งหมดสามารถถูกเอาชนะได้ โดยการปฏิบัติตาม พระวาทะของพระเจ้า

วาระแห่งความเจริญรุ่งเรือง: บทที่ 17

1 ธันวาคม 1842 ตลอดหลายเดือนหลังนี้ เงินและเสบียงหลังไหลเข้ามาโดยไม่ขาดสายตามที่พวกมันถูกต้องการไม่มีอะไรที่เกินหรือขาดเลย แต่ไม่มีสิ่งใดเข้ามาวันนี้นอกจากเงินห้าชิลลิงสำหรับงานเย็บปกถักร้อย เราแค่มีพอที่จะจัดหาสิ่งที่เราต้องการจริง ๆ เท่านั้น-นม เราไม่สามารถซื้อขนมปังในปริมาณปกติได้

บางคนอาจถามว่า “ทำไมคุณไม่ซื้อขนมปังโดยใช้สินเชื่อเล่า? คุณจ่ายค่าขนมปังทันทีเลยหรือจ่ายตอนสิ้นเดือนมันต่างกันตรงไหนเล่า? เนื่องจากบ้านเด็กกำพร้าเหล่านั้นเป็นงานขององค์พระผู้เป็นเจ้า คุณวางใจพระองค์ไม่ได้หรือที่จะจัดหาเงินให้คุณเพื่อจ่ายใบแจ้งหนี้ต่าง ๆ จากพ่อค้าเนื้อ คนทำขนมปัง และคนขายของชำ? ถึงอย่างไรแล้ว สิ่งเหล่านั้นที่คุณซื้อก็ถูกต้องการเพื่อที่งานจะดำเนินต่อไปได้อยู่แล้ว”

คำตอบกลับของผมคือ: ถ้างานนี้เป็นงานของพระเจ้า พระองค์ก็ทรงฤทธิ์สามารถแน่นอนและทรงเติมพระทัยที่จะจัดหาสำหรับมัน พระองค์ไม่จำเป็นต้องจัดหาให้ ณ เวลาที่*เราคิดว่า*มีความต้องการ แต่เมื่อมีความต้องการที่แท้จริง พระองค์ก็จะไม่ทำให้เราผิดหวัง เราอาจและควรวางใจในองค์พระผู้เป็นเจ้าที่จะจัดหาสิ่งที่เราต้องการในขณะนั้นให้แก่เรา เพื่อที่จะไม่มีเหตุผลอันใดเลยที่จะเป็นหนี้เป็นสิน

ผมสามารถซื้อสินค้าได้เยอะแยะเลยโดยใช้สินเชื่อ แต่ครั้งถัดไปที่เราขาดสน ผมก็คงต้องขอขมายสินเชื่อแทนที่จะหันไปพึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า ความเชื่อซึ่งถูกรักษาให้คงอยู่ต่อไปและถูกเสริมกำลังโดย*การฝึกฝน*เท่านั้น ก็คงจะอ่อนแอลงเรื่อย ๆ ในที่สุด ผมก็คงพบว่าตัวเองเป็นหนี้สินล้นพ้นตัวโดยไม่มีวิธีแหวจะออกมาจากมันได้เลย

ความเชื่อพักพิงบนพระวจนะที่เป็นลายลักษณ์อักษรของพระเจ้า แต่ไม่มีพระสัญญาว่าพระองค์จะทรงจ่ายหนี้ของเรา พระวจนะกล่าวว่า “อย่าเป็นหนี้อะไรใคร” (รม. 13:8) พระสัญญานี้ถูกประทานให้แก่ลูก ๆ ของพระองค์ “เราจะไม่ละท่านหรือทอดทิ้งท่านเลย” (ฮบ. 13:5) “ผู้ใดที่เชื่อในพระองค์นั้นก็จะได้รับความอภัย” (1 ปต. 2:6) เราไม่มีมูลเหตุตามพระคัมภีร์เลยที่จะเป็นหนี้เป็นสิน

เป้าหมายของเราคือ เพื่อแสดงให้โลกและคริสตจักรเห็นว่าแม้กระทั่งในวันสุดท้ายที่ชั่วร้ายเหล่านี้ พระเจ้าก็ทรงพร้อมที่จะช่วยเหลือ ปลอดภัยและตอบคำอธิษฐานเหล่านั้นของคนทั้งหลายที่วางใจในพระองค์ เราไม่ต้องไปพึ่งเพื่อนมนุษย์หรือทางทั้งหลายของโลก พระเจ้าทรงฤทธิ์สามารถและเติมพระทัยที่จะจัดหาสิ่งที่เราต้องการในการรับใช้ของพระองค์ให้แก่เรา

ผ่านทางบันทึกเรื่องราวแห่งการรับใช้นี้ที่ถูกตีพิมพ์ คนเป็นอันมากอาจกลับใจรับเชื่อ เราถือว่ามีมันเป็นอภิสิทธิ์ที่เลอค่ายิ่งของเราที่ได้รอคอยองค์พระผู้เป็นเจ้าต่อไปเท่านั้น แทนที่จะซื้อข้าวของโดยใช้สินเชื่อหรือยืมเงินจากมิตรสหายที่กรุณา เมื่อพระเจ้าประทานพระคุณแก่เรา เราก็จะมองสิ่งที่พระองค์เท่านั้น ถึงแม้ว่าเราต้องพึ่งพาพระองค์สำหรับแต่ละมือก็ตาม บัดนี้พระเจ้าทรงเลี้ยงดูเด็กกำพร้าเหล่านั้นมาเป็นปีที่สิบแล้ว และพระองค์ไม่เคยปล่อยให้พวกเขาต้องหิวเลย พระองค์จะทรงดูแลพวกเขาในอนาคตเช่นกัน

ผมตระหนักอย่างลึกซึ้งถึงความช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ของผมเองและการพึ่งพาองค์พระผู้เป็นเจ้า โดยพระคุณของพระเจ้าจิตวิญญาณของผมอยู่ในสันติสุข ถึงแม้ในแต่ละวันเราต้องรอคอยองค์พระผู้เป็นเจ้าสำหรับอาหารประจำวันของ

เราก็ตาม

16 ธันวาคม ไม่มีสิ่งใดเข้ามาเลย เมื่อตอน 6 โมงเย็นวันนี้ ความต้องการของเราใหญ่โตมาก ๆ ในบ้านเด็กกำพร้า เหล่านั้นและโรงเรียนกลางวันเหล่านั้น ผมอธิษฐานกับคนงานสองคน เราต้องการให้เงินเข้ามาบ้างก่อนแปดโมงตรงพรุ่งนี้เช้า เพื่อที่เราจะสามารถซื้อนมสำหรับมือเช้าได้ ใจของเรามีสันติสุข และเรารู้สึกมั่นใจว่าพระบิดาของเราจะทรงจัดหาสำหรับความต้องการของเรา

เราลุกขึ้นจากการคุกเข่าของเราไม่ทันไรเมื่อเราได้รับจดหมายฉบับหนึ่งที่มีเงินเหรียญปอนด์ทองคำหนึ่งเหรียญสำหรับพวกเด็กกำพร้า ประมาณห้านาทิต่อมา พี่น้องบุรุษท่านหนึ่งสัญญาว่าจะให้เงินห้าสิบบอนด์แก่ผมสัปดาห์หน้า สิบห้านาทิต่อมา พี่น้องบุรุษท่านหนึ่งให้เหรียญปอนด์ทองคำเหรียญหนึ่งแก่ผม ซึ่งพี่น้องสตรีท่านหนึ่งในองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ฝากไว้สำหรับพวกเด็กกำพร้า มันช่างหอมหวานและมีค่าประเสริฐจริง ๆ ที่ได้เห็นความเต็มพระทัยขององค์พระผู้เป็นเจ้าที่จะตอบคำอธิษฐานต่าง ๆ ของลูก ๆ ที่ขัดสนของพระองค์!

11 กุมภาพันธ์ 1843 เรามีหนึ่งปอนด์สิบสี่ชิลลิงเหลืออยู่สำหรับค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ของวันนี้ แต่เนื่องจากเงินจำนวนนี้ไม่เพียงพอ ผมจึงทูลขอของค์พระผู้เป็นเจ้าสำหรับความช่วยเหลือ และไปรษณีย์เมื่อเช้านี้นำเงินสองปอนด์จากสแตฟฟอร์ดมาให้ผม ตอนนี้เรามีพอสำหรับวันนี้

จังหวะเวลาของพระเจ้าสมบูรณ์แบบเสมอ เหตุใดเงินนี้ถึงไม่มาเร็วกว่านี้หรือช้ากว่านี้สองสามวัน? เพราะว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงอยากช่วยเหลือเราโดยเงินนี้ และพระองค์ทรงทำงานในใจผู้บริจาคมให้ส่งเงินนั้นมา *ตอนนั้น* พอดี ไม่ใช่เร็วกว่านี้หรือช้ากว่านี้ แน่แน่นอนว่าทุกคนที่รู้จักองค์พระผู้เป็นเจ้าต้องเห็นพระหัตถ์ของพระองค์ในงานนี้ ผมไม่ได้ตั้งใจที่จะกล่าวว่ามันจะเป็นการกระทำที่ขัดต่อหลักการเหล่านั้นขององค์พระผู้เป็นเจ้าที่จะแสวงหาความช่วยเหลือในงานของพระองค์โดยขอเรื่อง*ผู้เชื่อทั้งหลาย*เป็นการส่วนตัว แต่ผมทำงานรับใช้นี้โดยใช้วิธีนี้เพื่อประโยชน์สุขของคริสตจักรโดยรวม ผมยินดีแบกรับการลองใจหลายอย่างและความชื่นบานอันมีค่าประเสริฐของชีวิตแห่งความเชื่อนี้ถ้าอย่างน้อยเพื่อนผู้เชื่อของผมบางคนจะเห็นว่าลูกของพระเจ้ามีฤทธิ์เดชกับพระองค์โดยการอธิษฐานและความเชื่อจริง ๆ การที่องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงใช้การคนที่ไม่สัตย์ซื่อและไม่ควรค่าอย่างตัวผมสำหรับงานรับใช้อันเปี่ยมสง่าราศีขนาดนั้น นั่นก็เป็นเพราะพระคุณอันอุดมของพระองค์เพียงเท่านั้น พระองค์ทรงใช้เครื่องมือเหล่านั้นที่ไม่มีที่ท่าว่าจะใช้ได้มากที่สุดเพื่อที่เกียรติยศจะเป็นของพระองค์แต่เพียงผู้เดียว

8 มีนาคม เมื่อวันที่ 25 ตุลาคม 1842 ผมมีการสนทนายาวนานกับพี่น้องสตรีท่านหนึ่งในองค์พระผู้เป็นเจ้าซึ่งดูเหมือนว่าจะอยู่ในวาระแห่งความขัดสนทางการเงินครั้งใหญ่ ผมบอกเธอว่าบ้านของผมและเงินของผมเป็นของเธอ ผมมีเหตุผลทุกประการที่จะเชื่อว่าเธอไม่มีเงินห้าปอนด์ของตัวเองด้วยซ้ำ เธอรับประกันผมว่าเธอมีเงินห้าร้อยปอนด์ และมันดูเหมือนไม่เคยเป็นเรื่องถูกต้องเลยที่จะให้เงินนี้แก่คนอื่น เธอเชื่อว่าพระเจ้าทรงใส่เงินจำนวนนี้ไว้ในมือของเธอโดยที่เธอไม่ได้แสวงหา และ*เธอ*คิดว่ามันเป็นการจัดหาซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงจัดหาให้แก่เธอ ผมไม่ได้ตอบกลับเรื่องนี้ไป เธอขอร้องผมให้อธิษฐานเผื่อเธอเกี่ยวกับวิธีที่เธอควรใช้เงินก้อนนี้

หลังจากที่เธอไปแล้ว ผมก็ทูลขอของค์พระผู้เป็นเจ้าที่จะทรงทำให้เธอตระหนักถึงความมั่งมีและมรดกที่แท้จริงในพระเยซูเจ้าและความเป็นจริงแห่งการทรงเรียกแห่งสวรรค์ของเธอ ผมทูลขอเพื่อที่เธอจะยินดีสละวางเงินห้าร้อยปอนด์นี้ที่

พระบาทของพระองค์ ผมอธิษฐานเกี่ยวกับเรื่องนี้ทุกวันเป็นเวลาสี่สิบสองวันโดยไม่กล่าวถึงเรื่องนี้แก่ผู้ใดเลย ที่เธอจะเก็บเงินนี้ไว้ก็ดีกว่าที่จะยอมสละเงินนี้และต้องมานึกเสียใจภายหลังกับการตัดสินใจของเธอและไม่ถวายเกียรติพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าโดยการนั้น

วันหนึ่งเธอกำลังรอคอยที่จะพบผมตอนที่ผมกลับมาถึงบ้าน เธอกล่าวว่าเธอได้แสวงหาน้ำพระทัยขององค์พระผู้เป็นเจ้าเกี่ยวกับเงินห้าร้อยปอนด์นั้นแล้ว เธอตรวจสอบข้อพระคัมภีร์หลายข้อ อธิษฐานเกี่ยวกับเรื่องนี้ และบัดนี้มั่นใจว่ามันเป็นน้ำพระทัยของพระองค์สำหรับเธอที่จะเสียสละเงินก้อนนี้ ผมเตือนสติเธอให้นับต้นทุนดี ๆ และยื่นกรานให้เธอรอต่อไปอีกอย่างน้อยสองสัปดาห์ก่อนที่จะปฏิบัติตามเจตนารมณ์ของเธอ

เธอตกลง สิบแปดวันต่อมา ผมได้รับจดหมายฉบับหนึ่งจากเธอ เธอพร้อมแล้วที่จะถวายเงินนี้ให้แก่งานของเราในบริสตอล แต่จะมีความล่าช้าหลายเดือนก่อนที่เงินนั้นจะพร้อมใช้งานสำหรับผม เป็นธรรมดาที่ผมอาจรู้สึกผิดหวังมาก ๆ ได้เพราะผมมีหลายวิธีอยู่ในหัวแล้วที่จะใช้เงินนั้น แต่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงตอบสนองความต้องการต่าง ๆ ของเราต่อไปขณะที่ผมรอคอยพระองค์อย่างมั่นใจ

วันแล้ววันเล่าผ่านไป และเงินนั้นก็ไม่มีมา สดุดีแล้ว ในวันที่หนึ่งร้อยสามสิบสี่นับตั้งแต่ผมได้แสวงหาองค์พระผู้เป็นเจ้าทุกวันเกี่ยวกับเรื่องนี้ ผมก็ได้รับจดหมายฉบับหนึ่งจากพี่น้องสตรีท่านนั้น เธอแจ้งให้ผมทราบว่าเงินห้าร้อยปอนด์ได้ถูกจ่ายไว้ในมือของเหล่านายธนาคารของผมแล้ว เธอเขียนในจดหมายฉบับนั้นว่า “ดิฉันซาบซึ้งใจมาก ๆ ที่จะกล่าวว่าดิฉันไม่เคยรู้สึกเสียใจเลยแม้เพียงสักนิด แต่มันเป็นมาจากพระคุณอันอุดมขององค์พระผู้เป็นเจ้าล้วน ๆ ดิฉันกล่าวเช่นนี้เพื่อสรรเสริญพระองค์”

หลายสัปดาห์ต่อมาเมื่อผมไปเยือนบ้านเด็กกำพร้าเหล่านั้น พี่น้องสตรีท่านหนึ่งก็กล่าวว่าหญิงสาวคนหนึ่งที่อยู่อาศัยอยู่กับคุณพ่อของเธอบนวิลสันสตรีทอยากย้ายไปอยู่บ้านหลังเล็กกว่าเดิม เธอคิดว่าผมอาจสนใจที่จะเช่าบ้านของพวกเขาสำหรับพวกเด็กกำพร้า พี่น้องสตรีท่านนั้นได้ตอบกลับไปว่าเธอแน่ใจว่าผมไม่ได้คิดเกี่ยวกับการเปิดบ้านเด็กกำพร้าอีกแห่งหนึ่ง ยิ่งผมตรึกตรองเกี่ยวกับเรื่องนี้มากเท่าไร ผมก็ยิ่งเห็นว่านี่เป็นพระหัตถ์ของพระเจ้าที่ขับเคลื่อนผมให้เดินหน้าต่อไปในการรับใช้นี้ การผสมปนเปกันอันโดดเด่นต่อไปนี้ของสภาพการณ์แวดล้อมต่าง ๆ ทำให้ผมทิ้งเป็นพิเศษ: มีโบสถ์เพิ่มมากขึ้นเพื่อให้ขอรับเด็กกำพร้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงไม่กี่เดือนหลังนี้ มากกว่าที่เราจะรับไหว บ้านเหล่านั้นแน่นเต็มที่แล้วเท่าที่สุขภาพของเด็ก ๆ และของคณงานเหล่านั้นจะรับได้

ถ้าผมเช่าบ้านอีกหลังหนึ่งสำหรับพวกเด็กกำพร้า มันก็คงน่าปรารถนาและสะดวกเป็นที่สุดที่จะได้อยู่ในถนนสายเดียวกับบ้านอีกสามหลังนั้น แต่ตั้งแต่บ้านเด็กกำพร้าหลังที่สามนั้นถูกเปิดแล้ว ไม่มีบ้านหลังใหญ่กว่าในถนนสายนั้นที่ว่างเลย

เด็ก ๆ สิบห้าคนในบ้านเด็กก่อนกำพร้าควรถูกย้ายไปบ้านสำหรับเด็กหญิงที่โตกว่า แต่ไม่มีที่ว่าง เมื่อบังเอิญมีที่ว่างในบ้านหลังนั้น เด็ก ๆ หลายคนก็กำลังรอคอยที่จะเข้ามาแทนที่ ความตั้งใจเดิมของผมก็คือ ย้ายพวกเด็ก ๆ ที่โตกว่าเจ็ดปีไปยังบ้านสำหรับเด็กชายและเด็กหญิงที่โตกว่า บ้านเด็กกำพร้าอีกหลังหนึ่งคงจะแก้ปัญหานี้ได้

ผมรู้จักพี่น้องสตรีสองท่านที่คงจะเป็นคนงานที่เหมาะสมสำหรับบ้านเด็กกำพร้าหลังที่สี่นี้ และพวกเธอมีความปรารถนาที่จะเป็นส่วนหนึ่งของงานนี้

มีเงินเหลืออยู่สามร้อยปอนด์จากเงินห้าร้อยปอนด์นั้นที่ผมเพิ่งได้รับมา เงินจำนวนนี้อาจถูกใช้เพื่อซื้อเครื่องเรือนของบ้านเด็กกำพร้าหลังใหม่ได้ ผมไม่เคยมีเงินมากขนาดนี้อยู่ในมือมาก่อนเลยในช่วงห้าปีหลังนี้-มันเป็นเรื่องที่น่าทึ่ง ในการเชื่อมโยงกับสภาพการณ์แวดล้อมอีกสื่ออย่างนั้น

บ้านเด็กกำพร้าหลังที่สี่จะเพิ่มค่าใช้จ่ายของเราหลายร้อยปอนด์ต่อปี เราประสบกับการทดสอบความเชื่อแบบเกือบต่อเนื่องมาตลอดห้าปี บ้านเด็กกำพร้าหลังใหม่นี้จะพิสูจน์ว่าผมไม่ได้นึกเสียใจกับงานรับใช้นี้เลย และว่าผมไม่เหนื่อยเลยกับการพึ่งพาองค์พระผู้เป็นเจ้าแบบวันต่อวัน ความเชื่อของลูกคนอื่น ๆ ของพระเจ้าอาจถูกเสริมกำลังและได้รับการหนุนใจ

แต่แม้ประเด็นเหล่านี้จะครอบคลุม พวกมันก็ไม่ได้ชักจูงผมให้เชื่อว่าผมควรเดินทางไปในการรับใช้นี้หากการทรงนำของพระวิญญาณไม่ได้ไปกับประเด็นเหล่านั้นด้วย ดังนั้นผมจึงอธิษฐานวันแล้ววันเล่า *โดยไม่กล่าวอะไรกับผู้ใดอีกเลย* ผมอธิษฐานยี่สิบสองวันโดยไม่กล่าวถึงเรื่องนี้กับภรรยาสุดที่รักของผมด้วยซ้ำ สุดท้ายแล้ว ผมก็ได้ข้อสรุปว่าพระเจ้าทรงอยากให้ผมก่อตั้งบ้านเด็กกำพร้าอีกแห่ง วันเดียวกันนั้นผมได้รับเงินห้าสิบบอนด์ ช่างเป็นการยืนยันอันน่าทึ่งว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงช่วยเหลือถึงแม้ความต้องการเหล่านั้นเพิ่มขึ้นก็ตาม!

ในที่สุดผมก็ไปเฝ้าถามว่าผู้หญิงคนนั้นยังอยากย้ายไปอยู่บ้านอีกหลังหรือไม่ แต่ตรงนั้นผมพบกับสิ่งกีดขวางที่ชัดเจนเนื่องจากผมไม่ได้แสดงออกถึงความสนใจใด ๆ ในบ้านหลังนั้น เธอและคุณพ่อของเธอจึงเปลี่ยนแผนการของตนและตัดสินใจอยู่ต่อ แต่พวกเขาขอร้องผมให้กลับมาใหม่ในหนึ่งสัปดาห์ และพวกเขาจะให้คำตอบแก่ผม

ผมไม่ได้หงุดหงิดใจแม้แต่นิดเดียวเลยเพราะอุปสรรคนี้ “พระองค์เจ้าข้า ถ้า*พระองค์*ไม่มีความจำเป็นเรื่องบ้านเด็กกำพร้าอีกหลัง *ข้าพระองค์*ก็ไม่มี” คือคำอธิษฐานของผม ผมเต็มใจที่จะทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้าและปิตินิติในพระองค์ ผมรู้ว่าผมไม่ได้กำลังแสวงหาเกียรติของตนเองแต่ขององค์พระผู้เป็นเจ้า ผมไม่ได้กำลังรับใช้ตัวเองแต่รับใช้พระองค์ ผ่านทางเวลาเหล่านั้นแห่งการอธิษฐานและการรอคอยขององค์พระผู้เป็นเจ้าของผม ผมได้ข้อสรุปว่าฉันเป็นน้ำพระทัยของพระองค์ที่ผมควรเดินทางไปในการรับใช้นี้ ด้วยเหตุผลเหล่านี้ผมจึงรู้สึกแน่ใจว่าผมจะได้บ้านหลังนั้น ผมเผชิญหน้ากับอุปสรรคนี้ในสันติสุขอันสมบูรณ์-ข้อพิสูจน์ที่แน่ชัดว่าผมกำลังถูกนำโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ถ้าผมได้แสวงหาที่จะขยายงานนี้โดยความอุตสาหะของผมเอง ผมก็คงหงุดหงิดใจและอึดอัดใจไปแล้ว

หลังผ่านไปหนึ่งสัปดาห์ผมก็แวะไปหาผู้หญิงคนนั้นอีกครั้ง วันเดียวกันนั้นคุณพ่อของเธอได้ออกไปข้างนอกและพบบ้านหลังหนึ่งที่เหมาะสมสำหรับพวกเขา เขาเต็มใจที่จะให้ผมเช่าหลังที่อยู่บนถนนวิลสันสตรีท ผมได้เป็นผู้เช่า และสิ่งยุ่งยากทั้งหมดนั้นก็ถูกขจัดออกไป หลังจากวันที่หนึ่งเดือนมิถุนายน เราก็ก่อเตรียมบ้านหลังนั้นให้พร้อม และในเดือนกรกฎาคม เด็กกำพร้าเหล่านั้นก็ถูกรับเข้าอยู่

เมื่อผู้เชื่อคนใดกำลังทำงานที่พระเจ้าทรงเรียกเขาให้ทำ เขาก็อาจมั่นใจเรื่องความสำเร็จทั้ง ๆ ที่พบกับอุปสรรคหลายอย่าง สิ่งแรกที่เขาต้องถามตัวเองก็คือ: *ฉันอยู่ในการทรงเรียกที่ฉันสามารถติดสนิทกับพระเจ้าได้ไหม?* ถ้าคุณไม่สามารถทูลขอพระพรของพระเจ้าให้มีต่ออาชีพการงานของคุณได้ หรือถ้าคุณจะรู้สึกอับอายที่ถูกพบว่าอยู่ในงานนั้นเมื่อพระเยซูเจ้าเสด็จมา หรือถ้ามันขัดขวางความก้าวหน้าฝ่ายวิญญาณของคุณ คุณก็ต้องเลิกการงานนั้นเสียและไปประกอบอาชีพอื่นแทน แต่นี่เป็นสิ่งที่จำเป็นในไม่ก็กรณีเท่านั้น อาชีพการงานส่วนใหญ่ไม่ได้มีลักษณะแบบที่ว่าผู้เชื่อจะต้องยอมทั้ง

มันเพื่อที่จะรักษาใจวินิจัยผิดและชอบอันตีไว้ต่อพระพักตร์พระเจ้า ถึงแม้จะต้องมีการปรับเปลี่ยนบางอย่างในการประกอบธุรกิจการงานนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงนำพาเราในเรื่องนี้หากเราอภัยพระองค์และคาดหวังว่าจะได้ยินเสียงของพระองค์

ประเด็นถัดไปที่จะต้องหาข้อยุติให้ได้คือเรื่องนี้: *ฉันประกอบธุรกิจนี้ต่อไปทำไม หรือทำไมฉันจึงทำการค้าขายหรือประกอบวิชาชีพนี้?* ในกรณีส่วนใหญ่คำตอบก็คงเป็น “ฉันเข้ามาเกี่ยวข้องกับการทรงเรียกฝ่ายโลกนี้เพื่อที่ฉันจะสามารถเลี้ยงดูตัวเองและครอบครัวของฉันได้” นี่เป็นข้อผิดพลาดหลักที่ก่อให้เกิดความผิดพลาดอื่น ๆ เกือบทั้งหมดโดยลูก ๆ ของพระเจ้าเกี่ยวกับการทรงเรียกของตน การเข้าไปทำธุรกิจหนึ่ง*เพียง*เพื่อจะได้รับสิ่งจำเป็นต่าง ๆ ของชีวิตสำหรับตัวเราเองและครอบครัวนั้นไม่ถูกต้องตามพระคัมภีร์ *เราควรทำงานเพราะว่ามันเป็นน้ำพระทัยขององค์พระผู้เป็นเจ้าเกี่ยวกับเรา* “จงใช้มือทำงานที่ดีๆกว่า เพื่อจะได้มีอะไรแจกให้แก่คนที่ขัดสน” (อพ. 4:28)

โดยทั่วไปแล้วองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงตอบสนองความต้องการต่าง ๆ ของเราผ่านทางอาชีพการงานของเรา แต่นั่นไม่ใช่*เหตุผล*ที่ว่าทำไมเราจึงควรทำงาน ถ้าการจัดหาสิ่งจำเป็นต่าง ๆ ของชีวิตขึ้นอยู่กับความสามารถของเราในการทำงาน เราก็คงไม่ได้รับอิสรภาพจากความกระวนกระวายใจเลย เราก็คงต้องพูดกับตัวเองอยู่เสมอว่า “ฉันจะทำอะไรเมื่อฉันแก่เกินกว่าจะทำงานแล้ว หรือถ้าฉันเจ็บป่วย?” แต่ถ้าเราเข้าไปเกี่ยวข้องกับการทรงเรียกฝ่ายโลกของเราเพราะว่า*มันเป็นน้ำพระทัยขององค์พระผู้เป็นเจ้าสำหรับเรา* พระองค์ก็จะทรงเลี้ยงดูเราเพราะว่าเราทำงานหนักในความเชื่อฟังต่อพระองค์

ทำไมฉันถึงทำธุรกิจนี้ต่อไป? ทำไมฉันถึงทำการค้าขายนี้หรือประกอบวิชาชีพนี้? คำถามเหล่านี้ควรถูกหาข้อยุติให้ได้ก่อนในความยำเกรงพระเจ้าและตามน้ำพระทัยที่ถูกเปิดเผยของพระองค์ จากนั้นเราจึงจะตอบอย่างซื่อสัตย์ได้ว่า “ฉันทำธุรกิจของฉันต่อไปในฐานะผู้รับใช้คนหนึ่งของพระเยซูคริสต์ พระองค์ได้ทรงบัญชาฉันให้ทำงาน และด้วยเหตุนี้ฉันจึงทำงาน” ไม่ว่าผู้เชื่อคนหนึ่งเลือกจะกลายเป็นมิชชันนารี ครู ช่างไม้ หรือนักธุรกิจ เขาก็จะได้รับการอวยพรและพบความพึงพอใจในอาชีพการงานของตน トラบใดที่เขาทำงานในความเชื่อฟังอันชื่นบานต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า

พระเจ้าทรงสร้างการอัศจรรย์: บทที่ 18

เป็นเวลาเกือบสิบปีที่ผมไม่เคยมีความปรารถนาใด ๆ เลยที่จะสร้างบ้านเด็กกำพร้าสักหลัง ตรงกันข้าม ผมขอเลือกที่จะใช้เงินทุนเหล่านั้นซึ่งเข้ามาสำหรับความต้องการต่าง ๆ ในปัจจุบันมากกว่า โดยขยายงานนี้ให้ใหญ่ขึ้นตามทรัพยากรที่องค์พระผู้เป็นเจ้าประทาน

แต่เมื่อถึงสิ้นเดือนตุลาคม 1845 ผมก็ถูกนำพาให้พิจารณาเรื่องนี้ในวิธีหนึ่งที่ผมไม่เคยทำมาก่อน ผมได้รับจดหมายฉบับหนึ่งจากสุภาพบุรุษท่านหนึ่งผู้อาศัยอยู่บนถนนเส้นที่บ้านเด็กกำพร้าทั้งสี่หลังนั้นตั้งอยู่ เขาแจ้งให้ผมทราบอย่างสุภาพว่าเหล่าผู้อาศัยในบ้านใกล้เคียงเหล่านั้นได้รับความไม่สะดวกเพราะบ้านเด็กกำพร้าเหล่านั้นบนถนนวิลสันสตรีท เขาขอร้องผมให้ทำสิ่งที่ดูเหมือนเป็นการดีที่สุดสำหรับผมเกี่ยวกับเรื่องนี้

ผมงานยุ่งมากสัปดาห์นั้น และผมแทบไม่มีเวลาเลยที่จะพิจารณาเรื่องนี้เพิ่มเติม อย่างไรก็ตาม ตอนเช้าวันจันทร์ผมได้แยกบางชั่วโมงไว้ต่างหากสำหรับการพิจารณาด้วยใจอธิษฐานเกี่ยวกับเรื่องนี้ ผมเขียนเหตุผลเหล่านั้นลงไปซึ่งดูเหมือนเหมาะสมที่บ้านเด็กกำพร้าเหล่านั้นควรถูกย้ายจากถนนวิลสันสตรีท และเหตุผลเหล่านั้นที่คัดค้านการย้าย

เหตุผลหลายประการที่สนับสนุนการย้ายไปจากถนนวิลสันสตรีท พวกเพื่อนบ้านรู้สึกไม่สะดวกเพราะเสียงอึกทิกของเด็กเหล่านั้นในช่วงเวลาเล่น เรื่องร้องทุกข์นี้ไม่ได้ปราศจากมูลเหตุและจะบอกว่าไม่ถูกก็ไม่ได้ ถึงแม้เราจะโห่เด็ก ๆ ที่รักเหล่านั้นในเรื่องนี้ไม่ได้ก็ตาม ผมก็คงปวดหัวเช่นกันถ้าผมอาศัยอยู่บ้านหลังถัดไปจากบ้านเด็กกำพร้าเหล่านั้น ดังนั้นผมจึงควรทำต่อผู้อื่นอย่างที่ผมอยากให้พวกเขาทำเพื่อผม ประเด็นนี้ไม่เคยปรากฏแก่ผมมาก่อนเลยในความกระจ่างที่จริงจังขนาดนี้

จำนวนผู้อาศัยในบ้านเหล่านั้นทำให้ท้อระบายน้ำทำงานได้ไม่สะดวก และมันส่งผลบ่อย ๆ ต่อน้ำในบ้านหนึ่งหรือสองหลังของเพื่อนบ้านเหล่านั้น ถ้อยคำเหล่านี้ “ฉะนั้นอย่าให้การดีของท่านเป็นที่ให้เขาติเตียนได้” (รม. 14:16) และ “จงให้จิตใจที่อ่อนสุภาพ (ความเต็มใจที่จะยอมจำนน) ของท่านประจักษ์แก่คนทั้งปวง” (ฟป. 4:5) ดูเหมือนจะเป็นสองส่วนที่สำคัญแห่งพระวจนะของพระเจ้าที่เราควรปฏิบัติตามในเรื่องนี้

เราไม่มีสนามเด็กเล่นที่เหมาะสมบนถนนวิลสันสตรีท สนามเด็กเล่นของเรามีขนาดใหญ่พอสำหรับเด็ก ๆ ของบ้านหลังเดียวต่อครั้ง แต่เด็ก ๆ ในบ้านสี่หลังควรได้รับประโยชน์จากมัน เราไม่สามารถจัดแจงให้เด็ก ๆ ทุกคนมาใช้สนามเด็กเล่นนั้นได้เพราะว่ามีอาหาร ชั่วโมงเรียน สภาพอากาศ และอุปสรรคอื่น ๆ เข้ามาแทรกแซง

ไม่มีพื้นดินว่างสำหรับสวนแห่งหนึ่งใกล้บ้านเด็กกำพร้าเหล่านั้น โดยการย้ายจากถนนวิลสันสตรีทและการได้มาซึ่งอาณาบริเวณต่าง ๆ ที่ถูกล้อมรอบโดยพื้นที่เพาะปลูก เราก็จะสามารถทำประโยชน์แก่เด็ก ๆ เหล่านั้นได้ พวกเขาจะมีโอกาสดีขึ้นที่จะฝึกใช้แรงงาน และพวกเขาผู้ชายก็จะมีอาชีพที่เหมาะสมสำหรับตัวเองมากกว่าการถักนิตติ้ง

อากาศในแถบชนบทก็คงจะดีสำหรับสุขภาพของพวกเขาเด็กกำพร้ามากกว่าอากาศที่มีมลพิษในเมืองใหญ่

ในยามเจ็บป่วยเราถูกจำกัดขอบเขตมากเกินไปในบ้านเหล่านั้นบนถนนวิลสันสตรีท เราไม่มีห้องสำรองเลยสักห้องในบ้านหลังใดเหล่านั้น ถึงแม้องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงพระกรุณาช่วยเหลือเราให้ผ่านพ้นวาระเช่นนั้นมาแล้วในอดีต ทว่ามันก็มีความไม่สะดวกอยู่บ้าง บางครั้งเรามีเด็ก ๆ ในห้องเดียวมากเกินกว่าที่ควรจะมีเพื่อสุขภาพที่ดี แม้ในยามที่ไม่มีคนเจ็บ

ป่วย การมีที่ว่างมากกว่านี้ก็คงจะดี

ยิ่งผมพิจารณาเรื่องนี้มากเท่าไร ผมก็ยิ่งเชื่อมั่นมากเท่านั้นว่าไม่มีบ้านขนาดใหญ่ปกติหลังใด ซึ่งถูกสร้างขึ้นเพื่อรองรับได้มากที่สุดแค่สิบคน จะเหมาะสมสำหรับสถาบันการกุศลที่มีขนาดใหญ่แห่งใดได้ ดังนั้นผมจึงเห็นว่า ไม่มีทางเลือกอื่นนอกจากสร้างขึ้นมา

เหตุผลที่สนับสนุนการอยู่ต่อไปบนถนนวิลสันสตรีท พระเจ้าได้ประทานทำเลนี้ให้แก่เราอย่างชัดเจน เมื่อเรามีขนาดใหญ่โตขึ้น พระเจ้าก็ทรงเปิดบ้านหลังอื่น ๆ บนถนนเส้นนี้เพื่อที่จะพร้อมให้เราใช้งาน

จนถึงตอนนี้พระเจ้าทรงชี้ให้เห็นแล้วว่าถนนวิลสันสตรีทเป็นจุดที่งานนี้ควรถูกกระทำต่อไป ถึงเวลาแล้วหรือสำหรับการย้าย?

บางทีเราควรเช่าบ้านเพิ่มอีกหลายหลังบนถนนวิลสันสตรีท เราสามารถใช้บ้านสองหลังเป็นบ้านเด็กกำพร้าและอีกหลังหนึ่งเป็นห้องพยาบาลในกรณีเจ็บป่วย (แต่เมื่อนั้นข้อโต้แย้งของพวกเขาเพื่อนบ้านก็คงเป็นเรื่องเสียงอึกทักของเด็ก ๆ เหมือนเดิม ท่อระบายน้ำเหล่านั้นก็คงไม่เหมาะสมมากกว่าเดิมเนื่องจากพวกมันไม่ได้ถูกสร้างไว้สำหรับผู้อาศัยมากขนาดนั้น การปรับเปลี่ยนท่อเหล่านั้นก็คงเป็นค่าใช้จ่ายมหาศาล สนามเด็กเล่นนั้นก็คงเพียงพอน้อยกว่าเดิมอีก ในที่สุด ไม่มีเหตุผลเลยที่จะคิดว่าเราสามารถเช่าบ้านเพิ่มเติมอีกได้)

มีข้อโต้แย้งอันใหญ่โตสามประการที่คัดค้านการสร้าง ต้องใช้เงินเยอะมากซึ่งสามารถถูกใช้จ่ายสำหรับความต้องการต่าง ๆ ในปัจจุบันของพวกเขาเด็กกำพร้า อุปนิสัยแบบผู้สัจจของคริสเตียนดูเหมือนจะสูญหายไปในการก่อสร้างโครงสร้างอันหนึ่งที่ถาวร สุกท้ายแล้ว มันจะใช้เวลามากเพื่อทำการจัดเตรียมที่จำเป็นเหล่านั้นสำหรับมัน

แต่ข้อโต้แย้งเหล่านี้มีผลอยู่ต่อไปเท่านั้นถ้าผมเริ่มการก่อสร้าง*โดยไม่จำเป็น* ถ้าผมสามารถเช่าอาณาบริเวณต่าง ๆ ซึ่งเหมาะสมในทุกทางสำหรับงานนี้ และผมยัง*ขอเลือก*ที่จะสร้างต่อไป เมื่อนั้นข้อโต้แย้งเหล่านั้นก็คงใช้กับกรณีนี้ได้ แต่เราไม่อาจถูกกล่าวหาได้ว่าใช้เงินโดยไม่จำเป็นในการก่อสร้างแทนที่จะเช่า และเวลาก็คงจะไม่ถูกเสียไปเปล่า ๆ ด้วย ดังนั้นข้อโต้แย้งทั้งสามประการนี้ที่เพิ่งถูกกล่าวถึงไปจึงถูกขจัดออกไปทันทีที่ผมเห็นอย่างชัดเจนว่าไม่มีทางเลือกอื่นเหลืออยู่แล้ว นอกจากการสร้าง

หลังจากผมใช้เวลาสองสามชั่วโมงในการอธิษฐานและการพิจารณาเกี่ยวกับเรื่องนี้ ผมก็เริ่มมองเห็นว่าองค์พระผู้เป็นเจ้ากำลังนำผมให้ก่อสร้าง เจตนาต่าง ๆ ของพระองค์คือ เพื่อทำประโยชน์แก่เด็กกำพร้าเหล่านั้นและจัดการงานทั้งหมดนั้นให้ดีกว่าเดิม ยิ่งกว่านั้น พระองค์ทรงอยากแสดงให้เห็นว่าพระองค์สามารถและจะทรงจัดหาเงินก้อนโตสำหรับคนเหล่านั้นที่ต้องการมันและวางใจในพระองค์สำหรับเงินเหล่านั้น จำนวนโบสถ์เพื่อการรับเข้าเป็นเด็กกำพร้าไม่เคยมีมากขนาดนี้ในช่วงเวลาใดเลยก่อนที่ผมถูกนำไปคิดเกี่ยวกับการสร้าง

บ่ายวันนั้นเอง ผมวางเรื่องนี้ตรงหน้าเหล่าเพื่อนผู้ร่วมทำการของผมในคริสตจักรเพื่อขอความเห็นของพวกเขา พวกเขาทุกคนต่างเห็นพ้องตรงกันว่าพวกเขาไม่เห็นเหตุผลใดที่จะไม่ก่อสร้าง วันถัดมา ภรรยาสุดที่รักของผมและผมเริ่มประชุมอธิษฐานกันเกี่ยวกับเรื่องนี้และวางแผนจะทำเช่นนั้นทุกเช้า เราทูลขอพระเจ้าสำหรับความสว่างที่ชัดเจนกว่านี้เกี่ยวกับรายละเอียดต่าง ๆ ของโครงการนี้ เมื่อมั่นใจว่ามันเป็นน้ำพระทัยของพระองค์ที่ผมควรสร้าง ผมก็เริ่มทูลขอองค์พระผู้เป็นเจ้าในเรื่องเงิน

อาณาบริเวณที่ใหญ่โตเพียงพอที่จะรองรับเด็กสามร้อยคนได้คือสิ่งที่เราต้องการ พร้อมกับที่ดินผืนใหญ่ใกล้คริสตอลสำหรับอาคารนั้นและไร่นาขนาดเล็ก นี่คงคิดเป็นเงินอย่างน้อยหนึ่งหมื่นปอนด์ ผมไม่ได้รู้สึกท้อใจเพราะเรื่องนี้แต่วางใจในพระเจ้า

เราประชุมอธิษฐานกันทุกเช้าต่อไปเป็นเวลาสิบห้าวัน แต่ไม่มีเงินบริจาคเข้ามาเลย แต่หัวใจของผมไม่ได้รู้สึกท้อ ยิ่งผมอธิษฐานมากเท่าไร ผมก็ยิ่งมั่นใจมากเท่านั้นว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงจัดหา มันเหมือนราวกับว่าผมได้เห็นอาณาบริเวณใหม่เหล่านั้นตรงหน้าผมจริง ๆ แล้ว ตั้งแต่การเริ่มต้นของสถาบันความรู้ด้านพระคัมภีร์ พระเจ้าได้ทรงนำผมไปข้างหน้าและทรงช่วยขยายงานนี้โดยที่ผมไม่ได้ไขว่คว้ามันเลย เหตุจูงใจเดียวของผมคือ การถวายเกียรติและสง่าราศีแด่พระเจ้า สวัสดิภาพของคริสตจักร สวัสดิภาพฝ่ายร่างกายและฝ่ายวิญญาณของเด็กกำพร้าผู้ขัดสนเหล่านั้น และสวัสดิภาพของทุกคนเหล่านั้นที่อยากดูแลพวกเขา หลังจากอธิษฐานซ้ำแล้วซ้ำอีกเกี่ยวกับเรื่องนี้ ผมก็ยังอยู่ในสันติสุขอันสมบูรณ์แบบเหมือนเดิม ผมจึงตัดสินใจว่าผมเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าอย่างแน่นอนที่ผมควรเดินหน้า

เมื่อวันที่ 15 พฤศจิกายน พี่น้องบุรุษท่านหนึ่งได้มาถึงเพื่อทำงานสักพักหนึ่งในคริสตอล ผมบอกเขาเกี่ยวกับการต้องย้ายพวกเด็กกำพร้าไปจากถนนวิลสันสตรีท เขารู้สึกว่าผมเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าที่ผมจะสร้าง วิจารณ์ญาณของพี่น้องที่รักท่านนี้เป็นที่ทึ่งใจผมอย่างมาก เขายังเสนอแนะให้ผมแสวงหาการทรงนำของพระเจ้าในเรื่องการออกแบบอาคารนั้นด้วย เขากล่าวว่า “คุณต้องขอความช่วยเหลือจากพระเจ้าเพื่อแสดงให้คุณเห็นแบบแปลนนั้น เพื่อที่ว่าทุกสิ่งที่คุณทำจะเป็นตามพระดำริของพระเจ้า”

ผมรอคอยพระเจ้าทุกวันสำหรับการเงินเพื่องานนี้ และไม่มีสักเพ็นนีเดียวถูกมอบให้แก่ผมเลย ถึงอย่างนั้นนี่ไม่ได้ทำให้ผมท้อใจ ความมั่นใจของผมเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ ว่าพระเจ้าในเวลาของพระองค์เองและในวิธีของพระองค์เอง จะประทานทรัพยากรให้

มากกว่า ณ ช่วงเวลาใดในชีวิตของผม ข้อพระคำเหล่านี้แต่ละข้อใจผม: “พี่น้องของข้าพเจ้า เมื่อท่านทั้งหลายตกอยู่ในการทดลองต่างๆก็จงถือว่าเป็นเรื่องน่ายินดีทั้งสิ้น เพราะท่านทั้งหลายรู้ว่า การทดลองความเชื่อของท่านนั้น ทำให้เกิดความเพียรและจงให้ความเพียรนั้นกระทำการจนสำเร็จ เพื่อท่านทั้งหลายจะสมบูรณ์ครบถ้วนไม่ขาดสิ่งใดเลย” (ยากอบ 1:2-4) ถ้อยคำเหล่านี้พูดกับใจของผมเกี่ยวกับการสร้างบ้านเด็กกำพร้า นั้น ผมทูลของค์พระผู้เป็นเจ้าให้เพิ่มพูนความเชื่อของผมและคำจูนความอดทนของผม ผมรู้ว่าผมต้องการความอดทนเช่นเดียวกับความเชื่อ

ในวันที่สามสิบหกหลังจากผมได้เริ่มต้นที่จะอธิษฐาน ผมได้รับเงินหนึ่งพันปอนด์สำหรับการก่อสร้างบ้านเด็กกำพร้า นั้น มันเป็นยอดบริจาคเดียวที่มีขนาดใหญ่ที่สุดเท่าที่ผมเคยรับมา แต่ผมก็นิ่งสงบและไม่พูดอะไรราวกับว่าผมได้รับมาเพียงหนึ่งชิลลิงเพราะว่าผมกำลังคาดหวังที่จะได้รับคำตอบสำหรับคำอธิษฐานต่าง ๆ ของผม แม้หากว่าเงินห้าพันปอนด์หรือหนึ่งหมื่นปอนด์ได้ถูกมอบให้แก่ผม มันก็คงไม่ทำให้ผมประหลาดใจเลย

13 ธันวาคม น้องสะใภ้ของผมบอกผมว่าเธอได้พบกับสุภาพบุรุษคนหนึ่งในลอนดอนผู้ซึ่งได้อ่านเรื่องราวเกี่ยวกับการกระทำกิจขององค์พระผู้เป็นเจ้ากับผม เธอบอกเธอว่าผมมีแผนที่จะสร้างบ้านเด็กกำพร้าหลังหนึ่ง และเขาซึ่งเป็นสถาปนิกคนหนึ่งได้เสนอที่จะสร้างแบบแปลนและควบคุมงานก่อสร้างนั้นโดยไม่คิดเงิน เขาเป็นคริสเตียนเช่นกัน ข้อเท็จจริงที่ว่าข้อเสนอนี้มาโดยไม่ได้ร้องขอและจากสถาปนิกคนหนึ่งที่เป็นคริสเตียนแสดงให้เห็นพระหัตถ์ของพระเจ้ามากเป็น

พิเศษ

23 ธันวาคม นี่เป็นวันที่ห้าสิบแล้วตั้งแต่ผมได้ขอสรุปว่าจะสร้าง ไม่มีเงินสักเพนนีเดียวเข้ามาตั้งแต่วันที่ 10 ธันวาคม เมื่อเช้าผมได้รับการทูลนุใจเป็นพิเศษเพราะว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าของผมได้ส่งเงินหนึ่งพันปอนด์นั้นมาให้ผมแล้วและคำสั่งสัญญาจากสถาปนิกคริสเตียนคนนั้นซึ่งผมไม่รู้จักชื่อของเขาเลยด้วยซ้ำ

ผมเริ่มจะงมงายมากขึ้นในคำอธิษฐานต่าง ๆ ของผม เราควรมีที่ดินผืนใหญ่อย่างน้อยขนาดหกหรือเจ็ดเอเคอร์ในเขตเมืองบริสตอล แน่แน่นอนว่านี่จะมีราคาแพงมาก ๆ แต่ความหวังของผมอยู่ในพระเจ้า ผมไม่ได้แสวงหาสิ่งนี้ และมันไม่ได้เริ่มต้นกับผมด้วย พระเจ้าได้ทรงนำผมโดยไม่คาดคิดให้มาสู่มัน วันก่อนผมได้รับจดหมายของเพื่อนบ้านที่ทำให้ผมตระหนักถึงความไม่สะดวกหลายประการที่ถูกล่อลวงให้เกิดขึ้นโดยเด็กกำพร้าเหล่านั้น ผมไม่ได้มีความคิดเกี่ยวกับการสร้างบ้านหลังหนึ่งเพื่อเด็กกำพร้าเหล่านั้น คำอธิษฐานของผมก็คือ ขอให้พระเจ้าประทานความเชื่อและความอดทนแก่ผมต่อไป ถ้าพระองค์ทรงช่วยเหลือผมให้รอคอยพระองค์ ความช่วยเหลือก็จะมาอย่างแน่นอน

24 ธันวาคม ไม่มีเงินบริจาคเพิ่มเติมเข้ามาเลย แต่ความหวังของผมในพระเจ้านั้นไม่สั่นคลอน พระองค์จะทรงช่วยเหลืออย่างแน่นอนที่สุด ผมได้ตั้งใจไม่ตีพิมพ์ข้อมูลใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้เลย เพื่อที่ว่าพระหัตถ์ของพระเจ้าจะถูกมองเห็นอย่างชัดเจน ผมได้พูดคุยกับไม่กี่คนเกี่ยวกับความตั้งใจของผมที่จะก่อสร้าง เมื่อบทสนทนาได้นำไปสู่มัน ผ่านทางการทำเช่นนี้ องค์พระผู้เป็นเจ้าของผมสามารถเปิดเผยเรื่องนี้แก่ผู้อื่นและส่งเงินมาสำหรับเป็นกองทุนก่อสร้างได้ หรือพระองค์สามารถส่งความบริบูรณ์เช่นนั้นเข้ามาสำหรับงานนั้นซึ่งมีอยู่แล้วจนจะมีเงินส่วนเกินอันบริบูรณ์สำหรับกองทุนก่อสร้างนั้นไม่ต้องสงสัยเลยว่าเราจะเผชิญการลงใจหลายอย่างที่เชื่อมโยงกับการขยับขยายขอบเขตของการทำงานหนักนี้ ดังนั้นผมจึงปรารถนาที่จะเห็นชัดเจนว่าพระเจ้าเองกำลังนำผมเดินทางต่อไป

29 ธันวาคม เมื่อเย็นนี้ผมได้รับเงินห้าสิบปอนด์ เงินบริจาคมนี้มีค่ายิ่งนักต่อผมไม่เพียงเพราะว่ามันถูกใจด้วยใจยินดีเท่านั้น และไม่ใช่เพราะขนาดของมันด้วยซ้ำ แต่เพราะว่ามันเป็นข้อพิสูจน์ที่ล้ำค่าอีกประการที่ว่าพระเจ้าจะทรงจัดหาสำหรับการก่อสร้างนั้น ความมั่นใจของผมเพิ่มพูนมากขึ้นเรื่อย ๆ ว่าพระเจ้าจะทรงสร้างบ้านเด็กกำพร้าหลังใหญ่ในเมืองนี้สำหรับพระองค์เองเพื่อแสดงให้เห็นว่ามันช่างเป็นพระพรอันเปี่ยมสุขที่จะวางใจในพระองค์ ผมกล่าวได้แต่เพียงว่า “พระองค์เจ้าข้า ผู้รับใช้ของพระองค์อยู่ที่นี่ ถ้าพระองค์ทรงอยากใช้ข้าพระองค์”

30 ธันวาคม เมื่อเช้านี้ ระหว่างที่ผมอ่านพระคัมภีร์ตามปกติฉัน ผมได้มาถึงหนังสือเอสราบทที่ 1 ผมได้รับความสดชื่นมากเป็นพิเศษเพราะสองประเด็นต่อไปนี้ในบทแรกนั้น และผมประยุกต์ใช้พวกมันกับการก่อสร้างบ้านเด็กกำพร้าที่ไซรัส ซึ่งเป็นกษัตริย์ที่**นับถือรูปเคารพ** ได้ถูกใช้การโดยพระเจ้าเพื่อจัดหาทรัพยากรสำหรับการก่อสร้างพระวิหารที่กรุงเยรูซาเล็ม มันคงเป็นเรื่องง่ายมากขนาดไหนที่พระเจ้าจะทรงจัดหาเงินหนึ่งหมื่นปอนด์สำหรับบ้านเด็กกำพร้าหรือแม้แต่สองหมื่นหรือสามหมื่นปอนด์หากมันถูกต้องการ

ผู้คนเหล่านั้นถูกกระตุ้นโดยพระเจ้าให้ช่วยเหลือคนเหล่านั้นที่ขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็ม มันเป็นเรื่องเล็กน้อยสำหรับพระองค์ที่จะทำงานในใจลูก ๆ ของพระองค์ให้ช่วยเหลือผม

3 มกราคม 1846 เด็กกำพร้าคนหนึ่งถวายเงินหกเพนนีสำหรับกองทุนก่อสร้างนั้น เมื่อเช้านี้ผมทูลขององค์พระผู้เป็นเจ้าของผมให้เสด็จนำหน้าผมไป และผมออกไปมองหาที่ดินผืนหนึ่ง คลังแสงสรรพาวุธได้ถูกกล่าวถึงแก่ผมหลายหนว่าเป็น

สถานที่หนึ่งที่เหมาะสม ผมไม่คิดเช่นนั้น แต่ผมก็คิดว่าอย่างน้อยผมควรไปดูมันหน่อย หลังจากผมได้เห็นมันแล้ว

วิจารณ์ญาณของผมก็ได้รับการยืนยันเกี่ยวกับความไม่เหมาะสมของมัน ตอนขากลับเข้าเมือง ผมได้เห็นทุ่งนาบางฝืนอยู่ใกล้กับคลังแสงนั้น เมื่อตอนเย็นผมถูกนำพาให้เขียนหาเจ้าของ โดยถามว่าเขาอยากขายทุ่งนาเหล่านั้นหรือไม่ ขณะนี้ผมกำลังรอคอยการทรงนำเพิ่มเติมขององค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างเจียบ ๆ ถ้าเวลาของพระองค์มาถึงแล้วเพื่อตอบคำทูลขอต่าง ๆ ของผมที่ขอที่ดินฝืนหนึ่งอันเหมาะสม ผมก็จะดีใจ ถ้าไม่ ผมก็ปรารถนาให้ความมอดทนจะมีการงานอันสมบูรณ์แบบของมัน

8 มกราคม ผมได้รับคำตอบกลับสำหรับจดหมายของผม เจ้าของทุ่งนาเหล่านั้นเขียนมาว่าที่ดินนั้นแพงเกินกว่าผมจะมีปัญญาจ่ายไหว

9 มกราคม ผมไปเพื่อดูทุ่งนาเหล่านั้นอีกครั้ง และดูเหมือนว่าพวกมันเหมาะสมมาก ๆ ผมได้พบกับนายหน้าขายที่ดินที่นั่นผู้ซึ่งบอกผมว่าพวกมันมีราคาเกือบหนึ่งพันปอนด์ต่อเอเคอร์ และด้วยเหตุนี้จึงแพงเกินไป ผมขอให้นายหน้าคนนั้นแจ้งให้ผมทราบหากเขาได้ยินเกี่ยวกับที่ดินอันเหมาะสมซึ่งมีคนขาย

31 มกราคม ตอนนั้นมันเป็นเวลาแปดสิบเก้าวันแล้วนับตั้งแต่ผมได้คอยท่าพระเจ้าทุกวันเกี่ยวกับการสร้างบ้านเด็กกำพร้าหลังหนึ่ง อีกไม่นานองค์พระผู้เป็นเจ้าจะประทานที่ดินฝืนหนึ่งให้เรา และผมบอกพวกพี่น้องชายหญิงเช่นนั้นเมื่อตอนเย็น

2 กุมภาพันธ์ วันนี้ผมได้ข่าวเกี่ยวกับที่ดินที่เหมาะสมและราคาไม่แพงบนถนนแอสลีย์ ดาวน์

3 กุมภาพันธ์ ที่ดินบนถนนแอสลีย์ ดาวน์เป็นที่ที่ดีที่สุดเท่าที่ผมเคยเห็นเลย

4 กุมภาพันธ์ เมื่อตอนเย็นผมแวะไปหาเจ้าของที่ดินบนถนนแอสลีย์ ดาวน์ แต่เขาไม่อยู่บ้าน มีคนบอกผมว่าผมสามารถเจอตัวเขาได้ที่ทำงานของเขา ผมไปที่นั่น แต่เขาออกไปก่อนหน้านั้นแล้วไม่กินาที ผมจะกลับไปที่บ้านของเขาถ้าทำได้ แต่ผมก็ไม่ได้กลับไป โดยตัดสินใจว่ามันเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าที่ผมไม่ได้พบตัวเขาที่ทั้งสองแห่ง ผมตัดสินใจที่จะไม่บังคับเรื่องนี้ แต่ “ปล่อยให้ความมอดทนมีการงานอันสมบูรณ์แบบของมัน”

5 กุมภาพันธ์ เมื่อเช้าผมได้เจอกับเจ้าของที่ดินนั้น เขาบอกผมว่าเขาตื่นขึ้นมาตอนตีสามเมื่อเช้าและนอนไม่หลับอีกจนกระทั่งตีห้า ขณะที่เขานอนล้มตาคือนอนอยู่ นั่น เขาก็คิดเกี่ยวกับที่ดินฝืนนั้นที่เขาได้ยินมาว่าผมอยากได้สำหรับเป็นบ้านเด็กกำพร้า เขาตัดสินใจว่าถ้าผมอยากซื้อ มัน เขาก็จะยอมขายให้ผมในราคาหนึ่งร้อยยี่สิบปอนด์ต่อเอเคอร์ แทนที่จะเป็นสองร้อยปอนด์ ซึ่งเป็นราคาที่เขาได้ขอมาก่อนหน้านั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงดีจริง ๆ! มีการทำสัญญาเมื่อเช้านี้ และผมซื้อที่ดินฝืนหนึ่งซึ่งมีขนาดเกือบเจ็ดเอเคอร์

8 กุมภาพันธ์ ผมเขียนไปหาสถาปนิกคนนั้นที่ได้เสนอให้ความช่วยเหลือ

11 กุมภาพันธ์ ผมได้รับการตอบกลับสำหรับจดหมายของผมที่เขียนไปถึงสถาปนิกคนนั้น เขายินดีที่จะเสนอความสามารถต่าง ๆ ของเขาในฐานะสถาปนิกและนักสำรวจ โดยไม่คิดเงิน เพื่อช่วยเราก่อสร้างบ้านเด็กกำพร้าหลังใหม่นั้น

ยอดเงินทั้งหมดที่ถูกถวายมาสำหรับกองทุนก่อสร้างนั้น ณ วันที่ 4 มิถุนายน 1846 เท่ากับเงินสองพันเจ็ดร้อยปอนด์เล็กน้อย นี่เป็นเพียงส่วนเล็ก ๆ ของยอดที่เราต้องการ แต่พระเจ้า ในเวลาของพระองค์เอง จะทรงส่งยอดรวมทั้งหมดมาให้ ผ่านไปสองร้อยสิบสองวันแล้วนับตั้งแต่ผมได้เริ่มอธิษฐานเกี่ยวกับงานนี้ ผมยิ่งมั่นใจมากกว่าแต่ก่อนว่า

พระเจ้าจะทรงอภัยพระองค์ลงเพื่อใช้การผมให้สร้างบ้านหลังนี้ ถ้าผมได้ทำการตัดสินใจนี้โดยอาศัยเพียงความกระตือรือร้นเฉย ๆ ผมก็คงเจอกับความยุ่งยากมากมาย แต่พระเจ้าได้ทรงนำผมมาสู่งานนี้ พระองค์ทรงช่วยเหลือผมมาแล้วในอดีตและจะทรงช่วยเหลือผมต่อไปจนถึงที่สุด

4 กรกฎาคม ความเชื่อและความอดทนของผมถูกทดลองอย่างหนัก ความยุ่งยากหลายอย่างได้เกิดขึ้นเกี่ยวกับการที่ผมจะถือกรรมสิทธิ์ที่ดินผืนนั้น แต่โดยพระคุณของพระเจ้า ใจของผมถูกรักษาไว้ในสันติสุข โดยมั่นใจเต็มเปี่ยมว่าถ้าองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเอาที่ดินผืนนี้ไปจากผม มันก็คงเพื่อที่พระองค์จะประทานที่ดินผืนที่ดีกว่าแก่ผม พระบิดาผู้ทรงสถิตในสวรรค์ของเราไม่เคยเอาสิ่งใดไปจากลูก ๆ ของพระองค์นอกเสียจากว่าพระองค์ทรงหมายพระทัยจะประทานบางสิ่งที่ดีกว่าให้แก่พวกเขา

ในท่ามกลางการทดสอบความเชื่อครั้งใหญ่นี้ ผมอดคิดไม่ได้ว่าความยุ่งยากเหล่านั้นถูกอนุญาตให้เกิดขึ้นเพื่อทดสอบความเชื่อและความอดทนของผมเท่านั้น เมื่อเย็นวานผมได้รับจดหมายฉบับหนึ่งที่ระบุว่าความยุ่งยากทั้งหมดนั้นถูกขจัดออกไปแล้ว ในอีกไม่กี่วัน โฉนดจะถูกโอน

6 กรกฎาคม เหตุผลที่เงินน้อยเหลือเกินได้เข้ามาสำหรับกองทุนก่อสร้างนั้นในช่วงหลายเดือนที่ผ่านมาดูเหมือนจะเป็นว่าเราไม่ได้ต้องการเงินนั้น ณ เวลานั้น เมื่อเราต้องการเงินนั้น และเมื่อความเชื่อและความอดทนของผมถูกทดสอบอย่างเพียงพอแล้ว องค์พระผู้เป็นเจ้าก็ส่งมาเพิ่มอีก วันนี้เงินสองร้อยห้าสิบบอนด์ถูกมอบให้แก่ผม-สองร้อยปอนด์สำหรับกองทุนก่อสร้างนั้นและห้าสิบบอนด์สำหรับค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในปัจจุบัน

มันเป็นไปไม่ได้จริง ๆ ที่จะพรรณนาถึงความชื่นบานของผมในพระเจ้าเมื่อผมได้รับเงินบริจาคยอดนี้ ผมคาดหวังคำตอบสำหรับคำอธิษฐานต่าง ๆ ของผม และผมเชื่อว่าพระเจ้าทรงสดับฟังผม กระนั้นใจของผมก็เปี่ยมล้นด้วยความชื่นบานมากเสียจนผมได้แต่นั่งต่อพระพักตร์พระเจ้าและสรรเสริญพระองค์ ในที่สุดผมก็คุกเข่าลงและถวายคำขอบพระคุณ แต่พระเจ้ามากมาย ผมมอบถวายใจของผมแต่พระองค์อีกครึ่งสำหรับการรับใช้อันเปี่ยมสุขของพระองค์

19 พฤศจิกายน เมื่อเช้านี้ระหว่างตีห้าถึงหกโมงผมได้อธิษฐาน นอกจากเรื่องอื่น ๆ แล้วก็มีเรื่องกองทุนก่อสร้างนั้น จากนั้นผมก็มีเวลานานสำหรับการอ่านพระวจนะของพระเจ้า ผมมาถึงมาระโก 11:24: “เหตุฉะนั้นเราบอกท่านทั้งหลายว่า ขณะเมื่อท่านจะอธิษฐานขอสิ่งใด จงเชื่อว่าได้รับ และท่านจะได้รับสิ่งนั้น” ผมเคยพูดบ่อย ๆ เกี่ยวกับความสำคัญที่มีอยู่ในพระคำข้อนี้ เมื่อประยุกต์ใช้มันกับบ้านเด็กกำพร้าหลังใหม่นั้น ผมทูลองค์พระผู้เป็นเจ้าว่า “พระองค์เจ้าข้า ข้าพระองค์เชื่อว่าพระองค์จะประทานให้แก่ข้าพระองค์ทุกสิ่งซึ่งข้าพระองค์ต้องการสำหรับงานนี้ ข้าพระองค์แน่ใจว่าข้าพระองค์จะได้รับทุกสิ่ง เพราะข้าพระองค์เชื่อว่าข้าพระองค์ได้รับเป็นคำตอบสำหรับคำอธิษฐานของข้าพระองค์”

เมื่อตอนเย็นจดหมายลงทะเบียนฉบับหนึ่งมาถึงผมพร้อมกับเช็คใบหนึ่งที่แลกเงินได้สามร้อยปอนด์ สองร้อยแปดสิบบอนด์สำหรับกองทุนก่อสร้างนั้น สิบปอนด์สำหรับค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่าง ๆ ของผมเอง และสิบบอนด์สำหรับอาจารย์เครค ขอให้พระนามอันบริสุทธิ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าได้รับการสรรเสริญสำหรับการหนุนใจอันมีค่าประเสริฐนี้! กองทุนก่อสร้างนั้นตอนนี้เพิ่มขึ้นเป็นมากกว่าหกพันปอนด์แล้ว

9 ธันวาคม ตอนนี้นำผ่านไปสี่ร้อยวันแล้วนับตั้งแต่ผมรอคอยพระเจ้าให้ช่วยสร้างบ้านเด็กกำพร้า นั้น แต่พระองค์ยังทรงทดสอบผมในเรื่องความเชื่อและความอดทนต่อไป ดูเหมือนพระองค์กำลังตรัสว่า “ชั่วโมงของเรายังมาไม่ถึง” ทว่า

พระองค์ทรงค้าจุนผมในการรอคอยพระองค์ต่อไป โดยพระคุณของพระองค์ความเชื่อของผมไม่ได้หวั่นไหวเลยแม้แต่น้อย ผมค่อนข้างมั่นใจว่าพระองค์ ในเวลาของพระองค์เอง จะประทานทุกสิ่งที่ผมต้องการเกี่ยวกับงานนี้แก่ผม ผมจะได้รับความช่วยเหลืออย่างไรและเมื่อไรนั้น ผมไม่ทราบ แต่ผมแน่ใจว่าพระเจ้าจะทรงช่วยเหลือผมในเวลาและวิธีของพระองค์เอง

ในระหว่างนี้ผมมีเหตุผลอันบริบูรณ์ที่จะสรรเสริญพระเจ้าว่าผมไม่ได้กำลังรอคอยพระองค์อย่างสูญเปล่า ในช่วงปีที่ผ่านมาพระองค์ได้ประทานแก่ผม โดยเป็นคำตอบสำหรับคำอธิษฐาน ที่ดินผืนหนึ่งที่เหมาะสม และเงินหกพันสามร้อยสี่ปอนด์สำหรับกองทุนก่อสร้าง แน่แน่นอนว่าผมไม่ได้กำลังรอคอยองค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างสูญเปล่า! โดยความช่วยเหลือของพระองค์ ผมจึงตั้งปณิธานที่จะเดินไปตามเส้นทางนี้ต่อไปจนถึงที่สุด

การตอบการทรงเรียกของพระเจ้าเข้าสู่การรับใช้: บทที่ 19

25 มกราคม 1847 ฤดูกาลนั้นกำลังใกล้เข้ามาเมื่อการก่อสร้างจะเริ่มต้นได้ ผมได้อธิษฐานพร้อมกับความจริงจังที่เพิ่มขึ้นโดยขอให้องค์พระผู้เป็นเจ้ารับส่งเงินส่วนที่เหลือที่เราต้องการนั้น ผมเชื่อว่าเวลานั้นกำลังใกล้เข้ามาแล้วเมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าจะประทานทุกสิ่งที่ผมต้องการแก่ผมเพื่อเริ่มต้นการก่อสร้าง ผมลุกขึ้นจากการคุกเข่าเมื่อเช้านี้พร้อมกับความมั่นใจอันเต็มเปี่ยมไม่เพียงว่าพระเจ้า**ทรงสามารถ**แต่พระองค์**จะส่ง**เงินนั้นมาเร็ว ๆ นี้เช่นกัน

ประมาณหนึ่งชั่วโมงหลังจากผมอธิษฐานไปแล้ว เงินจำนวนสองร้อยปอนด์ได้ถูกมอบให้แก่ผมสำหรับกองทุนก่อสร้าง ผมไม่อาจพรรณนาความชื่นชมยินดีที่ผมมีในพระเจ้าได้เมื่อผมได้รับเงินบริจาคนี้ ผมได้รอคอยพระเจ้ามานานสี่ร้อยสี่สิบเจ็ดวันสำหรับจำนวนเงินที่เราต้องการ พระพรนั้นที่จิตวิญญาณได้รับโดยการวางใจในพระเจ้าและโดยการอดทนรอคอยช่างยิ่งใหญ่จริง ๆ ตั้งแต่วันที่ 10 ธันวาคม 1845 จนถึงวันที่ 25 มกราคม 1847 ผมได้รับ โดยเป็นคำตอบสำหรับคำอธิษฐานล้วน ๆ เงินเก้าพันสองร้อยแปดสิบห้าปอนด์ องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเติมพระทัยที่จะประทานสิ่งที่จะถูกต้องการทันทีที่บ้านเด็กกำพร้าหลังใหม่นั้นถูกสร้าง ถึงแม้ว่าค่าใช้จ่ายเหล่านั้นจะมากกว่าที่พวกมันเคยเป็นมาก่อนประมาณสองพันห้าร้อยปอนด์ต่อปี

ตั้งแต่การเปิดสถาบันนี้มันเป็นความปรารถนาของผมที่จะใช้ส่วนหนึ่งของกองทุนเหล่านั้นเพื่อช่วยเหลือเหล่ามิชชันนารีที่ไม่ได้รับการสนับสนุนโดยเงินเดือนประจำ ในช่วงสองปีหลังนี้ องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงอนุญาตให้ผมทำเช่นนั้นในระดับที่เยอะกว่าแต่ก่อน ผมรู้ว่าหลายคนที่เทศนาพระวจนะไม่มีเงินเดือนใด ๆ เพื่อเลี้ยงชีพและกำลังขัดสน

บางคนอาจกล่าวว่าผู้คนที่ควรวางใจในพระเจ้า ถ้าพวกเขาเทศนาว่าพระเยซูทรงเป็นความหวังเดียวสำหรับความรอดของคนบาปทั้งหลาย พวกเขาก็ควรทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีโดยการวางใจพระเจ้าสำหรับการจัดหาสิ่งจำเป็นต่าง ๆ ฝ่ายโลกของพวกเขา นี่คงจะหนุมนใจคนไม่เชื่อให้วางใจในพระเยซูเจ้าสำหรับความรอดแห่งจิตวิญญาณของพวกเขา แต่ผมรู้สึกเช่นกันว่า ในฐานะพี่น้องของพวกเขา ผมควรพยายามที่จะช่วยเหลือพวกเขาให้มากที่สุดเท่าที่ผมทำได้ เงินของผมเองคงไปได้ไม่ไกลนัก ดังนั้นผมจึงได้เริ่มต้นอธิษฐานอย่างจริงจังมากกว่าที่เคยเพื่อเหล่ามิชชันนารี องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงตอบคำวิงวอนประจำวันของผมแล้ว และผมได้รับเกียรติในการส่งเงินไปช่วยเหลือพวกเขามากกว่าปกติถึงเกือบสามเท่า

ผมได้ทูลขอพระเจ้าให้ทรงนำพาผมโดยเฉพาะอย่างยิ่งในการส่งเงินช่วยเหลือไปยังคนเหล่านั้นที่อาจขัดสนเป็นพิเศษ ผมได้พยายามแบ่งปันถ้อยคำหนุนใจกับพวกเขาเช่นกัน เพื่อเสริมกำลังใจของพวกเขาในพระเจ้า พี่น้องที่รักเหล่านั้นได้รับความช่วยเหลือไม่เพียงโดยเงินนั้นในทางโลกเท่านั้นแต่ในความช่วยเหลือนั้นเช่นกันที่ทำให้ใจของพวกเขาสดชื่นและเสริมกำลังใจของพวกเขาให้วางใจในพระเจ้ามากขึ้นไปอีก

9 มีนาคม องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงดีจริง ๆ ในการช่วยเหลือผมสัปดาห์แล้วสัปดาห์เล่าให้ผ่านพ้นค่าใช้จ่ายหนัก ๆ เหล่านั้นมาได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเวลาที่มีมีความตึงเครียดทางเศรษฐกิจและข้าวยากมากแวง! ต้องสรรเสริญพระองค์จริง ๆ ผมจึงกล่าวได้ว่าพวกเราไม่ขาดสิ่งใดเลยตลอดฤดูหนาว

เมื่อ**การมองเห็น**สิ้นสุดลง มันก็ถึงเวลาที่**ความเชื่อ**เริ่มทำงาน ยิ่งความยุ่งยากมีมากเท่าไร มันก็ยิ่งง่ายมากเท่านั้นสำหรับความเชื่อ トラバไตที่ความเป็นไปได้ต่าง ๆ แบบมนุษย์สำหรับความสำเร็จยังมีอยู่ ความเชื่อก็ไม่ทำสิ่งต่าง ๆ ให้

สำเร็จอย่างง่ายดายเหมือนกับตอนที่ความเป็นไปได้ตามธรรมดาทั้งหมดล้มเหลว ในระหว่างช่วงเวลาแห่งความยากจน ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ของเราก็เยอะกว่าปกติอย่างมหาศาล คนเป็นอันมากที่อาจอยากช่วยเหลือเราก็ไม่อาจทำเช่นนั้นได้ หรือไม่ก็ส่งเงินเหลือ ๆ ของพวกเขาไปยังช่องทางอื่น แต่ทองคำและเงินเป็นขององค์พระผู้เป็นเจ้า เราถวายคำอธิษฐานของเราแด่พระองค์ และเราให้ความไว้วางใจของเราอยู่ในพระองค์ พระองค์ก็ได้ทรงทอดทิ้งเรา เราผ่านพ้นฤดูหนาวนั้นอย่างง่ายดายเหมือนกับฤดูอื่น ๆ พระเจ้าได้ทรงใช้ช่วงเวลานี้เพื่อเป็นโอกาสพิเศษในการแสดงให้เห็นถึงความเป็นสุขของการวางใจในพระองค์

11 พฤษภาคม ผมสามารถรับผิดชอบค่าใช้จ่ายทั้งหมดนั้นที่เกี่ยวข้องกับค่าแม่บ้านในช่วงสัปดาห์ที่จะถึงนี้ เด็ก ๆ ไม่ขาดสิ่งใดเลย ข้าวปลาอาหารไม่เคยแพงเท่ากับตอนนี้เลย ขนมปังและข้าวมีราคาแพงกว่าสิบแปดเดือนที่แล้วเกือบเป็นสองเท่า และข้าวโอ๊ตก็แพงเกือบเป็นสามเท่า เราไม่อาจซื้อมันฝรั่งได้เพราะราคาแพง

ในวันเหล่านี้แห่งการต่อสู้ดิ้นรนทางการเงิน คำถามนี้จึงเกิดขึ้นเป็นธรรมดา “ถ้าคุณแค่ต้องดูแลเด็กกำพร้าหนึ่งร้อยสามสิบคน และคุณยากจนขนาดนี้ คุณจะทำอย่างไรเมื่อมีเด็กสามร้อยคน?” ความคิดเช่นนั้นไม่ทำให้ผมวุ่นวายใจเลย องค์พระผู้เป็นเจ้าสามารถจัดหาทรัพยากรทางการเงินทุกอย่างที่งานนี้จะต้องการเมื่อบ้านเด็กกำพร้าหลังใหม่นั้นถูกเปิดอย่างง่ายดายเหมือนที่พระองค์ทรงทำอยู่ตอนนี้

7 กรกฎาคม งานเกี่ยวกับการก่อสร้างนั้นได้เริ่มต้นวันนี้ ในที่สุด หลังจากที่ผมได้แสวงหาความช่วยเหลือของพระเจ้านานหกหรือเจ็ดวัน พระองค์ได้ประทานความปรารถนาแห่งหัวใจของผมแก่ผมแล้ว

3 กุมภาพันธ์ 1848 บางคนอาจกล่าวว่า “คุณมีความขัดสนอยู่ตลอด ความต้องการหนึ่งได้รับการตอบสนองไม่ทันไร ความต้องการใหม่ก็มาแล้ว มันไม่ดูเหมือนชีวิตที่มีการลงใจหรือ? คุณไม่เหนื่อยกับมันบ้างหรือ?”

ผมมีความขัดสนอยู่ตลอดในส่วนที่เกี่ยวข้องกับงานนี้ พระเจ้าได้ทรงจัดหาเงินให้ผมเพื่อที่จะสานต่อ และผมมีความสุขกับการบอกเล่าแก่ผู้คนที่ว่าพระองค์ได้ทรงตอบคำทูลขอต่าง ๆ ของผมอย่างไร แต่เงินไม่ใช่เรื่องหลักที่ผมมีความขัดสนในแต่ละวัน

ความเจ็บป่วยในท่ามกลางเด็กเหล่านั้นเป็นการลงใจที่ยากลำบากเสมอ ต้องมีการอธิษฐานสำหรับเงิน ยารักษาโรค และการทรงนำและสติปัญญาจากพระเจ้า

บางครั้งเด็ก ๆ ก็ถูกจ้างออกไปเพื่อช่วยงานบ้านหรือเป็นเด็กฝึกงาน การหาสถานที่ที่เหมาะสมสำหรับพวกเขาเป็นสิ่งสำคัญ อย่างไรก็ตาม มันเป็นเรื่องยากมากกว่าการได้เงินมาเสียอีก บางครั้งผมเคยรอคอยพระเจ้านานหลายสัปดาห์กว่าที่ความต้องการนี้ได้รับการเติมเต็ม แต่พระองค์ก็ทรงช่วยเหลือตลอด

บางครั้งความต้องการของผมในเรื่องสติปัญญาและการทรงนำก็มีมากเพื่อที่จะทราบว่เด็ก ๆ ควรได้รับการปฏิบัติอย่างแน่นนอนขนาดไหนภายใต้สถานการณ์ที่พิเศษเฉพาะ ความต้องการในเรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องเล็ก ถึงแม้ผมได้รับการช่วยเหลือแล้วเมื่อผมได้อดทนรอคอยพระเจ้าก็ตาม

เมื่อคนงานคนหนึ่งต้องออกจากงานไปเพราะเหตุผลด้านสุขภาพหรือเหตุผลอื่น ๆ ผมก็เผชิญความต้องการที่ใหญ่โตมากกว่าตอนที่ผมต้องการเงินสำหรับสถาบันนี้เสียอีก ความต้องการเช่นนั้นจะได้รับการเติมเต็มได้โดยการรอคอยพระเจ้าเท่านั้น

หนึ่งในความยุ่งยากที่ใหญ่โตที่สุดซึ่งเกี่ยวข้องกับงานนี้ก็คือ การหาบุคคลที่เหมาะสมตามแบบพระเจ้าสำหรับมัน หลายสิ่งต้องถูกพิจารณา-อายุที่เหมาะสม สุขภาพ ความสามารถ ประสบการณ์ ความรักที่มีต่อเด็ก ๆ ความเป็นแบบพระเจ้าที่แท้จริง การจัดเตรียมเพื่อรับมือกับการลงใจและความยุ่งยากต่าง ๆ ที่มาพร้อมกับมัน และความปรารถนาอันเข้มแข็งที่จะทำงานหนัก ไม่ใช่เพราะเห็นแก่เงินแต่เพื่อรับใช้พระเจ้า

การหาคนที่ตามแบบพระเจ้าพร้อมกับคุณสมบัติเหล่านี้ไม่ใช่เรื่องง่ายเลย ผมไม่ได้กำลังมองหาเพื่อนร่วมงานที่สมบูรณ์แบบ และผมไม่คิดว่าเหล่าเพื่อนร่วมทำการของผมไม่มีความอ่อนแอ ข้อบกพร่อง และข้อด้อยต่าง ๆ ด้วย ตัวผมเองก็ห่างไกลจากคำว่าสมบูรณ์แบบ แต่ผมพยายามที่จะหาบุคคลที่เหมาะสมซึ่งในตัวพวกเขา มีคุณสมบัติข้างบนเหล่านั้นมากที่สุดเท่าที่จะมีได้

พวกคนงานควรทำงานอย่างมีความสุขในท่ามกลางพวกเขาเอง และจากนั้นผมก็สามารถทำงานกับพวกเขาได้อย่างง่ายดาย ผมต้องเป็นผู้รับใช้ของพวกเขา และกระนั้น ผมต้องรักษาไว้ซึ่งสถานที่แห่งสิทธิอำนาจที่พระเจ้าได้ประทานให้แก่ผมเนื่องงานนี้ ความต้องการนี้ใหญ่โตมากกว่าความต้องการใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเงิน เรื่องเหล่านี้นำคน ๆ หนึ่งให้ร้องทูลต่อพระเจ้า! แท้จริงแล้ว ผมมีความต้องการอยู่ตลอด

หลายปีได้ผ่านไปตั้งแต่ผมได้ทำการรอดในพระเจ้าของผมโดยการตีพิมพ์รายงานหลายฉบับเกี่ยวกับงานรับใช้นี้ ไม่ต้องสงสัยเลยว่าซาตานกำลังรอให้ผมล้ม ถ้าผมถูกปล่อยทิ้งไว้กับตัวเอง ผมก็คงตกเป็นเหยื่อของมันทันที ความเย่อหยิ่ง ความไม่เชื่อ หรือบาปอื่น ๆ คงเป็นความหายนะของผมและนำผมไปสู่การทำความอัปยศต่อพระนามของพระเยซู ไม่มีใครควรชื่นชมผม ทั้งกับความเชื่อของผม หรือคิดถึงผมราวกับว่าผมเป็นบุคคลที่น่าอัศจรรย์ใจ ไม่ใช่เลยครับ ผมอ่อนแอเหมือนที่เคยเป็นมา ผมต้องถูกอุ้มชูในความเชื่อและพระคุณอื่น*ทุกประการ*

แม้กระนั้น ผมก็ไม่พบว่างานนี้นำไปสู่ชีวิตที่ล่องใจแต่เป็นชีวิตที่มีความสุขมาก ๆ มันเป็นไปได้เลยที่จะพรรณนาถึงความบริบูรณ์แห่งสันติสุขและความชื่นบานแห่งสวรรค์ที่บ่อยครั้งหลังไหลเข้าสู่จิตวิญญาณของผมเพราะคำตอบเหล่านั้นที่ผมได้รับจากพระเจ้าหลังจากรอคอยพระองค์สำหรับความช่วยเหลือและการอวยพร ยิ่งผมต้องรอคอยพระองค์นานเท่าไร หรือยิ่งความต้องการของผมใหญ่โตมากเท่าไร ความชื่นชมยินดีก็ใหญ่โตมากเท่านั้นเมื่อคำตอบมาในที่สุด ผมไม่เหนื่อยเลยสักนิดกับวิถีชีวิตแบบนี้เพราะผมได้คาดหวังความยุ่งยากทั้งหลายมาตั้งแต่ต้นแล้ว เพื่อถวายเกียรติแด่พระเจ้า และเพื่อหนุนใจลูก ๆ ที่รักของพระองค์ ผมได้ปรารถนาที่จะส่งต่อไปถึงพวกเขา หากเพียงวิสุทธิชนเหล่านั้นจะได้รับประโยชน์จากการกระทำกิจเหล่านั้นของพระเจ้ากับผม

ยิ่งผมไปต่อในงานรับใช้นี้นานเท่าไร การลงใจเหล่านั้นในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งก็เริ่มใหญ่โตมากยิ่งขึ้น แต่ในขณะเดียวกัน ผมก็มีความสุขมากขึ้นในการรับใช้ของผมและมั่นใจมากขึ้นว่าผมถูกจ้างตามท้องพระผู้เป็นเจ้าของผม ผมถูกจ้าง แล้วผมจะเหนื่อยได้อย่างไรกับการสานต่องานของพระเจ้า? พระเจ้าทรงพิสูจน์หลายครั้งหลายหนแล้วว่าพระองค์ทรงสัตย์ซื่อต่อพระวาระของพระองค์: “แต่ท่านทั้งหลายจงแสวงหาอาณาจักรของพระเจ้า และความชอบธรรมของพระองค์ก่อน แล้วพระองค์จะทรงเพิ่มเติมสิ่งทั้งปวงเหล่านี้ให้แก่ท่าน” (มธ. 6:33)

กิจธุระยิ่งใหญ่ที่สาวกของพระเยซูต้องสละขวานด้วยคือ การแสวงหาอาณาจักรของพระเจ้า ผมเชื่อว่านี่หมายถึงการแสวงหาความเจริญรุ่งเรืองทั้งภายนอกและภายในของคริสตจักร ถ้าเราแสวงหาที่จะชนะจิตวิญญาณหลายดวงเพื่อ

พระเยซูเจ้า เราก็กำลังแสวงหาความเจริญรุ่งเรือง *ภายนอก* แห่งอาณาจักรของพระเจ้า ถ้าเราช่วยเหลือเหล่าเพื่อนอวยวะของเราในพระกายนั้นให้เติบโตในพระคุณและความจริงหรือดูแลพวกเขาในวิถีใด เราก็กำลังแสวงหาความเจริญรุ่งเรืองของพระเจ้าที่อยู่ *ภายใน*

ในการเชื่อมโยงกับเรื่องนี้ เราต้องแสวงหาความชอบธรรมของพระองค์เช่นกัน นี่หมายถึงการแสวงหาที่จะเป็นเหมือนพระเจ้ามากขึ้นเรื่อย ๆ-การแสวงหาที่จะถูกทำให้เป็นเหมือนกับพระทัยของพระเจ้าในส่วนภายใน ถ้าสองสิ่งนี้ถูกดูแลอย่างขยันขันแข็ง เราก็มาถึงพระสัญญาอันประเสริฐนั้น: “แล้วพระองค์จะทรงเพิ่มเติมสิ่งทั้งปวงเหล่านี้ [นั่นคืออาหาร เสื้อผ้า หรือสิ่งอื่นใดที่คุณต้องการสำหรับชีวิตปัจจุบันนี้] ให้แก่ท่าน”

คุณทำให้การแสวงหาอาณาจักรของพระเจ้าและความชอบธรรมของพระองค์เป็นกิจวัตรหลักและเป็นสิ่งที่คุณสนใจอันดับหนึ่งหรือไม่? สิ่งต่าง ๆ ของพระเจ้า เกียรติแห่งพระนามของพระองค์ สวัสดิภาพของคริสตจักรของพระองค์ การกลับใจเชื่อของคนบาปทั้งหลาย และประโยชน์แห่งจิตวิญญาณของคุณเองเป็นเป้าหมายหลักของคุณไหม? หรือธุรกิจ การงานของคุณ ครอบครัวของคุณ หรือความสนใจต่าง ๆ ของคุณเองในเรื่องฝ่ายโลกครอบคลุมความสนใจของคุณเป็นหลัก? จงจำไว้ว่าโลกจะผ่านพ้นไป แต่สิ่งต่าง ๆ ของพระเจ้าจะคงอยู่ตลอดไป ผมไม่เคยรู้จักลูกของพระเจ้าคนใดที่ประพฤติตนตามข้อพระคำที่ยกมาข้างบน แล้วองค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ได้ทรงกระทำตามพระสัญญาของพระองค์แก่ผู้นั้น “แล้วพระองค์จะทรงเพิ่มเติมสิ่งทั้งปวงเหล่านี้ให้แก่ท่าน”

29 เมษายน ยอดรวมทั้งหมดที่ผมได้รับสำหรับกองทุนก่อสร้างนั้นเท่ากับมากกว่าหนึ่งหมื่นหนึ่งพันปอนด์ เงินจำนวนนี้ช่วยให้ผมสามารถที่จะรับมือกับค่าใช้จ่ายทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับการซื้อที่ดินนั้นและการก่อสร้างบ้านหลังนั้น จงสรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้าเถิด!

ชีวิตอันน่าตื่นตะลึงของหน้าที่คนต้นเรือน: บทที่ 20

1 พฤษภาคม 1848 ไม่ว่าเราจะถูกเรียกให้เป็นมิชชันนารีหรือประกอบวิชาชีพอื่น เราควรประกอบกิจธุระของเราในฐานะคนต้นเรือนขององค์พระผู้เป็นเจ้า ลูกของพระเจ้าถูกซื้อไว้แล้วด้วยพระโลหิตประเสริฐของพระเยซูเจ้า ทุกอย่างที่เขาถือกรรมสิทธิ์-เรียวยแรงฝ่ายร่างกายของเขา เรียวยแรงฝ่ายสมองของเขา ความสามารถทุกชนิดของเขา กิจการหรือธุรกิจของเขา และทรัพย์สินของเขา-ทุกอย่างล้วนเป็นของพระเจ้า มีเขียนไว้ว่า “ท่านไม่ใช่เจ้าของตัวท่านเอง พระเจ้าได้ทรงซื้อท่านไว้แล้วตามราคา” (1 คร. 6:19-20)

ผลกำไรเหล่านั้นจากการทรงเรียกของเราไม่ใช่ของเราเองในความหมายที่ว่าเรามีอิสรภาพที่จะใช้จ่ายพวกมันเพื่อสนองความอยากแห่งความเย่อหยิ่งของเราหรือความรักของเราที่มีต่อความเปลือยเปล่า เราต้องยืนอยู่ต่อพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้าและเจ้านายของเราในฐานะเหล่าคนต้นเรือนของพระองค์เพื่อแสวงหาน้ำพระทัยของพระองค์เกี่ยวกับว่าพระองค์จะทรงให้เราใช้ผลกำไรแห่งการทรงเรียกของเราอย่างไร ใน 1 คร. 16:2 มีเขียนไว้ว่า “ทุกวันต้นสัปดาห์ให้พวกท่านทุกคนเก็บผลประโยชน์ที่ได้รับไว้บ้าง ตามที่พระเจ้าได้ทรงให้ท่านจำเริญ” การเรียไรเพื่อเหล่าวิสุทธิชนที่ยากจนในแคว้นยูเดียได้ถูกกระทำ และพวกพี่น้องที่เมืองโครีนธ์ถูกเตือนสติให้ถวายทุกวันขององค์พระผู้เป็นเจ้าตามขนาดของความสำเร็จซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงอวยพรพวกเขาในระหว่างสัปดาห์นั้น ๆ บัดนี้ เหล่าวิสุทธิชนวันนี้ไม่ควรกระทำตามพระวจนะนี้หรือท้อหรือ? มันสอดคล้องอย่างสมบูรณ์กับอุปนิสัยแบบผู้สัจจของเราที่จะดูว่าเราสามารถถวายได้มากขนาดไหนให้แก่คนยากจนหรือแก่งานของพระเจ้าทุกสัปดาห์

เราควรจำหลักการตามพระคัมภีร์ข้อนี้ให้ขึ้นใจเช่นกัน “คนที่หว่านเพียงเล็กน้อยก็จะเกี่ยวเก็บได้เพียงเล็กน้อย คนที่หว่านมากก็จะเกี่ยวเก็บได้มาก” (2 คร. 9:6) เราได้รับการอวยพรอย่างบริบูรณ์ในพระเยซู และเราไม่ต้องการตัวกระตุนใด ๆ เพื่อที่จะทำการงานที่ดี การยกโทษบาปทั้งหลายของเรา การถูกทำให้เป็นลูก ๆ ของพระเจ้าเป็นนิรันดร์แล้ว การมีพระนิเวศของพระบิดาเป็นบ้านของเราต่อหน้าเรา-พระพรเหล่านี้ควรชักนำเราให้รับใช้พระเจ้าในความรักและความกตัญญูตลอดทุกวันแห่งชีวิตของเรา

พระคำข้อนี้เป็นความจริง ทั้งในชีวิตนี้และในชีวิตที่จะมานั้น ถ้าเราใช้ทรัพย์สินของเราอย่างเสียสละเพื่อพระองค์ ทรัพย์สินสมบัติเพียงเล็กน้อยก็จะถูกสะสมไว้ในสวรรค์ แต่ถ้าความรักของพระคริสต์ชักนำพี่น้องคนใดให้หว่านด้วยใจกว้างขวาง เขาก็จะ (แม้กระทั่งในชีวิตนี้) เกี่ยวอย่างบริบูรณ์ ทั้งในพระพรทั้งหลายสำหรับจิตวิญญาณของเขาและในสิ่งของฝ่ายโลกทั้งหลาย “บางคนยิ่งจำหน่ายยิ่งมั่งคั่ง บางคนยิ่งยึดสิ่งซึ่งควรจำหน่ายไว้ยิ่งขัดสนก็มี บุคคลที่ใจกว้างขวางย่อมได้รับความมั่งคั่ง บุคคลที่รตุน้ำ เขาเองจะรับการรตุน้ำ” (สภษ. 11:24-25)

“จงให้ และท่านจะได้รับด้วย และในตักของท่านจะได้รับดวงด้วยทะนาน ถ้วยยัดสั้นแน่นพูนล้นใส่ให้ เพราะท่านจะดวงให้เขาด้วยทะนานอันใด จะดวงให้ท่านด้วยทะนานอันนั้น” (ลูกา 6:38) เห็นได้ชัดว่านี่หมายถึงชีวิตนี้และสิ่งของฝ่ายโลกทั้งหลาย

ให้เราดำเนินเหมือนเป็น*พวกคนต้นเรือน*และไม่ทำตัวเหมือนเป็นเจ้าของ โดยเก็บทรัพย์สินสิ่งของซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงฝากให้เราดูแลไว้เพื่อตัวเราเอง พระองค์ไม่ได้ทรงอวยพรเราเพื่อที่เราจะสนองความอยากฝ่ายเนื้อหนังของเรา

เองแต่เพื่อที่เราจะใช้เงินของเราในการรับใช้พระองค์และถวายคำสรรเสริญแด่พระองค์

พี่น้องท่านใดที่มีรายได้น้อยอาจถามว่า “ฉันควรถวายด้วยไหม? รายได้ของฉันก็เล็กน้อยอยู่แล้วจนครอบครัวของฉันแทบจะเลี้ยงตัวเองไม่พอเลย”

คำตอบกลับของผมก็คือ “คุณเคยพิจารณาบ้างไหมว่าเหตุผลที่รายได้ของคุณยังเล็กน้อยขนาดนั้นอยู่เหมือนเดิมอาจเป็นเพราะว่าคุณใช้จ่ายทุกอย่างไปกับตัวคุณเอง? ถ้าพระเจ้าประทานให้คุณมากขึ้น คุณก็จะใช้มันเพื่อเพิ่มพูนความสบายของคุณเองแทนที่จะสวดส่องเพื่อคิดว่าใครเจ็บป่วยหรือใครไม่มีงานทำเลยเพื่อที่คุณจะช่วยเหลือพวกเขาได้”

พี่น้องท่านใดที่รายได้ของตนเล็กน้อยอยู่อาจถูกลองใจอย่างมากให้ปฏิเสธหน้าที่รับผิดชอบในการช่วยเหลือเหล่าวิสุทธิชนที่ขัดสนและเจ็บป่วยหรือช่วยเหลืองานของพระเจ้า เขาคิดว่ามันควรเป็นงานของผู้เชื่อที่ร่ำรวยไม่กี่คนในการร่วมสามัคคีธรรมนั้น ดังนั้นเขาจึงปล้นจิตวิญญาณของเขาเอง!

คุณควรถวายมากขนาดไหนจากรายรับของคุณ? พระเจ้าไม่ได้วางกฎตายตัวเกี่ยวกับประเด็นนี้ เราควรถวายด้วยใจยินดีและไม่ใช่เพราะถูกเรียกร้อง แต่แม้กระทั่งยาโคบ พร้อมกับรุ่งอรุณแรกแห่งความสว่างฝ่ายวิญญาณได้สัญญาต่อพระเจ้าว่าจะถวายสิบชักหนึ่งจากสิ่งของทั้งหมด เราซึ่งเป็นผู้เชื่อในพระเยซูเจ้าควรทำมากขนาดไหนเพื่อพระองค์ (ดู ปฐก. 28:22) ถ้าความรักของพระคริสต์เป็นเหตุให้เราถวาย เราก็จะมีพระคำข้อนี้ที่สำเร็จจริงในประสบการณ์ของเรา องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงตอบแทนเราอย่างบริบูรณ์ และในท้ายที่สุดเราจะพบว่าเราไม่ใช่ผู้สูญเสียเลยแม้แต่ในสิ่งของฝ่ายโลกทั้งหลาย แต่ทันทีที่ใครสักคนเริ่มต้นที่จะถวายเพราะเห็นแก่การได้รับตอบแทนมากขึ้นจากองค์พระผู้เป็นเจ้า หรือเขาหยุดหวานด้วยใจกว้างขวางเพื่อที่จะเพิ่มพูนทรัพย์สิ่งของของเขาเอง สายน้ำแห่งความบริบูรณ์ของพระเจ้าก็จะไม่ไหลอีกต่อไป

ลูกของพระเจ้าต้องเต็มใจที่จะเป็นช่องทางซึ่งพระพรทั้งหลายอันบริบูรณ์ของพระเจ้าไหลผ่านได้ ช่องทางนี้แคบและสั้นในตอนแรก หว่าน้ำทั้งหลายแห่งความบริบูรณ์ของพระเจ้านี้ก็สามารถไหลผ่านได้บ้าง ถ้าเราถวายตัวเราเองด้วยใจยินดีให้แก่จุดประสงค์นี้ ช่องทางนั้นก็เริ่มกว้างขึ้นและลึกมากขึ้น โดยเปิดโอกาสให้ความบริบูรณ์ของพระเจ้าไหลผ่านได้มากยิ่งขึ้น เราไม่สามารถจำกัดขอบเขตที่พระเจ้าอาจทรงใช้การเราได้เพื่อเป็นเครื่องมือในการสื่อสารพระพรหากเราเต็มใจที่จะถวายตัวเราเองแด่พระองค์และระมัดระวังที่จะถวายเกียรติทั้งสิ้นแด่พระองค์

3 พฤษภาคม งานตอนนี้ใหญ่โตแล้ว และค่าใช้จ่ายก็มหาศาล ในระหว่างเดือนนี้เราจ่ายไปประมาณห้าร้อยปอนด์สำหรับเสบียงหลายอย่างสำหรับสถาบันนี้ ผมไม่สามารถคาดหวังให้ค่าใช้จ่ายเหล่านั้นลดน้อยลงได้-แต่ผมไม่มีความปรารถนาที่พวกมันควรลดลง! ผมมีความชื่นบานในการเขียนเช็คส่งจ่ายเงินจำนวนมหาศาลมากพอ ๆ กับที่ผมมีในการฝากเงินซึ่งผมได้รับจากพระเจ้าผ่านทางเหล่าผู้บริจาคนั้น ไม่มีคุณค่าอะไรต่อผมนอกเสียจากว่าผมสามารถใช้มันเพื่อพระเจ้าได้ ยิ่งผมจ่ายออกไปเพื่องานของพระเจ้ามากเท่าไร ผมก็ยิ่งมีความหวังมากเท่านั้นว่าจะได้รับจากพระองค์เพิ่ม ยิ่งผมได้รับเงินก้อนโตจากพระองค์มากเท่าไร ซึ่งเป็นคำตอบต่อคำอธิษฐาน ข้อพิสูจน์เรื่องการได้รับพระพรและความเป็นจริงของการทูลขอพระเจ้าแต่เพียงผู้เดียวสำหรับสิ่งที่ผมต้องการนั้นก็ยิ่งใหญ่มากเท่านั้น ด้วยเหตุนี้ผมจึงมีความชื่นบานในการให้มากพอ ๆ กับในการได้รับ

ด้วยสุดกำลังของผม ผมได้ทุ่มเทตัวเองเพื่อที่จะทำให้บ้านเด็กกำพร้าที่เต็มไปด้วยเด็ก ๆ เมื่อเงินก้อนโตถูกต้องการและถูกจ่ายออกไป ผมก็จะมีเหตุผลอันยิ่งใหญ่มากกว่าที่เคยที่จะตัดจากคลังทรัพย์ที่ไม่มีวันหมดของพระเจ้า เห็น

ได้ชัดว่าเงินที่ได้รับมาโดยการอธิษฐานต้องไม่ถูกใช้อย่างสิ้นเปลือง ถ้าผู้ใดจะได้รับเงินทองจากพระเจ้าโดยการอธิษฐาน และจากนั้นก็ใช้มันอย่างสิ้นเปลือง เขาก็จะพบในไม่ช้าว่าเขาไม่สามารถอธิษฐานในความเชื่อเพื่อขอเสียบึงอื่น ๆ เพิ่มเติมอีก

17 มกราคม 1849 ต้องมีขั้นตอนเพิ่มเติมเพื่อที่จะจัดหาเครื่องเรือนให้แก่บ้านเด็กกำพร้าหลังใหม่นั้น ห้องกว่าสองในสามเกือบพร้อมแล้ว ผมได้อธิษฐานอย่างจริงจังทุกวันขอให้องค์พระผู้เป็นเจ้าประทานเงินที่เรายังต้องการอยู่ให้แก่ผม เมื่อตอนเย็นผมได้รับเงินหกร้อยปอนด์ซึ่งจะดูแลค่าใช้จ่ายหนัก ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดหาเครื่องเรือนสำหรับบ้านเด็กกำพร้าหลังใหม่นั้น

12 กุมภาพันธ์ บ้านเด็กกำพร้าหลังใหม่นั้นมีเครื่องเรือนเกือบครบแล้ว ในหกสัปดาห์ ด้วยความช่วยเหลือของพระเจ้า ทุกอย่างก็จะเสร็จสมบูรณ์ ผมยุ่งมาก ๆ ในช่วงสองสัปดาห์หลังนี้ในการทำการจัดแจงต่าง ๆ ที่จำเป็นสำหรับการจัดหาเครื่องเรือน ผมได้เริ่มอธิษฐานอย่างจริงจังมากกว่าเดิมอีกเพื่อที่องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงประทานเงินที่เรายังต้องการอยู่นั้นเพื่อให้บ้านหลังนั้นเสร็จสมบูรณ์

พี่น้องบรูซท่านหนึ่งในองค์พระผู้เป็นเจ้ามาหาผมเมื่อเช้านี้และ หลังจากการสนทนากันสองสามนาที เขาได้ให้เงินผมสองพันปอนด์สำหรับการจัดหาเครื่องเรือนสำหรับบ้านเด็กกำพร้าหลังใหม่นั้น หรือสำหรับสิ่งอื่นใดที่เราต้องการซึ่งเกี่ยวข้องกับเด็กกำพร้าเหล่านั้น ผมใส่เงินจำนวนนี้ทั้งหมดไว้ในกองทุนก่อสร้างนั้น อย่างน้อยก็สำหรับตอนนี้

ขณะนี้ผมสามารถจัดการค่าใช้จ่ายทุกอย่างได้หมด เท่าที่เป็นไปได้ผมจะมีเงินหลายร้อยปอนด์มากกว่าที่ผมต้องการด้วยซ้ำ องค์พระผู้เป็นเจ้าไม่เพียงประทานมากเท่าที่เราต้องการจริง ๆ สำหรับงานของพระองค์เท่านั้น แต่พระองค์ประทานให้*อย่างบริบูรณ์* พระพรนี้ทำให้ผมเต็มล้นด้วยความปีติยินดีที่ไม่อาจแสดงออกมาได้ พระองค์ได้ประทานคำตอบที่ครบถ้วนแก่หลายพันคำอธิษฐานของผมในช่วงหนึ่งพันหนึ่งร้อยเก้าสิบห้าวันนี้

26 กุมภาพันธ์ หลังจากที่ค่าใช้จ่ายทุกอย่างนั้นมีเงินรองรับแล้วสำหรับการซื้อที่ดินนั้น อาคารนั้น และการจัดหาเครื่องเรือนสำหรับบ้านเด็กกำพร้าหลังใหม่นั้น มีเงินเหลืออยู่เจ็ดร้อยเจ็ดสิบหกปอนด์ นี่พิสูจน์ให้เห็นว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงสามารถไม่เพียงจัดหาทุกอย่างที่เราต้องการให้แก่เราในการรับใช้พระองค์ในการตอบคำอธิษฐานเท่านั้น แต่พระองค์ทรงสามารถประทานแก่เรามากยิ่งกว่าที่เราต้องการด้วยซ้ำ

18 มิถุนายน วันนี้ ในฐานะเป็นผลของคำอธิษฐานเหล่านั้นตลอดสามปีกับเจ็ดเดือน เด็ก ๆ เหล่านั้นเริ่มถูกย้ายจากบ้านเด็กกำพร้าที่หลังนั้นในถนนวิลสันสตรีทไปยังบ้านเด็กกำพร้าหลังใหม่

23 มิถุนายน นี่เป็นสัปดาห์หนึ่งแห่งการอวยพรที่ยิ่งใหญ่ เด็กกำพร้าทุกคนพร้อมกับคุณครูและผู้ดูแลของพวกเขาถูกย้ายเข้าในบ้านเด็กกำพร้าหลังใหม่แล้ว

บัดนี้คนประมาณหนึ่งร้อยสี่สิบคนอาศัยอยู่ใต้หลังคาเดียว องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงช่วยเหลือเราแล้วอย่างมากมาเป็นเวลามากกว่าสามปี ผมได้แสวงหาความช่วยเหลือของพระเจ้าเกี่ยวกับทุกสิ่งที่เกี่ยวข้องกับบ้านเด็กกำพร้าหลังใหม่นั้น ผมได้คาดหวังความช่วยเหลือของพระองค์ แต่พระองค์ทรงทำเกินความคาดหวังของผม ถึงแม้ว่าเด็ก ๆ ชุดสุดท้ายถูกย้ายเข้าแค่เมื่อวานคืนเท่านั้น ความเป็นระเบียบมากก็ถูกก่อตั้งในบ้านหลังนี้แล้ว และทุกสิ่งกำลังไปได้อย่างราบรื่น จงสรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้าสำหรับเรื่องนี้! จิตวิญญาณของผม*ยกย่อง*พระองค์สำหรับความดีของพระองค์! นอกจากนี้

นี่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงจัดการค่าใช้จ่ายพิเศษทุกรายการที่เกี่ยวข้องกับการย้ายพวกเด็กกำพร้าจากถนนวิลสันสตรีทเข้าอยู่ในบ้านเด็กกำพร้าหลังใหม่นี้ด้วย ผมมีเงินพร้อมใช้มากกว่าห้าร้อยปอนด์เพื่อจะเริ่มจัดการค่าแม่บ้านในบ้านเด็กกำพร้าหลังใหม่นี้ มันเป็นเรื่องจริงเหลือเกินที่ว่าคนเหล่านั้นที่วางใจในองค์พระผู้เป็นเจ้าจะไม่ผิดหวังเลย! หลังจากการทดสอบความเชื่ออย่างมหาศาลหลายครั้งในช่วงสิบสามปีกับสองเดือนที่เด็กกำพร้าเหล่านั้นอยู่ที่ถนนวิลสันสตรีท องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงพาเราออกมาจากที่นั่นพร้อมกับความบริบูรณ์เมื่อเทียบกันแล้ว ขอให้พระนามบริสุทธิ์ของพระองค์ได้รับการสรรเสริญ!

30 สิงหาคม ผมได้รับธนบัตรห้าสิบบอนต์ใบหนึ่งพร้อมกับถ้อยคำเหล่านี้: “ผมส่งธนบัตรห้าสิบบอนต์ใบหนึ่งมาให้คุณ ครึ่งหนึ่งสำหรับงานมิชชัน และอีกครึ่งสำหรับพวกเด็กกำพร้า นอกเสียจากว่าคุณมีความต้องการส่วนตัวใด ๆ หากมีจกเก็บเงินห้าปอนด์ไว้สำหรับตัวคุณเอง นี่จะเป็นเงินก้อนโตงวดสุดท้ายที่ผมจะสามารถส่งมาให้คุณได้ ที่เหลือเกือบทั้งหมดเป็นดอกเบียไปเสียแล้ว”

ผมเอาเงินครึ่งหนึ่งของห้าสิบบอนต์นี้ไว้สำหรับพวกเด็กกำพร้าและอีกครึ่งสำหรับพวกมิชชันนารี เมื่อผู้เขียนกล่าวว่า “ส่วนที่เหลือเป็นดอกเบียไปเสียแล้ว” เขาก็หมายความว่าเขาได้ยกมันให้ผู้อื่นไปแล้วเพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้า แน่ทีเดียวนั่นเป็นวิธีที่ดีที่สุดในการใช้เงินที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงฝากไว้กับเรา

[ตั้งแต่คราวนั้นผมก็ได้รับเงินบริจาคก้อนโตอื่น ๆ อีกจากชายคนเดิมนี่ เขาใช้เงินของเขาเพื่อพระเจ้า และในเวลาไม่นานพระเจ้าทรงฝากเขาให้ดูแลเงินก้อนโตอีกก้อน ซึ่งเขาก็ใช้เพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าอีก นี่ไม่ได้ทำให้ผมประหลาดใจเลยในวิธีใดก็ตามที่พระเจ้าทรงสร้างเราให้เป็นคนต้นเรือนของพระองค์ ไม่ว่าในสิ่งของฝ่ายโลกหรือฝ่ายวิญญาณ ถ้าเราทำหน้าที่เป็น *คนต้นเรือน* และไม่ใช่เป็น *เจ้าของ* พระองค์ก็จะทรงสร้างเราให้เป็นคนต้นเรือนที่ดูแล *ข้าวของมากกว่าเดิม*]

ชัยชนะครั้งใหม่แห่งความเชื่อ: บทที่ 21

5 ธันวาคม 1850 ตอนนี้เป็นเวลาสิบหกปีเก้าเดือนแล้วตั้งแต่ผมได้เริ่มต้นสถาบันความรู้ด้านพระคัมภีร์สำหรับในประเทศและต่างแดน สถาบันแห่งนี้มีขนาดเล็กมาก ๆ ในตอนต้น ตอนนี้มีขนาดใหญ่มากเสียจนค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในปัจจุบันเท่ากับมากกว่าหกพันปอนด์ต่อปี บ้านเด็กกำพร้าหลังใหม่นี้ถูกอาศัยอยู่โดยเด็กกำพร้าสามร้อยคน และผู้คนรวมทั้งหมดสามร้อยสามสิบห้าคนมีความเกี่ยวข้องกับมัน งานของผมมากมายจริง ๆ

ทั้ง ๆ ที่เป็นเช่นนี้ ผมก็กำลังคิดเกี่ยวกับการทำงานหนักมากกว่าที่เคยในการรับใช้เหล่าเด็กกำพร้าที่ยากจน เรื่องนี้อยู่ในหัวของผมมาตลอดสิบวันหลังนี้ และผมเริ่มต้นอธิษฐานเกี่ยวกับมันแล้ว ผมกำลังพิจารณาเรื่องการก่อสร้างบ้านเด็กกำพร้าอีกหลังหนึ่ง ซึ่งมีขนาดใหญ่โตพอสำหรับเด็กกำพร้าเจ็ดร้อยคน เพื่อที่ผมจะสามารถดูแลเด็กกำพร้าได้ทั้งหมดหนึ่งพันคน ผมได้รับเด็กกำพร้ามาแล้วสองร้อยเจ็ดคนภายในช่วงสิบหกเดือนหลังนี้ และตอนนี้ผมมีเจ็ดสิบแปดคนที่รอการรับเข้าอยู่

สถาบันการกุศลส่วนใหญ่สำหรับพวกเด็กกำพร้าทำให้การรับเข้าเด็กกำพร้าสักคนที่ขัดสนเป็นเรื่องยากมาก ๆ แต่ไม่ใช่จะเป็นไปไม่ได้ ถ้าพวกเขาไม่มีบุคคล ๆ หนึ่งที่มีอิทธิพลเพื่อสนับสนุนพวกเขา ในกรณีของเรา ไม่มีสิ่งใดที่ถูกต้องการเลยนอกจากการส่งใบสมัครถึงผม คนที่ยากจนที่สุด ที่ไม่มีอิทธิพล ไม่มีเพื่อนฝูง ไม่มีค่าใช้จ่ายอื่นใด ไม่ว่าเขาจะอาศัยอยู่ที่ไหนหรือเขาสังกัดอยู่กับภิกษุใด ก็ถูกรับเข้าได้ เนื่องจากมันเป็นเรื่องยากสำหรับผู้คนที่ยากจนที่จะช่วยเหลือญาติพี่น้องที่กำพร้าของตนให้ถูกรับเข้าในบ้านเด็กกำพร้าปกติทั่วไป ผมจึงรู้สึกว่าคุณเรียกให้เป็นเพื่อนของเด็กกำพร้าคนนั้น

ประสบการณ์ที่ผมเคยมีในงานรับใช้นี้มาตลอดสิบห้าปีเรียกผมให้ใช้ประโยชน์จากความรู้ของผมจนสุดพลังของผม ไม่มีสมาชิกของคณะกรรมการใดหรือประธานของสมาคมใดจะสามารถมีประสบการณ์แบบเดียวกันนี้ได้นอกเสียจากว่าเขาเคยมีส่วนในงานแบบนี้ด้วยตัวเองมานานหลายปี เหมือนอย่างผม

ถ้าจิตวิญญาณน้อย ๆ อีกเจ็ดร้อยดวงสามารถถูกนำมาอยู่ภายใต้การฝึกอบรมตามทางของพระเจ้าเป็นประจำ นั่นจะเป็นการรับใช้อันเปี่ยมสุขมากจริง ๆ สำหรับอาณาจักรของพระคริสต์! ผมได้เริ่มต้นงานนี้เพื่อที่จะแสดงให้โลกและคริสตจักรเห็นว่าพระเจ้าในสวรรค์ทรงฟังและทรงตอบคำอธิษฐาน ยิ่งงานนี้มีขนาดใหญ่โตมากเท่าไร สิ่งนี้ก็จะถูกทำให้สำเร็จดียิ่งขึ้นเท่านั้น โดยมีเงื่อนไขว่าผมได้รับความช่วยเหลือผ่านทางคำอธิษฐานและความเชื่อเท่านั้น

แต่ความคิดต่าง ๆ ในอีกลักษณะหนึ่งได้เกิดขึ้นกับผม ผมมีงานมากมายอยู่แล้ว ภรรยาสุดที่รักของผมก็งานยุ่งมาก ๆ เช่นกัน เวลาเกือบทั้งหมดของเธอ ไม่ว่าจะทางตรงหรือทางอ้อม สาละวนอยู่กับพวกเด็กกำพร้า ผมกำลังรับเอามากเกินไปหรือไม่สำหรับเรียวแรงฝ่ายร่างกายของผมและพลังสมองของผมโดยการคิดเกี่ยวกับบ้านเด็กกำพร้าอีกหลัง? ผมกำลังไปไกลเกินขนาดแห่งความเชื่อของผมใหม่ในการคิดเกี่ยวกับการขยายงานนี้? นี่เป็นการล่อลวงของซาตาน ความพยายามที่จะเหยียงผมลงจากสถานที่แห่งความมีประโยชน์ของผมโดยการทำให้ผมไปไกลเกินขีดความสามารถของผมหรือไม่? มันเป็นเรื่องที่ง่ายที่จะทำให้ผมหยิ่งผยองหรือไม่โดยการพยายามที่จะสร้างบ้านเด็กกำพร้าหลังใหญ่?

ผมได้แต่อธิษฐานของค์พระผู้เป็นเจ้าที่จะไม่ยอมให้ซาตานได้เปรียบเหนือผม โดยพระคุณของพระเจ้า ใจของผมกล่าวว่า “พระองค์เจ้าข้า ถ้าข้าพระองค์แน่ใจได้ว่าเป็นน้ำพระทัยของพระองค์ที่ข้าพระองค์จะเดินหน้าในเรื่องนี้ ข้า

พระองค์ก็จะทำเช่นนั้นด้วยความเต็มใจ ในทางกลับกัน ถ้าข้าพระองค์แน่ใจได้ว่าสิ่งเหล่านี้เป็นความคิดที่ไร้สาระ โง่เขลา และเยอหยิ่งและไม่ได้มาจากพระองค์ ข้าพระองค์ก็อยากลืมความคิดทั้งหมดนี้เสีย”

ความหวังของผมอยู่ในพระเจ้า พระองค์จะทรงช่วยเหลือผมและสอนผม อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาการกระทำ กิจของพระองค์ก่อนหน้านี้กับผม มันก็คงไม่ใช่เรื่องน่าประหลาดใจเลยหากพระองค์ทรงเรียกผมให้ขยายขนาดงานในทางนี้ พระองค์เจ้าข้า โปรดสอนข้าพระองค์ให้ทราบถึงน้ำพระทัยของพระองค์ในเรื่องนี้ด้วยเถิด

ธันวาคม เรื่องนี้อยู่ในใจของผมมาตลอด จิตวิญญาณของผมคงจะชื่นชมยินดีที่จะเดินหน้าต่อในงานรับใช้นี้หากผมแน่ใจว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงอยากให้ผมทำเช่นนั้น ในทางกลับกัน ถ้าผมรู้สึกมั่นใจว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงอยากให้ผมพอใจกับการรับใช้ปัจจุบันของผมและไม่อธิษฐานเกี่ยวกับการขยายขนาดงานนี้ ผมก็คงมีความสุขที่จะทำเช่นนั้น ผมแค่อยากทำให้พระองค์พอพระทัย

ในส่วนของสภาพการณ์แวดล้อมภายนอก ผมไม่มีสิ่งใดจะหนุ่นใจผมเลย รายรับของสถาบันความรู้ด้านพระคัมภีร์ มีน้อยอย่างผิดปกติขณะที่รายจ่ายทั้งหลายมีมากมาย นี่คงจะไม่มี ความหมายอะไรกับผมเลยหากผมแน่ใจว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงอยากให้ผมเดินหน้าต่อ ดังนั้นภาระแห่งคำอธิษฐานของผมก็คือว่า ขอให้พระเจ้าทรงสอนผมให้ทราบถึงน้ำพระทัยของพระองค์ ผมปรารถนาที่จะอดทนรอคอยเวลาขององค์พระผู้เป็นเจ้าเมื่อพระองค์จะทรงเสด็จมาบนเส้นทางของผม

26 ธันวาคม ผมมีเวลาพิเศษอีกหนสำหรับการอธิษฐานเพื่อแสวงหาน้ำพระทัยของพระเจ้า แต่ขณะที่ผมทูลขอ องค์พระผู้เป็นเจ้าต่อไปที่จะไม่ทรงยอมให้ผมถูกนำไปผิดทาง ผมก็ไม่มี ความสงสัยเลยว่าผมควรเดินหน้าต่อ นี่เป็นก้าวหนึ่งที่ใหญ่โตที่สุดเท่าที่ผมเคยก้าวมา และผมไม่สามารถเดินหน้าต่อไปได้พร้อมกับการระวิงตัว การอธิษฐาน และการครุ่นคิดที่มากเกินไป ผมไม่ได้รับร้อน ผมรอได้นานหลายปีก่อนที่จะก้าวออกไปหนึ่งก้าวสู่สิ่งนี้หรือพบกับผู้ใดเกี่ยวกับมัน ในทางกลับกัน ผมจะเริ่มงานพรุ่งนี้เลยหากองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงอยากให้ผมทำ ผมแสวงหาเกียรติและอภิสิทธิ์อันเปี่ยมสง่าราศีที่จะถูกใช้การมากขึ้นโดยองค์พระผู้เป็นเจ้า ผมเคยรับใช้ซาตานตอนที่ผมยังหนุ่ม ๆ และบัดนี้ผมปรารถนาที่จะรับใช้พระเจ้า ด้วยสิ้นสุดกำลังของผมในระหว่างวันเหล่านั้นที่เหลืออยู่แห่งการสัญจรบนโลกนี้ของผม

เด็กกำพร้าจำนวนมหาศาลต้องการสิ่งจำเป็นพื้นฐานต่าง ๆ ของชีวิต ผมปรารถนาที่จะถูกใช้การโดยองค์พระผู้เป็นเจ้าให้เป็นเครื่องมืออันหนึ่งในการจัดหาสิ่งของจำเป็นฝ่ายโลกทั้งปวงไม่ใช่แค่สำหรับสามร้อยคนนั้นที่อยู่ภายใต้การดูแลของผมตอนนี้แต่อีกเจ็ดร้อยคนด้วย ผมอยากให้การอบรมสั่งสอนตามพระคัมภีร์แก่เด็กกำพร้าหนึ่งพันคน เมื่อพระเจ้าทรงให้บ้านหลังหนึ่งแก่ผมสำหรับเด็กกำพร้าเจ็ดร้อยคนและพร้อมกับทุกสิ่งจำเป็นเพื่อเลี้ยงดูพวกเขา มันก็จะปรากฏชัดเจนแก่คนทั้งปวงว่าพระเจ้าทรงฟังและตอบคำอธิษฐานอยู่เหมือนเดิม ผมจะรอคอยพระองค์ต่อไปวันแล้ววันเล่าในการอธิษฐานเกี่ยวกับสิ่งนี้จนกว่าพระองค์ทรงบัญชาผมให้ลงมือกระทำ

2 มกราคม 1851 สัปดาห์ก่อนผมได้เริ่มอ่านจากหนังสือสุขภาพจิต ใจของผมได้รับความสดชื่นโดยข้อพระคำต่อไปนี้: “จงวางใจในพระเยโฮวาห์ด้วยสุดใจของเจ้า และอย่าพึ่งพาความเข้าใจของตนเอง จงยอมรับรู้พระองค์ในทุกทางของเจ้า และพระองค์จะทรงกระทำให้วิถีของเจ้าราบรื่น” (สภข. 3:5-6) โดยพระคุณของพระเจ้า ผมรับรู้องค์พระผู้เป็นเจ้าในทางทั้งหลายของผม ผมมีความมั่นใจที่ลอบประโลมใจว่าพระองค์จะทรงทำให้วิถีทั้งหลายของผมราบรื่นเกี่ยวกับบ้านเด็ก

กำพำร้ำหลังใหม่นี้

“ความซื่อสัตย์ของคนทีเ่ียงธรรมย่อมนำเขา แต่ความคดโกงของคนละเมียดย่อมนำทำลายเขา” (สภษ. 11:3) จุดประสงค์ที่ซื่อตรงของผมคือ เพื่อถวายเกียรติแด่พระเจ้า และด้วยเหตุนี้ผมจึงคาดหวังที่จะถูกชี้ทางโดยพระองค์

“จงมอบงานของเจ้าไว้กับพระเยโฮวาห์ และแผนงานของเจ้าจะได้รับการสถาปนาไว้” (สภษ. 16:3) ผมมอบงานทั้งหลายของผมไว้กับองค์พระผู้เป็นเจ้าจริง ๆ และด้วยเหตุนี้ ผมจึงคาดหวังว่าความคิดทั้งหลายของผมจะได้รับการสถาปนาไว้ ใจของผมสงบ นิ่งเงียบ และมั่นใจว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงใช้การผมต่อไปอีกในงานเด็กกำพำร้ำนี้

14 มกราคม ผมได้แยกตั้งเย็นนี้ไว้สำหรับการอธิษฐาน โดยทูลขององค์พระผู้เป็นเจ้าอีกครั้งที่จะไม่ทรงยอมให้ผมเข้าใจผิดในสิ่งนี้เลย ผมได้พิจารณาเหตุผลทุกประการแล้วที่ต่อต้านการสร้างบ้านเด็กกำพำร้ำอีกหลัง เพื่อเห็นแก่ความชัดเจน ผมจึงเขียนพวกมันลงไป

เหตุผลต่าง ๆ ที่ต่อต้านการสร้างบ้านเด็กกำพำร้ำอีกหลังสำหรับเด็กกำพำร้ำเจ็ดร้อยคน: ผมจะไปไกลเกินขีดความสามารถฝ่ายวิญญาณของผมไหม? “ข้าพเจ้าขอกล่าวแก่ท่านทั้งหลายทุกคน โดยพระคุณซึ่งทรงประทานแก่ข้าพเจ้าแล้วว่าอย่าคิดถือตัวเกินที่ตนควรจะคิดนั้น แต่จงคิดให้ถ่อมสุ่มสมกับขนาดความเชื่อที่พระเจ้าได้ทรงโปรดประทานแก่มนุษย์ทุกคน” (รม. 12:3)

ถ้าองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงปล่อยผมไว้กับตัวเอง หนึ่งในสิบของความยากลำบากและการลงใจเหล่านั้นที่ผมเผชิญก็คงมากพอที่จะท่วมทับผมแล้ว แต่ตราบไต่ที่พระองค์ทรงค้ำจุนผม ผมก็ถูกอุ้มผ่านพ้นความยากลำบากมาได้ครั้งแล้วครั้งเล่า โดยความช่วยเหลือของพระเจ้าผมก็ยังสามารถแบกรับความยากลำบากและการลงใจอื่น ๆ ได้ ผมคาดหวังการเพิ่มขึ้นของความเชื่อพร้อมกับความยากลำบากสดใหม่ทุกคราวที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงช่วยผมให้ผ่านพ้นมาได้

ผมจะไปไกลเกินกว่าพลังฝ่ายร่างกายและฝ่ายสมองของผมไหม? จากข้อโต้แย้งทั้งหมดที่ต่อต้านการก่อสร้างบ้านเด็กกำพำร้ำอีกหลัง นี่เป็นความยุ่งยากของจริงหนึ่งเดียว การจัดการทั้งหมด การกำหนดแนวทาง และการส่งจดหมายโต้ตอบอันมหาศาลของสถาบันความรู้ด้านพระคัมภีร์ได้พึ่งพาผมแต่ผู้เดียวมาตลอดสิบหกปีและสิบเดือนหลังนี้ โดยการจ้างเลขานุการเก่ง ๆ สักคน, เสมียน, และผู้ตรวจการของโรงเรียนเหล่านั้น ผมก็อาจด้วยความช่วยเหลือของพระเจ้าทำสำเร็จมากยิ่งขึ้นในฐานะผู้อำนวยการ

ถ้าผมรู้สึกแน่ใจว่าสภาวะปัจจุบันของสถาบันความรู้ด้านพระคัมภีร์จะเป็นขีดจำกัดต่องานของผม ผมก็คงเอาเรื่องนี้ไว้ก่อนทันที แต่ผมไม่แน่ใจว่าผมได้ไปถึงขีดจำกัดของพระเจ้าแล้ว องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงช่วยเหลือผมให้ผ่านพ้นความยุ่งยากทุกอย่างในอดีตมาแล้ว เมื่อเห็นทุ่งนาที่กว้างใหญ่ไพศาลนี้แห่งความเป็นประโยชน์ตรงหน้าผม และเนื่องจากผมมีใบสมัครจำนวนมากที่ขอให้รับเข้าเป็นเด็กกำพำร้ำ ผมจึงปรารถนาที่จะถูกใช้การเพิ่มเติมอีก

มันเป็นเหมือน “การลงตีพระเจ้า” ใหม่ที่จะคิดถึงการก่อสร้างบ้านเด็กกำพำร้ำอีกหลังสำหรับเด็กกำพำร้ำอีกเจ็ดร้อยคน? “การลงตีพระเจ้า” ตามพระคัมภีร์หมายถึง การจำกัดพระองค์ในคุณลักษณะใด ๆ ของพระองค์ ผมไม่ปรารถนาที่จะจำกัดฤทธิ์อำนาจของพระองค์หรือความเต็มพระทัยของพระองค์ที่จะประทานทรัพยากรทั้งหมดที่ผมต้องการแก่ผมเพื่อสร้างบ้านเด็กกำพำร้ำหลังใหญ่อีกหลัง

ผมจะได้เงินสำหรับการสร้างบ้านเด็กกำพำร้ำหลังใหญ่นี้ได้อย่างไร? ถึงแม้ว่าผมได้มา ในขณะเดียวกัน ผมจะได้เงิน

สำหรับการสานต่องานที่มีอยู่แล้วได้อย่างไร? เมื่อมองไปที่เรื่องนี้**แบบมนุษย์** นี่ก็เป็นข้อโต้แย้งหนึ่งที่มีน้ำหนักมากจริง ๆ แต่ขณะที่ผมไม่มีความหวังที่จะประสบความสำเร็จด้วยตัวเอง ผมก็ไม่ท้อใจเลยแม้แต่นิดเดียว**ในฝ่ายวิญญาณ** พระเจ้าทรงมีฤทธิ์เดชที่จะประทานเงินสามหมื่นห้าพันปอนด์แก่ผมที่ผมจะต้องการและมากกว่านั้นอีก นอกจากนี้ ผมปีติยินดีในความใหญ่โตแห่งความยุ่งยากนี้ ผมอยากที่จะมั่นใจเต็มเปี่ยมตั้งแต่ต้นว่าผมเดินหน้าไปในเรื่องนี้ตามน้ำพระทัยขององค์พระผู้เป็นเจ้า หากเป็นเช่นนั้น พระองค์ก็จะประทานทรัพยากรแก่ผม หากไม่เป็นเช่นนั้น ผมก็จะไม่ได้ทรัพยากรเหล่านั้น ผมไม่เจตนาที่จะขอความช่วยเหลือจากผู้อื่นเป็นการส่วนตัว แต่ผมจะทุ่มเทตัวเองไปกับการอธิษฐานเหมือนอย่างที่ผมได้ทำมาในอดีต

สมมติว่าผมประสบความสำเร็จในการสร้างบ้านเด็กกำพร้าหลังใหญ่นี้ ผมจะสามารถเลี้ยงดูเด็กกำพร้าอีกเจ็ดร้อยคนได้อย่างไร? ผมเป็นนักธุรกิจมากเกินกว่าที่จะตระหนักถึงความจริงจังของคำถามนี้ ถ้าผมเพียงแค่มองที่เรื่องนี้แบบมนุษยธรรมตา ผมก็คงยอมรับว่าผมกำลังไปไกลเกินแล้ว แต่ในฝ่ายวิญญาณ ผมมองไม่เห็นความยุ่งยากเลย ถ้าผมสามารถสร้างบ้านเด็กกำพร้าหลังที่สองนี้ พระเจ้าก็จะทรงเลี้ยงดูอย่างแน่นอนเหมือนกับที่พระองค์ทรงช่วยผมให้สามารถไว้วางใจในพระองค์สำหรับเสียบยงทั้งหลาย

สมมติว่าผมสามารถได้รับเงินก้อนโตนี้สำหรับการสร้างบ้านหลังหนึ่งสำหรับเด็กกำพร้าเจ็ดร้อยคน สมมติว่าผมสามารถเลี้ยงดูพวกเขาได้ในระหว่างชั่วชีวิตของผม จะเกิดอะไรขึ้นกับสถาบันนี้หลังจากที่ผมเสียชีวิต? กิจธุระของผมคือการรับใช้คนชัวอายุของผมเองด้วยสิ้นสุดกำลังของผม ในวิธีนี้ผมจะรับใช้คนชัวอายุถัดไปได้ดีที่สุดหากพระเยซูเจ้าทรงชักช้ออยู่ พระองค์อาจเสด็จมาในไม่ช้า แต่ถ้าพระองค์ทรงชักช้ออยู่และผมต้องล่องกลับไปก่อนการเสด็จกลับมาของพระองค์ งานของผมก็จะเป็นประโยชน์แก่คนชัวอายุที่จะมา

ถ้าข้อโต้แย้งนี้เป็นข้อโต้แย้งที่ฟังขึ้น ผมก็ไม่ควรเริ่มงานเด็กกำพร้าเลยเพราะความกลัวว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับมันหลังจากที่ผมเสียชีวิตไป เมื่อเป็นเช่นนั้นเด็ก ๆ ที่ขัดสนหลายร้อยคนที่องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงอนุญาตให้ผมดูแลมาตลอดสิบห้าปีหลังนี้ก็คงไม่ได้รับความช่วยเหลือจากผมเลย

การก่อสร้างบ้านเด็กกำพร้าอีกหลังจะทำให้ผมผยองขึ้นในความเยอหยิ่งไหม? มีอันตรายของเรื่องนี้ แม้หากว่าผมไม่ถูกเรียกให้เพิ่มงานรับใช้นี้ก็ตาม หนึ่งในสิบของเกียรติยศที่องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงโปรดประทานแก่ผม และหนึ่งในสิบของการรับใช้ซึ่งพระองค์ได้ทรงฝากไว้กับผม คงจะเพียงพอแล้วที่จะทำให้ผมผยองขึ้นด้วยความเยอหยิ่ง

ผมกล่าวไม่ได้ว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงทำให้ผมถ่อมใจต่อไป แต่ผมกล่าวได้ว่าพระองค์ได้ประทานความปรารถนาอันเต็มใจแก่ผมที่จะถวายเกียรติทุกอย่างแด่พระองค์และที่จะพิจารณาว่ามันเป็นความเมตตายิ่งใหญ่ในส่วนของพระองค์ที่พระองค์ได้ทรงใช้การผมในงานรับใช้ของพระองค์ ดังนั้นผมจึงมองไม่เห็นว่าการกลัวว่าจะเกิดความเยอหยิ่งควรขัดขวางผมไม่ให้เดินหน้าไปในงานนี้ แทนที่จะเป็นเช่นนั้น ผมทูลขอองค์พระผู้เป็นเจ้าที่จะประทานทัศนคติอันถ่อมใจแก่ผมและไม่ทรงยอมให้ผมปล้นพระองค์ในเรื่องเกียรติซึ่งสมควรเป็นของพระองค์แต่ผู้เดียว

เหตุผลหลายประการที่**สนับสนุน**การสร้างบ้านเด็กกำพร้าอีกหลัง: โบสถ์มีจำนวนมากที่ขอให้รับเด็กกำพร้าเข้ามาเรื่อย ๆ ผมถือว่ามีเป็นการทรงเรียกจากพระเจ้าสำหรับผมที่จะทำทุกสิ่งในอำนาจของผมเพื่อจัดหาบ้านหลังหนึ่งและการศึกษาด้านพระคัมภีร์ให้แก่เด็กกำพร้าจำนวนมากขึ้น ผมไม่อาจปฏิเสธที่จะช่วยเหลือตราบใดที่ผมเห็นประตูปานหนึ่งที่ถูก

เปิดโดยพระเจ้า

สภาวะด้านศีลธรรมของบ้านคนจนเหล่านั้นมีอิทธิพลอย่างมากต่อผมให้เดินหน้าต่อ ผมได้ยืมมาจากแหล่งข่าวที่เชื่อถือได้ว่าเด็ก ๆ ที่ถูกพาไปอยู่ในบ้านเหล่านี้ถูกทำให้เสื่อมทรามโดยผู้คนผิดศีลธรรมที่อาศัยอยู่ที่นั่น

ผมได้รับการหนุนใจเพิ่มเติมโดยความช่วยเหลือยิ่งใหญ่ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ประทานให้แก่ผมในการรับใช้อันเปี่ยมสุขนี้ เมื่อผมมองไปที่การเริ่มต้นเล็ก ๆ นั้นและพิจารณาว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงช่วยเหลือผมอย่างไรมานานกว่าสิบห้าปีในงานเด็กกำพร้า ผมก็มั่นใจเกี่ยวกับการเดินหน้าต่อไป

ประสบการณ์และขีดความสามารถต่าง ๆ ของผมได้เติบโตขึ้น ในฐานะผู้อำนวยการของงานนี้ ภายใต้พระเจ้า ตั้งแต่การเริ่มต้นอันเล็กที่สุดของมัน ผมมีหน้าที่รับผิดชอบต่อพระองค์ในการใช้ความสามารถต่าง ๆ ที่พระองค์ได้ประทานให้แก่ผม สิ่งเหล่านี้ ในการเชื่อมโยงกับเหตุผลก่อนหน้าเหล่านั้น ดูเหมือนจะเป็นการทรงเรียกจากพระเจ้าให้เดินหน้าต่อไปในระดับที่ใหญ่โตกว่าที่เคย

ผลประโยชน์ฝ่ายวิญญาณของเด็กกำพร้าที่มากขึ้นคือเหตุผลอีกประการหนึ่งว่าทำไมผมถึงรู้สึกว่าได้รับการทรงเรียกให้เดินหน้าต่อไป ผมปรารถนามากขึ้นสำหรับพวกเขามากกว่าแค่ความเหมาะสมและควมมีศีลธรรม ผมอยากให้ *พวกเขา* กลายเป็นสมาชิกที่มีประโยชน์ของสังคม เราสอนพวกเขาให้ทำงานและอบรมพวกเขาในทักษะต่าง ๆ ที่มีประโยชน์สำหรับชีวิตนี้

ผมไม่อาจพอใจได้กับสิ่งใดที่น้อยกว่าการที่จิตวิญญาณของเด็กกำพร้าเหล่านั้นถูกชนะมาเพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้า เนื่องจากนี่เป็นเป้าหมายหลักเกี่ยวกับเด็กกำพร้าที่รักเหล่านั้น ผมจึงปรารถนาที่จะถูกใช้การอย่างกว้างขวางมากกว่าที่เคย ถึงขนาดที่ว่าผมอาจมีเด็กกำพร้าหนึ่งพันคนอยู่ภายใต้การดูแลของผม

ความปรารถนายิ่งใหญ่ที่สุดของผมคือ การสำแดงสง่าราศีของพระเจ้าและความพร้อมของพระองค์ที่จะฟังคำอธิษฐาน

ผมเปี่ยมด้วยสันติสุขและมีความสุขในความเป็นไปได้ของการขยายขนาดงานนี้ สันติสุขอันสมบูรณ์แบบนี้ที่ผม *รู้สึก* หลังจากการอธิษฐานประจำวันที่ตรวจค้นใจและการศึกษาพระวจนะของพระเจ้าทั้งหมดนั้นคงจะไม่เกิดขึ้นเลยหากองค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ทรงประสงค์ที่จะใช้การผมมากขึ้น

ด้วยเหตุนี้ โดยอาศัยการที่ข้อโต้แย้งเหล่านั้นได้รับคำตอบและเหตุผลทั้งแปดประการนี้สำหรับการขยายขนาดงานนี้ ผมจึงได้ข้อสรุปว่ามันเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าที่ผมควรรับใช้พระองค์โดยการขยายขนาดงานนี้

4 มกราคม องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ประทานข้อพิสูจน์อันแน่ชัดแก่ผมว่าพระองค์ทรงพอพระทัยเมื่อเราคาดหมายสิ่งยิ่งใหญ่จากพระองค์ ผมได้รับเงินสามพันปอนด์เมื่อเย็นนี้-เงินบริจาค์ก้อนโตที่สุดที่ผมเคยได้รับ เงินก้อนโตยิ่งกว่านี้ถูกคาดหวังเพื่อที่มันจะปรากฏชัดเจนมากยิ่งขึ้นว่าหนทางที่ดีที่สุดที่จะได้รับความช่วยเหลือทางการเงินสำหรับงานขององค์พระผู้เป็นเจ้าคือ ขอเพียงวางใจพระองค์ ความชื่นบานของผมในพระเจ้าเพราะเหตุเงินบริจาค์ก้อนนี้ไม่อาจถูกพรรณนาได้ เหมือนกับการรับเงินนี้ออกมาจากพระหัตถ์ของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ จิตวิญญาณของผมสงบนิ่งและเปี่ยมด้วยสันติสุขปราศจากความตื่นเต้นทางอารมณ์ใด ๆ ถึงแม้ว่าเงินบริจาค์นี้มากมายขนาดนั้นก็ตาม ดุจเสียงหนึ่งจากสวรรค์ มันหนุนใจผมให้ก่อสร้างบ้านเด็กกำพร้าอีกหลัง

24 พฤษภาคม เด็กกำพร้าอีกเก้าสิบสองคนได้สมัครขอการรับเข้า และเจ็ดสิบแปดคนก็อยู่ในรายชื่อผู้รอแล้ว จำนวนนี้เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วขณะที่งานนี้เริ่มเป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวางมากขึ้น ผมจะเดินทางไปในงานรับใช้นี้และก่อสร้าง เพื่อถวายคำสรรเสริญและเกียรติยศแด่พระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ บ้านเด็กกำพร้าอีกหลังหนึ่งซึ่งมีขนาดใหญ่พอที่จะรองรับเด็กกำพร้าได้เจ็ดร้อยคน ความใหญ่โตของจำนวนเงินที่ต้องการเพื่อทำให้งานนี้สำเร็จทำให้ผมชื่นบานเป็นพิเศษ ยิ่งความยุ่งยากที่จะต้องถูกเอาชนะใหญ่โตมากเท่าไร มันก็จะถูกมองเห็นมากเท่านั้นว่าความสำเร็จมากขนาดไหนจะเกิดขึ้นได้โดยการอธิษฐานและความเชื่อ เมื่อพระเจ้าทรงเอาชนะความยุ่งยากต่าง ๆ ของเราเพื่อเรา เราก็มั่นใจว่าเรากำลังทำงานของพระองค์และไม่ใช่งานของเราเอง

รับไว้มากขึ้นเพื่อจะให้มากขึ้น: บทที่ 22

26 พฤษภาคม 1851 คริสเตียนไม่ควรกังวลเกี่ยวกับพรุ่งนี้หรือให้อย่างเสียตายเพราะ*ความขัดสน*ในอนาคตที่อาจเกิดขึ้นได้ ช่วงหนึ่งในตอนนี้เท่านั้นเป็นของเราเพื่อจะรับใช้องค์พระผู้เป็นเจ้า และพรุ่งนี้อาจไม่มาถึงก็ได้ จริง ๆ แล้วเงินไม่มีค่ามากกว่าที่มันสามารถถูกใช้เพื่อทำให้งานขององค์พระผู้เป็นเจ้าสำเร็จ ชีวิตมีค่ามากพอ ๆ กับที่มันถูกใช้สำหรับการรับใช้องค์พระผู้เป็นเจ้า

อาชีพการงานใดก็ถูกใช้ได้เพื่อรับใช้องค์พระผู้เป็นเจ้า แต่หลักการบางอย่างต้องถูกปฏิบัติตามในงานฝ่ายโลก คริสเตียนต้องระวังทัศนคติใด ๆ หรือวิธีปฏิบัติใด ๆ ที่จะขัดขวางเขาไม่ให้มีประสบการณ์กับความเจริญรุ่งเรืองอันบริบูรณ์ของพระเจ้า พระเจ้าไม่น่าจะทรงอวยพรสิ่งใดที่นำผู้เชื่อให้พึ่งพาตัวเองหรือสภาพการณ์แวดล้อมของเขามากกว่าพึ่งพาพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ ยกตัวอย่างเช่น นักธุรกิจคริสเตียนไม่ควรรู้สึกว่าคุณต้องมียานพาหนะหรูหราน่าใช้โฆษณาที่โอ้อวด หรือเช่าทำเลที่คนต้องการมากที่สุดและแพงที่สุดเพื่อที่จะมีธุรกิจที่เจริญรุ่งเรือง แน่แน่นอนว่า ร้านค้าของเขาควรสะอาดและเป็นระเบียบ เขาควรประกาศว่าสินค้าของเขาพร้อมจำหน่ายและร้านของเขาตั้งอยู่ในทำเลที่สะดวกสำหรับลูกค้า แต่เขาต้องไม่วางใจในสิ่งเหล่านี้ให้เป็นเหตุผลสำหรับความสำเร็จในท้ายที่สุดของเขา ผู้เชื่อควรพึ่งพาและวางใจในพระเจ้าแต่ผู้เดียว ลูก ๆ ของพระเจ้ามักใช้คำพูดอย่างเช่น “นี่เป็นช่วงขาลดของเรา” หรือ “นี่เป็นช่วงคนน้อยของเรา” นี่บ่งบอกว่าพวกเขาไม่ได้กำลังแสวงหาพระเจ้าทุกวันเกี่ยวกับอาชีพการงานของพวกเขา แทนที่จะทำเช่นนั้น พวกเขาโยกให้ความเจริญรุ่งเรืองของพวกเขาเป็นผลมาจากวาระและฤดูกาลทั้งหลาย พระคำข้อนี้ที่ว่า “พระองค์จึงมิได้ทรงกระทำการอิทธิฤทธิ์มากนักที่นั่น เพราะเขาไม่มีความเชื่อ” (มธ. 13:58) บรรลุความจริงประการหนึ่งซึ่งอาจถูกใช้ในที่นี่ได้ ลูกของพระเจ้าควรกล่าวว่า “ประมาณช่วงนี้ของปี ของมักขายไม่ค่อยได้ แต่ฉันปรารถนาที่จะรับใช้พระเจ้าในธุรกิจการงานของฉันและช่วยเหลือคนอื่นเหล่านั้นที่ขัดสน โดยคำอธิษฐานและความเชื่อ ฉันสามารถได้รับพระพรจากพระบิดาผู้สถิตในสวรรค์ของฉัน ถึงแม้ว่านี่ไม่ใช่ช่วงลูกค้าเยอะตามปกติก็ตาม”

เหตุผลอีกประการหนึ่งที่ทำไมพระเจ้าอาจไม่ทรงอวยพรลูก ๆ ของพระองค์ในธุรกิจการงานของพวกเขาอาจเป็นเพราะว่าพวกเขาละเลยที่จะจ้าง “พนักงานขายที่เก่ง ๆ” - ผู้คนที่มีวิธีชักจูงโน้มน้าวในแบบที่พวกเขาได้เปรียบเหนือลูกค้า พวกเขาชักจูงลูกค้าไม่เพียงให้ซื้อของที่พวกเขาถามถึง ไม่ว่าจะเหมาะสมหรือไม่ แต่พวกเขายังชักนำลูกค้าให้ซื้อสิ่งต่าง ๆ ที่พวกเขาไม่ได้ตั้งใจที่จะซื้อเลยสักชนิด นี่คือการฉ้อโกงในแบบที่แยบยล โดยนำพวกเขาเข้าสู่บาปของการซื้อเกินกำลังซื้อของตน หรืออย่างน้อยก็ใช้จ่ายเงินของพวกเขาโดยไม่จำเป็น ถึงแม้ว่ากลเม็ดที่บาปหนาเช่นนั้นอาจได้รับอนุญาตให้เจริญรุ่งเรืองในกรณีของชาวโลก ลูกของพระเจ้าที่ใช้กลยุทธ์เช่นนั้นก็จะไม่ได้รับพระพร

เหตุผลอีกประการหนึ่งที่ทำไมลูก ๆ ของพระเจ้าไม่ประสบความสำเร็จในอาชีพการงานของพวกเขา ก็คือว่าพวกเขาพยายามที่จะเริ่มธุรกิจของตนด้วยเงินทุนที่น้อยเกินไป ถ้าผู้เชื่อคนใดไม่มีเงินทุนเลยสักชนิด หรือเงินทุนที่น้อยมาก ๆ เมื่อเทียบกับสิ่งที่ธุรกิจของเขาต้องใช้ เขาก็ควรถามตัวเองว่า “ถ้ามันเป็นน้ำพระทัยของพระบิดาผู้สถิตในสวรรค์ของฉันที่ให้คุณเริ่มต้นธุรกิจนี้ พระองค์ก็คงประทานเงินที่ฉันต้องการให้แก่ฉันเพื่อเริ่มต้นไปแล้ว และเนื่องจากพระองค์ยังไม่ประทานให้ นี่เป็นเครื่องบ่งชี้ที่ชัดเจนหรือไม่ว่าสำหรับตอนนี้ฉันควรทำงานที่ทำอยู่ตอนนี้ต่อไป?”

พระเจ้าสามารถจัดหาเงินได้ในหลากหลายวิธี แต่ถ้าพระองค์ไม่ทรงขจัดสิ่งที่กีดขวางนั้นออกไป และพี่น้องท่านนั้นยังจะทำธุรกิจนั้นต่อไปและซื้อทุกสิ่งที่~~เขา~~ต้องการโดยใช้สินเชื่อ เขาก็จะมีแต่ให้เหตุผลแก่ตัวเองที่จะกังวลเกี่ยวกับใบแจ้งหนี้ต่าง ๆ สิ่งที่ดีที่สุดสำหรับพี่น้องท่านหนึ่งที่จะกระทำในสภาพการณ์นี้ก็คือ รับรู้บาปของตนและแสวงหาความช่วยเหลืออันเปี่ยมเมตตาของพระเจ้าเพื่อนำเขาเข้าสู่ตำแหน่งที่ถูกต้อง

สมมติว่าประเด็นก่อนหน้าทั้งหมดนี้ถูกจัดการแล้ว แต่เราละเลยที่จะแสวงหาพระพรของพระเจ้าให้มีแก่อาชีพการงานของเรา เราไม่ควรประหลาดใจเลยถ้าเราพบกับความยุ่งยากซ้อนความยุ่งยาก การที่เราแสวงหาความช่วยเหลือของพระเจ้าสำหรับสิ่งต่าง ๆ ฝ่ายวิญญาณนั้นยังไม่พอ เราควรแสวงหาความช่วยเหลือและพระพรของพระองค์โดยการอธิษฐานและการอ้อนวอนสำหรับความหวังพะวงปกติทุกอย่างของเราในชีวิต “จงวางใจในพระเยโฮวาห์ด้วยสุดใจของเจ้า และอย่าพึ่งพาความเข้าใจของตนเอง จงยอมรับรู้พระองค์ในทุกทางของเจ้า และพระองค์จะทรงกระทำให้วิถีของเจ้าราบรื่น” (สภษ. 3:5-6)

30 พฤษภาคม งานของเราในท่ามกลางพวกเด็กกำพร้ากำลังเติบโต ตั้งแต่การก่อตั้งของสถาบันแห่งนี้ในปี 1834 จนถึงวันนี้ เด็ก ๆ 5,343 คนได้ถูกสอนในโรงเรียนกลางวันหลายแห่งในเมืองบริสตอลที่เดียว โรงเรียนรวีมี 2,379 คน และ 1,896 คนอยู่ในโรงเรียนผู้ใหญ่ เราได้ช่วยเหลือหลายพันคนในโรงเรียนเหล่านั้นที่อยู่นอกบริสตอลเช่นกัน องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงทำให้ใจของเราชื่นบานโดยการกระทำกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระองค์ในท่ามกลางเด็กกำพร้าเหล่านั้น

ผมกำลังพึ่งพาพระเจ้าแต่ผู้เดียวที่จะขยายขนาดงานเด็กกำพร้านี้ ก่อนที่ผมได้บอกผู้ใดว่าผมวางแผนจะทำอะไร ผมก็ให้บันทึกเกี่ยวกับความคิดต่าง ๆ ของผมเกี่ยวกับหัวข้อนี้แก่เพื่อนคริสเตียนที่รักท่านหนึ่งอ่าน ผมได้กระทำเช่นนี้เพื่อที่ผมจะได้รับคำปรึกษาของชายของพระเจ้าผู้หนึ่งที่ชอบอธิษฐาน มีสติปัญญาและระมัดระวัง เมื่อพี่น้องท่านนี้ค้นบันทึกนั้นกลับมา เขาก็หันใจผมและให้เงินผมสำหรับเป็นกองทุนก่อสร้าง นี่เป็นเงินบริจาคก้อนแรกของผมสำหรับบ้านหลังนั้น และมันเป็นการยืนยันอันมีค่าประเสริฐต่อผมว่าผมควรเดินหน้ากับแผนการต่าง ๆ ของผม

21 มิถุนายน ยี่สิบสี่วันได้ผ่านไปตั้งแต่ผมได้รอคอยองค์พระผู้เป็นเจ้าในความเชื่อสำหรับเงิน จนถึงตอนนี้เงินแค่มากกว่ายี่สิบแปดปอนด์เพียงเล็กน้อยได้เข้ามา แต่ผมก็ไม่พอใจ ยิ่งเงินเข้ามาน้อยเท่าไร ผมก็ยิ่งอธิษฐานอย่างจริงจังมากเท่านั้น ผมก็ยังตั้งคำถามคำตอบมากเท่านั้น และผมก็ยังมั่นใจมากเท่านั้นว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า ในเวลาของพระองค์เอง จะทรงส่งทุกสิ่งที่ผมต้องการมาให้ผม

12 สิงหาคม ผมได้อธิษฐานอย่างจริงจังมาตลอดทุกวันขอให้องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงส่งเงินเข้ามาสำหรับกองทุนก่อสร้าง จิตวิญญาณของผมมีสันติสุข ถึงแม้ว่าเงินแค่เล็กน้อยได้เข้ามาแล้ว ซาดานพยายามที่จะสั่นคลอนความมั่นใจของผมและนำผมให้ตั้งคำถามว่าผมเข้าใจผิดหรือไม่เกี่ยวกับเรื่องทั้งหมดนี้ กระนั้นมันก็ไม่ได้รับอนุญาตให้มีชัยชนะเหนือผม ผมได้ทูลขององค์พระผู้เป็นเจ้าที่จะทรงคืนความสดชื่นแก่วิญญาณของผมโดยการส่งเงินบริจาคก้อนโตมาให้

เมื่อเช้านี้ผมได้รับเงินห้าร้อยปอนด์สำหรับอาคารหลังใหม่นั้น ผมกำลังคาดหวังเงินบริจาคก้อนโต และผมคงจะไม่ประหลาดใจเลยหากเงินห้าพันปอนด์ได้เข้ามา จงสรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้าสำหรับการหันใจอันมีค่าประเสริฐนี้!

13 กันยายน ความอดทนและความเชื่อยังถูกต้องการอยู่เหมือนเดิม ความปรารถนาของผมก็คือ ยอมให้ความอดทนมีการงานที่สมบูรณ์แบบของมัน ไม่มีเงินสักพื้นนี้เดียวเข้ามาวันนี้สำหรับกองทุนก่อสร้าง แต่เด็กกำพร้าอีกห้าคนได้

สมัครขอให้รับพวกเขาไว้แล้ว ยิ่งผมมองไปที่สิ่งต่าง ๆ ตามรูปลักษณะภายนอกแบบธรรมดาดีมากเท่าไร มันก็ยิ่งดูเหมือนเป็นไปได้น้อยลงเท่านั้นที่ผมจะได้ยอดเงินที่ผมต้องการ แต่ผมมีความเชื่อในพระเจ้า และความคาดหวังของผมก็มาจากพระองค์แต่ผู้เดียว องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงสามารถเปลี่ยนแปลงสภาพการณ์แวดล้อมต่าง ๆ ได้ในชั่วพริบตา ดังนั้นผมจึงรอคอยพระเจ้าต่อไปและแสวงหาที่จะหนุนใจของผมโดยพระวาทะของพระองค์ ขณะที่พระองค์ทรงชักจูงในการให้คำตอบต่าง ๆ แก่ผม ผมก็จะสาละวนอยู่ในงานอันเปี่ยมสุขของพระองค์ จำนวนของผู้สมัครให้ขอรับเป็นเด็กกำพร้าปลูกเร้าผมให้อิच्छุานและหนุนใจผมว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะประทานความปรารถนาแห่งหัวใจของผมให้แก่ผม-นั่นคือ การจัดหาบ้านหลังหนึ่งให้แก่เด็ก ๆ เหล่านี้

17 มีนาคม 1852 ใจของผมได้รับการหนุนใจอย่างมากโดยเงินบริจาคก้อนหนึ่งที่เกือบเท่ากับหนึ่งพันปอนด์ ผมไม่อาจพรรณนาให้ผู้ใดทราบได้ว่าเงินบริจาคก้อนนี้เป็นที่น่าชื่นใจแค่ไหนแก่ความเชื่อของผม หลังจากรอคอยนานหลายสัปดาห์และได้รับมาเพียงเล็กน้อย คำตอบนี้สำหรับคำอธิษฐานมากมายก็เป็นที่ยอมรับใจและดีใจวิญญานของผม

20 พฤษภาคม เด็กกำพร้าหลายคนที่ได้ออกไปจากที่นี่ในช่วงปีนี้ได้กลับใจรับเชื่อก่อนที่พวกเขาจากไป คนหนุ่มสาวอีกหลายคนที่เคยอยู่ภายใต้การดูแลของเราเมื่อไม่กี่ปีก่อนก็เป็นเหล่าคริสเตียนที่เข้มแข็งวันนี้ การเติบโตฝ่ายวิญญาณของเด็ก ๆ ให้ความชื่นบานและการปลอบประโลมใจแก่เรา ในท่ามกลางความยุ่งยาก การล่องใจ และความท้อใจทั้งหลาย เรามีเหตุผลอันบริบูรณ์ที่จะสรรเสริญพระเจ้าสำหรับความประเสริฐของพระองค์และที่จะเดินหน้าต่อไปในพลังกำลังขององค์พระผู้เป็นเจ้า

งานมากขึ้นและการอัศจรรย์ที่ยิ่งใหญ่มากขึ้น: บทที่ 23

4 มกราคม 1853 เป็นเวลาหลายเดือนแล้วที่ผมมั่นใจว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า ในเวลาของพระองค์เอง จะประทานเงินก้อนโตกว่าเดิมให้สำหรับงานนี้ ในที่สุดพระองค์ก็ทรงตอบคำทูลขอของผมแล้ว ผมได้รับคำสัญญาว่าจะบริจาคเงินแปดพันหนึ่งร้อยปอนด์จากคริสเตียนกลุ่มหนึ่ง ดูสิว่าการรอคอยพระเจ้านั้นมีค่าประเสริฐขนาดไหน! ดูสิว่าคนเหล่านั้นที่ทำเช่นนั้นย่อมไม่ผิดหวังเลย! ความเชื่อและความอดทนอาจถูกทดสอบ แต่ในท้ายที่สุดแล้ว คนเหล่านั้นที่ถวายเกียรติพระเจ้าก็จะไม่ละอายเลย

ขนาดของเงินบริจาคนั้นไม่ได้ทำให้ผมประหลาดใจเพราะว่าผมคาดหวังสิ่งยิ่งใหญ่จากพระเจ้า ผมได้อวดในพระเจ้ามาตลอดอย่างสุญเปล่าไหม? มันไม่ปรากฏชัดหรือว่ามันมีค่าประเสริฐที่จะพึงพาพระเจ้าสำหรับทุกสิ่ง? หลักการเหล่านั้นที่ผมใช้ไม่เพียงใช้ได้กับงานของพระเจ้าในขนาดเล็กแต่ในการกระทำกิจที่ใหญ่โตที่สุดเหล่านั้นของพระเจ้าเช่นกัน

26 พฤษภาคม ค่าใช้จ่ายปัจจุบันของสถาบันนี้ไม่เคยมากขนาดนี้เลยในช่วงสิบเก้าปีหลังมานี้ แต่ขนาดของปฏิบัติการทั้งหลายของมันและเสียบ้างเหล่านั้นซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงส่งเข้ามาก็ไม่เคยบริบูรณ์ขนาดนี้เช่นกัน

เราได้รับบำเหน็จอย่างไรบุญล้นสำหรับการรอคอยพระเจ้า พระองค์ทรงฟังคำวิงวอนของลูก ๆ ของพระองค์ที่ได้วางใจในพระองค์ แต่เพื่อที่จะมีคำอธิษฐานที่ได้รับคำตอบ คริสเตียนคนหนึ่งต้องเสนอคำทูลขอของตนต่อพระเจ้าโดยอาศัยคุณความดีและความคู่ควรของพระเยซูเจ้า เขาต้องไม่พึ่งพาความคู่ควรและคุณความดีของเขาเอง

คุณเชื่อในพระเยซูอย่างแท้จริงไหม? คุณพึ่งพาพระองค์แต่ผู้เดียวใหม่สำหรับความรอดแห่งจิตวิญญาณของคุณ? จงทำให้แน่ใจว่าคุณไม่ได้นำเสนอความชอบธรรมของคุณเองแม้เพียงสักนิดเดียวเพื่อที่จะได้รับการยอมรับ ถ้าคุณเชื่อในพระเยซูเจ้า สิ่งเหล่านั้นที่คุณทูลขอก็ควรถวายเกียรติแด่พระเจ้า

สมมติว่าเรารู้เชื่อทั้งหลายในพระเยซูเจ้าเสนอคำทูลขอต่าง ๆ ของเราต่อพระเจ้า สมมติเช่นกันว่า トラบเท่าที่เราสามารถตัดสินใจได้อย่างซื่อตรง การได้รับตามคำทูลขอของเราจะเป็นไปเพื่อผลดีฝ่ายวิญญาณของเราและเพื่อถวายเกียรติแด่พระเจ้า เราก็ต้องอธิษฐานต่อไปจนกว่าพระพรนั้นจะถูกประทานให้แก่เรา ยิ่งกว่านั้น เราต้องเชื่อว่าพระเจ้าทรงสดับฟังเราและจะทรงตอบคำอธิษฐานต่าง ๆ ของเรา บ่อยครั้งเราล้มเหลวในการไม่อธิษฐานต่อไปจนกว่าพระพรนั้นจะถูกได้รับและในการไม่**คาดหวัง**พระพรนั้น ถ้าผู้ใดใช้ประเด็นเหล่านี้อย่างแน่นอนฉันทใด เขาก็จะได้รับตามคำทูลขอของเขาอย่างแน่นอนฉันทนั้น

9 ตุลาคม เมื่อเช้านี้ก่อนมือเช้าผมได้อ่านลูกา 7 ขณะที่อ่านเรื่องของพระเยซูที่ทรงทำให้บุตรชายของหญิงม่ายคนนั้นเป็นขึ้นจากตาย ผมก็ยกหูใจของผมและทูลว่า “พระเยซูเจ้าข้า พระองค์ทรงมีฤทธิ์เดชเหมือนเดิมตอนนี้ พระองค์สามารถจัดหาสิ่งต่าง ๆ ที่ข้าพระองค์ต้องการได้สำหรับงานของพระองค์ โปรดกระทำเช่นนั้นเถิด”

ประมาณครึ่งชั่วโมงต่อมาผมได้รับเงินสองร้อยสามสิบปอนด์เพื่อที่จะถูกใช้ในที่ ๆ ต้องการเงินนั้นมากที่สุด ความชื่นบานที่คำอธิษฐานของผมได้รับคำตอบเป็นสิ่งที่ไม่อาจพรรณนาได้เลย ผมตั้งใจแน่วแน่ที่จะรอคอยพระเจ้าเพียงผู้เดียวและที่จะไม่ทำให้เกิดการช่วยให้พ้นเพื่อตัวเองแบบไม่ถูกต้องตามพระคัมภีร์ ผมมีเงินหลายพันปอนด์ที่ถูกกั้นไว้ต่างหากสำหรับกองทุนก่อสร้างนั้น แต่ผมจะไม่แตะต้องมัน จิตวิญญาณของผมเชิดชูองค์พระผู้เป็นเจ้าสำหรับความดีงามของ

พระองค์!

ความคิดแบบมนุษยธรรมตามักยกเหตุผลในเวลาที่เราควรเชื่อ มักทำงานในเวลาที่เราควรเจียบสงบ มักไปตามทางของเราเองในเวลาที่เราควรที่จะเดินอย่างสม่ำเสมอในทางทั้งหลายของพระเจ้า ตอนที่ผมกลับใจรับเชื่อใหม่ ๆ นั้น ผมก็คงกล่าวว่า “มันจะเสียหายตรงไหนที่จะใช้เงินบางส่วนซึ่งได้ถูกถวายมาสำหรับกองทุนก่อสร้างนี้? พระเจ้าจะช่วยฉันในท้ายที่สุดเรื่องเงินสำหรับพวกเด็กกำพร้า และจากนั้นฉันก็หาเงินมาทดแทนได้” แต่ว่าแต่ละครั้งที่เราทำให้เกิดการช่วยให้พ้นของเราเอง เราก็พบว่ามันยากมากขึ้นที่จะวางใจในพระเจ้า ในที่สุดเราก็หลีกเลี่ยงให้แก่การใช้เหตุผลแบบมนุษยธรรมของเราทั้งหมด และความไม่เชื่อก็มีชัย

มันช่างแตกต่างจริง ๆ ถ้าเรารอคอยเวลาของพระเจ้าเองและมองสิ่งที่พระองค์สำหรับความช่วยเหลือและการช่วยให้พ้น! เมื่อในที่สุดความช่วยเหลือมาถึง หลังจากการอธิษฐานหลายชั่วโมงและหลังจากความเชื่อและความอดทนมากมาย มันช่างหอมหวานจริง ๆ! ช่างเป็นบำเหน็จใหญ่ยิ่งที่จิตวิญญาณได้รับสำหรับการวางใจในพระเจ้าและอดทนรอคอยการช่วยให้พ้นของพระองค์! ถ้าคุณไม่เคยเดินในเส้นทางนี้แห่งความเชื่อฟังมาก่อน จงทำเช่นนั้นเดี๋ยวนี้ คุณจะประสบกับความหอมหวานแห่งความชื่นบานนั้นที่ความเชื่อนำมาให้

15 ธันวาคม ผมขอสรรเสริญ เทิดทูน และขอพระเกียรติองค์พระผู้เป็นเจ้าสำหรับความรักและความสัตย์ซื่อของพระองค์ในการโอบอุ้มผมปีแล้วปีเล่าผ่านทางงานรับใช้ของพระองค์และจัดหาทุกสิ่งที่ผมต้องการให้แก่ผม! ปราศจากความช่วยเหลือและการสนับสนุนของพระองค์ ผมก็คงจนแค้นอย่างสิ้นเชิงในเวลาอันสั้นมาก ๆ ด้วยความช่วยเหลือของพระองค์ ผมจึงเดินทางต่อไปและมีความสุขมาก ๆ ในงานรับใช้ของผม ผมมีสุขภาพแข็งแรงกว่าเดิมด้วยซ้ำตอนนี้ มากกว่าเมื่อสี่ปีก่อน

ตลอดหลายปีหลังนี้ การแจกจ่ายพระคัมภีร์เริ่มมีความสำคัญมากขึ้นต่อผม อำนาจเหล่านั้นแห่งความมีได้พยายามปล้นคริสตจักรไปจากพระคัมภีร์บริสุทธิ์ ด้วยเหตุนี้ผมจึงฉวยทุกโอกาสที่มีเพื่อแจกจ่ายพระคัมภีร์ไปทั่วโลก ผู้รับใช้จำนวนมากของพระคริสต์ในหลายส่วนของโลกคงจะช่วยผมในงานนี้ไปแล้ว ผ่านทางพวกเขา พระคัมภีร์หลายพันเล่มถูกแจกจ่ายไปแล้ว

ถ้าคุณมีนิสัยชอบแจกใบปลิวและไม่เคยเห็นผลเลย ผมขอเสนอแนะการบอกใบ้ต่อไปนี้สำหรับการพิจารณาด้วยใจ อธิษฐานของคุณ: ผ่านทางการอธิษฐานและการใคร่ครวญเกี่ยวกับพระวจนะ จงเริ่มเต็มใจที่จะยอมให้พระเจ้าได้รับเกียรติทุกอย่างหากสิ่งดีใด ๆ ถูกทำสำเร็จโดยการรับใช้ของคุณ ถ้าคุณปรารถนาเกียรติสำหรับตัวคุณเอง องค์พระผู้เป็นเจ้าก็ต้องกันคุณไว้ต่างหากในฐานะภานะลูกหนึ่งที่ไม่เหมาะสำหรับการใช้งานของผู้เป็นนาย หนึ่งในคุณสมบัติที่ยิ่งใหญ่ที่สุดสำหรับความมีประโยชน์ในการรับใช้องค์พระผู้เป็นเจ้าคือ หัวใจที่ปรารถนาที่จะถวายเกียรติพระองค์อย่างแท้จริง

จงอธิษฐานอย่างจริงจังและขยันขันแข็งก่อนเริ่มทำภารกิจทั้งหมดของคุณ อย่าวางใจในจำนวนใบปลิวที่คุณได้แจกไปเพราะว่าใบปลิวหนึ่งล้านใบอาจไม่นำไปสู่การกลับใจเชื่อของจิตวิญญาณสักดวงเดียว ถึงกระนั้น พระพรหนึ่งทีเหนือการคำนวณอาจเป็นผลมาจากใบปลิวแค่ใบเดียว จงคาดหวังว่าทุกสิ่งจะมาจากการอวยพรขององค์พระผู้เป็นเจ้า และไม่มีสักสิ่งเดียวเลยที่จะมาจากการออกแรงของคุณเอง

ในขณะที่เดียวกัน จงทำงาน! จงเดินเข้าประตู**ทุกบาน**ที่เปิดรับ จงพร้อมในยามที่มีโอกาสและไม่มีโอกาสราวกับว่า

ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับการทำงานหนักของคุณ นี่เป็นหนึ่งในเคล็ดลับที่ยิ่งใหญ่ซึ่งเชื่อมโยงกับการรับใช้ที่ประสบความสำเร็จเพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้า-จงทำงานราวกับว่าทุกสิ่งขึ้นอยู่กับความขยันขันแข็งของคุณ และจงวางใจในการอวยพรขององค์พระผู้เป็นเจ้าเพื่อนำมาซึ่งความสำเร็จ

อย่างไรก็ตาม การอวยพรนี้ขององค์พระผู้เป็นเจ้า ไม่ควรเพียงแค่ถูกแสวงหาในการอธิษฐาน แต่มันควรถูกคาดหวังเช่นกัน ผลลัพธ์จะเป็นว่าเราจะได้รับมันอย่างแน่นอน

สมมติว่า สำหรับการทดสอบความเชื่อของเรา การอวยพรนี้ถูกปิดบังไว้จากการมองเห็นของเราเป็นเวลานาน หรือสมมติว่าเราตายไปก่อนเราได้เห็นสิ่งดี ๆ มากมายอันเป็นผลมาจากการทำงานหนักของเรา การทำงานหนักของเรา หากถูกกระทำในวิธีที่ถูกต้อง จะได้รับบำเหน็จอย่างบริบูรณ์ในท้ายที่สุด และเราจะมีกรเก็บเกี่ยวอันไพเราะในวันของพระคริสต์

ณ ตอนต้นของช่วงเวลานี้มีเด็กกำพร้า 300 คนในบ้านเด็กกำพร้าแห่งใหม่นี้บนถนนแอสลีย์ ดาวน์ ในช่วงปีนี้ เด็กกำพร้า 30 คนถูกรับเข้า ซึ่งทำให้รวมทั้งหมดเป็น 330 คน จำนวนเด็กกำพร้าทั้งหมดที่อยู่ภายใต้ความดูแลของเราตั้งแต่เดือนเมษายน 1836 จนถึง 26 พฤษภาคม 1854 เท่ากับ 558 คน

ในช่วงปีที่ผ่านมาความเชื่อของผมถูกทดสอบในแบบที่มันไม่เคยถูกทดสอบมาก่อนเลย ลูกสาวสุดที่รักของผม ลูกคนเดียวของผมและผู้เชื่อคนหนึ่งมานานหลายปี ได้เริ่มล้มป่วย ความเจ็บป่วยนั้นได้กลายเป็นไข้รากสาดใหญ่ และดูเหมือนไม่มีหวังสำหรับการฟื้นตัวของเธอ แต่ความเชื่อได้รับชัยชนะ ภรรยาสุดที่รักของผมและผมมอบเธอไว้ในพระหัตถ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า และพระองค์ทรงค้ำจุนเราทั้งสอง จิตวิญญาณของผมอยู่ในสันติสุขอันสมบูรณ์แบบ โดยวางใจพระบิดาผู้สถิตในสวรรค์ของผม เธอยังป่วยมากอยู่ต่อไปนานกว่าสองสัปดาห์ก่อนที่จะเธอเริ่มแข็งแรงขึ้นและถูกย้ายไปยังคลีฟดอนเพื่อฟื้นตัว

ในการทดสอบความเชื่อทั้งหมดที่ผมได้ผ่านพ้นมา นี่เป็นครั้งใหญ่ที่สุด โดยพระคุณอันบริบูรณ์ของพระเจ้า ผมสามารถปีติยินดีในพระเจ้าได้ และพระองค์ได้ประทานความปรารถนาแห่งหัวใจของผมให้แก่ผม พระเจ้าทรงสัตย์ซื่อเสมอต่อคนเหล่านั้นที่วางใจในพระองค์

ความเจริญรุ่งเรืองและการเติบโตอันต่อเนื่อง: บทที่ 24

26 พฤษภาคม 1855 ถึงแม้ว่าผมไม่ได้มีเงินทั้งหมดที่จำเป็นเพื่อเริ่มสร้างบ้านเด็กกำพร้าหลังใหม่ ผมก็เริ่มมองหาที่ดินแล้ว ตลอดสี่ปีหลังมานี้ผมไม่เคยมีความสงสัยเลยว่ามันเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าที่ให้ผมสร้างที่พักอาศัยสำหรับเด็กกำพร้าอีกเจ็ดร้อยคน กระนั้นผมก็สามารถมองเห็นข้อดีเหล่านั้นของการมีบ้านสองหลังแทนที่จะมีหลังเดียว ผมได้เชื่อกันว่าจะสามารถสร้างบ้านอีกหลังได้ใหม่บนแต่ละด้านของบ้านเด็กกำพร้าหลังปัจจุบัน

หลังจากที่ผมวัดขนาดที่ดินและพบว่ามันสามารถทำได้ ผมก็เรียกพวกสถาปนิกเข้ามาเพื่อสำรวจพื้นที่นั้นและเพื่อทำแบบร่างคร่าว ๆ ของบ้านสองหลัง หลังหนึ่งบนแต่ละด้าน เราจะไม่เพียงประหยัดเงินโดยแผนการนี้เท่านั้น แต่การบริหารจัดการและการตรวจสอบสถานประกอบการทั้งหมดคงจะง่ายขึ้นเยอะเลยเพราะว่าอาคารเหล่านั้นจะอยู่ใกล้กัน เราคงจะมีที่ดินเหลือเพื่อเลยเพื่อปลูกผักของเราเอง ทันที่ที่ผมเห็นว่าจะสามารถทำสิ่งใดสำเร็จได้บนที่ดินที่เราเป็นเจ้าของอยู่แล้ว ผมจึงตัดสินใจที่จะสร้าง โดยไม่มีการล่าช้าต่อไปอีกทางด้านทิศใต้ของบ้านเด็กกำพร้าหลังใหม่นั้น แบบแปลนต่าง ๆ พร้อมแล้วตอนนี้ และทันทีที่การจัดแจงเบื้องต้นที่จำเป็นทุกอย่างสามารถทำได้ งานนั้นก็จะเริ่มต้น

บ้านหลังนี้ถูกตั้งใจให้รองรับเด็กกำพร้าหญิงสี่ร้อยคน ส่วนบ้านอีกหลังที่จะถูกสร้างทางด้านทิศเหนือของบ้านเด็กกำพร้าหลังใหม่นั้น ยังไม่สามารถระบุอะไรแน่ชัดได้ตอนนี้ เรามีเงินเพียงพอที่จะสร้างและจัดหาเครื่องเรือนให้บ้านสำหรับเด็กกำพร้าสี่ร้อยคนนั้น และเราคาดหมายว่าบางสิ่งจะมีเหลือเผื่อให้ แต่ไม่มีเงินเพียงพอที่จะเริ่มสร้างทั้งสองหลัง

การทรงเรียกที่มีพลังมากมีอยู่บนชีวิตของผมสำหรับการดูแลเหล่าเด็กกำพร้าที่ขัดสน เด็กกำพร้าเจ็ดร้อยสิบห้าคนตอนนี้กำลังรอการรับเข้าสู่อบ้านเด็กกำพร้าหลังนี้ บ้านเด็กกำพร้าแค่สามสิบเก้าแห่งให้การดูแลสำหรับเด็กกำพร้าสามพันเจ็ดร้อยหกสิบสี่คน เมื่อบ้านเด็กกำพร้าหลังใหม่นั้นกำลังถูกสร้าง เด็กกำพร้าอายุน้อยเกือบหกร้อยคนกำลังอาศัยอยู่ในคุกเหล่านั้นของประเทศอังกฤษเพราะว่าไม่มีสถานที่แห่งอื่นให้พวกเขาไปได้ เพื่อป้องกันไม่ให้พวกเขาเข้าคุกและเติบโตขึ้นมาในบาป และเพื่อชนะจิตวิญญาณของพวกเขาเพื่อพระเจ้า ผมปรารถนาที่จะขยายขนาดสถานประกอบการปัจจุบันนี้เพื่อที่เราจะสามารถรับเด็กกำพร้าได้หนึ่งพันคน หลายคนที่จะไม่ใช้ชีวิตเพื่อเวลาปัจจุบันนี้แต่เพื่อนิรันดร์กาลจะมีโอกาสที่จะช่วยเหลือผมดูแลเด็ก ๆ เหล่านี้ มันเป็นเกียรติอันยิ่งใหญ่ที่ได้รับอนุญาตให้ทำสิ่งใดก็ได้เพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าเมื่อวันแห่งการตอบแทนนั้นมาถึง ความเสียใจเดียวของเรา ก็จะเป็นที่ว่าเราได้ทำน้อยเหลือเกินเพื่อพระองค์ ไม่ใช่ที่เราได้ทำเยอะเกินไป

ถ้าผู้ใดปรารถนาที่จะดำเนินชีวิตแห่งความเชื่อและวางใจในพระเจ้า เขาก็ต้อง: ไม่เพียงกล่าวว่าเขาวางใจในพระเจ้า แต่ต้องวางใจในพระเจ้าจริง ๆ บ่อยครั้งผู้คนประกาศตัวว่าวางใจในพระเจ้า แต่พวกเขาเปิดรับทุกโอกาสที่พวกเขาจะสามารถบอกใครสักคนเกี่ยวกับความต้องการของพวกเขาโดยตรงหรือทางอ้อม ผมไม่ได้กล่าวว่ามันผิดที่จะเปิดเผยสถานการณ์ทางการเงินของเรา แต่มันแทบจะไม่แสดงออกถึงความไว้วางใจในพระเจ้าเลยที่จะเปิดเผยความต้องการต่าง ๆ ของเราเพื่อที่จะทำให้คนอื่นช่วยเหลือเรา พระเจ้าจะทรงรับตามคำของเรา ถ้าเราวางใจในพระองค์จริง ๆ เราก็คงพอใจที่จะยืนกับพระองค์เพียงผู้เดียว

คนที่ปรารถนาที่จะดำเนินชีวิตวิธีนี้ต้องเป็นสุขใจไม่ว่าเขามั่งมีหรือยากจน เขาต้องเต็มใจที่จะดำเนินชีวิตในความ

บริบูรณ์หรือในความยากจน เขาต้องเต็มใจที่จะจากโลกนี้ไปโดยปราศจากทรัพย์สินสิ่งของใด ๆ

เขาต้องเต็มใจที่จะรับเงินในวิธีของพระเจ้า ไม่ใช่แค่ในจำนวนเยอะ แต่ในจำนวนน้อย หลายครั้งผมเคยได้รับเงินชิลลิงเดียว การปฏิเสธการแสดงออกเช่นนั้นของความรักแบบคริสเตียนคงจะเป็นการไม่สำนึกในพระคุณเลย

เขาต้องเต็มใจที่จะดำเนินชีวิตในฐานะคนต้นเรือนขององค์พระผู้เป็นเจ้า ถ้าผู้ใดไม่แจกจ่ายจากพระพรเหล่านั้นซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าประทานให้แก่เขา องค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงทำงานในใจของลูก ๆ ของพระองค์เพื่อจะให้ ก็จะต้องทำให้อ่องค์พระพรเหล่านั้นแห้งเหือดไป รายรับอันดีของผมได้เพิ่มพูนขึ้นมากยิ่งขึ้นกว่าเดิมเมื่อผมได้ตั้งใจแน่วแน่ว่า โดยความช่วยเหลือของพระเจ้า คนยากจนของพระองค์และงานของพระองค์จะได้รับความช่วยเหลือโดยเงินของผม ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา องค์พระผู้เป็นเจ้าก็ทรงพอพระทัยที่จะฝากให้ผมดูแลมากกว่าเดิม

26 พฤษภาคม 1856 เมื่อวานตอนเย็นมันเท่ากับยี่สิบสี่ปีแล้วตั้งแต่ผมได้มาทำงานในบริสตอล ในการมองย้อนกลับไปยังความดีขององค์พระผู้เป็นเจ้าที่มีต่อครอบครัวของผมและตัวผมเอง สถาบันความรู้ด้านพระคัมภีร์ และเหล่าวิสุทธิชนที่ผมแสวงหาที่จะรับใช้พระองค์ในท่ามกลางพวกเขา ผมก็อุทานว่า “พระเจ้าทรงกระทำมากมายจริง ๆ!” ผมอัศจรรย์ใจกับความกรุณาของพระองค์ และผมไม่ได้เป็นผู้กระทำ ถ้าผมยังมีชีวิตอยู่บนโลกนี้ต่อไป ผมก็จะคาดหวังให้ความรักของพระองค์ถูกสำแดงให้ประจักษ์มากยิ่งขึ้นกว่าเดิม

องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงอนุญาตให้เราเห็นผลต่อไปในส่วนที่เกี่ยวข้องกับงานเด็กกำพร้า พระองค์กำลังทำงานในจิตใจและชีวิตของคนเหล่านั้นที่ตอนนี้อยู่ภายใต้การดูแลของเรา เราได้ยินบ่อย ๆ ว่าคนเหล่านั้นที่เคยอยู่ภายใต้การดูแลของเราได้กลายเป็นคริสเตียนแล้วและกำลังดำเนินชีวิตเพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้า ความกรุณาและพระคุณของพระเจ้ากำลังชักนำเด็ก ๆ หลายคนให้มาถึงพระองค์ที่บ้านเด็กกำพร้านี้

12 พฤศจิกายน 1857 วันที่เราได้เฝ้าคอยและอธิษฐานมายาวนานได้มาถึงแล้วตอนนี้ และความปรารถนาแห่งหัวใจของผมก็ถูกมอบให้แก่ผมแล้ว ผมได้เปิดบ้านต้อนรับเด็กกำพร้าอีกสี่ร้อยคนวันนี้ นี่ช่างมีค่ายิ่งนักต่อผมหลังจากการอธิษฐานทุกวันนานเจ็ดปี พระพรนี้ไม่ได้มาถึงผลโดยไม่คาดหมายแต่ผมได้ตั้งตาคอยมันและคาดหมายมันในความมั่นใจอันเต็มเปี่ยมแห่งความเชื่อ ในเวลาของพระเจ้าเอง

20 พฤศจิกายน หม้อต้มน้ำที่บ้านเด็กกำพร้าหลังใหม่หมายเลข 1 รั่วเยอะมาก เราคิดว่ามันจะอยู่ต่อไปได้จนสิ้นฤดูหนาว ถึงแม้ว่าเราสงสัยว่ามันเกือบจะพังแล้วก็ตาม สำหรับผมแล้วการไม่ทำอะไรเลยและพูดว่า “ฉันจะวางใจในพระเจ้า” คงจะเป็นการที่กหักไปเองแบบชู้ญ ๆ ไม่ใช่ความเชื่อในพระเจ้า

สภาพของหม้อต้มน้ำนั้นไม่อาจเป็นที่ทราบได้โดยไม่รู้ผนังอิฐที่ล้อมรอบมัน แล้วอย่างนี้จะทำอะไรได้เล่า? สำหรับเด็กเหล่านั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งพวกเด็กทารกที่อายุน้อยกว่า ผมเป็นห่วงมาก ๆ ว่าพวกเขาจะทนทุกข์เพราะขาดความอบอุ่น แต่เราจะได้รับความร้อนโดยวิธีใด? การติดตั้งหม้อต้มน้ำอันใหม่คงจะใช้เวลาหลายสัปดาห์ การซ่อมแซมหม้อต้มน้ำนี้เป็นเรื่องที่น่ากังวลเพราะขนาดของรอยรั่วนั้น ไม่มีสิ่งใดจะถูกตัดสินใจได้จนกว่าผนังอิฐถูกเอาออกไปบางส่วนเป็นอย่างน้อย นั่นคงจะใช้เวลาหลายวัน และต้องทำอะไรได้เล่าในระหว่างนี้เพื่อหาห้องอุ่น ๆ ให้เด็กสามร้อยคน?

สุดท้ายผมก็ตัดสินใจที่จะเลาะผนังอิฐและดูว่าความเสียหายมีมากขนาดไหน วันถูกกำหนดแล้วที่จะให้ช่างมา และการจัดเตรียมที่จำเป็นทั้งหมดก็ถูกทำไว้แล้ว แน่แน่นอนว่าความร้อนต้องถูกปิดขณะที่ทำการซ่อมแซมอยู่

หลังจากกำหนดวันสำหรับการซ่อมแซมแล้ว ลมเหนือที่เยือกเย็นก็พัดเข้ามา โดยนำอากาศที่หนาวเหน็บจริง ๆ ระลอกแรกแห่งฤดูหนาวมาให้ การซ่อมแซมไม่อาจถูกเลื่อนออกไปได้ ดังนั้นผมจึงทูลขอองค์พระผู้เป็นเจ้าสองสิ่ง-ขอให้พระองค์เปลี่ยนลมหนาวให้เป็นลมใต้ และขอให้พระองค์ประทานความปรารถนาที่จะทำงานให้แก่ช่างเหล่านั้น ผมจำได้ว่า เหนะมีย์ทำสำเร็จมากขนาดไหนในห้าสิบสองวันขณะที่สร้างกำแพงของกรุงเยรูซาเล็ม เพราะว่า “ประชาชนมีน้ำใจที่จะทำงาน” (นหม. 4:6)

วันน่าจดจำนั้นได้มาถึง เย็นวันก่อนหน้านั้น ลมเหนืออันหนาวเหน็บยังพัดอยู่ แต่พอถึงวันพุธ ลมใต้ก็พัดมา เหมือนอย่างที่ผมได้อธิษฐานไว้เลย สภาพอากาศอุ่นมาก ๆ จนเราไม่ต้องการความร้อนเลย ผนังอิฐถูกเอาออกไป รอยร่วนั้นถูกพบในเวลาไม่นาน และช่างเหล่านั้นก็เริ่มทำงาน

ประมาณแปดโมงครึ่งในตอนเย็น ขณะที่ผมกำลังจะออกจากบ้านของผม ผมได้รับแจ้งว่าผู้จัดการของบริษัทซ่อมแซมนั้นได้มาถึงเพื่อดูว่างานนั้นไปถึงไหนแล้ว ผมไปที่ห้องใต้ดินเพื่อพบเขาและพวกช่าง ผู้จัดการคนนั้นกล่าวว่า “พวกช่างจะทำงานดึกเย็นนี้และจะมาก่อที่พรุ่งนี้แต่เช้าเลยครับ”

หัวหน้าคนงานพูดว่า “แต่พวกเราขอทำงานตลอดทั้งคืนดีกว่าครับ”

จากนั้นผมก็จำได้เรื่องส่วนที่สองของคำอธิษฐานของผม-ที่ขอให้พระเจ้าประทาน “น้ำใจที่จะทำงาน” ให้แก่ช่างเหล่านั้น ก่อนเข้าวันถัดมา งานซ่อมแซมหม้อต้มน้ำนั้นก็เสร็จสมบูรณ์ ภายในสามสิบชั่วโมงผนังอิฐก็ถูกก่อสร้างขึ้นเหมือนเดิม และไฟก็อยู่ในหม้อต้มน้ำนั้น ตลอดเวลานั้น ลมใต้ก็พัดอย่างอบอุ่นมาก ๆ จนเราไม่ต้องการความร้อนเลยแม้แต่นิดเดียว

พระราชกิจของพระวิญญูณในท่ามกลางพวกเรา: บทที่ 25

2 กุมภาพันธ์ 1858 ผมเริ่มก้าวแรกแล้วในการก่อสร้างบ้านหลังที่สาม สุภาพสตรีท่านหนึ่งในลอนดอน ซึ่งเป็นคนแปลกหน้าที่ผมไม่รู้จักเลย ได้สั่งให้เหล่านายธนาคารของเธอส่งเงินสามร้อยปอนด์มาช่วยเหลือพวกเด็กกำพร้า ผมได้รับแจ้งด้วยว่าในสองสัปดาห์เงินแปดร้อยปอนด์จะถูกจ่ายให้ผมสำหรับงานขององค์พระผู้เป็นเจ้า

เงินสามร้อยปอนด์นั้นถูกส่งในวันถัดมา และเงินแปดร้อยปอนด์ก็มาถึงในอีกสองสัปดาห์ต่อมา ขณะทำงานนั้นเติบโตขึ้น องค์พระผู้เป็นเจ้าก็ประทานเงินทันทสำหรับค่าใช้จ่ายต่าง ๆ และทรงช่วยเหลือเมื่อความช่วยเหลือถูกต้องการจริง ๆ และบ่อยครั้งประทานให้ล่วงหน้าด้วยซ้ำ

ในช่วงปี 1857-1858 โรงเรียนยี่สิบสี่แห่งได้รับการสนับสนุนหรือความช่วยเหลือจากกองทุนต่าง ๆ ของสถาบันแห่งนี้ พระคัมภีร์เกือบสี่พันเล่มและหลายส่วนของพระคัมภีร์ถูกแจกจ่าย และเงินกว่าสามพันห้าร้อยปอนด์ถูกจ่ายไปสำหรับช่วยเหลือมิชชันนารีแปดสิบสองคน ต่อมามีคนบอกผมว่าเงินนั้นมาถึงบ่อยครั้งเมื่อมิชชันนารีเหล่านั้นไม่มีเงินเหลือเลยสักชิลลิงเดียว

ไบเบิลและหนังสือกว่าหนึ่งล้านฉบับถูกแจกจ่ายเช่นกัน จดหมายหลายฉบับที่ถูกรับมาจากผู้คนที่แจกจ่ายสิ่งพิมพ์เหล่านั้นแสดงให้เห็นว่าพวกมันถูกใช้การอย่างเกิดผลมากในการปลุกและเปลี่ยนแปลงจิตวิญญาณทั้งหลาย

ในช่วงยี่สิบสองปีหลังมานี้ พระวิญญูณของพระเจ้าทรงทำงานในท่ามกลางเด็กกำพร้าเหล่านั้นมาตลอด และพวกเขาหลายคนได้มารู้จักองค์พระผู้เป็นเจ้า แต่เราไม่เคยมีงานที่ยิ่งใหญ่เกิดขึ้นเช่นในช่วงปีที่ผ่านมามาก

เมื่อวันที่ 26 พฤษภาคม 1857 แคโรลีน ไบเลย์ หนึ่งในเด็กกำพร้าเหล่านั้น ได้เสียชีวิต ความตายของเด็กสาวผู้เป็นที่รักคนนี้ ผู้ซึ่งได้รู้จักองค์พระผู้เป็นเจ้านานหลายเดือนแล้ว ถูกใช้การโดยองค์พระผู้เป็นเจ้าเพื่อตอบคำอธิษฐานประจำวันของเราที่ทุกขอการกลับใจรับเชื่อของพวกเด็กกำพร้า ในคราวเดียว เด็กกำพร้าหญิงห้าสิบกว่าคนเริ่มถามคำถามต่าง ๆ เกี่ยวกับสวรรค์ นรก และนิรันดร์กาล

ผู้คนอายุน้อยเริ่มเป็นห่วงเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ของพระเจ้าบ่อย ๆ แต่ความรู้สึกเหล่านี้จางหายไปในเวลาไม่นาน ผมเคยเห็นมากับตาตัวเอง หลังจากได้พูดคุยกับเด็ก ๆ และวัยรุ่นหลายพันคนในช่วงสามสิบปีหลังนี้ ถ้าการตื่นฝ่ายวิญญูณนี้ในท่ามกลางพวกเด็กกำพร้าได้เริ่มต้นภายในไม่กี่วันหลังนี้ หรือแม้แต่ไม่กี่สัปดาห์หลังนี้ ผมก็คงไม่กล่าวถึงมัน แต่นี่ผ่านไปมากกว่าหนึ่งปีแล้ว และนอกเหนือจากสิบคนนั้นที่เป็นผู้เชื่ออยู่ก่อนแล้ว เด็กสาวอีกยี่สิบสามคนได้ต้อนรับพระเยซูให้เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของพวกเธอแล้ว นอกจากนี้แล้ว เด็กสาวคนอื่น ๆ บางคน ในบ้านเด็กกำพร้าหลังใหม่หมายเลข 2 และเด็กผู้ชายบางคนก็สนใจในสิ่งต่าง ๆ ของพระเจ้าเช่นกัน การทำงานหนักของเราเริ่มได้รับการอวยพรแล้วแก่หัวใจของเด็กกำพร้าบางคนที่ยังถูกรับเข้ามาหมาด ๆ

17 กุมภาพันธ์ 1858 เท่าที่ผมสามารถตัดสินใจได้ ตอนนี้ผมมีความช่วยเหลือทางการเงินทั้งหมดที่ผมต้องการสำหรับบ้านหลังที่สามเช่นกัน ผมสามารถขยายขนาดงานเด็กกำพร้าได้อย่างเต็มที่แล้วเพื่อรองรับเด็กกำพร้าหนึ่งพันคน

29 ตุลาคม ในรายงานฉบับล่าสุดผมได้ระบุว่าผมกำลังมองหาที่ดินสำหรับบ้านหลังที่สาม ผมรอคอยพระเจ้าทุกวัน และพระองค์ทรงทำให้ผมได้ออกกำลังกายความเชื่อและความอดทนของผม มากกว่าหนึ่งหนที่ดูเหมือนว่าผมได้รับ

ความปรารถนาของผมแล้ว ผมก็ดูเหมือนอยู่ห่างไกลจากมันมากกว่าที่เคยเสียอีก เพราะมันใจเต็มที่ว่าเวลาขององค์พระผู้เป็นเจ้ายังมาไม่ถึง ผมจึงอธิษฐานและใช้ความเชื่อต่อไป ผมรู้ว่าพระองค์จะทรงช่วยเหลือในที่สุด

เดือนที่แล้วผมได้รับที่ดินสิบเอ็ดเอเคอร์ครึ่งพร้อมกับบ้านหลังหนึ่งซึ่งอยู่ใกล้กับบ้านเด็กกำพร้าหลังใหม่เหล่านั้น และถูกแยกจากพวกมันโดยถนนเท่านั้น ราคาสำหรับบ้านและที่ดินนั้นเป็นเงินมากกว่าที่ผมอยากจ่ายบนพื้นที่แห่งนั้น แต่มันเป็นเรื่องสำคัญที่บ้านหลังที่สามนี้ต้องอยู่ใกล้กับอีกสองหลังนั้นเพื่ออำนวยความสะดวกในการกำกับดูแลและบริหารจัดการ ยิ่งผมเดินต่อไปในงานรับใช้นานมากเท่าไร ผมก็ยิ่งพบว่าคำอธิษฐานและความเชื่อสามารถเอาชนะทุกความยุ่งยากได้

เนื่องจากตอนนี้ผมมีที่ดินแล้ว ผมจึงอยากใช้ประโยชน์มันให้มากที่สุดและสร้างสำหรับเด็กกำพร้าสี่ร้อยคน แทนที่จะสำหรับสามร้อยคนตามที่ผมได้วางแผนก่อนหน้านี้ หลังจากการประชุมหลายรอบกับพวกสถาปนิก ผมได้เรียนรู้ว่ามันเป็นไปได้ที่จะรองรับเด็กกำพร้าสี่ร้อยห้าสิบคน โดยที่เสียค่าใช้จ่ายเพิ่มอีกเล็กน้อย ในที่สุดผมก็ตัดสินใจที่จะเอาตัวเลขนี้นี้หมายความว่าสุดท้ายแล้วผมจะมีเด็กกำพร้าหนึ่งพันหนึ่งร้อยห้าสิบคนอยู่ภายใต้การดูแลของผม

4 มกราคม 1859 ผมได้รับเงินเจ็ดพันปอนด์ที่ถูกฝากไว้ให้ผมใช้งานได้เต็มที่เพื่องานของพระเจ้า เมื่อผมตัดสินใจที่จะสร้างเพื่อเด็กกำพร้าสี่ร้อยห้าสิบคน แทนที่จะสามร้อยคน ผมก็ได้รับเงินเพิ่มอีกหลายพันปอนด์ ผมมั่นใจเต็มที่ว่าพระเจ้าจะประทานเงินให้แก่ผมเพราะว่าผมได้ตัดสินใจแล้วในการพึ่งพาพระองค์และเพื่อถวายเกียรติแด่พระนามของพระองค์ องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงให้เกียรติความเชื่อของผมในพระองค์แล้ว!

26 พฤษภาคม ในช่วงปีที่ผ่านมานี้ เราไม่ได้เห็นงานของพระวิญญาณของพระเจ้าที่ยิ่งใหญ่และฉับพลันในท่ามกลางพวกเด็กกำพร้าเท่ากับในช่วงหลายปีก่อนหน้านี้เลย ถึงกระนั้น การอวยพรขององค์พระผู้เป็นเจ้าก็มีต่อไป คนจำนวนมากกำลังแสดงความสนใจในสิ่งต่าง ๆ ของพระเจ้าในท่ามกลางเด็กกำพร้าสี่ร้อยห้าสิบคนนั้นที่ถูกรับเข้ามาภายในสิบแปดเดือนหลังนี้ พวกเขาได้ขออนุญาตที่จะนำพระคัมภีร์ของตนติดตัวเข้านอนด้วยเพื่อที่ว่า ถ้าพวกเขาตื่นขึ้นในตอนเช้าก่อนระฆังถูกตี พวกเขาจะสามารถอ่านได้

เมื่อผมเริ่มงานเด็กกำพร้า เป้าหมายหนึ่งของผมก็คือ ทำประโยชน์แก่คริสตจักรโดยบันทึกที่เป็นลายลักษณ์อักษรของผมเกี่ยวกับงานรับใช้นี้ ผมตั้งตาคอยอย่างมั่นใจว่าคำอธิษฐานที่ได้รับคำตอบของผมจะนำผู้เชื่อทั้งหลายให้ตั้งตาคอยคำตอบสำหรับคำอธิษฐานของพวกเขาเองและหนุนใจพวกเขาให้หาความต้องการทุกอย่างของตนเสนอต่อพระพักตร์พระเจ้า ผมเชื่ออย่างหนักแน่นเช่นกันว่าหลายคนที่ยังไม่ได้กลับใจรับเชื่อจะเห็นว่ามีความเป็นจริงในสิ่งต่าง ๆ ของพระเจ้า

ผมคาดหวังไว้อย่างไร มันก็เป็นอย่างนั้น รายงานหลายฉบับของสถาบันแห่งนี้ถูกใช้การโดยพระเจ้าเพื่อทำให้คนเป็นอันมากกลับใจรับเชื่อ ในหลายพันกรณี ผู้เชื่อทั้งหลายได้รับประโยชน์ผ่านทางรายงานเหล่านั้น โดยได้รับการปลอบประโลมใจ การหนุนใจ ถูกนำไปเชื่อพระวาจาของพระเจ้า และวางใจในพระองค์สำหรับทุกสิ่ง

9 ธันวาคม วันนี้ครบรอบยี่สิบสี่ปีนับตั้งแต่งานเด็กกำพร้านี้ได้เริ่มต้น พระเจ้าทรงทำการอัศจรรย์ที่แสนมหัศจรรย์จริง ๆ! ตอนนี้เรามีเด็กกำพร้า 700 คนอยู่ภายใต้การดูแลของเรา

10 ธันวาคม จดหมายต่อไปนี้จะถูกรับมาวันนี้จากเด็กฝึกงานคนหนึ่ง

ท่านที่รักยิ่ง: ด้วยความรู้สึกรักซาบซึ้งใจและขอบพระคุณอย่างยิ่งสำหรับความกรุณาที่ผมได้รับขณะอยู่ภายใต้การ

ดูแลของคุณ และบัดนี้ผมกำลังฝึกงานในอาชีพหนึ่งที่เหมาะสมเพื่อหาเลี้ยงชีพของตัวเอง ผมจึงเขียนมาไม่ก็บรรทัด ผมได้มาถึงจุดหมายปลายทางของผมอย่างปลอดภัยแล้วและได้รับการต้อนรับอย่างอบอุ่นจากนายจ้างของผม

ท่านที่รัก ผมขอบคุณสำหรับการศึกษา อาหาร เสื้อผ้า และสำหรับความสะดวกสบายทุกอย่าง แต่เหนือสิ่งอื่นใด ผมขอบคุณสำหรับการสั่งสอนจากพระวณะของพระเจ้าที่ผมได้รับในบ้านเด็กกำพร้าแห่งนั้น ที่นั่นผมได้ถูกนำให้รู้จักพระเยซูในฐานะพระผู้ช่วยให้รอดของผม ผมหวังว่าจะมีพระองค์เป็นผู้นำทางของผมผ่านพ้นความยุ่งยาก การทดลอง และการล่องใจทุกอย่างของผมในโลกนี้ โดยมีพระองค์เป็นผู้นำทางของผม ผมหวังว่าจะเจริญรุ่งเรืองในอาชีพการงานของผม และโดยการนี้ผมจึงขอแสดงความซาบซึ้งของผมแก่คุณสำหรับความกรุณาทั้งหมดที่ผมได้รับ

โปรดยอมรับความซาบซึ้งและคำขอบคุณของผม ผมหวังว่าคุณจะมีเวลาอีกหลายปีเพื่อดูแลเด็ก ๆ อย่างผม ผมแน่ใจว่าผมจะมองกลับไปบ่อย ๆ ด้วยความยินดีและความเสียใจยังเวลานั้นที่ผมเคยอยู่ในบ้านแสนสุขนั้น-ด้วยความยินดีที่ผมเคยอาศัยอยู่ที่นั่น และด้วยความเสียใจที่ผมได้จากที่นั่นมา โปรดยอมรับคำขอบคุณแบบซาบซึ้งใจของผมและส่งต่อความรักของผมให้แก่คุณครูทั้งหลายของผม

วันแล้ววันเล่า และปีแล้วปีเล่า เราอธิษฐานขอประโยชน์สุขฝ่ายวิญญาณของพวกเด็กกำพร้าที่อยู่ภายใต้การดูแลของเรา คำวิงวอนเหล่านี้ได้รับคำตอบอย่างบริบูรณ์แล้วโดยการกลับใจรับเชื่อของเด็กกำพร้าหลายร้อยคน เราได้รับการหนุนใจให้รอคอยพระเจ้าสำหรับพระพรที่ยิ่งใหญ่กว่าเดิมเสียอีก

1 มีนาคม 1860 งานที่ยิ่งใหญ่ของพระวิญญาณของพระเจ้าได้เริ่มต้นในเดือนมกราคมและกุมภาพันธ์ในท่ามกลางเด็กหญิงอายุหกถึงเก้าปี มันขยายออกไปสู่พวกเด็กหญิงที่โตกว่าและจากนั้นก็ไปสู่พวกเด็กผู้ชาย ภายในสิบวันเด็กกำพร้าเกือบ 200 คนได้พบสันติสุขผ่านทางความเชื่อในพระเยซูเจ้าของเรา พวกเขาขออนุญาตจัดประชุมอธิษฐานในท่ามกลางพวกเขาเอง และพวกเขามีการประชุมเหล่านี้มาตลอดนับแต่นั้น พวกเขาหลายคนแสดงออกถึงความหวังเฝ้ายามเกี่ยวกับความรอดของเพื่อนฝูงและญาติพี่น้องของตน และพวกเขาพูดหรือเขียนไปหาคนเหล่านั้นเกี่ยวกับวิธีรับความรอด

เราไม่เคยมีเหตุสำหรับการขอพระคุณสำหรับพระพรฝ่ายวิญญาณในท่ามกลางเด็ก ๆ เหล่านี้ในช่วงปีใดเลย มากไปกว่าในช่วงปีที่แล้ว-และเราตั้งตาคอยพระพรที่ยิ่งใหญ่และเพิ่มพูนยิ่งกว่าเดิม

บทสรุป

สิ่งที่พระเจ้าได้ทรงกระทำเพื่อคุณมูเลอร์และเหล่าสหายของเขา เราไม่อาจสงสัยได้เลยว่า ภายใต้สภาพการณ์แบบเดียวกัน พระองค์จะทรงกระทำเพื่อสาวกที่เชื่อทุกคนของพระคริสต์ คุณมูเลอร์ไม่เพียงวางใจในพระเจ้าว่าความต้องการทางการเงินทุกเรื่องที่เขาต้องการจะถูกจัดทำให้เท่านั้น แต่ในการตอบคำอธิษฐาน สติปัญญาจะถูกมอบให้แก่เขาเพื่อบริหารจัดการงานนั้นด้วย ผลลัพธ์นั้นมากเกินกว่าความคาดหวังสูงสุดของเขา หากผู้ใดจะรับงานแบบคริสเตียนใดมาทำด้วยจิตวิญญาณที่คล้ายกันและโดยอาศัยหลักการแบบเดียวกัน การทำงานหนักของเขาก็จะพบกับผลลัพธ์ที่คล้ายกัน

อย่างไรก็ตาม ผลลัพธ์แบบทันทีจะไม่ถูกมองเห็นเสมอไป เราต้องไม่พยายามจำกัดความทรงสัมพัทธ์ของพระเจ้า โดยการขาดความรู้แบบสายตาสั้นของมนุษย์ มันอาจเหมาะสมที่สุดกับจุดประสงค์แห่งความดีงามอันไร้ขีดจำกัดที่จะชะลอคำตอบสำหรับคำอธิษฐานแห่งความเชื่อ กางเขนและความผิดหวังทั้งหลายอาจถูกประสบการณ์ที่เราอคอยพระเจ้า แต่สุดท้ายแล้วสิ่งเหล่านี้จะส่งเสริมให้เป้าหมายนั้นสำเร็จจริง

ไม่มีเหตุผลเลยที่ว่าทำไมเราถึงไม่ควรยึดเอากรณีของคุณมูเลอร์เป็นแบบอย่างให้เราเลียนแบบ ใครก็ตามที่มีความปรารถนาอันเรียบง่ายแบบเดียวกันนี้ในสิ่งสารพัดที่จะทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้าและมีความไว้วางใจแบบเด็ก ๆ แบบเดียวกันในพระสัญญาทั้งหลายของพระองค์ก็หวังพระพรที่คล้ายกันได้ พระเจ้าไม่ทรงเห็นแก่หน้าผู้ใด “...ถ้าผู้ใดนมัสการพระเจ้า และกระทำตามพระทัยพระองค์ พระองค์ก็ทรงฟังผู้นั้น” (ยอห์น 9:31)

คำสอนทั้งหมดของพระคัมภีร์ยืนยันความเชื่อนี้ ในพระคัมภีร์ ภาพประกอบทุกรูปแบบถูกใช้เพื่อแสดงให้เราเห็นว่าพระเจ้าทรงเป็นพระบิดาของเราอย่างแท้จริงและว่าพระองค์ทรงพอพระทัยที่จะประทานตามคำขอต่าง ๆ ของเราสำหรับสิ่งใด ๆ ที่เป็นเพื่อประโยชน์ของเราและถวายสง่าราศีแด่พระองค์ พระองค์ทรงสัญญาว่าจะนำทางและช่วยเหลือทุกคนที่ทำงานหนักอย่างซื่อตรงเพื่อส่งเสริมความเชื่อของจริงในพระวาทะของพระองค์

ไม่มีคริสเตียนคนใด ไม่ว่าจะยากจนและต่ำต้อยขนาดไหน ควรสิ้นหวังในการทำงานที่ดีงามเพื่อพระเจ้า เขาไม่จำเป็นต้องรอคอยจนกว่าเขาจะสามารถได้รับความร่วมมือของฝูงชนหรือคนมั่งมี จงให้เขาทำงานที่เขาเชื่อว่าเป็นหน้าที่ของเขา ไม่ว่าจะงานนั้นจะเล็กน้อยขนาดไหนก็ตาม และมองสิ่งที่พระเจ้าโดยตรงสำหรับความช่วยเหลือและการชี้ทาง ถ้าพระเจ้าทรงหว่านเมล็ดพืชแล้ว มันก็จะหยั่งราก เติบโต และเกิดผล “การวางใจในพระเยโฮวาห์ก็ดีกว่าที่จะเชื่อใจในมนุษย์ การวางใจในพระเยโฮวาห์ก็ดีกว่าที่จะเชื่อใจในเจ้านาย” (สดด. 118:8-9)

จอร์จ มูเลอร์เป็นการแสดงออกที่มีชีวิตของความเป็นจริงของข้อพระคำที่ว่า “และพระเจ้าของข้าพเจ้าจะประทานสิ่งสารพัดตามที่ท่านต้องการนั้นจากทรัพย์อันรุ่งเรืองของพระองค์โดยพระเยซูคริสต์” (ฟป. 4:19)

เอช. ลินคอล์น เวย์แลนด์